

Epistolae autographae et apographae manu Pt. Burmanni et aliorum,

<https://hdl.handle.net/1874/374516>

Aevum recens
Scripta varii arg.
N°. 20.

Kat. VII, pl. A

N° 20

987 (Var. 30.) Charta. fol. Saec. XVI—XVII.

Epistolae autographae et apographa manu Pt. Burmanni et aliorum.

Ep. aut. Gfr. Jungermanni, Is. Casauboni, Fed. Jamotii, Justi Lipsii, Andreae (Schotti?), Justi Puteani, Erycii Puteani ad Dan. et Nic. Heinsium, 1608—45 (numero LXXIX), J. F. Gronovii, Val. Putschii, Frid. Lindenbrogii, Geo. Mich. Lingelshemii, Joh. Buxtorfii, Ign. Hannel, Geo. Elmenhorst, Theob. Meuschii, Sim. Bosii, Frid. Taubmanni, Jani Gruteri, Jos. Scaligeri (?), Reinh. Franckenberg. — Apographa epist. Justi Lipsii, Cl Salmasii, Gfr. Jungermanni, Is. Casauboni, aliorum. — Ectypum posterioris partis Codicillorum qui a Sim. D'Ewes missi fuerunt ad Dan. Heinsium.

Quaedam sunt editae.

791 of fol. 20^e onderaan

[Elias]

[H. Heinsius]

Hs.
7 A 20

Gefoliceerd (aan onderzijde) Jan. 1964

Zie verder map Addenda Hs. 987

№. 987 (7 A 20, 21)

in het register opgenomen

vervaardigd door A.M.M. Dekker 1980

Fol.39-42,67-136,139-215: Erycius Puteanus, 76 eigenhandige brieven aan Daniël Heinsius (73), Nicolaas Heinsius (2) en aan een onbekende adressaat (1) uit de jaren 1608-1645.

fol.39r: Postscriptum bij brief aan Dan.Heinsius dd. Eidibus Septemb.1624, op fol.173r-174r.

fol.40r: Brief aan Nic.Heinsius van 28 sept.1644.

fol.41r: Brief aan onbekende adressaat van xviii Kal.Apr.1645.

fol.67r-107v,109r-136v en 139r-215v: 73 brieven aan Dan.Heinsius, waarvan 71 gepubliceerd in: Puteanus, Erycius, Ad Constantinum Hugenum, et Danielelem Heinsium epistolae. Edente Marco Zuerio Boxhornio. Lugd.Batav. Ex officina Francisci Hackii, An.1647 (hierin de nrs. 1-10,12-23,25,27-34,34,35-38 (nr.39 overgeslagen),40-43,47-54,56-67,69,72,74-75,77-79,81-85). Deze brieven zijn, in tegenstelling tot in het handschrift, in chronologische volgorde gepubliceerd. De tekst volgt het handschrift nauwkeurig, inclusief de verbeteringen. Voor gebruik als kopij van dit handschrift zijn echter geen sporen aan te wijzen. (Zie: Th.Simar, Etude sur Erycius Puteanus (1574-1646). Louvain etc.,1909, p.xiii, 203-204).

fol.108r: Brief aan Nicolaas Heinsius, gepubliceerd in dezelfde uitgave als nr.80.

fol.137rv: Copie van de brief van Puteanus aan Dan.Heinsius van viii Kal.April.1613 (origineel op fol.86r), waarschijnlijk in de hand van Isaac Casubonus. Bonaventura Vulcanius.

fol.138rv: ~~Waarschijnlijk eigenhandige~~ brief van Isaac Casubonus aan Dan.Heinsius van Prid.Eid.April.1613 (Zie: Casubonus, Isaac, Epistolae. Ed. Amsteloveen. 1709, na^{apud} p.881), *in de hand van Bon. Vulcanius.* (p.529)

mei 1978n
vdH

(ex.uitg.br.v.Puteanus:
UB-Gron., N.c.70)

c copie
m minuut
o origineel

Hs. 987 (7A20,21)

Epistolae autographae, et apographa manu P. Burmanni et aliorum

I 7A20

fol.	van	aan	datum	
(1 ^r -v) NB. Verplaatst naar Hs. 987, II (7A21), No. 4A (okt. 1900) ¹⁰² nr. 9	Gothofredus Jungermannus [Hannover] Gottfried Jungermann	Claudius Salmasius [Heidelberg] Claudius Salmasius	x. d. [a. d. XI. Kal. Mart. ^{1015 CVIII}] 19-2-1608	c <u>incompl.</u>
	vgl. <u>Burm. Syll.</u> , II, 490-492 (Epist. CCLIX); Voor een ^{tweede} copie, zie: Hs. 987 (7A21), Nr. 20			
2 ^r -3 ^v	Isaacus Casaubonus (Parijs) Isaacus Casaubonus	Cardinalis Perronius Jacobus Dary Perronius	a. d. III. Eid. Octobr. M. DC. IV. 13-10-1604	<u>o</u>
	vgl. <u>Isaaci Casauboni Epistolae</u> (Ridam 1709), pp. 222-223 (Epist. CCCCXVII)			
4 ^r -v (4 ^v blank)	J. Lipsius (Spa) Justus Lipsius	Janus Wouwerenus Johann Wouwer(n)	XVIII Kal. Jul. ^{1015 XCI} 14-6-1591	c
	vgl. Gerlo-Verdiel, <u>Inventaire correspondance J. Lipse</u> , p. 115 (sub 91 06 14 W)			
5 ^r -6 ^v	Fed. Jamotius (^{'Ex Anesiniano nostro, rure'}) Fed. Jamot	[Eut]yches Vulcanius [Leiden] Bonaventura Vulcanius	7 ^o Cal. Sept. Anno 1606 26-8-1606	<u>o</u>
	vgl. <u>UPS Leiden, Cod. Vulc. 105</u>			
7 ^r -v	N. N. (Leuven) N. N.	[J. Lipsius] [Leuven] Justus Lipsius	III. Non. Octobr. M. DC. III 5-10-1603	c
	vgl. Gerlo-Verdiel, <u>Inventaire corresp. J. Lipse</u> , p. 360 (sub 03 10 05)			
8 ^r -v (8 ^v blank)	J. Lipsius (Leuven) Justus Lipsius	[F. de San Victoris de la Tortilla] Francisco de San Victoris de la Tortilla	15 Kal. Mart. 1595 15-2-1595	c
	vgl. Gerlo-Verdiel, <u>Inventaire</u> , p. 194 (sub 95 02 15 S)			

- fol. 9^{r-v} [J. Lipsius] Joannes a Wouweren 1111 Id. Jan. 1513 XCVI C
(9^v blank) (Leuven) 10-1-1596
Justus Lipsius *Joannes Woverius*
vgl. Gerlo-Verliet, Inventaire, p. 221 (sub 96 01 10 W)
- fol. 10^{r-v} [J. Lipsius] N.N. Nonis Novemb. 1513 XCV C
5-11-1595
Justus Lipsius N.N.
vgl. Gerlo-Verliet, Inventaire, p. 217 (sub 95 11 05)
- fol. 11^{r-v} [J. Lipsius] [F. Raphaelengius] VI. Id. Jan. C
(11^r blank) 8-1-[1592]
Justus Lipsius *Franciscus Raphaelengius Sr.*
vgl. Gerlo-Verliet, Inventaire, p. 131 (sub [92] 01 08)
- fol. 12^{r-v} [J. Lipsius] Gerardus Tuningius J.C. r. d. C
(12^v blank) [Luik] [1-5-1592]
Justus Lipsius *Gerard Tuning*
vgl. Gerlo-Verliet, Inventaire, p. 138 (sub 92 05 01 T)
- fol. 13^{r-v} [J. Lipsius] N.N. v Idus Jun. 1513 XCI C
(13^v blank) (Spa) 9-6-1591
Justus Lipsius N.N.
vgl. Gerlo-Verliet, Inventaire, p. 114 (sub 91 06 09)
- fol. 14^{r-v} [J. Lipsius] N.N. r. d. C
(14^v blank) [24-6-1591]
Justus Lipsius N.N.
vgl. Gerlo-Verliet, Inventaire, p. 117 (sub 91 06 24 NN²)
- fol. 15^{r-v} [J. Lipsius] N.N. XVII Kal. Jul. 1513 XCI C
(15^v blank) (Spa) (Luik) 15-6-1591 [lege: 16-5-1591]
Justus Lipsius *Joannes a Campis (?)*
vgl. Gerlo-Verliet, Inventaire, p. 109 (sub 91 05 16 NN)
- fol. 16^{r-v} [J. Lipsius] N.N. III Non. Jan. 1504 C
(16^r blank) (Leiden) 3-1-1584
Justus Lipsius N.N.
vgl. Gerlo-Verliet, Inventaire, p. 51 (sub 84 01 03 NN)

- fol. 17^{r-v} [J. Lipsius] N.N. XVI. Kal. Aprilis MDLXXXII C
(17^v blank) (Burman: "Aarsenio credo") 17-3-1582
Justus Lipsius Cornelis Aerssens (?)
vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 40 (sub 82 03 17)
- fol. 18^{r-v} [J. Lipsius] N.N. VII Kal. Sext. MDLXXXI C
(18^v blank) (Leiden) 26-7-1581
Justus Lipsius N.N.
vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 37 (sub 81 07 26 NN)
- fol. 19^r [J. Lipsius] N.N. XVI. Kal. Mart. MDLXVI C
(Leuven) 15-2-1606
Justus Lipsius N.N.
vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 399 (sub 06 12 15 NN)
- fol. 19^r [J. Lipsius] N.N. postid. Kal. Mart. MDLXVI C
(Leuven) 2-3-1606
Justus Lipsius N.N.
vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 400 (sub 06 03 02)
- fol. 20^{r-21^v} N.N. [J. Lipsius] n.d. o
= Wilhelm a Blomendall? (in brief Sue, 1992) incompl.
N.N. *Justus Lipsius*
vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 415 (sub NN¹⁷)
- fol. 22^{r-v} [J. Lipsius] Anton. Caucius n.d. C
(22^r blank) [Utrecht] [8-10-1583]
Justus Lipsius Antonius Caucius
vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 48 (sub [83-10-8 C])
- fol. 23^{r-v} [J. Lipsius] Petro Alostano anno 1584. 4. Idus Jan. C
(23^r blank) (Leiden) 10-1-1584
Justus Lipsius Petrus Alostanus
vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 52 (sub 84 01 10 A)
- fol. 24^{r-v} [J. Lipsius] Antonius Caucius III mon. Novembris 1582 C
(Leiden) (Utrecht) 3-11-1582
Justus Lipsius Antonius Caucius
vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 44 (sub 82 11 03)

- fol. 25^{r-v} Justus Lipsius Theod. Leewius III. Idus Novembr. 1582 LXXII C
(Leiden) (s-Gravenhage) 11-11-1582
Justus Lipsius Theodorus Leewius
vgl. Gerlo-Verdict, Inventaire, p. 44 (sub 82 11 11 L)
- fol. 26^{r-v} [J. Lipsius] N.N. III. Non. Novemb. 1583 C
(26^r blank) (Leiden) 3-11-1583
Justus Lipsius N.N.
vgl. Gerlo-Verdict, Inventaire, p. 48 (sub 83 11 03)
- fol. 26^{r-v} [J. Lipsius] Lewius 9 Septemb. 1584 C
(26^v blank) (Leiden) (s-Gravenhage) 9-9-1584
Justus Lipsius Theodorus Leewius
vgl. Gerlo-Verdict, Inventaire, p. 50 (sub 84 09 09)
- fol. 28^{r-v} J. Lipsius J. Faucerus 9 Kal. VIIIbris 1584 C
(28^r blank) (Leiden) (Parijs) 23-9-1584
Justus Lipsius J. Faucerus
vgl. Gerlo-Verdict, Inventaire, p. 50 (sub 84 09 23 F)
- fol. 29^{r-v} [J. Lipsius] N.N. 8. Octobr. 1583 C
(29^r blank) (Leiden) 8-10-1583
Justus Lipsius (H. menscenerus?)
vgl. Gerlo-Verdict, Inventaire, p. 48 (sub 83 10 08 NN)
- fol. 30^{r-v} Justus Lipsius Vander Wijft III Kal. Octob. 1594 C
(30^r blank) (Leuven) (Antwerpen) 29-9-1594
Justus Lipsius Edward van der Wijft
vgl. Gerlo-Verdict, Inventaire, p. 184 (sub 94 09 29 D)
- fol. 31^{r-v} J. Lipsius Adolphus Incerchus III. Idus Decembr. 1582 C
(31^r blank) (Leiden) 11-12-1582 [lege: 11-11-1582]
Justus Lipsius Adol. van meetkercken
vgl. Gerlo-Verdict, Inventaire, p. 44 (sub 82 11 11 M')
- fol. 32^{r-v} J. Lipsius Henricus Wiltius IIIII Kal. Febr. 1583 C
(32^r blank) 29-1-1583
Justus Lipsius Hendrik van Wilt
vgl. Gerlo-Verdict, Inventaire, p. 45 (sub 83 01 29)

fol. 33^{r-v} N.N. Justus Lipsius Nonis Aprilibus s.a. 0
 (Rouen) (Leiden) 5 april
N.N. Justus Lipsius
 vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 416 (sub NN²⁰) ^{NB. g.-v. lexon inde incipit onjuist: scytate [?]; lees: scytale}

fol. 34^{r-v} [J. Lipsius] N.N. Idibus Novemb. MDLXV C
 (34^v blank) (Leuven) 13-11-1605
Justus Lipsius N.N.
 vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 391 (sub 05 11 13 NN)

fol. 35^{r-v} [J. Lipsius] N.N. prid. non. april. MDLXV C
 (35^v blank) (Leuven) 4-4-1595(?) ⁹⁵
Justus Lipsius N.N. 4-4-1605
 vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 198 (sub 95 04 04)
 p. 381 (sub 05 04 04)

fol. 36^{r-v} Justus Lipsius M. Ant. Delrio x. d. C
 (36^v blank) [Leuven] [Luik] [31-7-1593]? incompl.
Justus Lipsius Marc-Antoine Delrio
 vgl. Gerlo-Verloet, Inventaire, p. 163 (sub 93 07 31 D)
 NB. litvergelijking met Burm. Syll. I, pp. 542-543 (Ep. DXVIII), door Gerlo-Verloet vermeld als gedrukte bron voor deze brief, blijkt dat de incomplete copie in tekst sterk afwijkt (alleen de incipit is setijk luidend!).

fol. 37^{r-v} [J. Lipsius] NN Prid. Nonas Quintil. MDLXIII C
 (37^v blank) (Leuven) 6-7-1603
Justus Lipsius NN
 NB in Gerlo-Verloet, Inventaire is deze brief op pag. 356 weggewallen; in de registers vindt men de brief wel, maar gedateerd 03 07 07 (!) (vgl. p. 455, sub 'Gratulationem tuam cum', en p. 536, sub 'Lettres anonymes datées').

fol. 38^{r-v} Justus Puteanus Daniel Heinsius Eidib. Martiis MDLXVIII 0
 (Mechelen) (Leiden) 15-3-1648
Justus Puteanus Daniel Heinsius

fol. 39^{r-v} [E. Puteanus] Daniel Heinsius Eid. Septemb. 1624 0
 (Leiden) 13-9-1624
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
 NB. = Postscriptum bij de brief op fol. 173^r-174^r

- fol. 40^{r-v}
(40^v blank) E. Puteanus [Nic.] Heinsius A^o MDCLXXIV. xxviii. Septemb. 0
28-9-1644
Erycius Puteanus Nicolaas Heinsius
- fol. 41^{r-42^v}
(41^{v-42^v} blank) Erycius Puteanus N.N. XVIII. Kal. Aprilis MDCLXXV 0
(Leuven) 15-3-1645
Erycius Puteanus N.N.
- fol. 43^r J. Casaubonus Theod. Canter a.d. dec Kal. Sept. MDLXXV C
(Genève) 23-8-1585
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter
vgl. J.A. Gruys, The Correspondence of Theodorus Canterus. An Inventory
(Nieuwkoop 1978), p. 14 (sub 1585 08 23)
- fol. 43^{v-44^v} [J. Casaubonus] [Theod. Canter] Nonis Maij 1586 C
(Genève) 7-5-1586
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter
vgl. J.A. Gruys, Inventory, p. 14 (sub 1586 05 07)
- fol. 44^{v-45^v} [J. Casaubonus] [Theod. Canter] XII Kal. Maias MDLXX C C
(Frankfurt/M) 20-4-1590
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter
vgl. J.A. Gruys, Inventory, p. 20 (sub 1590 04 20)
- fol. 45^{v-46^t} [J. Casaubonus] [Theod. Canter] IX Kal. Sept. MDLXX C C
(Genève) 24-8-1590
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter
vgl. J.A. Gruys, Inventory, p. 22 (sub 1590 08 24)
- fol. 46^{t-v} [J. Casaubonus] [Theod. Canter] a.d. VIII Kal. Sept. MDLXXI C
(Genève) 25-8-1591
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter
vgl. J.A. Gruys, Inventory, p. 24 (sub 1591 08 25)
- fol. 46^{v-47^t} [J. Casaubonus] [Theod. Canter] a.d. X Kal. Sept. MDLXXIII C
(Genève) 23-8-1604 [1594?]
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter
vgl. J.A. Gruys, Inventory, p. 30 (sub 1594 08 23)
NB De datering 1604 is waarschijnlijk juist, omdat de brieven in hs. 987 afgeschreven
zijn 'Ex autogr. Casauboni' (cf. fol. 43^r)!

fol. 47^{r-v} [J. Casaubonus] [Theod. Canter] initio anni novi 1603 C
 [Parijs] Jan. 1603
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter

vgl. J.A. Gruys, Inventoy, p. 45 (sub 1603 0101)

fol. 47^v-48^r [J. Casaubonus] [Theod. Canter] XV. Kal. Decemb. MDCCXI C
 (Londen) 17-11-1611
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter

vgl. J.A. Gruys, Inventoy, p. 52 (sub 1611 11 17)

fol. 48^v [J. Casaubonus] [Theod. Canter] a.d. XIII. Kal. Jan. MDCCXI C
 (Parijs) 20-12-1601 [1600?]
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter

vgl. J.A. Gruys, Inventoy, p. 43 (sub 1601 12 20)

fol. 49^{r-v} [J. Casaubonus] [Theod. Canter] a.d. VI non. Mart. MDCCXIII C
 (Geneve) 2-3-1594
Isaacus Casaubonus Theodorus Canter

vgl. J.A. Gruys, Inventoy, p. 29 (sub 1594 03 02)

fol. 49^v-50^r Is. Casaubonus Lambertus Canter iiiii. Kal. Sept. MDCCXV C
 (Geneve) 30-8-1595
Isaacus Casaubonus Lambertus Canter

vgl. Isaaci Casauboni Epistolae. ed. Th. Janssonius ab Almeloveen (Rotterdam 1709), p. 24 (Ep. xxxviii)

(fol. 50^v blank)

fol. 51^{r-v} Isaacus Casaubonus Patres ad Synodum Gergaviae pridie Nonas Majas MDCCI C
 (Parijs) congregati 6-5-1601
Isaacus Casaubonus Gergavia, Synode -

vgl. Casauboni Epistolae (ed. 1709), pp. 119-120 (Ep. ccxxxii); cf. fol. 52^r-53^v

fol. 52^r-53^v Isaacus Casaubonus Patres ad Synodum Gergaviae pridie Nonas Majas MDCCI C
 (53^v blank) (Parijs) congregati 6-5-1601 (autogr. copie)
Isaacus Casaubonus Gergavia, Synode -

vgl. Casauboni Epistolae (ed. 1709), pp. 119-120 (Ep. ccxxxii); cf. fol. 51^{r-v}

fol. 54^{r-v} Ad Germaniam, In cineres Generosi Herois Wirici, Comitis de Falckenstein, C
 (54^v blank) et Oberstein, Somni in Broics, perfidissimè ac Hispanis contra omnia pacis,
gedicht Belli, ac neutralitatis iura in imperii territorio ac arce sua obsessi, capti,
 Spoliati, trucidati Ao. 1598. Mense Octob.
 vic: Quo calor antiquus, pugnae Germania cessit?
 (...)
 12 vss.
 Zonder auteursnaam.

- fol. 55^r Isaacus Casaubonus Petrus Scriverius propriidie kal. Jul. MDLIV [sic!] C
(Madrid) 29-6-[1604]
Isaacus Casaubonus Petrus Scriverius
vgl. Casauboni Epistolae (ed. 1709), p. 213 (Ep. cccc), gedateerd 1604 (!)
- fol. 55^v Nicolaus Heinsius Joannes Fredericus Gronovius MDLCLIX a.d. VIII Decembr. C
(i's-Gravenhage) [Deventer] 12-8-1659
Nicolaus Heinsius Johannes Fredericus Gronovius
vgl. P. Dibon - H. Bots - E. Bots-Estourgie, Inventaire de la correspondance de Johannes Fredericus Gronovius (1631-1671) (i's-Gravenhage 1974), p. 34 (sub 59.12.08)
vgl. Burm. Syll. III, p. 405 (Ep. CCCXXXVI)
- fol. 56^r Tan(aquillus) Faber Joan. Frider. Gronovius n.d. C
[13-12-1660] ??
Tanaquillus Faber Johannes Fredericus Gronovius
vgl. Dibon, e.a., Inventaire, p. 328 (sub 60.12.13); vgl. fol. 56^r
- fol. 56^r Samuel Tennulius J. Fr. Gronovius ^[sic!] MDLXV 19 Cal. Janu. C
(Parijs) 14-12-1660
Samuel Tennulius Johannes Fredericus Gronovius
NB. Niet in Dibon, e.a., Inventaire! Tennulius rond zijn brief, tezamen met de voorgaande brief van Faber, aan Gronovius. In de Inventaire worden beide brieven tot één brief (van Faber) samengevoegd, met de datering 13 [lees 14?] - 12 - 1660 (of Inventaire, p. 328).
- (fol. 56^v - 58^v blank)
- fol. 59^r N.N. N.N. n.d. C
[Pierre-Daniel Huet?] [Montoxerius?]
cf. notitie (hand van Burman?): „an Huetii ad Montoxerium?“
- (fol. 59^v - 60^v blank)
- fol. 61^{r-v} Notitias (geen brief), o.a. [XI] Regulae Bonae consequentiae
- fol. 62^{r-v} Janus Rutgersius Koning van Zweden V Decemb. MDCCXVIII st. m. O
(i's-Gravenhage) 5-12-1618 N.S. autogr. copie
Janus Rutgersius Gustaaf Adolf

fol. 63^r-64^v Daniel Heinsius N.N. x.d. m
 (63^v-64^v blank)
Daniel Heinsius [Christina van Sweden]

fol. 65^r-66^v Joh. F. Gronovius Claudius Salmasius a.d. IV. Kal. Injias M. DC. CXXXVII 0
 (verkeerd gebonden) (Leiden) 28-4-1637
Johannes Fredericus Gronovius Claudius Salmasius
 vgl. Gibbon e.a., Inventaire, p. 35 (sub 3704 28)
 vgl. Burm. Syll. II, pp. 539-541 (Ep. CCXCVII)

fol. 67^r-68^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius Prid. Non. Injii M. DC. X. 0
 (fol 67^v-68^r blank) (Leuven) 6-5-1610
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 69^r-70^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius III. Kal. Quint. M. DC. X. 0
 (70^r blank) (Leuven) (Leiden) 29-6-1610
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 71^r-72^v E. Puteanus Daniel Heinsius VI. Kal. Sext. M. DC. VIII 0
 (Leuven) (Leiden) 27-7-1608
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 73^r-74^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius XIV. Kal. Sextil. M. DC. XIII 0
 (73^r-74^r blank) (Leuven) (Leiden) 19-7-1613
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 75^r-76^v Cl. Salmasius Arnoldus Neumannus XXVI Julij M. DC. XLVI C
 (76^v blank) (Leiden) 26-7-1646
Claudius Salmasius Arnoldus Neumannus

fol. 77^{r-v} Erycius Puteanus Daniel Heinsius Prid. Non. Junij M. DC. XIV 0
 (Leuven) (Leiden) 4-6-1614
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 78^r-79^v E. Puteanus Daniel Heinsius IV. Eid. Novemb. M. DC. IX 0
 (Leuven) 10-11-1609
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 80 ^r -81 ^v (80 ^r -81 ^r blank)	<i>Erycius Puteanus</i> (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius <i>Daniel Heinsius</i>	IV. Eid. Novemb. <u>CX. DC. IX.</u> 10-11-1609	<u>0</u>
fol. 82 ^r -83 ^v (83 ^r blank)	<i>Erycius Puteanus</i> (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius <i>Daniel Heinsius</i>	V. Kal. Martii <u>CX. DC. X</u> 25-2-1610	<u>0</u>
fol. 84 ^r -85 ^v	<i>Erycius Puteanus</i> (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius <i>Daniel Heinsius</i>	Postidii Eid. April. <u>CX. DC. X</u> 14-4-1610	<u>0</u>
fol. 86 ^r -87 ^v (86 ^r -87 ^r blank)	<i>E. Puteanus</i> (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius <i>Daniel Heinsius</i>	VIII. Kal. April. <u>CX. DC. XIII</u> 25-3-1613	<u>0</u>
NB dezelfde brief, in afschrift door Bonaventura Vulcanius, op fol. 137 ^{r-v} (<i>Bonaventura Vulcanius</i>)				
fol. 88 ^r -89 ^v (88 ^v -89 ^v blank)	<i>E. Puteanus</i> (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	[<i>D. Heinsius</i>] [<i>Daniel Heinsius</i>]	I. Kal. Augusti, <u>CX. DC. XLV</u> 28-7-1645	<u>0</u>
fol. 90 ^r -91 ^v	<i>Erycius Puteanus</i> (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius <i>Daniel Heinsius</i>	XVII. Kal. Junii <u>CX. DC. XI</u> 16-5-1611	<u>0</u>
fol. 92 ^r -93 ^v	<i>Erycius Puteanus</i> (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	<i>D. Heinsius</i> <i>Daniel Heinsius</i>	V. Kal. Decemb. <u>CX. DC. VIII</u> 27-11-1608	<u>0</u>
fol. 94 ^{r-v}	<i>Erycius Puteanus</i> <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius (Leiden) <i>Daniel Heinsius</i>	W. Eidus Decemb. <u>CX. DC. VIII</u> 10-12-1608	<u>0</u>
fol. 95 ^{r-v}	[<i>E. Puteanus</i>] <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius (Leiden) <i>Daniel Heinsius</i>	n. d. [? - 12 - 1608]	<u>0</u>
NB de brief sluit met het opschrift "Tertium Salve" direct aan bij de voorafgaande brief ("Iterum Salve")				

fol. 96 ^r -97 ^v (97 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius (Leiden) <i>Daniel Heinsius</i>	X. Kal. Quint. <u>MD. LX</u> 22-6-1609	<u>0</u>
fol. 98 ^r -99 ^v	Erycius Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	[D. Heinsius] <i>[Daniel Heinsius]</i>	XVIII. Kal. April. <u>MD. XLV</u> 15-3-1645	<u>0</u>
fol. 100 ^r -101 ^v (100 ^v -101 ^r blank)	E. Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius <i>Daniel Heinsius</i>	VI. Eid. Septemb. <u>MD. XXXVII</u> 8-9-1637	<u>0</u>
fol. 102 ^r -103 ^v (102 ^v -103 ^r blank)	E. Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	[D. Heinsius] <i>[Daniel Heinsius]</i>	Id. Kal. Febr. <u>MD. XL</u> 30-1-1640	<u>0</u>
fol. 104 ^r -105 ^v (104 ^v -105 ^r blank)	E. Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	[D. Heinsius] <i>[Daniel Heinsius]</i>	VI. Eid. Septemb. <u>MD. XLIII</u> 8-9-1643	<u>0</u>
fol. 106 ^r -107 ^v (106 ^v -107 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	[D. Heinsius] <i>[Daniel Heinsius]</i>	XIII. Kal. Octob. <u>MD. LXXIII</u> 19-9-1643	<u>0</u>
fol. 108 ^r -v (108 ^v blank)	Erycius Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	[N. Heinsius] <i>[Nicolaas Heinsius]</i>	IV. Eid. Augusti <u>MD. XLIV</u> 10-8-1644	<u>0</u>
fol. 109 ^r -110 ^v (109 ^v -110 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	[D. Heinsius] <i>[Daniel Heinsius]</i>	XIII. Kal. Novemb. <u>MD. XLIV</u> 20-11-1644	<u>0</u>
fol. 111 ^r -112 ^v (111 ^v -112 ^r blank)	E. Puteanus (Leuven) <i>Erycius Puteanus</i>	Dan. Heinsius <i>Daniel Heinsius</i>	XII. Kal. Junii <u>MD. XXX</u> 21-5-1630	<u>0</u>
fol. 113 ^r -114 ^v (113 ^v -114 ^r blank)	Erycius Puteanus (Brussel) <i>Erycius Puteanus</i>	Daniel Heinsius <i>Daniel Heinsius</i>	VI. Kal. Sextil. <u>MD. XXX</u> 27-7-1630	<u>0</u>

- fol. 115^r-116^v *Erycius Puteanus* Daniel Heinsius Frid. Non. Junij C13. DC. XXXI
 (115^v-116^v blank) (Leuven) 4-6-1631 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
- fol. 117^r-118^v *Erycius Puteanus* [D. Heinsius] XII. Kal. Julias C13. DC. XLIII
 (117^v-118^v blank) (Leuven) 20-6-1643 0
Erycius Puteanus [Daniel Heinsius]
- (fol. 119^{r-v} blank) : NB. Een blad behorende bij fol. 119^{r-v} is kennelijk reeds vóór 1964 weggescheurd. Bevatte dit blad ook een brief van Puteanus aan Heinsius ?
- fol. 120^r-121^v *Erycius Puteanus* D. Heinsius IV. Kal. Octob. C13. DC. XLIV
 (120^v-121^r blank) (Leuven) (Leiden) 28-9-1644 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
- fol. 122^r-123^v *E. Puteanus* [D. Heinsius] Postid. Kal. Octob. C13. DC. XLV
 (122^v-123^r blank) (Leuven) 2-10-1645 0
Erycius Puteanus [Daniel Heinsius]
- fol. 124^{r-v} *E. Puteanus* Daniel Heinsius XVI. Kal. April. C13. DC. XLII
 (Leuven) (Leiden) 17-3-1612 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
- fol. 125^r-126^v *Erycius Puteanus* Daniel Heinsius III. Eid. Sextil. C13. DC. XLVII
 (125^v-126^r blank) (Leuven) (Leiden) 11-8-1617 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
- fol. 127^r-128^v *E. Puteanus* Daniel Heinsius III. Eid. Decemb. C13. DC. XLXIII
 (127^v-128^r blank) (Leuven) (Leiden) 11-12-1623 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
- fol. 129^r-130^v *Erycius Puteanus* Daniel Heinsius Frid. Eid. Sextil. C13. DC. XLXIX
 (129^v-130^v blank) (Leuven) 12-8-1629 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
- fol. 131^r-132^v *Erycius Puteanus* Daniel Heinsius VI. Eid. April. C13. DC. XLIX
 (131^v-132^v blank) (Leuven) 8-4-1619 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

- fol. 133^r-134^v
(134^r blank) *Erycius Puteanus*
(Leuven) Daniel Heinsius
(Leiden) III. Non. Sextil. CIO. DC. XVIII
3-8-1618 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
- fol. 135^r-136^v
(135^v-136^r blank) *Erycius Puteanus*
(Leuven) Daniel Heinsius
(Leiden) Eidibus Quinctil. CIO. DC. XVI.
15-7-1616 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
- fol. 137^{r-v} *E. Puteanus*
(Leuven) Daniel Heinsius
VIII. Kal. Aprilis CIO. DC. XIII
25-3-1613 C
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
NB Afschrift in de hand van Bonaventura Vulcanius. Het origineel van deze brief beruht zich op fol. 86^r.
- fol. 138^{r-v} [Is. Casaubonus] [D. Heinsius] prid. Eidus April 1613 C
(Londen) 12-4-1613
Isaacus Casaubonus Daniel Heinsius
Vgl. *Isaaci Casauboni Epistolae* (R'dam 1709), p. 529 (Ep. DCCCLXXXI)
NB Afschrift in de hand van Bonaventura Vulcanius
- fol. 139^r-140^v
(140^v blank) *Erycius Puteanus*
(Leuven) Daniel Heinsius
Prid. Non. Januarii CIO. DC. XXXIX 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
4-1-1629
- fol. 141^r-142^v
(141^v-142^r blank) *Erycius Puteanus*
(Leuven) Daniel Heinsius
IV. Eid. Septemb. CIO. DC. IX 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
10-9-1609
- fol. 143^r-144^v *Erycius Puteanus*
(Leuven) Daniel Heinsius
(Leiden) VII. Eid. Novemb. CIO. DC. XI. 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
7-11-1611
- fol. 145^r-146^v
(145^v-146^r blank) *E. Puteanus*
(Leuven) Daniel Heinsius
(Leiden) XVII. Kal. Junii CIO. DC. XXXIII. 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
16-5-1613
- fol. 147^r-148^v
(147^v-148^r blank) *Erycius Puteanus*
(Leuven) Daniel Heinsius
(Leiden) XVI. Kal. Majas CIO. DC. XX 0
Erycius Puteanus Daniel Heinsius
16-4-1620

- fol. 149^{r-v} [E. Puteanus] Daniel Heinsius z.d. 0
(Leiden)
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*
- NB in margine: "Superiori [Epistolae] subiungatur"
- fol. 150^{r-v} Erycius Puteanus Daniel Heinsius Prid. Eid. Maij C12. DC. XX. 0
(150^v-151^r) (Leuven) (Leiden) 14-5-1620
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*
- fol. 152^{r-v} E. Puteanus Daniel Heinsius VII. Kal. Junii C12. DC. XXI. 0
(152^v-153^r blank) (Leuven) (Leiden) 26-5-1621
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*
- fol. 154^{r-v} Erycius Puteanus Daniel Heinsius VII. Kal. Sextil. C12. DC. XXIII. 0
(155^r blank) (Leuven) (Leiden) 26-7-1623
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*
- fol. 156^{r-v} Erycius Puteanus Daniel Heinsius XIII. Kal. Januarij^a C12. DC. XXIX. 0
(Leuven) (Leiden) 20-12-1620
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*
- fol. 158^{r-v} Erycius Puteanus Daniel Heinsius XI. Kal. Sextil. C12. DC. XXX. 0
(159^v blank) (Leuven) (Leiden) 22-7-1630
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*
- fol. 160^{r-v} Erycius Puteanus Daniel Heinsius V. Non. Quint. C12. DC. X. 0
(161^{r-v} blank) (Leuven) (Leiden) 3-7-1610
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*
- fol. 162^{r-v} Erycius Puteanus [D. Heinsius] Eidibus Quintil. C12. DC. XXIV. 0
(163^v blank) (Leuven) 15-7-1624
- Erycius Puteanus [Daniel Heinsius]*
- fol. 164^{r-v} Erycius Puteanus Daniel Heinsius III. Eid. Maij C12. DC. XXVIII. 0
(165^{r-v} blank) (Leuven) (Leiden) 13-5-1628
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*
- fol. 166^{r-v} E. Puteanus Daniel Heinsius Postidie Eid. Junij, C12. DC. XX. 0
(167^{r-v} blank) (Leuven) (Leiden) 14-6-1620
- Erycius Puteanus Daniel Heinsius*

NB Voor een copie van deze brief (in de hand van Arnoldus Buchelius),
zie: Hs. 1251 (7E10), fol. 34^{r-v}

fol. 168^{r-v} Erycius Puteanus [H. Heinsius] IV. Kal. Novemb. CID. IDC. XIX 0
(Leuven) 29-10-1619

Erycius Puteanus [Daniel Heinsius]

fol. 169^r-170^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius Postid. Non. Sextil. CID. IDC. XIX 0
(170^{r-v} blank) (Leuven) 6-8-1619

Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 171^r-172^v Erycius Puteanus Dan. Heinsius XIV. Kal. Septemb. CID. IDC. XVI 0
(171^v-172^v blank) (Leuven) 19-8-1616

Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 173^r-174^v Erycius Puteanus [H. Heinsius] Eidibus Septemb. CID. IDC. XXIV 0
(174^v blank) (Leuven) 13-9-1624

Erycius Puteanus [Daniel Heinsius]

NB. Voor een Postscriptum bij deze brief, zie: fol. 39^{r-v}

fol. 175^r-176^v [E. Puteanus] [H. Heinsius] Kalendis Junij CID. IDC. X. 0
(175^v-176^v blank) (Leuven) 1-6-1610

Erycius Puteanus [Daniel Heinsius]

fol. 177^r-178^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius IX. Kal. Septemb. CID. IDC. X 0
(177^v-178^v blank) (Leuven) 24-8-1610

Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 179^r-180^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius extremo anno CID. IDC. X. 0
(180^r blank) (Leuven) (Leiden) eind 1610

Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 181^r-182^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius Postid. Eid. Mart. CID. IDC. XIV 0
(182^{r-v} blank) (Leuven) 16-3-1614

Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 183^r-184^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius Postid. Kal. Maij CID. IDC. XIV 0
(183^v-184^r blank) (Leuven) 2-5-1614

Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 185^r-186^v Erycius Puteanus Daniel Heinsius IX. Kal. Sext. CID. IDC. XIV. 0
(185^v-186^v blank) (Leuven) 27-7-1614

Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 107 ^r -188 ^v (107 ^v -188 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven)	Daniel Heinsius	IX. Kal. Septemb. C13. DC. XIV 24-8-1614	<u>0</u>
	<i>Erycius Puteanus</i>	<i>Daniel Heinsius</i>		
(fol. 189 overgeslagen)				
fol. 190 ^{r-v} (190 ^v blank)	[E. Puteanus]	[D. Heinsius]	n.d. [romer 1614]	<u>0</u>
	<i>[Erycius Puteanus]</i>	<i>[Daniel Heinsius]</i>		
fol. 191 ^r -192 ^v (191 ^v -192 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven)	Daniel Heinsius (Leiden)	Kalendis Martiis C13. DC. XV. 1-3-1615	<u>0</u>
	<i>Erycius Puteanus</i>	<i>Daniel Heinsius</i>		
fol. 193 ^r -194 ^v (193 ^v -194 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven)	Dan. Heinsius	IX. Kal. Jun. C13. DC. XV 24-5-1615	<u>0</u>
	<i>Erycius Puteanus</i>	<i>Daniel Heinsius</i>		
fol. 195 ^r -196 ^v (195 ^v -196 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven)	Daniel Heinsius (Leiden)	VI. Eid. Augusti C13. DC. XV 8-8-1615	<u>0</u>
	<i>Erycius Puteanus</i>	<i>Daniel Heinsius</i>		
fol. 197 ^r -198 ^v	Erycius Puteanus (Leuven)	Daniel Heinsius (Leiden)	XI. Kal. Decemb. C13. DC. XV. 21-11-1615	<u>0</u>
	<i>Erycius Puteanus</i>	<i>Daniel Heinsius</i>		
fol. 199 ^r -200 ^v (199 ^v -200 ^r blank)	Notitie [<i>'De Poeta'</i>]			<u>0</u>
	inc.: Poetam ordinur non ex professo genus hoc in scholam dicturi Met een praefatio (?), Brief (?) van <u>Puteanus (?) van Heinsius (?)</u>			
fol. 201 ^r -202 ^v (201 ^v -202 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven)	Daniel Heinsius	IX. Kal. Quintil. C12. DC. XVI 27-6-1616	<u>0</u>
	<i>Erycius Puteanus</i>	<i>Daniel Heinsius</i>		
fol. 203 ^r -204 ^v (203 ^v -204 ^r blank)	Erycius Puteanus (Leuven)	Daniel Heinsius (Leiden)	Triid. Eid. Maij, C12. DC. IX. 14-5-1609	<u>0</u>
	<i>Erycius Puteanus</i>	<i>Daniel Heinsius</i>		
fol. 205 ^r -206 ^v (205 ^v -206 ^r blank)	E. Puteanus	Daniel Heinsius	n.d.	<u>0</u>
	<i>Erycius Puteanus</i>	<i>Daniel Heinsius</i>		

fol. 207^{r-v} *Erycius Puteanus* Daniel Heinsius VIII. Kal. Septemb. MD. DC. IX 0
 [Leiden, 'ex museo Heinsii']
 25-8-1609
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 208^{r-v} *E. Puteanus* Daniel Heinsius x.d. 0
 (Leiden)
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 209^{r-210^v} *Erycius Puteanus* Daniel Heinsius Kal. Septemb. MD. DC. XI 0
 (209^v-210^v blank) (Leuven)
 1-9-1611
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 211^{r-212^v} *Erycius Puteanus* Daniel Heinsius VI. Eid. April. MD. DC. IX. 0
 (211^v-212^v blank) (Leuven)
 8-4-1609
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 213^{r-214^v} *Erycius Puteanus* Daniel Heinsius XII. Kal. Maji MD. DC. X. 0
 (214^r blank) (Leuven) (Leiden)
 23-4-1610
Erycius Puteanus Daniel Heinsius

fol. 215^{r-v} *E. Puteanus* [D. Heinsius] X. Kal. Septemb. MD. DC. XIII. 0
 (215^r blank) (Leuven)
 23-8-1613
Erycius Puteanus [Daniel Heinsius]

fol. 216^{r-217^v} [Curatores Acad. Leidensis et Consules Civit. Leidensis] Josephus Scaliger MD. DC. XCI 0
 (217^v blank) (Leiden) 1591 cop.
 [Leiden, Curatoren v.d. Univ. — Justus Josephus
 en Burgemeesteren v.d. stad Leiden] Scaliger
 NB: in margine (hand van Burman): 'edita in Scaligeri Epistolis CCCCLXX'
 vgl. ook UvL Leiden, BPL 960

fol. 218^{r-v} *In Orationes viri summi Danielis Heinsii Hugonis Grotii Epigramma* c
 inc.: Post dignum Latio pedem cothurno
 (...)
 23 vss.
 NB Lofgedicht van Hugo Grotius op de Orationes van Daniel Heinsius
 (eerste verzamelde editie: Leiden 1612). Vgl. ook Grotius, Poemata
 (A'dam 1670), pp. 259/60
Hugo Grotius

- fol. 219^{r-v} Op. 219^v adres: Nobilissimo & Clarissimo Viro D^{no}. Danieli Heinsio Equiti 0
(219^r blank) Lugdunum Bataavor.
NN aan Daniel Heinsius
- (11) NB. Een blad behorende bij fol. 219^{r-v} (bevattende een brief aan D. Heinsius) is kennelijk reeds voor 1964 weggescheurd.
- fol. 220^{r-v} Putschius Gothofredus Jungermanus a^o MDCCIII XXI Decemb 0
(Leipzig) (Heidelberg) 21-12-1603
[Elias] Putschius Gottfried Jungermann
- fol. 221^{r-222} Erasmus Hermannus Laethmaticus nono kalendas Martii 1522 C
(222^r blank) (Basel) 21-2-1522 [1523]
Desiderius Erasmus Hermannus Lethmaticus
Vgl. P.S. Allen, Opus Epistolarum Des. Erasmi Roterodami, Tom. V (Oxford 1924), pp. 234-236 (Ep. 1345)
- fol. 227^{r-228}; 223^{r-v} Saumaise Valoix 15 Dec. 1636 C
(NB. volgorde!) (Dieppe) (Paris) 15-12-1636
[Claudius] Salmasius [Henricus] Valesius
- fol. 224^{r-226} Saumaise Valoix 1. April 1637 C
(Leiden) (Paris) 1-4-1637
[Claudius] Salmasius [Henricus] Valesius
- fol. 229^{r-v} Frid. Lindenbrogius Josephus Scaliger XI. Kal. Septemb. MDCCIV. 0
(Parijs) (Leiden) 24-8-1604
Frid. Lindenbruch Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep., II, p. 350 (Ep. CVII)
- fol. 230^{r-231} Frid. Lindenbruch Josephus Scaliger Nonis Januarij MDCCII 0
(231^r blank) (Parijs) (Leiden) 5-1-1602
Frid. Lindenbruch Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 348-349 (Ep. CV)
- fol. 232^{r-v} Frid. Lindenbruchius Josephus Scaliger vii Id. Octob. MDCCIII 0
(Parijs) (Leiden) 10-10-1603
Frid. Lindenbruch Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 349-350 (Ep. CVI)
- fol. 233^{r-234} Georg. Mich. Lingelshemius Josephus Scaliger IV Kal. Jul. MDCCV 0
(234^r blank) (Heidelberg) (Leiden) 28-6-1605
Georg Michael Lingelshaim Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 359-360 (Ep. CXVII)

- fol. 235^r-236^v
(236^r blank) Georg. Michael Lingelshemius (Heidelberg) Josephus Scaliger (Leiden) Kal. Nov. CIO DCCVII 1-11-1607 0
Georg Michael Lingelshemius Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 360-361 (Ep. CXVIII)
- fol. 237^r-238^v
(238^r blank) Johannes Buxtorfius (Basel) Josephus Scaliger (Leiden) 30 Aprilis 1606 3-4-1606 0
Johann Buxtorf I (1564-1629) Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 362-364 (Ep. CXX)
- fol. 239^r-240^v
(240^v blank) Ignatius Hanniel (Rostock) Josephus Scaliger (Leiden) V. Id. April. M DCCVII. 9-4-1607 0
Ignatius Hanniel Justus Josephus Scaliger
Voor Postscriptum bij dese Brief, zie: fol. 241^{r-v}
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 371-373 (Epist. CXXVII)
- fol. 241^{r-v} Ignatius Hanniel [Rostock] Josephus Scaliger (Leiden) III. Id. April. M DCCVII 11-4-1607 0
Ignatius Hanniel Justus Josephus Scaliger
NB. = Postscriptum bij voorafgaande Brief (fol. 239^r-240^v)
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 373-374 (Epist. CXXVII)
- fol. 242^{r-v} Geuerhart. Elmenhorst. (Hamburg) Josephus Scaliger (Leiden) III. Id. Aug. CIO. DCCV 11-8-1605 0
Geuerhardus Elmenhorst Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 356-357 (Ep. CXIV)
- fol. 243^r-244^v
(244^r blank) Theobaldus Meuschius (Sulzbach) Josephus Scaliger (Leiden) 23 April. 1603 23-4-1603 0
Theobaldus Meuschius Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 358-359 (Ep. CXVI)
- fol. 245^r-246^v Simeo Bosius (Poitiers) Josephus Scaliger (Touffon) V Id. Aug. (x.j.) 9-8-? 0
Simeo Bosius Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 311-312 (Ep. LXXXVI)
- fol. 247^r-248^v
(248^r blank) Simeo Bosius (Angoulême) Josephus Scaliger (Touffon) VIII. Kal. Decemb. (x.j.) 24-11-? 0
Simeo Bosius Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 308-309 (Ep. LXXXIII)

- fol. 249^r-250^v
(250^r blank) Simeo Bosius (Angoulême) Jos. Scaliger (La Rocheporai) V. Kal. Nouemb. (z.j.) 28-10-? 0
- Simeo Bosius Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep., II, p. 309 (Ep. LXXXIV)
- fol. 251^r-v
(251^r blank) N.N. N.N. z.d. m/o
- fol. 252^r-v
(252^v blank) N.N. (Leiden) N.N. XXII Julij MDLXCVII 22-7-1607 m
- [Daniel Heinsius] N.N.
- fol. 253^r-254^v
(254^r-v blank) Ectypum posterioris partis Codicillorum a Pno Simonds D' Ewes Equite Aurato et Baronetto missorum Viro Clariss. Eruditiss. Danieli Heinsio &c. Simonds D' Ewes / Daniel Heinsius c
- fol. 255^r-256^v
(256^r blank) Frid. Taubmanus (Wittenberg) Josephus Scaliger (Leiden) XXIX Aug. MDLXVI. 29-8-1606 0
- Friedrich Taubmann Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep., II, pp. 341/342 (Ep. XCIX)
- fol. 257^r-258^v
(257^v-258^r blank) J. Gruterus Joannes Heinsius XII. Decemb. MDLXXIX 12-12-1619 c
- Janus Gruterus Joannes Heinsius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, p. 379 (Ep. CXXXIII) NB. afwijkende incipit!
- fol. 259^r-v
Frid. Taubmanus (Wittenberg) Josephus Scaliger (Leiden) Id. majis 1598 15-5-1598 0
- Friedrich Taubmann Justus Josephus Scaliger
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, p. 340 (Ep. XCVII)
- fol. 260^r-261^v N.N. N.N. z.d. m
incompl.
- [Daniel Heinsius?] N.N.
NB. stand van Nicolaas Heinsius (?); vgl. Hs. 992, fol. 2^r

fol. 262^{r-v} N.N. N.N. CID 12 CIX m
 (Leiden) 1609
 [Daniel Heinsius] N.N.

fol. 263^r N.N. N.N. x.d. m
 [Daniel Heinsius] N.N.
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 452/453 (Ep. CCXXIX)

fol. 263^v 2 briefontwerpen van Daniel Heinsius aan onbekende geadresseerde(m), m
 x.d. (in het Frans en in het Latijn) N.N.

fol. 264^r N.N. Daniel Heinsius 4. Kal. Junij 1620 C
 (Venetië) [Leiden] 29-5-1620
 [Paulus Servita?] Daniel Heinsius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, p. 452 (Ep. CCXXVIII)

fol. 265^{r-v} Johannes Buxtorfius Daniel Heinsius prid. kal. Sept. 1640 o
 (Bazel) (Leiden) 31-8-1640
 Johann Buxtorf II (1599-1664) Daniel Heinsius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 456/457 (Ep. CCXXXIII)

fol. 266^{r-v} Johannes Buxtorfius Daniel Heinsius 5. Sept. 1642 o
 (Bazel) (Leiden) 5-9-1642
 Johann Buxtorf II (1599-1664) Daniel Heinsius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 457/458 (Ep. CCXXXIV)

fol. 267^{r-v} Reinholdus Franckenberg Daniel Heinsius 28 maji 1645 o
 (Wittenberg) (Leiden) 28-5-1645
 Reinhold Franckenberg Daniel Heinsius
 Vgl. Burm. Syll. Epist. II, pp. 469-470 (Ep. CCXLVI)

II 7A21

1. Gothofredus Jungermanus ^[Hannover] Cl. Salmasius a.d. XVI. Kal. Jan. MDCCVII C
(‘e typographis Wecheliano’) [Heidelberg] 17-12-1606
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 483-486 (Ep. CCLV); vgl. Nr. 5
2. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius A.D. IX. Kal. Jul. MDCCVII C
(Hannover) [Heidelberg] 23-6-1607
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 486-487 (Ep. CCLVI); vgl. Nr. 6
3. G. Jungermanus Salmasius x.d. C
[Heidelberg] [begin 1608]
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 487-488 (Ep. CCLVII); vgl. Nr. 19
4. Gothofredus Jungermanus C. Salmasius ipis Kal. Maij 1607 C
(Hannover) [Heidelberg] 1-5-1607
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 489-490 (Ep. CCLVIII); vgl. Nr. 25
- 4A. zie pag. 1 van deze beschrijving (sub fol. I^r-v); vgl. Nr. 20
5. Gothofredus Jungermanus ^[Hannover] Cl. Salmasius a.d. XVI. Kal. Jan. MDCCVII C
(‘e typographis Wecheliano’) [Heidelberg] 17-12-1606
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 483-486 (Ep. CCLV); vgl. Nr. 1
6. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius A.D. IX. Kal. Jun. [sic!] MDCCVII C
(Hannover) [Heidelberg] 23-6-1607 [vgl. Nr. 2.]
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 486-487 (Ep. CCLVI); vgl. Nr. 2
7. G. Jungermanus ^[Hannover] Salmasius A.D. IV. Kal. Dec. (z.j.) C
(‘e Wecheliano typographis’) [Heidelberg] 28-11-[1608]
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 502-504 (Ep. CCLXVI)
8. Gothofredus Jungermanus ^[Hannover] Cl. Salmasius a.d. VI. Id. Aug. (z.j.) C
(‘e typographis Wecheliano’) [Heidelberg] 8-8-[1609]
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 517-518 (Ep. CCLXXIV)

9. Gothofredus Jungermanus ^[Hannover] Cl. Salmasius A.D. XV. Kal. Aug. (X. j.) C
 ('e Eypographia Wecheliano') [Heidelberg] 18-7-[1609]
 Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 515-517 (Ep. CCLXXIII)
10. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius a.d. XIV. Kal. Mai. (X. j.) C
 [Heidelberg] 17-4-[1609]
 Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
 Vgl. Burm. Syll. II, pp. 507-508 (Ep. CCLXX)
11. G. Jungermanus Cl. Salmasius 1610. ipsa Non. April C
 (Hannover) [Heidelberg] 5-4-1610
 Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 519-521 (Ep. CCLXXV)
12. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius a.d. 7. Id. Jul. (X. j.) C
 (Hannover) [Heidelberg] 9-7-[?]
 Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 511-515 (Ep. CCLXXII)
13. G. Jungermanus Cl. Salmasius a.d. 16. Kal. Jul. (X. j.) C
 (Hannover) [Heidelberg] 16-6-[1609]
 Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 521-522 (Ep. CCLXXVI)
14. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius a.d. III. Id. Jun. (X. j.) C
 (Hannover) [Heidelberg] 11-6-[1609]
 Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 508-511 (Ep. CCLXXI)
15. Jungermanus Salmasius a.d. XII. Kal. Mart. MDCCIX C
 (Hannover) [Heidelberg] 18-2-1609
 Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 505-506 (Ep. CCLXIX)
16. G. Jungermanus Cl. Salmasius a.d. V. Id. Dec. 1611 C
 (Hannover) [Heidelberg] 9-12-1611 (1608?)
 Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 504-505 (Ep. CCLXVIII) NB datierung
 bij Burmannus: 9-12-1608 (!)

17. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius a.d. 8. Id. Octob. (x.j.) C
(Hannover) [Heidelberg] 8-10-[1608]
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 500-502 (Ep. CCLXV)
18. Jungermanus Salmasius A.D. VI. Kal. Octob. (x.j.) C
(Hannover) [Heidelberg] 26-9-[1608]
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 498-500 (Ep. CCLXIV)
19. G. Jungermanus Salmasius z.d. C
[Heidelberg] [begin 1608]
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 487-488 (Ep. CCLVII); vgl. Nr. 3
20. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius a.d. XI. Kal. Mart. MDCCVIII C
(Hannover) [Heidelberg] 19-2-1608
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 490-492 (Ep. CCLIX)
NB. Voor een tweede copie, zie: Hs. 987 (7A20), fol. 1^r-v (= Nr. 4A)
21. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius propid. Kal. Aug. 1608 C
(Hannover) [Heidelberg] 30-7-1608
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 492-494 (Ep. CCLX)
22. Gothofr. Jungermanus Cl. Salmasius a.d. XVII. Kal. Sept. (x.j.) C
[Heidelberg] 16-8-[1608]
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 494-495 (Ep. CCLXI)
23. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius a.d. 10. Kal. Sept. (x.j.) C
(e typographio Wecheliano) [Hannover] [Heidelberg] 23-8-[1608]
Gothofredus Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 496-497 (Ep. CCLXII)
24. Gothofredus Jungermanus Cl. Salmasius a.d. 6 Id. Sept. MDCCVIII C
(Hannover) [Heidelberg] 8-9-1608
Gottfried Jungermann Claudius Salmasius
Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 497-498 (Ep. CCLXIII)

25. *Gothofredus Jungermanus* *C. Salmasius* *epist. kal. mai. 1604 [sic!]* c
 (Hannover) [Heidelberg] 1-5-1607 [vgl. Nr. 4]
Gottfried Jungermann *Claudius Salmasius*
 Vgl. Burm. Syll. Ep. II, pp. 489-490 (Ep. CCLVIII); vgl. Nr. 4

26. N.N. *hr' du Plessis*^{*)} *n.d.* o
 (Den Haag)
N.N. *Du Plessis*
^{*)} "Page de sa maiesté la Reine de Boueme"

27. *Isaacus Casaubonus* *Sebastianus Tegnagelius* *xv. kal. apr. MDLXXVII* c
 (Parijs) (Wenen) 18-3-1607
Isaacus Casaubonus *Sebastian Tegnagel*
 Vgl. Isaaci Casauboni Epistolae (R'dam 1709), pp. 206 (Ep. DXLVIII)

28 a-c. 3 fragmenten uit Brieven van *Janus Gruterus* aan c
Sebastian Tegnagel
 a. Heidelberg, 27-9-1611
 b. Bretten, postridie D. michaelis Juliani 1625 (30-9-1625 O.S.)
 c. Frankfurt, die secunda a Paschate 1611 (26-3-1611)

29. *Petrus Cunaeus* *Caspar Barlaeus* *25 Junij 1634* m
 (Leiden) [Amsterdam] 25-6-1634
Petrus Cunaeus *Caspar Barlaeus*
 Vgl. Petri Cunaei Epistolae. ed. P. Burmannus (Leiden 1725), p. 279 (Ep. CCVII)
 Vgl. K. van der Horst, Inventaire de la correspondance de Caspar Barlaeus (1602-1640) (Assen 1978), p. 75 (sub 340625)

30. *Petrus Cunaeus* *Caspar Barlaeus* *18 August. 1634* m
 (Leiden) [Amsterdam] 18-8-1634 fragment
Petrus Cunaeus *Caspar Barlaeus*
 Vgl. K. van der Horst, Inventaire, p. 76 (sub 340818)

31. *Petrus Cunaeus* *Caspar Barlaeus* *6 februarij 1635* m
 (Leiden) [Amsterdam] 6-2-1635
Petrus Cunaeus *Caspar Barlaeus*
 Vgl. K. van der Horst, Inventaire, p. 82 (sub 350206)

32. Petrus Cunaeus Caspar Barlaeus 14 februarij 1635 m
 (Leiden) [Amsterdam]
Petrus Cunaeus Caspar Barlaeus
 Vgl. k. van der Horst, Inventaire, p. 83 (sub 350214)
33. Jungermannus Scipio Gentilis 10 Sept. x. j. o
 (Hannover) [Altof] 10-9-[?]
Gottfried Jungermann Scipio Gentilis
 Vgl. Marquardi Gudii Epistolae. ed. P. Burmannus (Utrecht 1697), p. 360-362 (Ep. xxx)
34. Mart. Ruarus Kirchmannus a. d. VII. eid. Novembrii MDCLXII C
 (Nürnberg) [Rostock] 7-11-1612
Martinus Ruarus [Joannes] Kirchmannus
 Vgl. Marquardi Gudii Epistolae. ed. P. Burmannus (Utrecht 1697), pp. 262-264 (Ep. CLXXX)

Hs 987 (7.A.20-21)

INDEX

AERSSENS, Cornelis (?)

van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
I 17r-v
1 brief (1582)

ALOSTANUS, Pertus (Petro ALOSTANO)

van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
I 23r-v
1 brief (1584)

BARLAEUS, Caspar (1584-1648)

van: CUNAEUS, Petrus
II nr. 29 t/m 32
4 brieven (1634-1635)

BLOMENDALL, Wilhelm (Gulielmus) a (?)

van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
I 20r-v
1 brief (z.d.)

BOSIUS, Simeon

aan: SCALIGER, Justus Josephus
I 245r-246v, I 247r-248v, I 249r-250v
3 brieven (z.d.)

BUXTORF, Johann (Johannes BUXTORFIUS) (1564-1629)

aan: SCALIGER, Justus Josephus
I 237r-238v
1 brief (1606)

BUXTORF, Johann (Johannes BUXTORFIUS) (1599-1664)

aan: HEINSIUS, Daniel
I 265r-v, I 266r-v
2 brieven (1640-1642)

CAMPIS, Joannes a (?)

van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
I 15r-v
1 brief (1591)

CANTER, Lambertus

van: CASAUBONUS, Isaacus
I 49r-50r
1 brief (1595)

CANTER, Theodorus (1545-1616)

van: CASAUBONUS, Isaacus

CASAUBONUS, Isaacus

aan: CANTER, Lambertus

I 49r-50r

1 brief (1595)

aan: CANTER, Theodorus (1545-1616)

I 43r, I 43r-44v, I 44v-45v, I 45v-46r, I
46r-v, I 46v-47r,

I 47r-v, I 47v-48r, I 48r, I 49r-v

10 brieven (1585-1611)

aan: GERGAVIA, Synode

I 51r-v, I 52r-53v

2 brieven (1601)

aan: PERRONIUS, Jacobus Davy

I 2r-3v

1 brief (1604)

aan: SCRIVERIUS, Petrus

I 55r

1 brief (1604)

aan: TENGNAGEL, Sebastiaan (Sebastianus

TENGNAGELIUS) (ca.1573-1636)

II nr. 27

1 brief (1607)

CAUCIUS, Antonius (Anton CAUTIUS)

van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)

I 22r-v, I 24r-v

2 brieven (1582-1583)

CHRISTINA van Zweden (1626-1689)

van: HEINSIUS, Daniel (1580-1655)

I 63v

1 brief (z.d.)

CUNAEUS, Petrus

aan: BARLAEUS, Caspar (1584-1648)

II nr. 29 t/m 32

4 brieven (1634-1635)

**CURATOREN van de Universiteit Leiden en
Burgemeesteren van de stad Leiden**

aan: SCALIGER, Justus Josephus

I 216r-217v

1 brief (1591)

DELRIO, Martin Antoine (1551-1608)

van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)

I 36r-v

1 brief (1593?)

D'EWES, Simonds (1602-1650)
 aan: HEINSIUS, Daniel
 I 253r-v
 1 codicil (z.d.)

DILFT, Edward van der
 van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
 I 30r-v
 1 brief (1594)

DU PLESSIS
 van: N.N.
 II nr. 26
 1 brief (z.d.)

ELMENHORST, Gerhardus (1580-1621)
 aan: SCALIGER, Justus Josephus
 I 242r-v
 1 brief (1605)

ERASMUS, Desiderius (1469-1536)
 aan: LETHMATIUS, Hermannus
 I 221r-222v
 1 brief (1523)

FABER, Tanaquillus (LE FÈVRE, Tanneguy) (1615-1672)
 aan: GRONOVIVS, Johannes Fredericus (1611-1671)
 I 56r
 1 brief (1660?)

FAUCERIUS, J.
 van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
 I 28r-v
 1 brief (1584)

FRANCKENBERG, Reinhold
 aan: HEINSIUS, Daniel
 I 267r-v
 1 brief (1645)

GENTILIS, Scipio (GENTILI, Scipione) (1563-1616)
 van: JUNGERMANN, Gottfried (Gothofredus JUNGERMANUS)
 II nr. 33
 1 brief (z.d.)

GERGAVIA, Synode
 van: CASAUBONUS, Isaacus
 I 51r-v, I 52r-53v
 2 brieven (1601)

GRONOVIVS, Johannes Fredericus
 van: FABER, Tanaquillus (Tanneguy LE FEVRE)
 I 56r
 1 brief (1660?)

- van: HEINSIUS, Nicolaas (1620-1681)
I 55v
1 brief (1659)
- aan: SALMASIUS, Claudius (1588-1653)
I 65r-66v
1 brief (1637)
- van: TENNULIUS, Samuel (Samuel ten NUYL)
I 56r
1 brief (1660)
- GROTIUS**, Hugo (Hugo de GROOT) (1583-1645)
Lofdicht op de 'Orationes' van Daniel Heinsius,
I 218r-v
- GRUTERUS**, Janus (1560-1627)
aan: TENGNAGEL, Sebastiaan
II nr. 28a-c
3 brieffragmenten (1611-1625)
- aan: MEURSIUS, Joannes (1579-1639)
I 257r-258v
1 brief (1619)
- GUSTAAF ADOLF**, Koning van Zweden
van: RUTGERSIUS, Janus (Johannes RUTGERS)
I 62r-v
1 brief (1618)
- HANNIEL**, Ignatius
aan: SCALIGER, Justus Josephus
I 239r-240v, I 241r-v
2 brieven (1607)
- HEINSIUS**, Daniel (1580-1655)
van: BUXTORF, Johann (1599-1664)
(Johannes BUXTORFIUS)
I 265r-v, I 266r-v
2 brieven (1640-1642)
- van: CASAUBONUS, Isaacus
I 138r-v
1 brief (1613)
- aan: CHRISTINA van Zweden (1626-1689)
I 63v
1 brief (z.d.)
- van: D'EWES, Simonds
I 253r-v
1 codicil (z.d.)
- van: FRANCKENBERG, Reinhold
I 267r-v
1 brief (1645)

- van: N.N.
 I 219r-v
 1 brief (z.d)
- aan: N.N.
 I 252r-v, I 260r-261v(?), I 262r-v, I 263r, I 263v
 5 brieven (1607-1609)
- van: PUTEANUS, Erycius (1574-1646)
 I: 39r-v, 67r-68v, 69r-70v, 71r-72v, 73r-74v, 77r-v, 78r-79v, 80r-81v, 82r-83v, 84-85v, 86r-87v, 88r-89v, 90r-91v, 92r-93v, 94r-v, 95r-v, 96r-97v, 98r-99v, 100r-101v, 102r-103v, 104r-105v, 106r-107v, 109r-110v, 111r-112v, 113r-114v, 115r-116v, 117r-118v, 120r-121v, 122r-123v, 124r-v, 125r-126v, 127r-128v, 129r-130v, 131r-132v, 133r-134v, 135r-136v, 137r-v, 139r-140v, 141r-142v, 143r-144v, 145r-146v, 147r-148v, 149r-v, 150r-151v, 152r-153v, 154r-155v, 156r-157v, 158r-159v, 160r-161v, 162r-163v, 164r-165v, 166r-167v, 168r-v, 169r-170v, 171r-172v, 173r-174v, 175r-176v, 177r-178v, 179r-180v, 181r-182v, 183r-184v, 185r-186v, 187r-188v, 190r-v, 191r-192v, 193r-194v, 195r-196v, 197r-198v, 199r-200v, 201r-202v, 203r-204v, 205r-206v, 207r-v, 208r-v, 209r-210v, 211r-212v, 213r-214v, 215r-v
 78 brieven (1608-1645)
- van: PUTEANUS, Justus
 I 38r-v
 1 brief (1648)
- van: SERRITA, Paulus (Paolo SERVITA)
 I 264v
 1 brief (1620)
- HEINSIUS**, Nicolaas (1620-1681)
 aan: GRONOVIVS, Johannes Fredericus
 I 55v
 1 brief (1659)
- van: PUTEANUS, Erycius (1574-1646)
 I 40r-v, I 108r-v
 2 brieven (1644)
- HUET**, Pierre-Daniel (1630-1721)
 aan: MONTZERIUS (?)
 I 59r
 1 brief (z.d.)

JAMOT, Federicus
 aan: VULCANIUS, Bonaventura (1538-1614)
 I 5r-6v
 1 brief (1606)

JUNGERMANN, Gottfried (Gothofredus JUNGERMANUS) (1577-1610)
 aan: GENTILIS, Scipio (Scipione GENTILI)
 II nr. 33
 1 brief (z.d.)

van: PUTSCHIUS, Desiderius (Elias van PUTSCHEN)
 (1580-1606)
 I 220r-v
 1 brief (1603)

aan: SALMASIUS, Claudius (1588-1653)
 I: 1r-v
 II: nr. 1 t/m nr. 25
 26 brieven (1606-1610)

KIRCHMANNUS, Johannes (Johann KIRCHMANN)
 van: RUARUS, Martinus (1588-1657)
 II nr. 34
 1 brief (1612)

LEEWIUS, Theodorus (Theodorus LEWIUS) (1548-1596)
 van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
 I 25r-v, I 26r
 2 brieven (1582-1584)

LETHMATIUS, Hermannus
 aan: ERASMUS, Desiderius
 I 221r-222v
 1 brief (1523)

LINDENBROG, Fridrich (LINDENBRUCH) (1573-1648)
 aan: SCALIGER, Justus Josephus
 I 229r-v, I 230r-231v, I 232r-v
 3 brieven (1602-1604)

LINGELSHEIM, Georg Michael (LINGELSHEMIUS)
 aan: SCALIGER, Justus Josephus
 I 233r-234v, I 235r-236v
 2 brieven (1605-1607)

LIPSIUS, Justus (1547-1606)
 aan: AERSSENS, Cornelis (?)
 I 17r-v
 1 brief (1582)

aan: ALOSTANUS, Pertus
 I 23r-v
 1 brief (1584)

- aan: BLOMENDALL, Wilhelm a (?)
I 20r-v
1 brief (z.d.)
- aan: CAMPIS, Joannes a (?)
I 15r-v
1 brief (1591)
- aan: CAUCIUS, Antonius
I 22r-v, I 24r-v
2 brieven (1582-1583)
- aan: DELRIO, Martin Antoine
I 36r-v
1 brief (1593?)
- aan: DILFT, Edward van der
I 30r-v
1 brief (1594)
- aan: FAUCERIUS, J.
I 28r-v
1 brief (1584)
- aan: LEEWIUS, Theodorus
I 25r-v
1 brief (1582)
- aan: MEETKERCKEN, Adolf van
I 31r-v
1 brief (1582)
- aan: MENSCHENERUS, H.
I 29r-v
1 brief (1583)
- aan: N.N.
I 10r-v, I 13r-v, I 14r-v, I 16r-v, I 18r-
v, I 19r, I 19r, I 26r, I 34r-v, I 35r, I
37r
11 brieven (1581-1606)
- van: N.N.
I 7r-v, I 20r-v, I 33r-v
3 brieven (1603)
- aan: RAPHELENGIUS sr., Franciscus (1539-1597)
I 11r-v
1 brief (1592)
- aan: SAN VICTORES DE LA PORTILLA, Francisco
I 8r-v
1 brief (1595)

- aan: TUNINGIUS, Gerard (1566-1640)
 I 12r-v
 1 brief (1592)
- aan: WILT, Hendrik van
 I 32r-v
 1 brief (1583)
- aan: WOVERIUS, Joannes (HAMBURGENSIS) (1574-1611)
 I 4r-v, I 9r-v
 2 brieven (1591-1596)
- MEETKERCKEN**, Adolf van (Adolphus Mercerchus)
 van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
 I 31r-v
 1 brief (1582)
- MENSCENERUS**, H. (?)
 van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
 I 29r-v
 1 brief (1583)
- MEURSIUS**, Joannes (1579-1639)
 van: GRUTERUS, Janus
 I 257r-258v
 1 brief (1619)
- MEUSCHIUS**, Theobaldus
 aan: SCALIGER, Justus Josephus
 I 243r-244v
 1 brief (1603)
- MONTOZERIUS** (?)
 van: HUET, Pierre-Daniel (?)
 I 59r
 1 brief (z.d.)
- NEUMANNUS**, Arnoldus
 van: SALMASIUS, Claudius
 I 75r-76v
 1 brief (1646)
- PERRONIUS**, Jacobus Davy (Cardinalis)
 van: CASAUBONUS, Isaacus
 I 2r-3v
 1 brief (1604)
- PUTEANUS**, Erycius (1574-1646)
 aan: HEINSIUS, Daniel
 I: 39r-v, 67r-68v, 69r-70v, 71r-72v, 73r-
 74v, 77r-v, 78r-79v, 80r-81v, 82r-83v, 84-
 85v, 86r-87v, 88r-89v, 90r-91v, 92r-93v,
 94r-v, 95r-v, 96r-97v, 98r-99v, 100r-101v,
 102r-103v, 104r-105v, 106r-107v, 109r-
 110v, 111r-112v, 113r-114v, 115r-116v,
 117r-118v, 120r-121v, 122r-123v, 124r-v,

125r-126v, 127r-128v, 129r-130v, 131r-
132v, 133r-134v, 135r-136v, 137r-v, 139r-
140v, 141r-142v, 143r-144v, 145r-146v,
147r-148v, 149r-v, 150r-151v, 152r-153v,
154r-155v, 156r-157v, 158r-159v, 160r-
161v, 162r-163v, 164r-165v, 166r-167v,
168r-v, 169r-170v, 171r-172v, 173r-174v,
175r-176v, 177r-178v, 179r-180v, 181r-
182v, 183r-184v, 185r-186v, 187r-188v,
190r-v, 191r-192v, 193r-194v, 195r-196v,
197r-198v, 199r-200v, 201r-202v, 203r-204v,
205r-206v, 207r-v, 208r-v, 209r-210v,
211r-212v, 213r-214v, 215r-v
78 brieven (1608-1645)

aan: HEINSIUS, Nicolaas
I 40r-v, I 108r-v
2 brieven (1644)

aan: N.N.
I 41r-42v
1 brief (1645)

PUTEANUS, Justus
aan: HEINSIUS, Daniel
I 38r-v
1 brief (1648)

PUTSCHEN, Elias van (1580-1606)
aan: JUNGEMANN, Gottfried (Gothofredus Jungermanus)
I 220r-v
1 brief (1603)

RAPHELENGIUS sr., Franciscus (?) (1539-1597)
van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
I 11r-v
brieven (1592)

RUARUS, Martinus (1588-1657)
aan: KIRCHMANNUS, [Joannes]
II nr. 34
1 brief (1612)

RUTGERSIUS, Janus (Johannes RUTGERS) (1589-1625)
aan: GUSTAAF ADOLF, Koning van Zweden
I 62r-v
1 brief (1618)

SALMASIUS, Claudius (1588-1653)
van: GRONOVIVS, Johannes Fredericus
I 65r-66v
1 brief (1637)

van: JUNGEMANN, Gottfried
I 1r-v
1 brief (1608)

aan: NEUMANNUS, Arnoldus
I 75r-76v
1 brief (1646)

aan: VALESIUS, Henricus (Henry de VALOIS) (1603-1676)
I 227r-228v+223r-v, I 224r-226v
2 brieven (1636-1637)

SAN VICTORES DE LA PORTILLA, Francisco

van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
I 8r-v
1 brief (1595)

SCALIGER, Justus Josephus

van: BOSIUS, Simeon
I 245r-246v, I 247r-248v, I 249r-250v
3 brieven (z.d.)

van: BUXTORF, Johann (1564-1629)
I 237r-238v
1 brief (1606)

van: CURATOREN van de Universiteit Leiden en
Burgemeesteren van de stad Leiden
I 216r-217v
1 brief (1591)

van: ELMENHORST, Gerhardus
I 242r-v
1 brief (1605)

van: HANNIEL, Ignatius
I 239r-240v, I 241r-v
2 brieven (1607)

van: LINDENBROG, Friedrich (1573-1648)
I 229r-v, I 230r-231v, I 232r-v
3brieven (1602-1604)

van: LINGELSHEIM, Georg Michael
I 233r-234v, I 235r-236v
2 brieven (1605-1607)

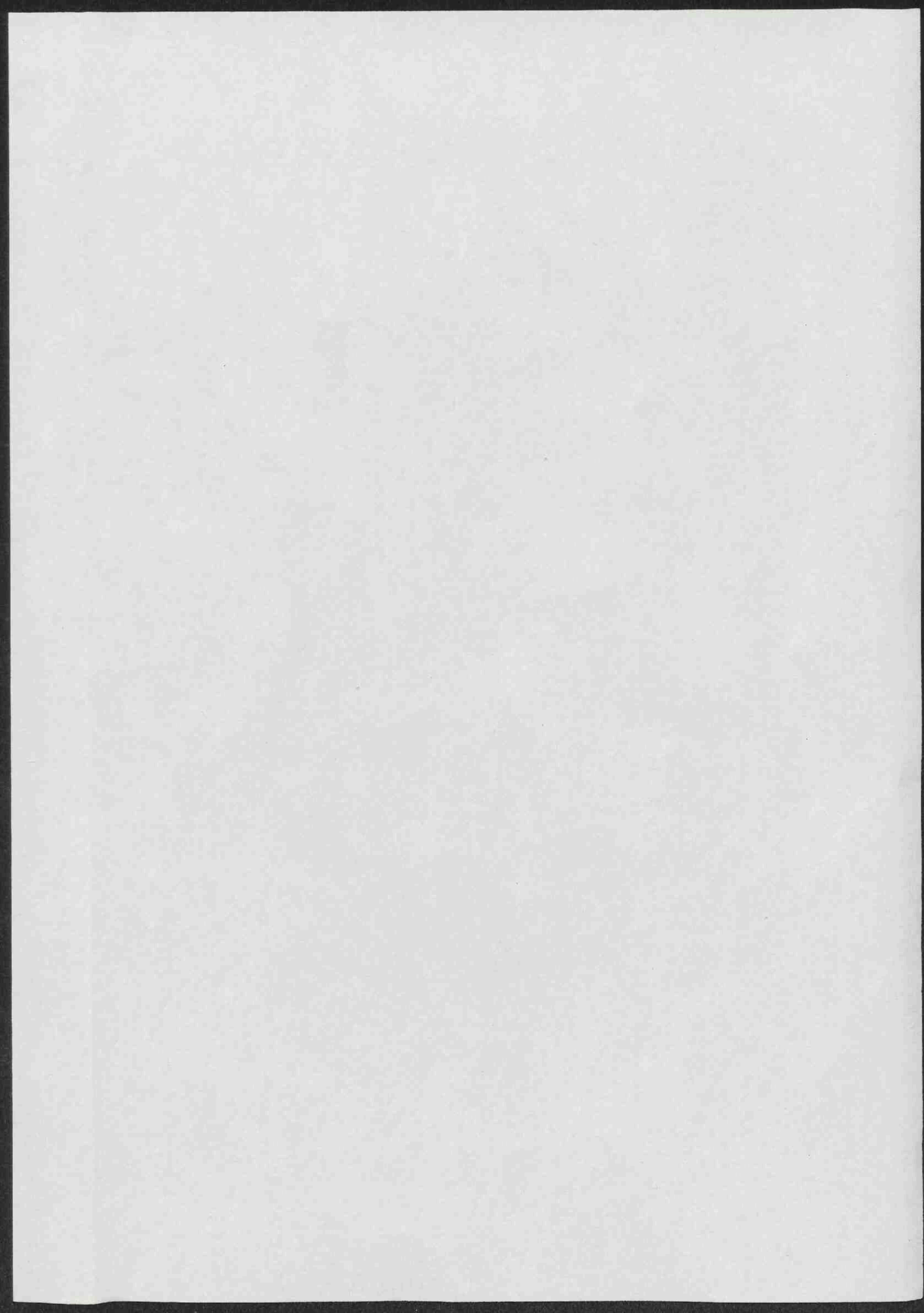
van: MEUSCHIUS, Theobaldus
I 243r-244v
1 brief (1603)

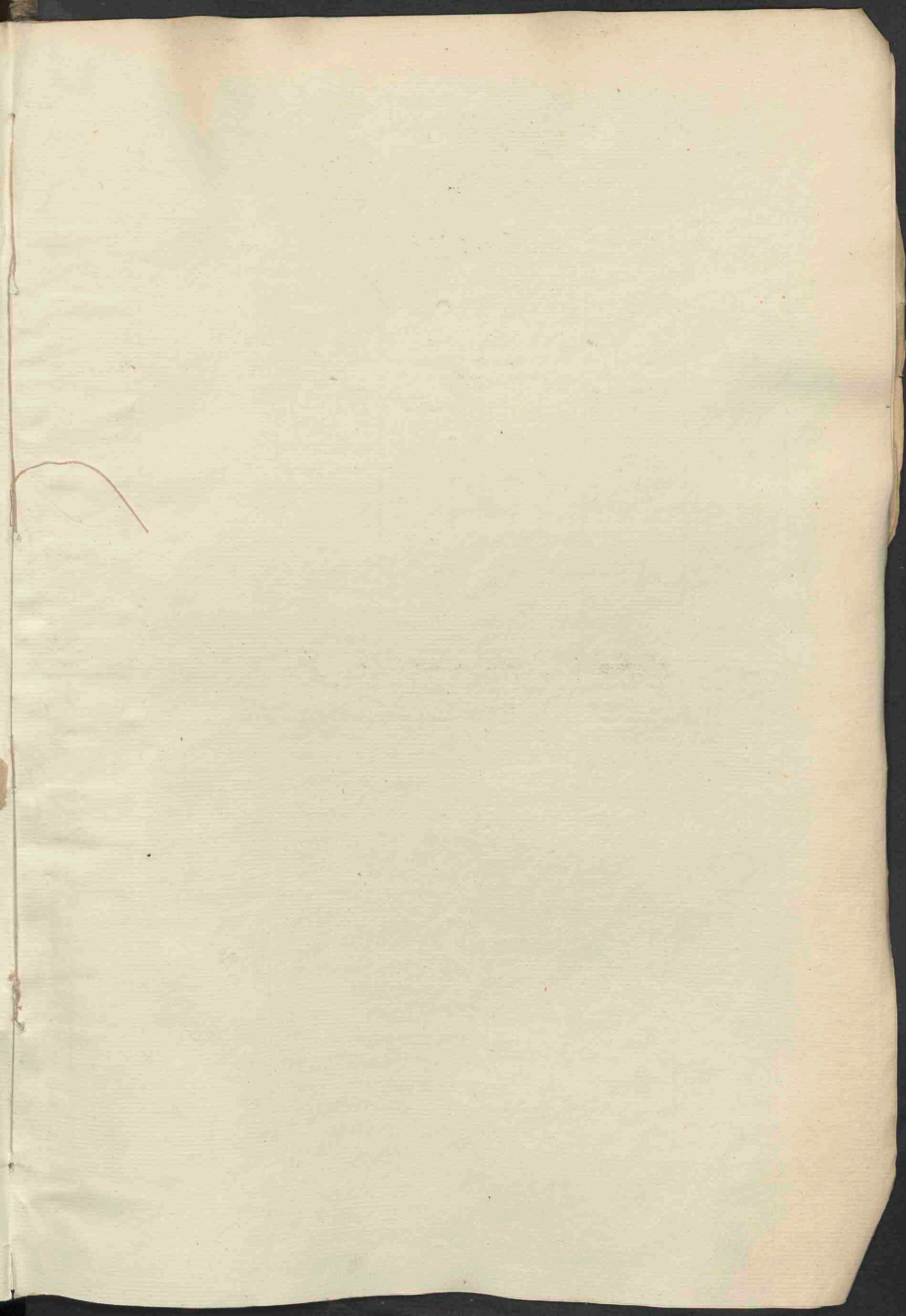
van: TAUBMANN, Friedrich
I 255r-256v, I 259r-v
2 brieven (1598-1606)

SCRIVERIUS, Petrus

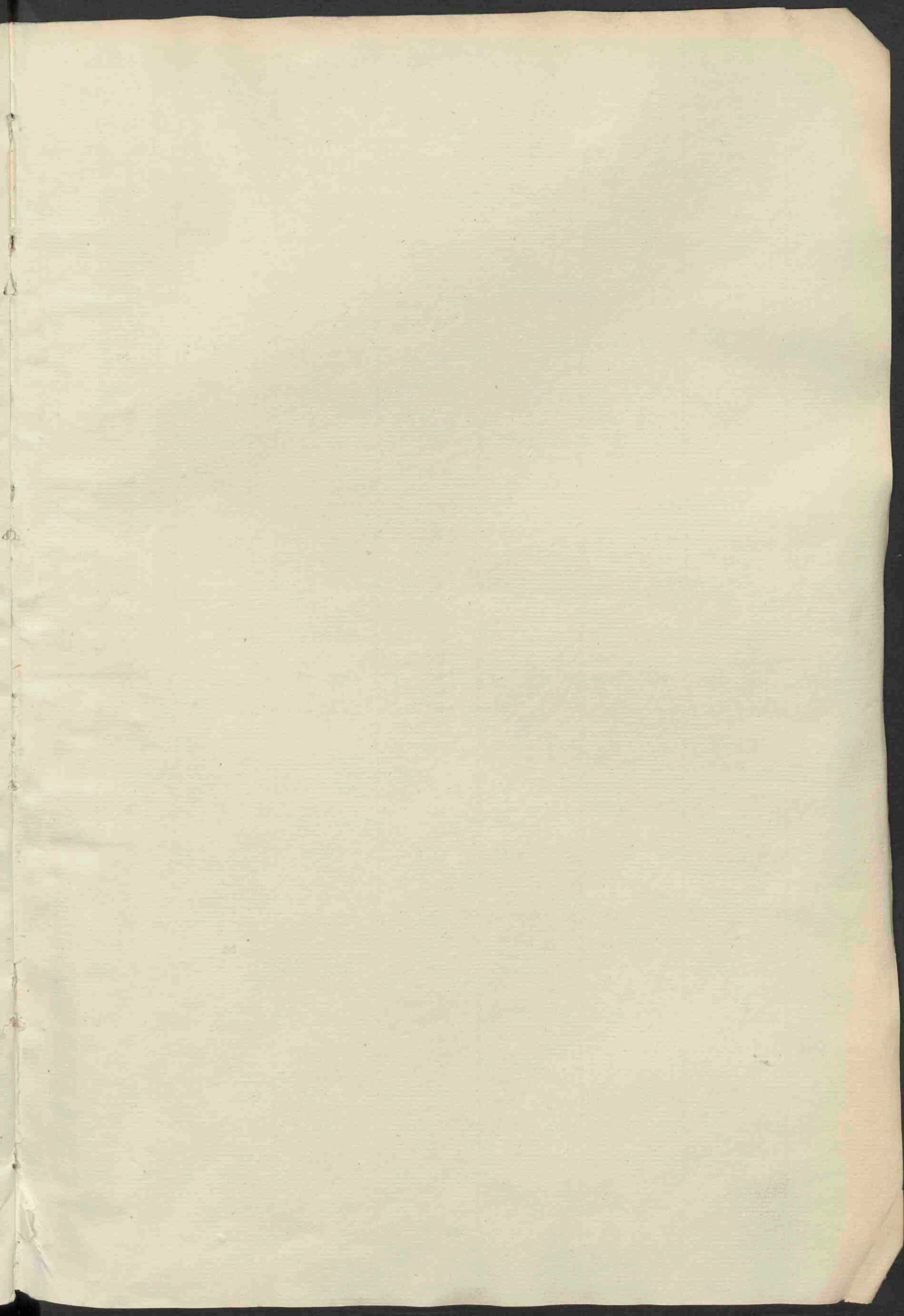
van: CASAUBONUS, Isaacus
I 55r
1 brief (1604)

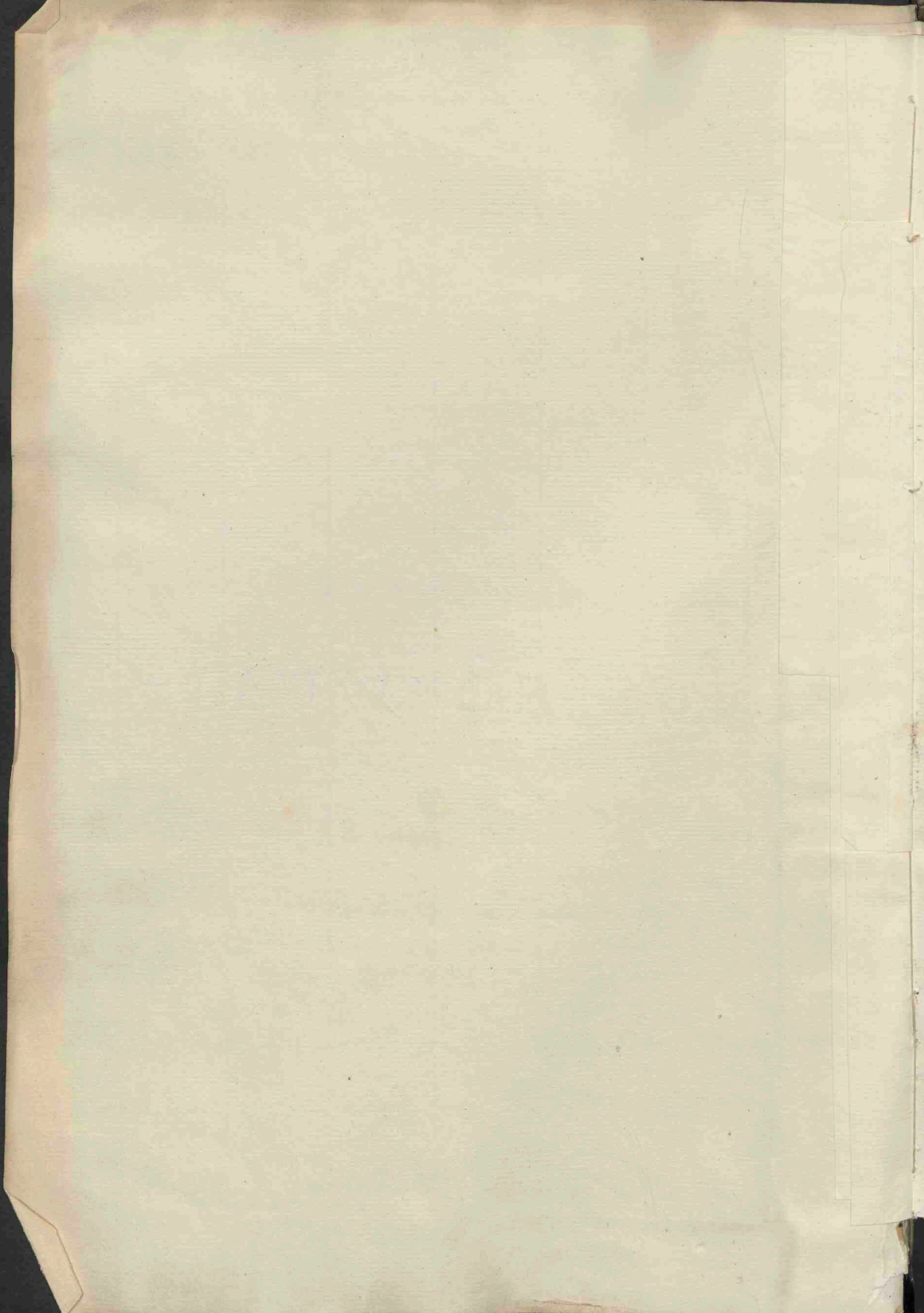
- SERVITA, Paolo**
 aan: HEINSIUS, Daniel
 I 264v
 1 brief (1620)
- TAUBMANN, Friedrich (TAUBMANUS) (1565-1613)**
 aan: SCALIGER, Justus Josephus
 I 255r-256v, I 259r-v
 2 brieven (1598-1606)
- TENGNAGEL, Sebastiaan (Sebastianus TENGNAGELIUS) (ca.1573-1636)**
 van: CASAUBONUS, Isaacus
 II nr. 27
 1 brief (1607)
- van: GRUTERUS, Janus
 II nr. 28a-c
 3 brieffragmenten (1611-1625)
- TENNULIUS, Samuel (Samuel ten NUYL) (1635-1688)**
 aan: GRONOVIVS, Johannes Fredericus
 I 56r
 1 brief (1660)
- TUNING, Gerard (Gerardus TUNINGIUS) (1566-1610)**
 van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
 I 12r-v
 1 brief (1592)
- VALESIUS, Henricus (Henry de VALOIS) (1603-1676)**
 van: SALMASIUS, Claudius
 I 227r-228v+223r-v, I 224r-226v
 2 brieven (1636-1637)
- VULCANIUS, Bonaventura [[Eut]ychus] (1538-1614)**
 van: JAMOTIUS, Fed.
 I 5r-6v
 1 brief (1606)
 afschriften van zijn hand: I 137r-v, I 138r-v
- WILT, Hendrik van (Henricus WILTIUS)**
 van: LIPSIUS, Justus (1547-1606)
 I 32r-v
 1 brief (1583)
- WOVERIUS, Joannes (Janus WOUWERUS, Johann WOUWER) (HAMBURGENSIS) (1574-1611)**
 van: LIPSIUS, J.
 I 4r-v, I 9r-v
 2 brieven (1591-1596)

ISAACI CASAVBONI ad Cardinalem PERRONIVM epistola.

370

LIBROS remitto tibi, Illustrissime Cardinalis, quos nudius
tertius commodasti: eoque nomine gratias ago gratissimas. Optarem
eo carnelio diutius frui posse: neque dubitarem $\xi\upsilon\omega$ $\Theta\epsilon\omega$ $\epsilon\pi\alpha\gamma\eta$,
fore non inutilem $\kappa\epsilon\iota\tau$ literariae, quam ibi ponerem operam.
nunc pauculus horis, idque raptim inter negotiorum strepitus,
ex Arabica epistolarum D. Pauli interpretatione quadam descri-
psi: nonnulla item cum editis Romae Arabicis Evangelijs
contuli. Aegyptiaca vero lingua miram observamus ratio-
nem: sic enim e Graeca & veteri Aegyptiorum est conflata, ut
puris puris vocabulis Graecis multa sint mixta, quae neque
 $\epsilon\lambda\lambda\eta\nu\iota\sigma\mu\acute{o}\nu$ sapiunt, neque ullam omnino earum linguarum,
quae sunt ab Hebraea derivatae. Omnes Graecorum Characteres
in ea deprehendimus, & alios insuper quam plurimos: ut ne-
cesse sit illius linguae $\tau\acute{\alpha}$ $\sigma\omicron\upsilon\chi\eta$ esse oppido multa. Equidem
adeis Crassi aut Lucini campos non meream, ut tantum the-
saurum non tractarem, quamvis modico tempore. Sed tuum
istud beneficium, Illustrissime Cardinalis, prope nobis red-
dunt invisum rumusculi a tuis, ut audio, & alijs nonnullis
dissipati. Viderint illi qui tale nihil cogitantem, & studia longe
diversissima omni contentione animi urgentem, $\text{G}\eta\lambda\iota\alpha\varsigma$ $\pi\rho\acute{o}$,
 $\text{Q}\alpha\omicron\iota\tau$ interpellarunt, quam sit professioni ipsorum ea iactatio
& $\kappa\omicron\upsilon\mu\pi\alpha\omicron\sigma\mu\acute{o}\varsigma$ conveniens. ego qui vigilas omnes meas
amori veritatis in quocumque genere literarum semper im-
pendi, non $\text{D}\nu\omicron\mu\alpha\chi\iota\alpha\iota\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$ $\alpha\delta\iota\delta\omicron\delta\epsilon\iota\tau$ comparatus, re-
iam experior quod apud gravissimum virum Gregorium Naz-
saepe legeram: vix ac ne vix quidem huiusmodi $\sigma\upsilon\chi\eta\tau\iota\sigma\mu\acute{o}\nu$
ullum unquam extitisse fructum. Mihi persuasissimum est,
eam demum esse pietatem Christianam, quae $\epsilon\upsilon\tau\acute{\alpha}\lambda\mu\alpha\tau\alpha$

ἀντὶ τῶν ἰνσὺπερ ἔχοντων, ἀμειψαντῶν τὴν διδασκαλίαν ἀδherent
divina scriptura contentae. Haec una est quae doctrinae regulam
figit, ut alicubi ait Augustinus; & illa Ecclesia vera, quae non
est egressa de finibus suis, id est, de scripturis sanctis, ut ait
diserte Hieronymus. Porro autem ὁ βεβαιῶν ἡμῶν Spiritus
S. efficaciam, docente Paulo, Deus est ipse, quae enim adversus
hanc ἐν Οὐρανῶν πεποικησθῆναι disputari audivi, nuce cassa viliora
iudico, quoties vel ad divina promissa, vel ad fidem antiquam
oculos mentis refero. Hanc nostram πλῆθος φιλοσοφῶν si quis
est qui labefactare cupiat, age, quod saepe nuper dixi, rationes
suas scripto complectatur: nos, freti virtute Dei, parati sumus
ostendere, frustra antiquitatem ab illis iactari, qui Sacra scri-
pturae, miris modis, ut quidem videtur nobis, detrahentes,
vetustatis auctoritatem pro ratione obtendunt. Nuper, non
sponte quidem mea, quod tute scis; neque enim ea fine veneram:
sed impulsu tuo quamquam proposui ὁμοῦ ἐπιμαρτυροῦντες Χάριτι,
quae viderentur esse τῶν ποικίλων ὑμῶν. idem nunc
quoque affirmo: & doctrinam de sacra Eucharistia vestram
cum aurea veterum simplicitate pugnare, non disputandi
gratia, quod semper sum aversatus, sed quia sic credo, πᾶσι
ἀντὶ τῆς χάριτος confirmo. B. Augustini & Theodoretii loca,
quae mihi nuper in mentem forte venerant, & de quibus
singulari subtilitate multa sunt a te disputata, ut amplius
de his cogitandum pro meorum morum candore dicerem,
non temere neque contra auctorum mentem a nostris lau-
dari, eorum rationibus aequa lance expensis parebit. Jam
de imaginibus & hodierno earum cultu, quid in me nuper
repperim, quantumvis obstrepentibus cunctis, scio, meministi:
non recusare me, quoniam ex historia Ecclesiae luce meridi-
ana

ana probarem clarius, prodigio videri posse simile, quod quidam
patrocinio veterum Orthodoxorum illas tueri sustinent. Dei
hominumq; fidem! hocine est veritatem propugnare, an
quod philosophi aiunt, ἀγλέων τῆ ὑποθέσει; nam quæ in
eam rem nuper afferebantur, solerter esse excogitata non
negamus: cum Dei verbo, & quod toties assertum est, cum
antiquæ Ecclesiæ usu convenire, hoc vero præcise negamus.
Quod non ea propter dicimus, ut tuum a nobis animum alie-
nemus: magni enim facimus, pro eo ac debemus, amorem
tuum: sed ut verissimum esse cognoscas, quod sæpe διεμαρ-
τυροῦμαι, unicam esse flectendi nos atq; alio traducendi
rationem, si Ecclesiæ, cui sum innubitus, doctrina ἀποτίσιω
Dei verbo & primævæ Ecclesiæ consensui, ad capita fidei
quod attinet; probetur esse contraria. De quo cum nullum
unquam dubium animum mihi inceserit: cumq; ad alia
omnia præclusas aures nos habere cunctis, qui me non
ignorant, confidam esse notissimum: quid est quod in eam
spem quemquam mortalium adduxerit, quasi abduci ab
accepta fide possemus? Illud equidem assiduis a Deo
OPT. MAX. precibus postulo flagitoque, ut mentis meas
tenebras velit non ψευδοῦσα luce illustrari, sed vera:
hoc est illa, quam in verbo ipsius lucere tota vetus Ecclesia
una voce pronuntiat. eò si quis ducem se mihi profiteri
gestiat, maximam, testor τὸν καρδιογνώστην Deum,
inverit a me gratiam: præeat modo rectè, & itineri illi
insistat, quod sanctos patres, quorum nomina vereor, esse
ingressos, ~~in~~ trivisseque certissimum apud me est. Certe-
rum si quis me nonnullorum hominum similem arbitra-
tur, ὡς νόος ἀρεόπλοος καὶ ἀβέβαιος καθεστῆκε,

1604

neq; ille me novit, & ego eius amicitiam, libere loquor, nihil
moror. Quid multa? nemo opinor est, quin sciat quæ studia
profiteamur, quarumve literarum notitiâ Regi Christianis-
simo innotuerimus. De his qui voluerit cumque mecum
agere, gratissimus semper fuerit. nam neque ad discendum
ullam ducimus ætatem seram, & ad docendum nulla
potest cuiquam propensior esse voluntas quam mihi. Sed
moror te. Vnum illud adiiciam, teque per eam benevo-
lentiam quam ultro (quæ tuâ est humanitas) & detulisti,
& præstidisti mihi, obtestabor, ut scripturam hanc æqui
boni consulas. Ego Dominum IESUM toto pectoris
affectu veneror, ut quas in te collocavit ingenij dotes
excellentissimas, eas ad conciliandam Ecclesiæ ipsius
pacem constanter referas. Vale, Illustrissime Car-
dinalis, & me, quod facis, ama. Lutetia Parisiorum
a. d. III. Id. Octobr. M. DC. IV.

suble. Augustini Jano & Petruseno § 2.
 Mi Jani, ego ad vos non revertar. Sed et vultum
 consueti, non, valebit sic postulat, quem seae
 quam mihi premere (mi. dei. abnu. Jaque. gradus.
 Et in delectis: quod. non, fama crebescit et sal.
 huc, jam multus. Tili et huius subis et animo
 fureo, adhibere etiam, vult, et faciam ut vult. Ita.
 pro se solus. non adhibere, et cum istis deum
 / et vultus. nec corpusculum hoc, nisi animo
 sustento. In ea tota via prope, iniquos et
 ambigui vultem am, vultus etiam, sed sine vultu.
 erit, et nunc subis vultum natorum. vultus et
 dicitur, et quamquam vultus in eo gradus,
 etiam kato gradus huius in vultu appellat
 Augustinus. Terribis non vult. Augustini huius
 vultus vultum vultu, non, in vultu subis vultu.
 no. Si quid ad me vultus gradum acceptumque
 vultus. Et nunc vultum huius vultum gradum
 huius vultumque vultum cum vultu vultum
 vultus huius vultu, vultus vultus eorum vultum
 memos. Augustini gradus VIII. Sal. Jul. C1717 XI.

N
 huius est Jani Petruseni Hamburgensis, qui huius
 maxime vultus gradus. huius vultu, huius vultus
 Augustini. Et alio Jano a vultus. Augustini vultus
 vultus vultus. cum eo vultu confundi vultu, vultus vultus
 huius vultus vultu. Jan. Tred. Romanus vultus
 1717. Jan. vultu. p. 100

1691

O gratias et incumdas Literas, quas mihi
à te Clusius noster reddendas imper curavit.
Ex ijs enim facile perspexi, quam studiosus esses
rerum mearum: et quanto opere laborares, ut
Pindarica nostra in publicum prodeant. Equidem
mihi maueſim, quam et illa, et reliqua omnia
Ieſſai vatis carmina, quae varijs à me Graecorū
verſuū generibus expreſſa ſunt, et quorū exempla
aliquot ad te allēgo, quam emendatiſſima in
hominū manus veni^{re}unt. Sed et aptarim mihi
Mæcenatem dari, qui poemata noſtra non
tantum miretur et laudet, ut pueri Iunonis
anem: verum etiam honoſto aliquo honoſario
dignetur. Scitum eſt, χρυſέα φόρμιγγε
Ἄπολλωνος, καὶ ἰσπυράμων μοισαν. Hoc
autem eſi difficile factu eſſe video: tamen
cum ingenio tuo et industria, tum verò ſumma
tua apud magnos et graues illos viros, gratia
et auctoritate fretus, conficiendi negotij
ſpem non nullam habeo. Tu modo fac, mi
vulcani, ut eò omnia tua conſilia conuertas,
et ea à me viciffim expedtes, quacūq; ab homine
tui ſtudioſiſſimo expectari poſſunt. De collabia
illa cæna, ad quam me nec inuitam inuitas,
amo te. Cur enim me in huius gloriae partem
admitti, et in tam præclaram doctiſſimorum
viroſum ſocietatem, tanquã in equū troianum
includi recuſem? En igitur et me vobis ſocium
adiungo, et, ut ne ἀοὺρβοχος veniam, Ad
ſacra vatum ^{carmen} ~~carmina~~ affero noſtrum,
Vergilianam Famae deſcriptionem Corece

complodens! Tu contra velim de tota symbolarum
vestrarum ratione diligenter ad me rescribas:
Simulq; Callimachitui copiam mihi facias:
quem ego apud omnes bibliopolas (sed frustra)
conquisivi: Bene vale, Εὐτυχὲ Κασαχίδων
ἀνδρῶν Ἰωσήφων. Ex Anesimano nostro
vure, 7° Cal. Sept. Anno 1606

Aeternum tuus

Fed. Jamotus medicus

Fama malum, quo non aliud velocius ullum:
Mobilitate viget, viresq; acquirit eundo,
Parva metu primo, mox sese attollit in auras,
Ingrediturq; solo, et caput inter nubila condit.
ILLam Terra parens, ira irritata Deorum,
Extremam (ut perhibent) Cæo Enceladoq; sororem
Progeniit, pedibus celerem, et pernicibus alis.
Monstrum horrendum, ingens: cui quot sunt corpore plu-
~~ra~~ vigiles oculi subter (mirabile dictu) Lma
Tot Linguae, totidē ora sonant, tot surrigit aures.
Nocte volat cæli medio: terraq; per umbram
Stridet, nec dulci declinat lumina somno.
Luce sedet custos aut summū culmine tecti,
Turribus aut altis, et magnas territat urbes,
Tā ficti pramq; tenax, quam nuncia veri.

Πῆμα κακὸν φήμη, τοῦ μὴ πέχεν ὡς ἄλλο.
Λαίψηρὶ κατὰ βῆμα βίω καὶ κάρτος ἀεξέει.
Δάματι μὲν πρόω στικρῆ, τάχα δ' ἠέρι κύρη,
καὶ πεδίον σείθουσα, κάρη νεφέεσσι καλύπτει.
Σπερχομένη δέ μιν ἄια θεοῦδεος εἰνεκέν ὀργῆς,
λοιάδιον, ὡς ἔρεουσι, κασιγνήτω τέχε κήτηρ.
κοίω τ' ἐγκελάδωτε, ποδῆνεμον, ὠκυπέτω τε.
Σμερδαλέον τέρας, αἶνον ὅσα πέρα ἐνὶ χροῶτι,
τοσσαδέ φάε' ἀγρυπνα, τόσα (θηλὸν ἐνὶ ὠφν)
Γλώσσαί, καὶ σόματα ψοφέει, τόσα τ' οὐαὶ ἀεὶ.
Νυκτι διαπλήσασα μέσον πόρον, αἶλινα τρίβει,
οὔτε ἔνδνμος ἔπνος ἔχει, σκιοειδεί γαίη.
ἠματι δ' ἔψιχόφοισιν ἐφίβετο δώμασι φρουρός,
ἠ πύργοις ὑπέτοισι, πόλεις σείουσα μεγάλους,
καὶ μεθέπει κενὰ τόσον, ὅσον νημεστῆα βάζει.

1606

5.12
3

6.
8.18
6 8

2.10

100

risimo ara
gcho Wiliano
canu Lite raru
professor Amico
Integerrimo

462

Ampl. me & Nobil. me Domine,

Etsi nuper sermonem tuum ad speculumq; Sibavi, tamen
insituendam mihi hanc descriptionem putavi, vna praesertim
de causa. Ea est, quod intellexisse videor, animum &
propositum Ampl. Tuae esse ad nos excurrendi: in quo duo
sunt, quae ab ea petam. Pius, ut domum meam, suam
arbitrari velit, atq; in eam diuertere: capacem satis, & siquid
in ea desit, animo & promptitudine suscipientium. Nam
& uxorem adiungo explendum. Honorem & beneficium
interpretabor: atq; omnino rogo, ut exemplo D. Praesidis, hanc
quoq; hospitij teberam, Amicitia nostra iungat. Alterum
est, ut rogem siue doctus eam festinare. quae causa? quae
pietatem tangit, cuius te scio curantem in primis & amatorem
esse. Est hic in viciniâ, haud procul Dischemio locus,
olim desertus & silva, imò praedonum receptaculum: nunc
habitaculum & assentatio potentiae ac benignitatis diuinæ.
Vix tres menses sunt, aut paullo amplius, cum imaguncula
ibi reperta in Quercu Diua, Virginis, pedali admodum
magnitudine; quae miraculis inclarescere capit, & velut
pleno sinu effunderet beneficiorum omne genus in genus humanum.
Claudi, caci, aegi, nati aut facti, sanitatem hic recipiunt,
gressum, lumen: & quod aegre alibi in annos audias, hic in
menses, septimanas, dies, paucè dicam horas patrat.
O supra fidem omnia, nisi fides vndiq; sensibus & experimentis
confet! Nam videmus ea partim, vel a iuratis quicq; ipsi
viderunt et interfuerunt audimus. Omitto alia, quod
hæc euēnit in ipsâ hac rebe, & excitauit me ad scribendum,
dicam. Est hic Virginum sacrarum coetus, quas
Albas Dominas vulgò vocant. Inter eas vna nobilis, vrbe
ves. F. oriunda, N. Serraets cognomento. Scis aut Deus
potius

potius ita tulit, ut hæc cum Ill. mo Marchione Haureccio
in esedo eius, pietatis causâ, ad eum locum reheretur.
Dico pietatis. neq; enim aliud spectabat, ut fassa est: etsi
toto pede & femore altero claudicabat enormiter, quod a
natiuitate breuius altero septem circiter digitos (nam in soleâ
dimensus sum) habebat. Sed ut dixi, non id spectabat,
aut vitij huius nativi medicinam sperabat. imò in esedo,
ut fit, a Marchione rogata, Equid rogatura Diuam
Virginem pro eo esset? Non equidem, inquit: sed pro publicâ
& meâ salute: vitium autem hoc feram, ut totum æuum
patienter & aquanima tuli. Veniunt ita ad locum
sacrum, præces suas quisq; fundunt, domum redeunt:
& in viâ tamen, ut ait, obiter adsuspizauit, & O si
potentiam suam magna et pia mater in me etiam
offendat! Audita est, cum non censuit aut sensit:
sed ecce nocte hæc ferâ visa sibi est motum in femore
sentire, & quasi manu demulceri eam partem & produci.
Quid fit mane? surgit, & pedem cum soleâ altiori (quâ
niti scilicet breuiore illo pede, & suffulciti solebat) cum
soleâ illi, inquam, impasuisset: mirabile dictu, pedem
illum longiorem offendit, & soleam illam offendiculo sibi
esse. Abijcit, ambulat, aequali utroq; iam pede.
Hæc gesta, & totâ urbe iam notasunt: & causâ quis
nisi potentiam Dei & Diuæ illius potest dice? Dicamus,
necesse est (cum Augustino) Deum multa pæde, quæ nos fateamur
inuestigare non posse. Quid ergo superest? mirari, laudare,
& appreciari ut sicut priuatim sinum pietatis in nos
effundit, publicè etiam velit, & eadem Diuâ intercedente
misereri Belgicæ tot annos afflictæ. Ecce

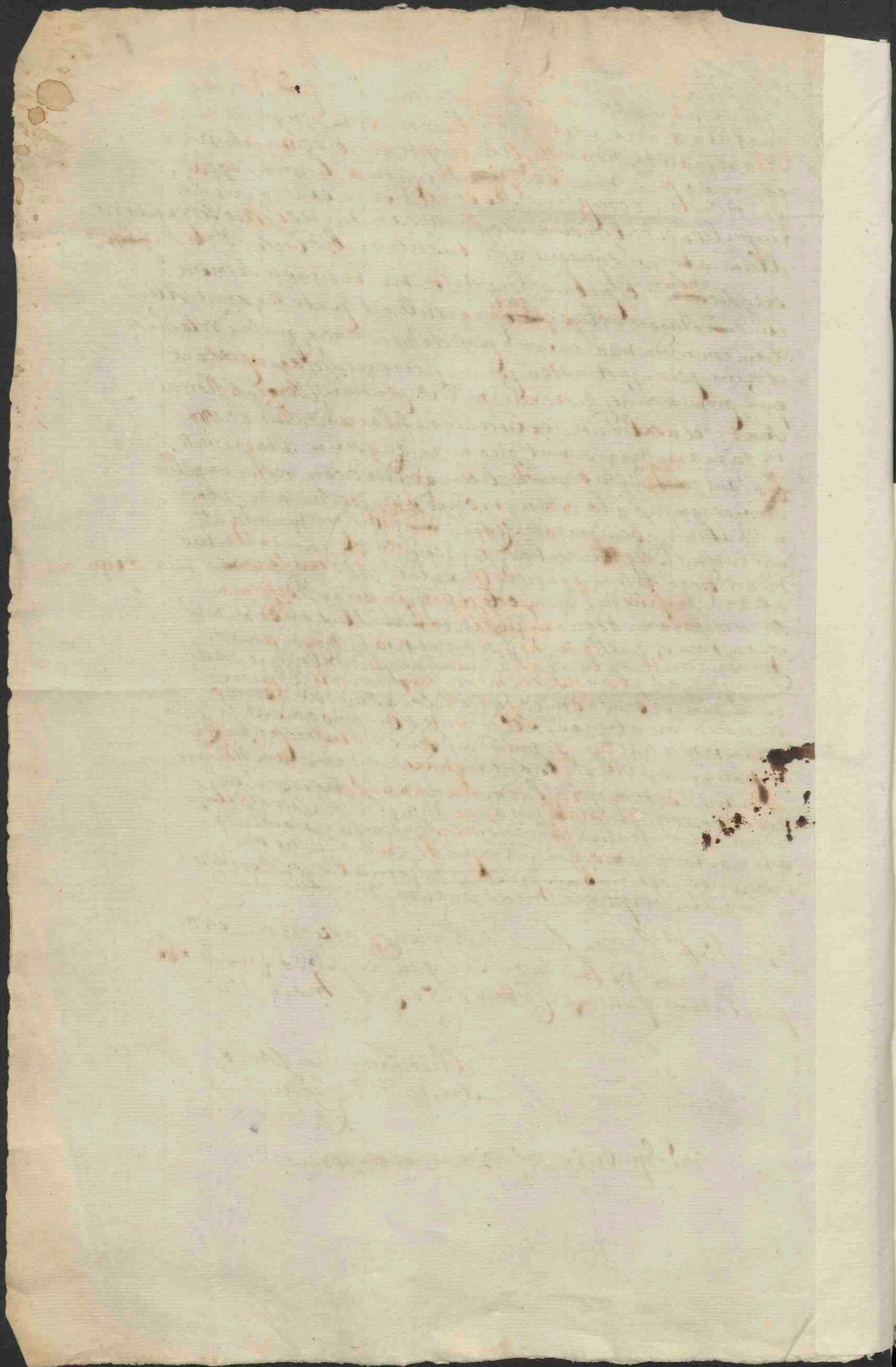
Ampl. me & Nobil. me Domine, scribendi causas. Rogo
admitte, & Ducem illam, ac nos pariter in uise. Ab ultimâ
Belgicâ iam concurrere incipiunt: feigus sit emanere, qui
sunt propinqui. Louanij, iij. Non. Octobr. M. Dcm.

Vir Nobilis? causas omnes potius accipiet, admittit
 silentii sui causas omnes potius accipiet, admittit
 quaxilla x, que tibi pauperem et inquam excusas:
 Alla vere in te non est, bene et apte verbis cum tibi visum,
 et res apud me ~~doctrina~~ tu, latina lingua regas,
 qui verus sic componis? Res omittit. Vere dicens, quate
 impulit ad scribendum. Affectus in me est alio. Po excitarit,
 illum alienis quoque affectus, uti scribis. Doctor ~~Vela Negigru~~
 occasio ~~non~~ tibi prebit, bene tude me indicis et sermone.
 cui vico magis, obligo, ~~quis~~ magis ulro et sponte me amat. Illene
 etiam commoda mea, curat? profecto meos vincat, qui sue volarunt,
 et nunc per angustias temporum illas accusos egre pretant,
 que promiserunt. Scis enim mihi stipendium? Percenti floreni
 sunt. Et usalunde ex licello nihil accedit. Studia nostra
 in famam magis sunt, quam in questum. Itaque nisi
 Rex aut ~~colligui~~ subveniant, libere apud te dicam res me impellit
 ut queram tibi gloria. Item, in omni parte et sine parte, tam
 multi abuntur benignitate Regia: ~~sed~~ nobis pretium non est
 aut fructus? Ad quod non libet, nec causa est. Cum ex heredis
 veteri dicto, ~~Artem~~ quodvis tellus alat. ~~Ad~~ ~~de~~ ~~ut~~ ~~me~~
 abtrahi, ~~sed~~ fateor, et Regem, ~~et~~ patriam amo, et si deformem
 sic, et tristitiam. ad quam ~~justitiam~~ consilium, quod tu me
 etiam vocas, quod te, ~~non~~, si me et vitam meam amas.
 multa arcent et alii ad alia natisimus, tum valissime, vale-
 ludo, que jam ab annis decem non fuit mei voti. ~~Im~~ re-
 curandum, si deus admittet operam. Sac estate dare decrevi,
 et conferre me aliquis ad alios fontes. Omnis opus est, si
 vellem vivere: ac tunc si mitior me deus et talis respicit. Rex
 et patria me sibi habeant in quacunque parte aut manere
 in usum. Dedit me fideliter. Interea meritis gratias
 habeo Doctori ~~Vela~~ pro amicissimo Soc. officio et affectu:
 atque etiam si alius effectus non sequatur, amota tamen ex
 animo summo amorem. Scripsi ad eum. nescio an
 titulis et solennibus servatis: tu excusabis, et (si opus sit)
 in corpore scriptura mea legenda juvabis.

Vir Nobilis vale, et de Hujensi arte atque urbe
 capta non valde nos sic gaudere scito. ~~Im~~ ~~tantum~~
 paulatim firmus. ~~q~~ ~~od~~ ~~est~~ ~~in~~ ~~huj~~ ~~en~~ ~~si~~ ~~arte~~ ~~atque~~ ~~urbe~~ ~~cap~~ ~~ta~~ ~~non~~ ~~val~~ ~~de~~ ~~nos~~ ~~sic~~ ~~gaudere~~ ~~scito~~. ~~Im~~ ~~tantum~~
 Paulatim firmus. ~~q~~ ~~od~~ ~~est~~ ~~in~~ ~~huj~~ ~~en~~ ~~si~~ ~~arte~~ ~~atque~~ ~~urbe~~ ~~cap~~ ~~ta~~ ~~non~~ ~~val~~ ~~de~~ ~~nos~~ ~~sic~~ ~~gaudere~~ ~~scito~~. ~~Im~~ ~~tantum~~
 Paulatim firmus. ~~q~~ ~~od~~ ~~est~~ ~~in~~ ~~huj~~ ~~en~~ ~~si~~ ~~arte~~ ~~atque~~ ~~urbe~~ ~~cap~~ ~~ta~~ ~~non~~ ~~val~~ ~~de~~ ~~nos~~ ~~sic~~ ~~gaudere~~ ~~scito~~. ~~Im~~ ~~tantum~~

D. J.
 illectissimas et seris
 Amicus D. Lipsius.

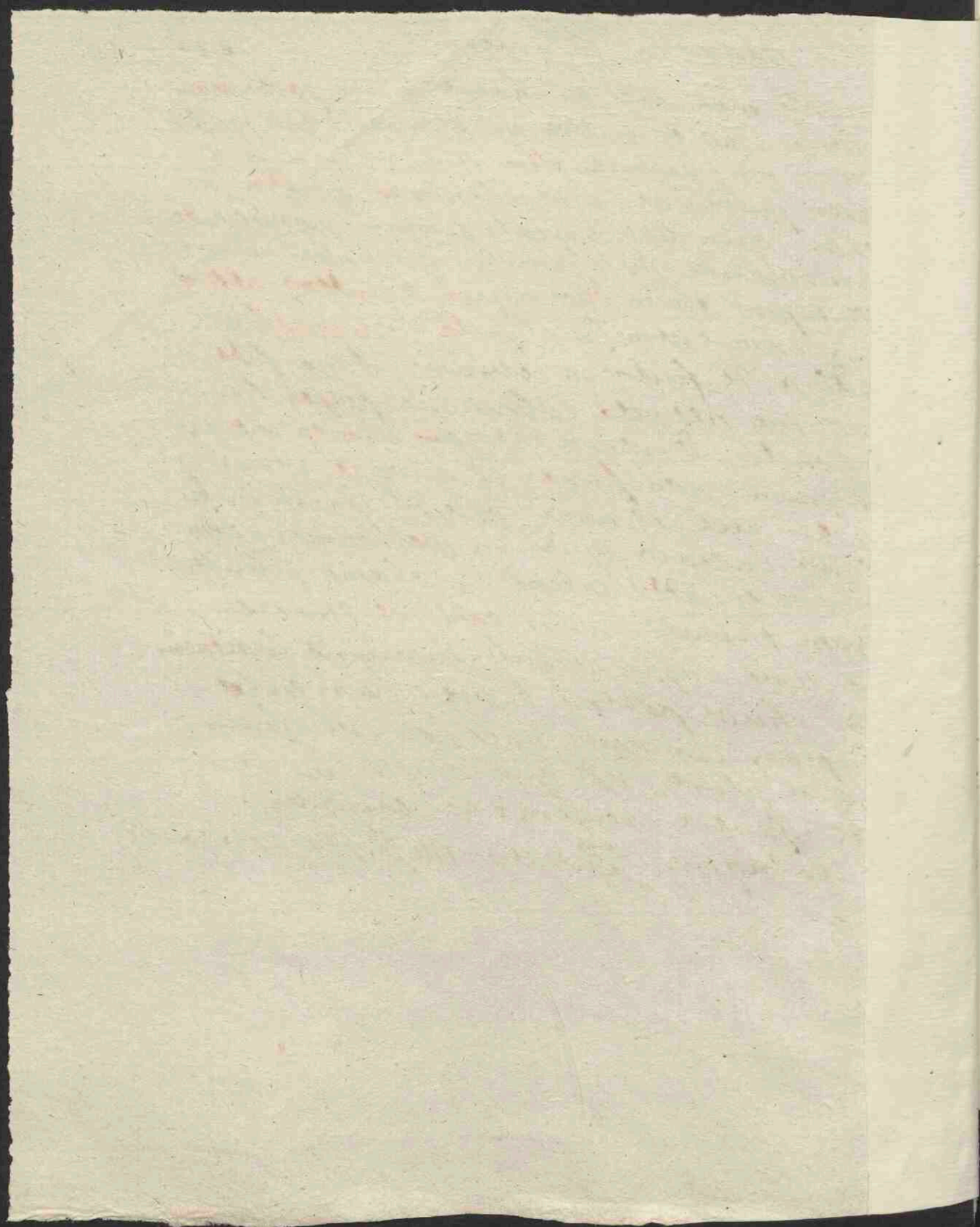
vid. Ep. G. S. ut quam est responso

Joanni a Wouweren -

Oct. 7to 1797

In mente mea es, et haeret tui, parentumque
memoria uno et vultu, mi Wouweri, quos probe
ignos in me Hamburgi olim scisi. Oblivisci me
beneficium putas? ne benevolentiae quidem: et
inhorrens, qua tuas grati sumis agnoscendo
et remittendo. At enim in scriptura ad me
super sequi etiam dicit quod equidem respo.
in via cum eum (Cui fallor) Transpunti
aliquid a te fuit: in certum, bona fide
faveo me rescire. Obvii me saepe his
scriptoribus, id verum est et tamen intus
habitorum non fuit, id quoque verum
est, et ecce, re nunc ostendo. Grata mihi
inspectio tuorum, quae in petronium com-
mentatus es. addi cetera, et clamo feliciter,
Et tamen stimuli nostri eget. De Mario
Plato quod incipis, atque eum apud Carionem
esse. fuisse poteris dicere: nam sub
illam ipsam Carionem nunc non esse. fuit
non quo plures, sed quo omnes. me te
amare, favere ingenio et laudibus
tuis subigno Loranis IIII Id. Jun. C1717XCVI.

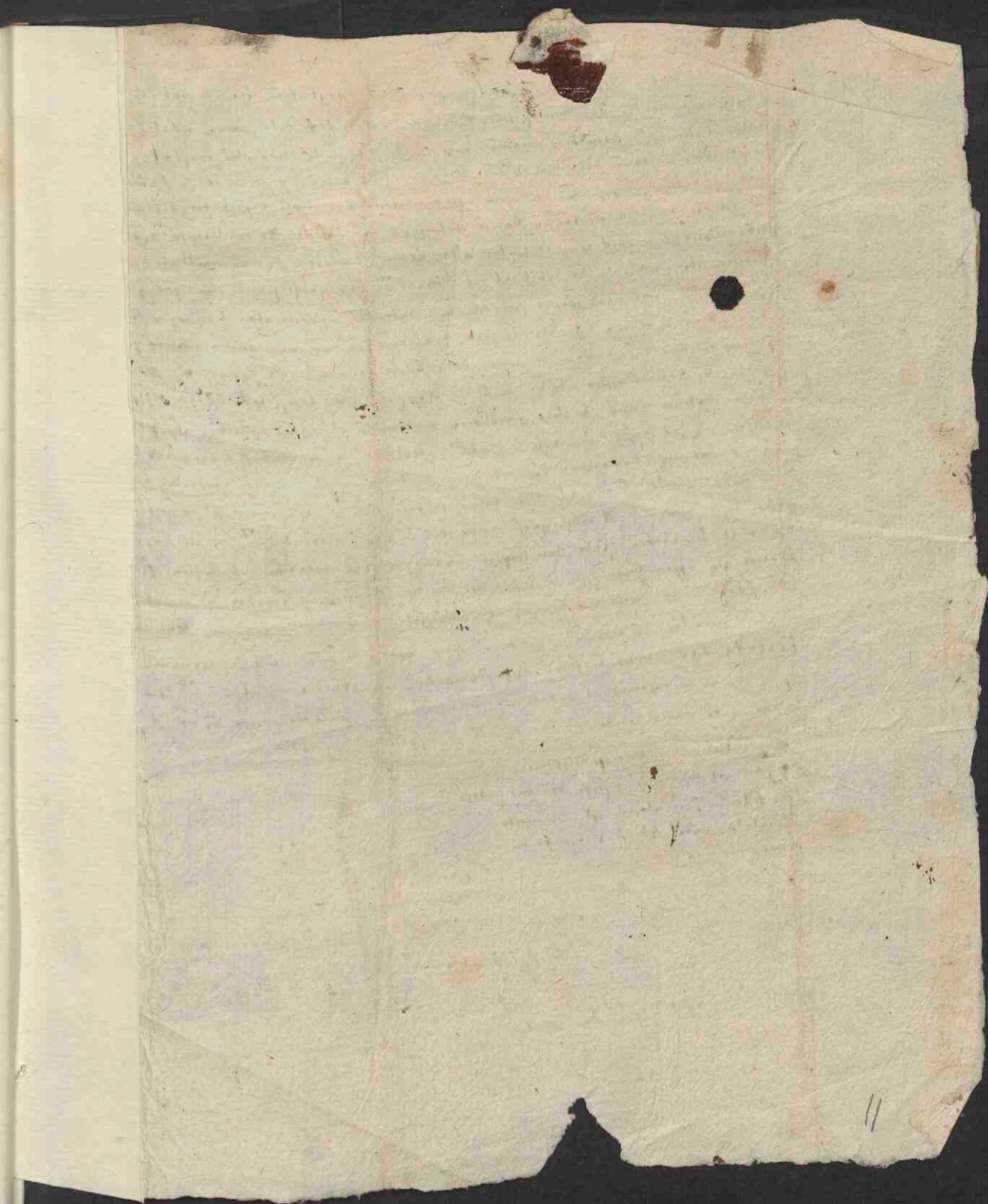

Littera tua mihi loco Britannij Historici fuerunt, et res supradictarum
 que apud nos aut circa ista; Et sane oportet hęc misera, ut et in
 colloquijs: quod enim aliud litterę habent, nisi quidas blanditias
 forte aut significationis affectus? Sed fatis Custodię et cunctis, et
 Narratoris ne iudicet ayam. Nos hic enim sublimet et alti in tot
 laurois: et sunt incedi scilicet adrum. Sed fortuna tandem ibi quo
 lam diu amatur, si quid dno in rebz humanis casu. Induciam
 sermo, sed adhuc obsequi aut timidus cum Rege Gallo apud
 nos est. Illum iudicet, hoc scio: nos Trum nobiscum malis hoc
 quoque scio. Pontifex quidem illum dicitur, et (quod in se
 fuit) firmam in se regni. Nec ideo tandem fortasse uelli-
 care aut mouere ubi nostri assistent, quibz quid spiritus
 maynos et pro ijs uidebatur. Scio me ualde placuisse uobis
 in Prosecutio militibz, quibz ubi dorum iudicet Tu tandem et
 qui res uideret existit, scitis me etia interum me inisse
 dum nunc in Poliorceis, sed et Notat ad politica ayas et plano.
 at quam ista assensu mallem! Preceptis aut monitis me
 alioqz firmare, robur animo addere in humanis casibz uacillanti
 aut succedenti. In utraque fortunā periculum: nec malam
 fortiter nec bonam modestę aut sapienter satis habemus. Exemplo
 nostri qui provocati toties ad pacem id est ad suam et nos dant
 Semi-libertate (quid aliud uelle debent qui sub Rege nati sunt
 sunt) sed et Securitate, supba et obliqua aduicia hac-
 long spemurum. An et nunc facient? Nam dicuntz pauci
 noni legatis legati et Cermania. Si uolumz bellum a nobis
 abire: quo? non in Turcas, ut opinor, sed fortasse in Italos,
 quorum longam pacem Occulta illa uis inuider, quam Lucro-
 nis appellat, et que res humanas proculcant ac ludibz sibi
habes uidez. Semina sunt et procludia ab Zibusco Duce,
 qui animose nec pro more yentis, palam yalluamz rebz se
 misit. (Nos et Principes Cardinalis Cita dicitur magis
 misit appellat) Equini et an Podmontio et ydru
 aliqui putant hanc hunc ob Italiz motz. Sed fortisno
 eos dicitur Principes cum eo esse! Romam missum ad
 uideandū pontifex! O res mortales! O fortuna quod
 tibi facis sed et! Nellen (ut ad pinata uenia) bonos et

sequitur

sequitur in Nuremberg, quas tu aut tu mideris emditari. Nam
tu saltem abmib, et tuis regni. Sed bona fide, cuius proprie
nihil cupit: Medim regna hic falsitas no ait. De
pelig quam tu legam. Sed hanc Epistolam primo propter
legat: Libda et ^{de} ut alibi mihi scripta — Nemo
Novob. 00. 17. XCV

Filius tuus moluim huc appulit, et tu gaudio meo illum vidi. Abijt iterum à nobis Antuerpiam, ubi. uxori meae comite, quae misit patrias suas sedes. Locuti de te tota sumus, nihil tamen firmiter statimus, ob patris hunc infirmum. Mihi nec de sede quidem certa etiam constat, et si vanti et exilio in Italia vocamur, et nunc revertentur ad Romam. Mihi crede, si firmior paullo valetudo et corpusculum hoc esset, ego alacriter hanc Alpes, & post terga relinquerem odiosas tot factiones. Incipio tamen valere melius, et hoc gaude. De re illa ipsa agere per litteras poterimus, et quod in rem videatur alter alteri suadere. Ego non omittam, et si subivaser tibi quod iam tuis nihil ad me litterarum. Ego quoque semel silui: sed quid aut rem? nihil ardet, aut debet fordere, mihi interdum impedimenta. Cognosco libens ex tuis litteris de amicis veteribus, de statu Academiae, et haec talia qualia garrive suaviter etiam olim soleamus. O si nunc, et quoties te desidero! in mensa etiam saepius, quia nunc solus sum, & Britannia nostra abest. Libellus Westfali nunc demum vidi. Dixi visisse me. mentiar. tatum illud & abrox scriptoris, contemptum et odium mouere mihi potuit, non visum. Quid censet, resorbam. quida suadent, sed credo quibus sanne est videre pulchellas istas angustationes. Desulatio sic licet ego in hac arena expector lipsum. O me nullius crebris, si fiero! Hoc tamen fortasse, ut ad alium aliquid de ipso aut potius de re scribam, sed nihil quasi compositum cum ipso. Mouent me quae de Iulio Casare et Germanorum gente, tam improbi quam protervi mentitur. Reliqua, frangi & tales, qui applaudunt. Quid vester ille cui nomen praesi Grammatici, non ridet. Etiam se ego cum huc scribo, aut nunquam Fortuna aut Venus mihi videant. Munde, munde, quando me fors, et ego te? Nunc, ego si unquam, illud ^{deus} videri potest. Ferenda haec animo Catonis, aut stomacho Ciceronis. Aliud non vult regio nostra; maneamus et obduremus cum Cicrone. Vale mi amice, cum tua, in Libens, quos omnes saluto. Etiam de Luna et Hesperium. Vi. Id. Jan.

* Tu etiam si
quid de publicis
na hic pauca
audis.

Simel horreatur tibi, Nolo epistolas meas legi
ab alijs aut divulgari, nisi si vni aut alteri
bene fido. Periculosum est. memento.
Siquid humanitas tibi fiat, manda huius aut
potius flamme.

red scriptum A. 1592. nam Epistola.
LXXVIIII plura de expedire scribit.

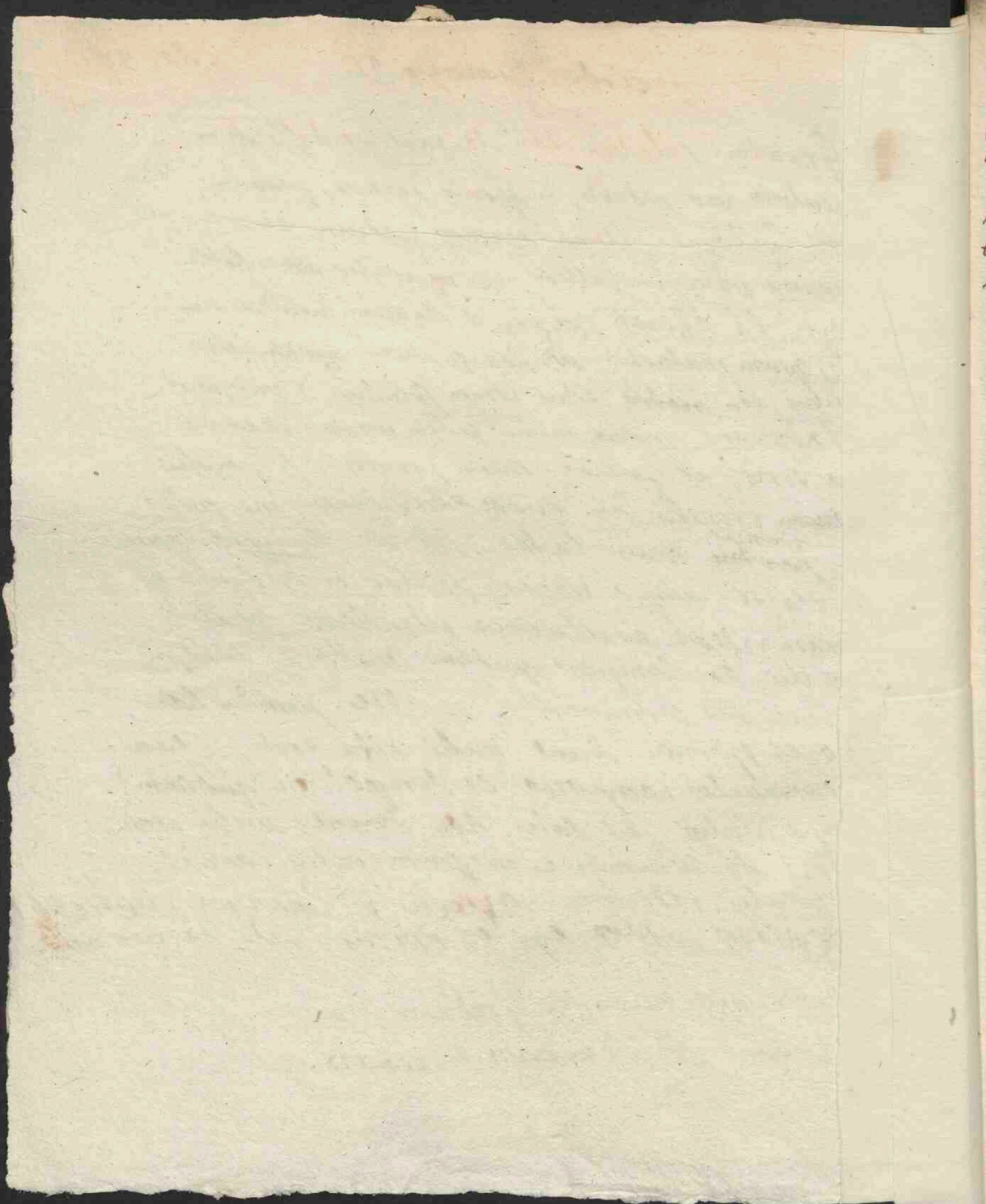
in epistola deptii sed non outario qui
descripsisse videtur. credo scriptor Raphaelengo
Haudem

Gerardo Tunungo J.C.

500. 30.

Gratias salutem tibi, et pure. e diffidit et
periculoso loco redisti, et quanto minus, quam ex
antro Cyclopi. plena enim caelum et
sanguinis mune in Gallia, et regis iter illuc habet
revera. Si d'écies t'écis. O regnum Justitiae olim
sedes, quam mutasti? ad hoc scilicet agnata bellis
civilibus, et motis certis eorum fructus. H. viris porro
quos nominat gratias tibi salus missas, magnis
sane viris, et Galliae mune promissis. Si non aliud
prebium itineris tui quasi eos videre, me puer
~~non~~ ^{vani} ~~partis~~ tuis labori. sed de Scaligero, vanae
sperare veror. atque utinam fallor et Belgiam
notuam videat et illustres ille heros. sed alibi
quam ibi hoc tempore quidem malle. Quod in
fine est de permanentis, omittit. p'undem h'c
audio et sperno. Quae mihi vita erit, si eam
ad rummuculos compono et dirigo? et quorum?
mempe vulgi, et tibi h'c dixit. mihi consi-
derum, factorumque meorum ratio constat,
neque alii reddimus. Ap'p'ec d'Empoytor p'act'ue ab
Coq'wtator, adde ego et reit'as. vale et nos ama.

1592. quo missus in Galliam, Scaligeri invocandi
causa. vid' Epist. CLXXXVII. et CCXXIX.

Dr clarissime

May 55 2 81

Epistola tua me exhilaravit, et in ea occulta
mentio, imo aperta (quis enim alius communis om-
nium doctor?) Cujacii, quem vivum amari sero,
et mortuum veneratone mentissima prosequor exaltati.
Felicem te, cum ille doctor, et ille quoque in
disquisitis ejusmodi felix, qui ad nomen et clarita-
tem ejus aliquid ipsi quoque addent. Testimonium
quod tam probe mihi praebeat, gradum hoc
nomine, quod vos tunc mihi copulat. et si veter
ut reliquo usquequaque tibi constet. de amore
non absum, de admiratione haerens, qui meos si
muri ille aliam potest, qui unum mirabilem
post Jul. Caesarem Scaligerum infelicis hujus
alvi. Tamen non damno ipse mea vota: et si
vera ea sunt, foremur velut in tomno fugas
voluptate. In possessionem tuam Amicitiae
libens creperem, et pede solum tuum (deus
in paucas dies me servet) brevi premans. nec
patiar expelli, nec malignitate hominum,
aut impura, sive calumniate bellu hujus
temporis, quod boni quibusque ingenis
parum bonum. Scripsi aliquos ^{imo potiori} ~~modo ad~~
Vellenum mihi. ~~non~~ videri nescio, et
tamen multo addeum qui appare hae puer,
et arbitrari. vale Aquis gradami inclitis,
sed mihi nondum laudatis. v. J. J. Jun.
C1719 xci

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

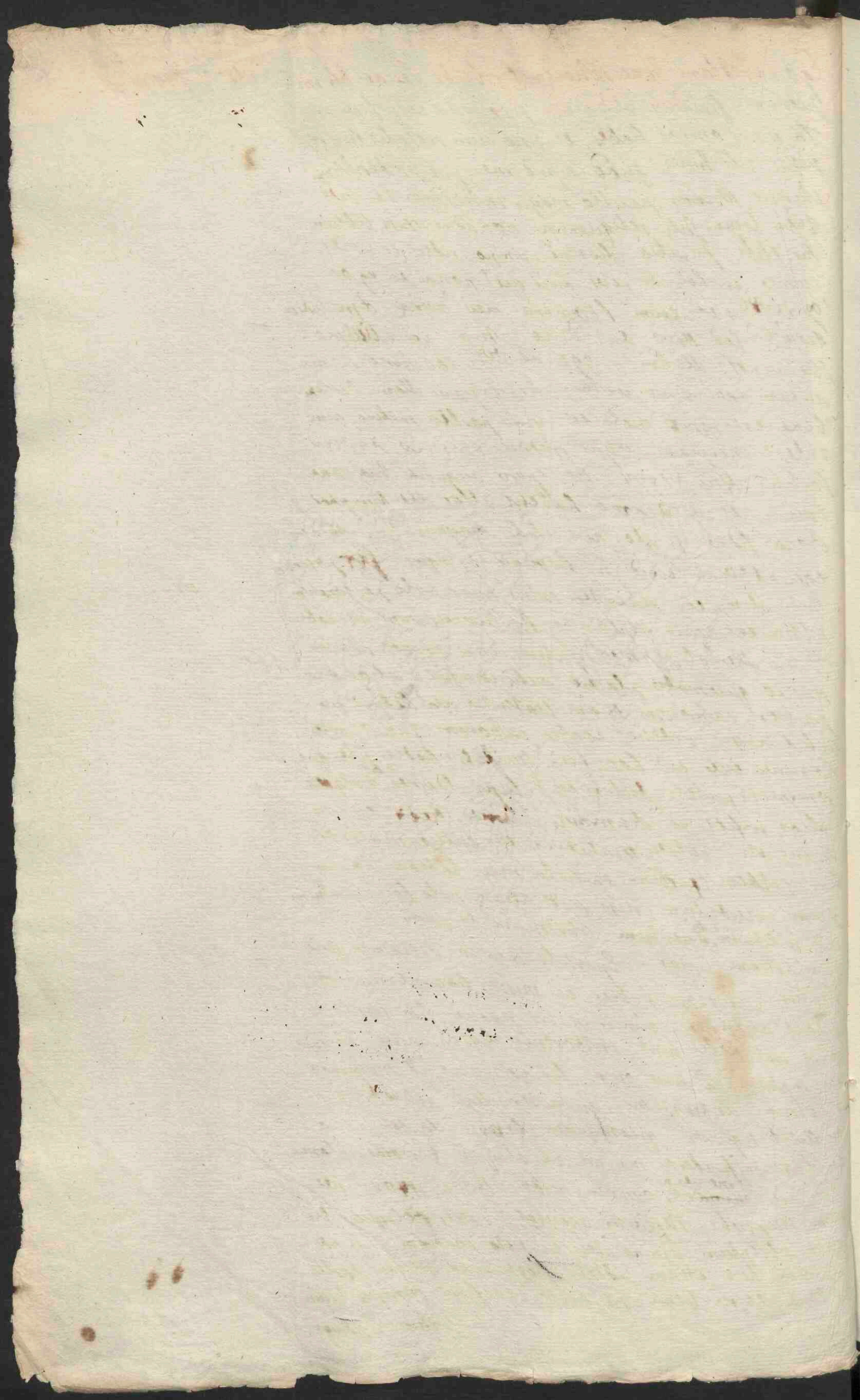

ult v pag es.

Ego expeditam hanc rationem scribendi faciam tibi im-
 petratam. fraudem ultra non fero, quae manifesta est.
 Tu meas omnes habes, et una cum notulis tuis re-
 peti. ubi tunc? quid apud me, prae desiderium?
 utaque strarsi paullo magis introitum et vide
 quem locum tibi reliquerim, non ad cursum liberum
 tui tibi. In alio charitatis campo, videre si voles,
 curres. in hoc non potes. Quid aut? nonne et ego
 'oxytrichos', et cum Homero meo donec d'protrichos
 eidem sed orco de iudicio - quo percutiisti me.
 Ille ad nos? ille huc? ego ad vos, ego hinc. Nam
 autam ego amo pusta cherurgiam dicitur dactam.
 bene est, imo male est, quod paullo melius, cum
 valere incipiam cogar prodece xocipis xaptes
 fontibus tibi vestris. sed spero augura tua vana
 erunt, et in anno habebit alias de Nympbas
 bona fides si ille, aut alius magnus hinc veniat
 ego ab eo. Quid in hominis es, inquis. ~~per personam~~
 tibi olim, et decenter talis: nunc volo personatum
 ultra eae, quia duplicem. Baluicia non me habet.
 Temo ille olim inter fatuos, imo insanos habitis,
 nescio quomodo placere tibi incipit aliqua
 parte. rationem tuam sententia illa habuit, qua
 nihil magis videtur contra rationem. suave inter
 homines eae. sed homines. quid hi. hodie plerique
 omnes (Epuleti dactum ea) lupi, leones, vulpes.
 Lupi, ursi et damnosissimi, leones, recis et im-
 mansueti, vulpes, maledici et calumniatores.
 hoc saltem spectum epistola mea habeat. quam
 iam recubetam, nisi quod etiam volo hoc spatium
 ad metam ^{tibi} apertum. Obstruam et cum
 molestiam una. Epistola mea ad ~~Vivianum~~ quid
 tulum? scripsi hodie et missi hominem etiam
 negat accepit. nunci tui parum sibi sunt.
 aut, ut hodie sunt, interveniit aliquis capis. Decem
 exemplum ad eum misi. scripti, eae ad magnam
 nostrum anturum, audacter lege. pubes et
 mollior liquori. quamquam brevi illa est, nec
 tibeat diffundere me in re aliqua seriosa; clama,
 hortare, ^{me veta} ~~monere~~, omnia tundo. Novi, utovi pec-
 catum. improbe Neptum accusat. novi ~~deliqua~~ sed
 iam obseptum orone ser et villo manum. qual
 novum hoc etiam abbe, scriptorem rebus paullo
 valere, et in bona ipse tunc, et fore tempus tuum
 Iustum Lipsium

NB

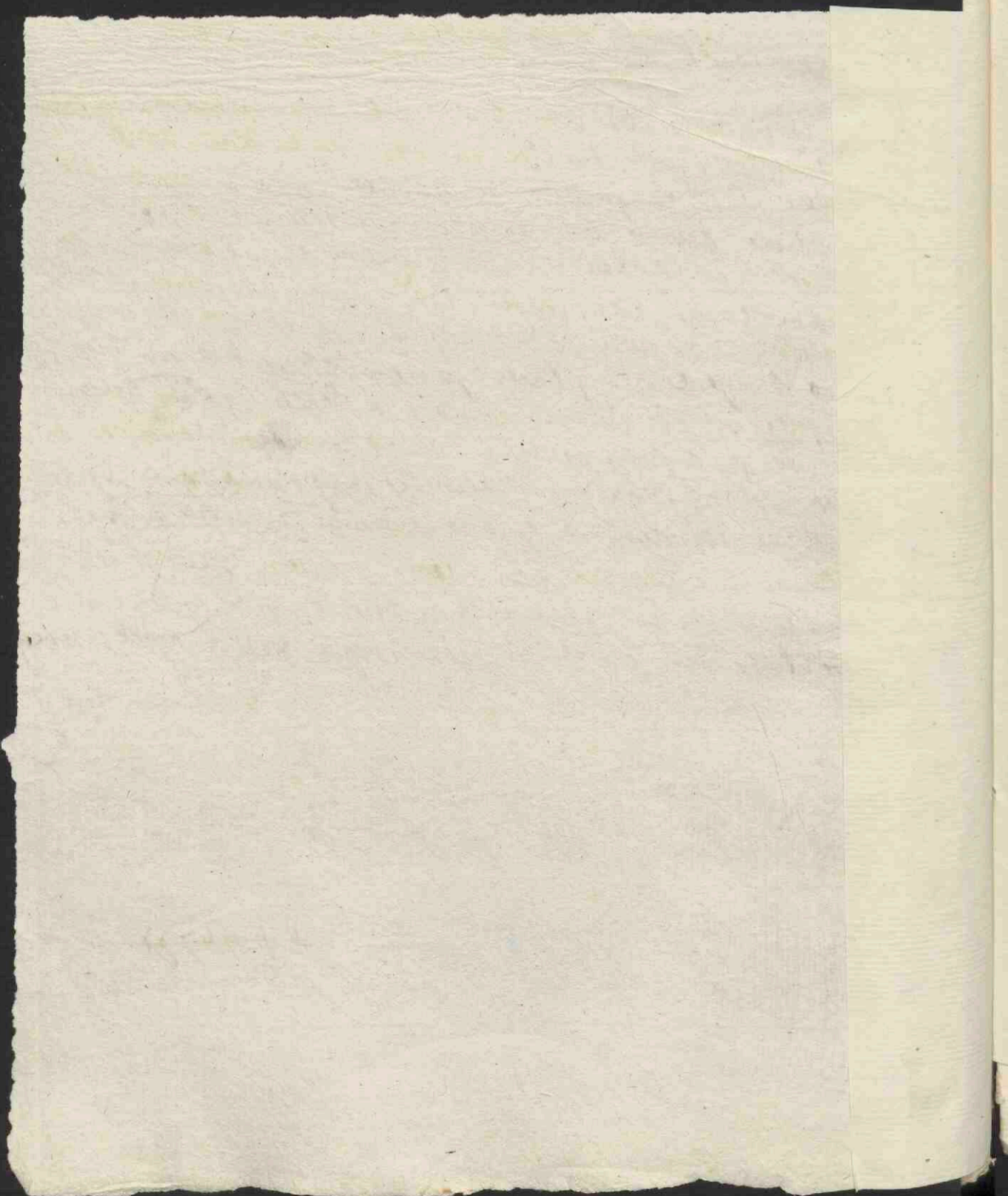

~~Lotium~~ ~~de Lipton in A. Felice~~ non in ad belm
Reverende in Christo Patri

Quia amicitiam et vinculum mihi esse necesse contrahere
cum omnibus, quos sancta societatis vestra tenet, scio
audacter, etsi ad ignotum de scribo. curam scribendi
non alia quam ut literas hac tibi in scriptas
miham, tum etiam ut significem de adventu meo
in haec loca. nam mihi ^{te} Patri, deest, complen
adhucque meae non retere apud vos totum, sed ex arbitrio
vestro dirigere, ut placere possem aeterno deo, qui tam
benigne me ad ducem vocaverat e penetris, quibus hactenus
malo meo facto fui immeriti. Progo eundem deum (et in
Patri pro me roga) ubi deinceps magis, magisque illustres,
firmos ac robore, ut prohiis omnibus erroris nil, nisi
gloriam eius cogitem et meam salutem. Deus faciat,
Deus faciat, et de Reverende in Christo Patri, et societati
ut illis diei rever. In Spadaniis agris XVII Kal. Jul. 1779.

~~V. p. 567.~~

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, possibly a historical document or letter.]

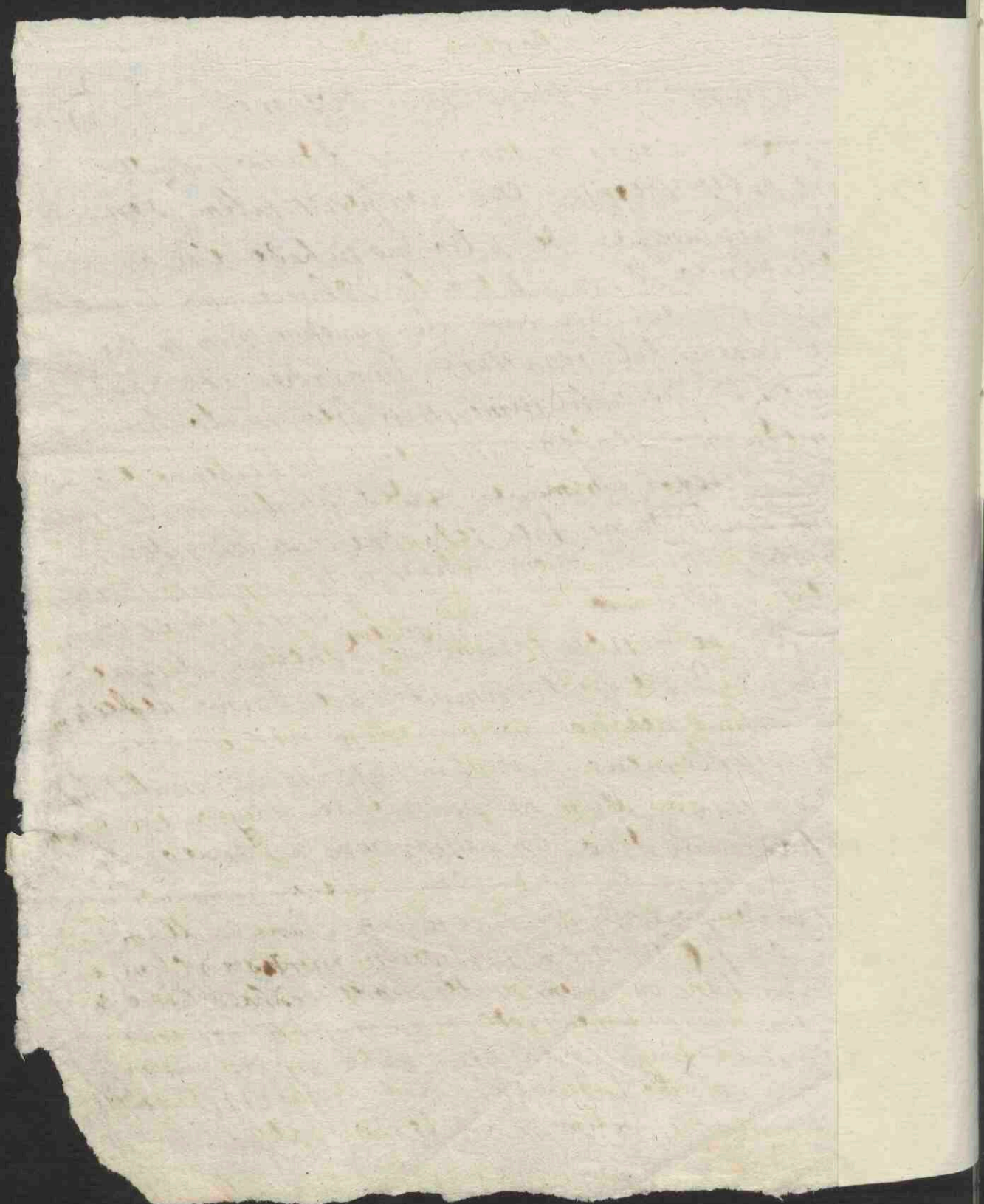
39
 Venerande Domine Pastor. Tristem mihi
 nuntium ~~mihi~~ attulerunt littere tuae, et
 quo hoc tempore nihil potuit accidere acer-
 bius. ipsam amabam ut optimam sororem,
 et ut unicam, quam exceptam mihi esse
 vivere doleo, et una cum ea solatum
 magnum in rebus adversis. Accedit
 dulcorum liberorum onus. qui d'ereor ut
 in hac confusione temporum satis commode
 et pro dignitate educentur. Sed quoniam
 magno illi deo ita visum: hoc unum mihi
 superest, ut voluntatem meam supremam illi
 voluntati subijciam: nec querar de eo, quod
 communi quoddam lege natura manet nos
 omnes. Sic terminus, hac meta est, ad quam
 properamus. felices illi, qui cursum hunc
 ita conficiunt, ut premium et palmam
 accipiant eterna bonitatis. Quod sorori quidem
 mea evenisse certo confido, quoniam ex litteris
 tuis intelligo pie et religiose eam defunctam.
 De quidem ego D. Pastor rogo ut ad finem
 fratrem nostrum Danicum consilio tuo quiescit
 itemque adhorteris, ut omnia pro commodis
 et utilitate liberorum suorum administret.
 Ego pro vivibus non deero quin cum jurem,
 si jurari tamen ipse se volet. Filium etiam
 velim, quem admodum esipisti, institua. ego
 pro his ^{at}que aliis tuis in sororem meritum
 gratis ero quando cunque occasio aut tempus
 id feret. Vale Leida III Non. Jan. 1584.

Assemo credo.

Nobilissime et Amplissime Remine

532.
21.

Et scriptio tua mihi gratissima, et fiducia, quam de
me jure habes. Ne ipsa enim comperes talem, id est
addictum amicamque de Julio tuo tu habe. etc.
De adventu meo ad vos nihil mihi adhaerentium. Cupio
tamen, ut retinent me cum alia quaedam, tum huius
nostrae, quae nihil remittunt. imo inde, ingravescent.
Adfirmo tibi, Vir nobilissime, nisi brevi malo hinc
pat medicina, eadem accipiemus in Ecclesia, et in
schola. Necari utrumque video. ab aliis malitia,
calore a quibusdam. Res sedandae una via videtur,
auctoritate principis. Nam ordines, in hoc caputem certis
et differtis, non ~~ad~~ cito aliquid expedient. celeritate
autem res eget. non solum, ne ^{idoneum} Donellus, alique
abeam: sed ne vires sumas incendium neglectum
miserent et hinc negotio quos nollem, atque inter
ceteros Harlemonis quidam tibi notus: mihi haec
venis, ut sciam illum nec patriae nec religioni esse equum.
Cornhartum deo. Impetravimus a Panaeopolis de-
cessum differat in mensem Majium, intra quod nisi
habe haec componant, negat se retineri. Sane et illum centum
magis et pro rethorem nostrorum morem velum, et
magistratus hanc in gentem moderatores. sed haec libere tibi
scribo: sine nota Verum credo, quia uni tibi. nec enim
alia Epistola hujus mens est. Vale vir Amplissime
et patriae nostrae lumen. XVI. Kal. Aprilis C1717 LXXII
salutem a me tu velim J. Vlerio. Vale.

Anonymous.

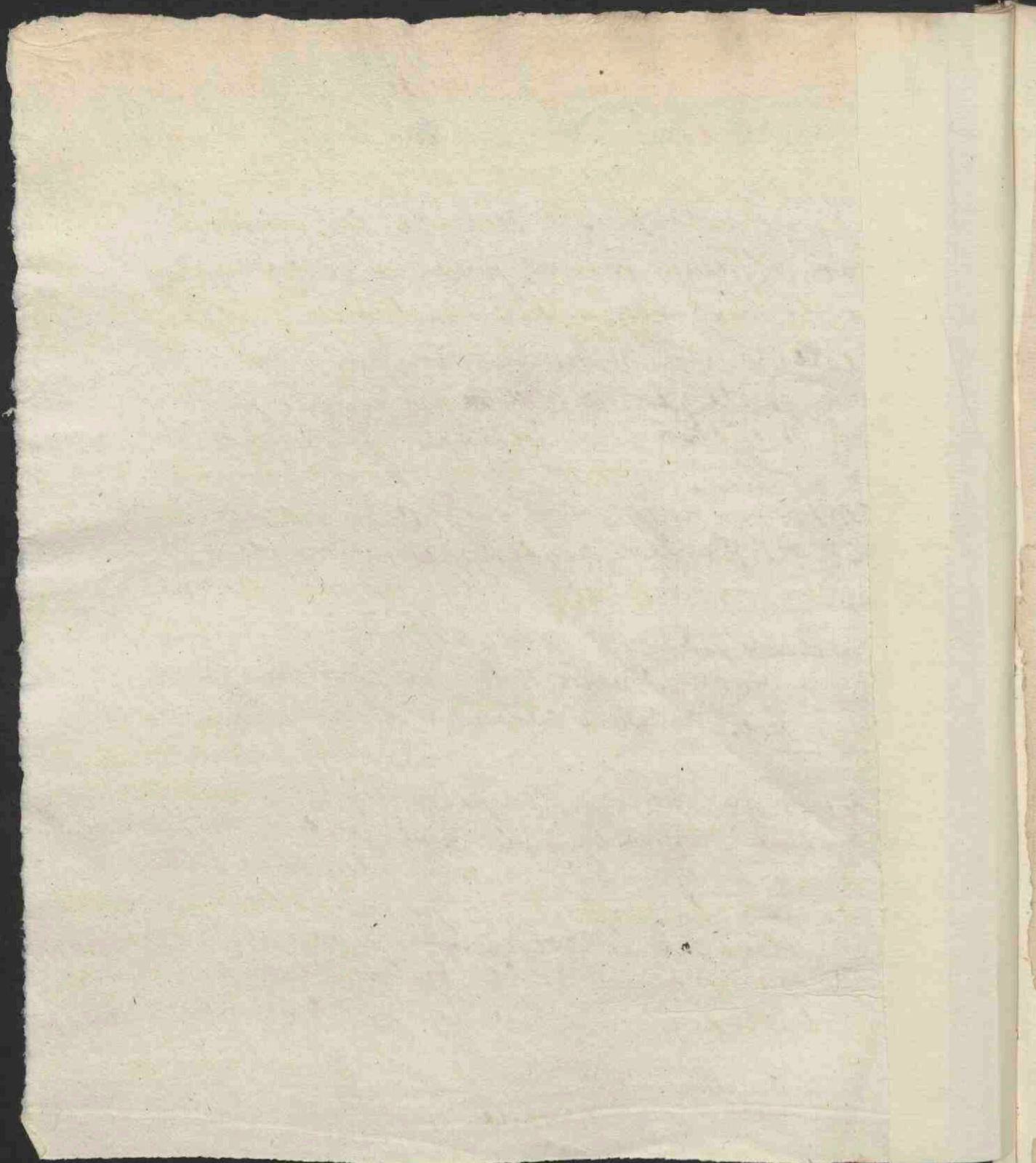
592. 10

Paulo viri respondio, vir reverente, quia adventum
Boni viri expectabam, cum quo aliquid de Gallo-
manni filio possem agere, et simul, quod equidem
tibi significare. Sed ille tardus: et ego vestris ne
requiri officium meum pones, ad cetera capitula
epistolae tuae respondebo. Apologiam pulchram
in eo esse ut imprimatur. in qua Domini
voce facile per me observaram, eaque per te
usum te sciebam, et ad exempla prioris tui. in
Cassiodoro, Symmacho, aliisque obviis locis; et
retinet Hispanicum Doni vestrum clarum
epistole scripturae. Academice nostrae res via
tantum constabat, ut Illustrissimo principi
adventante. Fundi nobis attributi in VIII M.
florentorum. Omnia tuis ex sententia, nisi
impedire videretur capitulis nostris Kiedlerille
Coolhustranis. Adhuc quidem aures, sed quae erupit
videtur in apertam tempestatem. D. Danaeum
opportune monui epistole tuae vestris. Tempus enim
et draeta in eum modo morbi plus sepe valent, quam
sicuti aut chirurgus. si patria et boni per adven-
tum Alencioni revertentur, proha res, et omnia
in principis manu. Vale vir prudentissime, et dicitur
nobis charl. Lugd. Balov. VII Kal Sept. (1717) LXXXI.

f. samara. ~~vet. f. 10~~

18

Jl. m. et R. l. m. Dominus,

Est magna mihi causa ad matrem scribendi, sed
nisi quod vobis similibus in Ecclesia et Christiana
et huius occasione libere, cum infirmitate, et animi desquam
refere et cultum. Quod mihi facio Jl. m. Dominus apud
cum Philippus Rubinus amicus noster Romam iret, et
inter bona habentibus esse inter nos et cluibus
tuos, atque officia sua daret. Quia mihi est, qui deus
animi et doctrinam, cum modestia habet. 20. Jl. m.
Dominus, possit aliquando cum huius sequentibus, et si
occasione erit, cum huius huius huius et patrimonium
experiri. Quia in nova Datarij dignitate materiam huius huius
dedit: et certe in istum digno confectur, si qua, ut dixi,
occasione tibi se parat.

Jl. m. et R. l. m. Dominus, 20. audacis mihi huius, si huius
et istos huius irrumpi: habet tamquam et habet huius
et huius huius et cultum. Romam; XVI. Kal. Mart.
D. 120. VI

Jl. m. et R. l. m. Dominus,

Duplex huius huius in m. d. huius huius, et quod huius huius m. huius
sic huius huius huius, cum huius huius huius, neque
acqui huius huius, nisi re huius huius et ipse huius huius.
vates m. d. huius huius, et quod huius huius huius huius,
quod huius huius huius huius huius huius huius huius huius huius
illu huius huius. Nihil m. d. et aspice huius huius huius huius huius
magis formet. At huius huius huius huius huius huius huius
huius huius. Quod huius huius huius huius huius huius huius huius huius
huius huius: nihil huius huius huius huius huius huius huius huius huius
huius huius: accipi huius huius huius, si huius huius huius huius huius
acceptum est. Quod huius huius huius huius huius huius huius huius huius
sit: et amari est huius huius huius huius huius huius huius huius huius
quoniam et huius huius huius huius huius huius huius huius huius huius
cultum. Romam; postea. Kal. Mart. D. 120. VI.

Handwritten title or header at the top of the page.

First main section of handwritten text, appearing as a list or series of entries.

Second section of handwritten text, possibly a continuation or a separate entry.

Handwritten text line, possibly a sub-header or separator.

Third and largest section of handwritten text, containing multiple lines of entries.

c

S. P. Mi ornatiss: amantissimę Lipsi. Quodsi
 unq; fano Donso tuo Laurę & tinior.
 pro farto non mirum si & tibi Embro' inais
 verbis. Cum enim ab eo tempore, quo nos
 corporibus Thuringia, animis virtus coniunxit,
 tum inprimis iam quadriennium fero est
 a nostro Hagensi adspatu & alioquo, mihi
 non solum in mediis hessis, Verum etiam
 tam multus fuisse in sermonibus & in litteris
 presertim ad politiores amicos, ut Com-
 munitate te meum Lipsium nominare non
 sint veriti. Inanis quid dico meum?
 Meus si fuisses, cum Haga in discessu ad
 iamam atij, ego tanq; Gratijs & Nhis
 iampridem ~~remotis~~ ignotus, a Bibliotaris
 senotus, de aliquo ingenij tui novo foetu
 anxie rogarem, illum tam multiplicem &
 felicem non abscondidisses, mihiq; filiam
 Inij Batavianamq; proposuisses. Cum
 Idas in iure nostro partum sequi ventrem
 ventrem Dominum. Sed quid? Stat qui-
 dem a partibus tuis ingemitu tibi proter
 ceteros modestia. Sed mediocritas,
 Libertas quę propria solot esse vera ami-
 citia nota, tam hoc casu non admittit.
 Pispigit me verum fatror, hoc volentia
 propediem magis ac magis. Nam ut
 primum ex Hollandia redij, relatione apud
 Illustiss. principem meum facta, in Montense
 agrum ad vobilem quendam agratum diuoto
 Ecce mihi Lipsij mei Epistola. Andreas

Dammius nos te statim in tuo iudicio sic a te
immortalitati donatus se offerat. Gulbet. Blo-
mendavius sinistra quæritur. Quamvis in vobis
confidam & me in prima amicum classe
a te censeri. Abbatem commendico, Meum sumo
Veni in Diocesi Coloniensem. Ecce offertur
laudibus offertur mihi Dina illa tua Philo-
sophica Constantiam puto. Carta-
ream omnis comparo, utinam animo veram.
Jam de inusitate & admirando illo scribendi
dicendi genere, quæ in Politicis uteris quid
dicam? Horum iudicium quæ mihi fecit
non mercatorum officina, sed commendatio
ornatissimorum hominum & doctrina
Dens bone e proceriorum penetrati loquor
non blandi si tot tam varie variorum
auctorum sententia sedulis singulis in scriptis
in unum acerrimam tanq[ua]m sibilantem cum
laurentur, quam mirabilis, quod Hispani di-
cunt olla podrida? Quis Deorum
Deorumque immortalium, ex ijs tam procla-
rum & certissimum aptum & venustum
orationis contextum pro cuiusq[ue] materia
continnet? ~~Quis~~ sane. Ha Minerva
quidem ipsa, licet ex cerebro Iouis pregnata.
Sic tractu temporis cognoscendum mihi fuit,
quod tu vel in illo verbo tum iudicari po-
tuisset. Vixi vero isto prolixo & opto
ut de eo aliquid ad te in Holstadiam scriberem,
summa statim me misisset crispitas,
Quæ de tabularijs sollicitus sum, Ecce inopina-
tus innotuit, se relicto Bat: Lugduno, Leodunum

297
ad Eboracensem concessisse. Imò domicilium illud
transiit, uxorem & familiam ceteram in
cottidianam expectationem esse. Hic animus metum
innasit admiratio, innasit stupor ingens.
Quis hoc consilio mi Lipsi? Vide ne imito
patriæ Genio, Vide ne Diva illa tua con-
tentata & exasperata hoc factum sit.
An vivens vltis theologis ex quieto
illo Belgiae antro pulsus non sit.
An solum & cœlum Absit. Quid igitur?
An istud tanquā loco ut volant ventrali
& nimis suspecto Parmensis Ducis histo-
ria de rebus in Belgio gestis conscriben-
da? Suspicor. Cum enim, benignum
fere est, apud Prefectum quendam Regium
litteratum & primariæ nobilitatis virum
popularem tunc .i. Brabantium a me fuit
honorificentissima tui mentio haberetur,
præter id quod narraret edita a te po-
litica retulit Parmensem principem, licet
apud iam duxem in Belgio Bata: leges
tamen misso auro & honorario munifi-
centissimo sollicitasse ut historiam de
rebus suis gestis latinis verbis conficeres.
te quidem non remisse, sed remisso auro
rogasse ut hæc res in aliud tempus com-
mochius differretur. En causam suspicio-
nis mee. Cuiusmodi tamen totum
hoc sit, si Cæsar in rebus divinis multum
fuit caliginis, verum & mihi multum
tenebrarum in ista domicilij mutatione.
Quare te mi Lipsi, vehementer etiam alij
etiam rogo ut primò intimam eius causam
ad me tui conspicias. Libentius personam

Deinde si quae orationes a te dictae sunt, ut eas
mibi cum indice velitorum a te librorum & nostra
amicitia committas. In curandis litteris
horum later Conradus Hapkins Canonici opera
suam libenter navabit. Est adolescens eruditus
boni generis, qui cum Fuggens in Italia educatus
Et quando Venit est Cognati mei Rudolphi à
Lampfansen Praefecti huius Provinciae Hens-
pergensis cepit me sibi conciliatorem amicitiae
suae. His in rebus si & illi & mihi com-
modaveris non quidem officios ut insignitus
amor in me tuis sit auctior, id enim iam fieri
non posse existimo, sed ut dulcior & memin-
dior. Hic mihi est novus. Tu qui in ista
hominum luce procul dubio raris ab omnibus
ad me aliqd. In hisce partibus Cotticis multu-
tum mali ab ultimis malum. Nos in nam
quassata debimur, gubernatore non satis com-
modo, dissidentibus ut qui ad clamorem sedent
imò iacent. In hinc tandem sospiti, quod me
tendim nam fragium tu pro tua prudentia
facile conijces. Sic ego istius maris aestum
subterfugiens ab amicitia & a curis remotus
mibi amicitiae vinculo, semper quicquam & laetus
illud vite genus, quod sapientiae est proprium
Si Colimelly oblectamus, hoc est, in hinc
In curanda morsa illa membrum meorum
Domina Pedagra & alendis equis quam
Gratius colendis compatior. Quod ipsum val
ex hac epistola, etiam me talente facile veris
In hac enim ingenij mei in hinc. Sicut quam
sine cultu, quam sine ornatu vltis & forte

tamone lute-
rarum vir-
tutis & doctri-
nae

Anton. Cantio. S. D.

Ergone tandem a te litteras? certe
 gaudeo. Nam in tam longo silentio tuo
 (annus autem est cum a te nihil)
 ambiguus plane non rerum solum
 tuarum. Eram sed vita. At agnosco
 tamen in tam tibi cessationis causam,
 quam depultam et restitutam te in
 veterem gratia locum, item, ex animo
 letor. Heu calumnia, quid non audeat?
 Sed tu bene et prudenter, qui non cessas
 Impetu frangendi eiusmodi Sycophanta
 sunt, non patientia alendi. De rationibus
 meis toties iam iterari, ut pigeat. Nihil
 recipi preter illos cruciatus. eosque
 quos delibatos interea admonui aliquo-
 ties de beri mihi probe pecunia 25 florenos
 et 25 Stuf. Quos velim mihi curari per
 Amsterdamentes, aut retrates, ego in
 his locis satis notus sum. querar in
 hoc apud, et facile reperiar. Secutus
 consilium tuum scripti de Sacre, ad
 Dom. Henricum Mentencium, munus etiam
 librarum. mihi D. Heiers Libros meos duos,
 De constantia, quos fateor laboriose et cum
 cura me scripsisse, mittere nondum
 potui: quia unum alteramque folium
 nondum impressum. Tu me vama, ut soles
 et debes. Me certe eternam amabens

Ad Petro Mostano. J.

G. A. Honesto munere sine adfecit S. M.
 velle, et quod nec exoptasse me unquam
 vere fatlor, nec expectasse. Ego ^{empr.} ~~non~~ sum
 quem gratitudo magis adficiat et benivo-
 lentia animorum, quam hac externa
 iudicia et peritura. Tamen id ipsum munus
 quia animam certe non, jure gratum
 habeo, et acceptum. pro que ^{eoat} meam vicem
 maximas gratias ^{no ho tenatq} ~~meret~~ ~~et~~ habere velis
 te rogo. Te inquam ^{peti} ~~peti~~ ^{cupis et} ~~peti~~

operam non ignoro, hoc imprimis mihi procreatum.
 et quod Superioris anni consul, jure trahis,
 acta, et beneficia eiusdem anni. Sic quidem
 vixit. et jam amiffime tibi devinctum habes. para-
 tum dissolvere, omni officiorum genere, ubiunque
 tibi usus aliquis mei. Atte etiam peto, ut
 quam sanorem mihi et persuasionem jam pridem
 stendi, eam vel augeas vel certe conserves.
 prius quidem illud a me largiter factum tibi
 spondeo. De Panhuifi filio scribis et libenter omnia
 faciam, quamquam is arte solitissime adire,
 et consilio auxilioque meo instrudis ~~et~~
 Vale Lugd. Bat. anno 1584. 4. Idus. Jan. D.
 Lanioi velim ex me salutem dicat.

adversum illam. Verum dico non notari adhuc
Lipsium, si putas in his. Quid te quaso suspicer?
ego scio a te et a me omnia optima fide gesta.
Et si quid omissum aut commissum est, nusquam
esse nostram culpam, Quare deponere una
mecum has cogitationes, et, ut soliti, inter
nos amemus. De conditione uxoria, miror
te tam diu deliberare. Sententiam meam vis?
Dicam breviter. melius est semel cadere
quam semper pendere. Lugd. Bat. III non.
Decembris. 1582

Antonio Gaucio S.

19th

Almyra

Ad litteras tuas, mi Antoni, Serè acceptas iam
nunc respondeo. non quia celeritate res
ipsa egeret, sed ut quam citissime partem
curarum tibi eximerem, quas significaste
angere, quod ergo ad CXX aureos Lusitanicos attinet,
in Mantino appensi sunt, et ab illo mihi, ita
ut ab hac parte liceat tibi esse seruo. Ad reliqua
ipsius hominis quod attinet, non ea magna? Debentur
enim mihi adhuc, ut ratio ostendet, LXXV floren-
a^{toribus} et XIII Stiveri. Nec mora mihi molesta, illud
molestius, nec litteras te nostras accepisse, nec
distincte scriptas rationes. Dico, nostras: quia
non ego solum misi, sed et Plantinus, cum ante
paucos dies in hanc urbem venisset mei visendi
caussa: ~~quod non ego Plantino misi, sed et Plantino~~
Nec vides tamen quid in his rationibus
obscurum, aut intricatum, nisi si fidem mer-
catoribus, ipsique qui exposuerant abrogamus.
quod mihi non censeo faciendum: nec apud nos
ita mos est. chirographo illorum nudo credi
soler, etiam in rebus momenti grandioris.
De Adolescente ipso (nisi aetas legis me inhiberet)
jure possum queri quid? Tu me tibi doluisse
censes, quod sine litteris, sine nota ulla
rationum ad vos venerit? mihi multo magis.
Nec vides quid pretere^{re omnino} ~~re~~ tiam nunc possit
nisi causam aliquam ab animo non bono. Mortuum
Paderit. Sed quis tam agrotus, qui poscere
litterulam non possit, aut breve rationum?
Accingere ad iter se potuit, sarcinulam adferre,
et gravis illi fuit unica scida? Tamen ego huic
aetati multa condonare didici, non nunc primum,
itaque pareo, et omnia in optima parte traho.
Ad de te, mi Antoni, res non est tanti, qua
te conturbet. Nos amicitia nostra firmitatem
aliis gravioribus rebus tentemus et exerceamus,
levia quidem haec et Lusoria absit, ut aliquid

J. Hagum

Edita 1. misc. 19.
 in proclama edithonit,
 id in illa 1. Cos. alla
 in. etiam quoddam in
 prima editione aliter
 edita sunt. ideoque
 hic volui legi

In silentio tuo, mi Leewi, mirabar, et (sane
 enim libertatem amicitia mihi dat) indignabar.
 Sed indignatione tibi non ingrata, cupit fons
 ab amore. Injuriam mihi ferre videbar, quia
 privabas me hoc colloquio: quod etiam in negotiis
 occupationibusque meis usurps cum liblaria
 et voluptate. Veluti hoc ipso tempore, quo
 Plantinus cum genero apud me est, et eripit
 mihi non invito optimam diei partem. Ego
 tamen scribo. De re privata; valere me non
 optime, ut hoc anni labentis tempus
 fluxionibus meis fere est infestum. De
 Rep. nec multa, nec bona. Hostis Ninoriam
 obsidere dicatur, et imminere ^{et patriae} mea Bruxelle.
 certe copias colligit circum illam, et remotus
 prefectura ^{impellus} est, ut aiunt, Suffecto Anglo
 Noritio rei militaris perito. Tempellius autem
 translatus ad gubernacula Machinio.
 copia Gallia lente et frigide agunt, nec pro
 ingenio eius gentis. Ita vides, mi Leewi,
 in longum trahi rem, et produci calamitatis
 patriae iam exhaustae. Nec abjiciendus
 tamen animus. quem si ratio, non affectus
 subegit, ille est, eritque infirma arce, quam
 nulli insultus, nulla vis perfringent. Sed
 opinio nobis hoc facit magna et metienda, quae
 ratione, si examinas, levia sunt. Bellum metienda
 ita enim accepimus a parentibus, ita a nutrice,
 ita a publica vulgi voce. Sed imponunt. cur
 enim bellum malum? nempe quia vastitatem
 inducit, quia pauperiem, quia mortem. At qui
 haec ipsa mala non sunt, nisi malis. Quot viri
 boni beatique paupertatem appetere ultro?
 Quae ipsa divina eam nobis conciliant, ut rectam
 ad celos viam. Mors ista quid? an metienda vis?
 optanda potius: quia finis hujus miserae, et
 principium vite melioris. At enim haec philosophorum
 sunt dicta pulchra, re et usu asperissima.

X
 ita vocare potuit, quia
 haec non longe inde
 testat, vel qui puerum
 fere Bruxelle egit.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Donec potuerim a me munus capere
 Vir amplissime, amicorum meorum
 inter primos. et peccassem, nisi peccatum
 hoc admisissem peccandi metu. Sum enim
 de Nuptiis tuis a fama non a te
 auditus, veritus sum intervenire tam
 serio cura litteris illis meis aubono.
 Praesertim cum parum sis talibus legendis
 animi tibi esse suum aut otii. At nunc
 resarcio. et simul ut consilium hoc tuum
 Deus ille fortunet, ex animo cum rogo.
 Viam vite semel inisti, de qua Divi fuisti
 anceps, quae non nisi feliciter tibi cedet
 si in ea constans. Constantia enim est,
 quae res omnes humanas dirigit placidaque
 reddit. Quin et quae turbidas et inquietas,
 Sed ego etiam nunc forsasse pecco, qui
 te Divus interpello. Tolle manum,
 utrumque Verbis gratulor, re id factorus
 brevi et coram, si comitem nanciscar
 Hansenum nostrum. Nam mihi
 ariet annus ^{idem} ~~domine~~ unum aut alterum
 peregrinari: Vale, cum Junone tua,
 quam (nec agra id feres) tecum iam
 nunc amo. Lugd. III Non. Novemb.
 5583.

Destuli ad te scribere, Vir Clarissime, non
 libens. Morbus meus hoc fecit, qui non sine
 discrimine etiam nunc me ~~erat~~, Ego fero. &
 aequissimo animo expecto illum diem, quo impe-
 rator hoc corpore, immo carere me solvet. ^{que} Obstat-
 tiones sunt quae me tenent, interna inflamma-
 tiones, nescio quae arcana alia symptomata, ad
 quae melior ^{duo} ipsi trepidat & caligant. At non
 ego scio hanc legem ⁱⁿ ~~intento~~ ^{universo} humano generi
 datam: nec magis mirum aut novum mori
 hominem, quam nasci. Denique quid est quod
 in seculo hoc me teneat aut delectet. Publica
 vide pessime ~~se~~ ^{se} habent. Privata, etiam in
 vis sua cruces. Melonem nostrum tibi gratum
 fuisse, mihi gratum. Sanebonas & eximios ali-
 quot habui hoc anno. Sed quid? Ego, velut
 Tantalus sitit inter suas undas, esurio
 inter mediet Melones. Nec gustare quidem
 mihi fas ob hunc morbum. Constantiam nostram
 recudit Plantinus. pauca mutata aut addita
 praeter epistolam, quam deditis. Exemplar lati-
 num Sebastiano ~~proprio~~ nostro dabis cui ex voto
 valeo. Belgicum uxori tuae serret: si tamen haec
 ad sapientiam illius seruis. Sed tu, si tanti est,
 interpretando iuvabis. Ego te illamque salvare
 ex animo iubeo. nam Conger scriptio mihi non
 facit. Valate uterque Leida 9 Septemb 1604.
 hodie paullo rectius valere visus sum.

[Faint, illegible handwriting in cursive script, possibly a list or account, covering most of the page.]

Edw
1. 20

[Faint, illegible handwriting on aged paper]

Index

- 1. du
- 2. du
- 3. du
- 4. du
- 5. du
- 6. du

+ Index

3. K...
2. ...
1. ...

De...

6

A Domine Doctor. Caussam mihi ad
 te scribendi Anton. Caucus subministra-
 vit, qui humanitatem tuam, virtutemque
 egregie attollens, auctor mihi fuit, si quis
 vellem aut opus esset, te ante omnes
 compellarem. Evenit autem ut vellem,
 hac de causa. Fridericus Holsteinius,
 illustrissimus Principis litteris mihi comen-
 datus Lutetia aliquandiu egit. idque fide
 jubente me, et solvente. Pecuniam omnem
 per Plantinum Typographum non ignotum
 exponi curavi, eamque ei effudi ~~clix~~
 partem Maximam fateora vobis item me
 Caccasse. nisi qui reliqui sunt, qui
 mihi debentur iusta probeque pecunie
 floreni 75 et 15 Stifer. Rationes omnes
 olim et saepius transmissi ad Antonium
 Caucum, et toties iterare (vere fateor)
 in re non Maxima piget. Si quid per te,
 V. C., in equissima re iurabor. gratiam
 tibi habeo, cuius arram velim am-
 accipias 50. Saturnaliorum meorum libros,
 quos libens et amice tibi do. Sicut et exem-
 plar alterum Nobilissimo Domino Caspares
~~Doctoro~~ ^{Doctoro}, cuius Virtutes mihi laudatione aliorum
 nota non ipse. Vale et pecuniola illa
 si curanda est velim eam non Antver-
 piam sed Amstelrodamum transmitti,
 hoc hinc Leidam. Nomen quidem
 in his locis satis notum est, et fidus
 aliquis Mercator facile me reperiet.
 Ego si qua in re illustrissimo Principi
 et tui Servire et Gratificari unquam
 potero, faciam semper libens. Leida
 d. Octobr. 1583.

ma Justus deprimis
Nobiliss. et Prudentiss. Consuli Gander, J. S. T.

36.3

627

Ego vero, tibi et Princis gratiam debeo, atque
habeo, pro fructibus et floribus ad me missis.
Tibi pro officio, illi pro beneficiis: nisi fiat
tibi pro isto, qui mandatum tam libera-
liter exequutus est, et prope nescio fallor,
an ad extremos limites mandati inisti
an etiam excessisti? ut ut sit, me
satisfecisti, qui in indistincta haec temporum
stata habeo, vel avocamenta, vel oble-
tamenta apparitor etiam tuos, quem huic
vivo alligasti probe et industrie eam
st functus, et integra atque infracta
summa ad me tulit. Iterum in placida
tula gratiam habeo ac debeo: debeo
inquam tibi et pluribus in vestra urbe
qua debet Sympatiam quadam in me
inclinat, ego in illam. Nobiliss et pruden-
tissime Consul Vale Jovis III Idus Octob.
a. 1594.

Antiquus
Pallas
Lupus.

[Faint, illegible handwriting]

Thyris Adolpho Mexerho S.

9 Dec.

+

Adventus Plantini per se gratius, accessionem
letitiae habuit, tuas literas mihi reddidit. ~~breves illas~~
~~tales~~, sed animi et amoris tui valde largae reser-
vae cui non equidem officio respondere possum (ne id exspecto
aut exspecto) sed amore cere et nobilissima mei parte ~~offensa~~. ~~quod~~

Non proinde me ut me ipso iudice scelus admisserim, si aut
Brugis aut alio tecum loco fuisset, et abissem
te non compellato. Absit vix amplissime.

— Sed vera Brugas tuas vidi Superiore anno,
minus tamen amaras, quia sine te sole. Ego
te, quem mihi colendum amandumque sincere
suscepi, eadem constantia amabo, donec
ut cum Lucretia loquar — lumine adempto
animam in tribundo corpore fundam.

In litterulis nostris aliquid molimur, sed
vix emolimur per infalet uonem et lan-
guorem qui mihi saepe non ab una causa.
Ex animo salutatur te diuisa, et ego, Amplissime
Domine, cum nova conjuget tua. quod consi-
lium Deum tibi velim fortunare. Vale.

Lugduni Batavorum. III. Idus Decembr. 1582.

5

Non amoris defectu factum, ut tardius
 responderem ad tuas litteras, sed temporis.
 Sape enim, ut scis, occupor, nec meis,
 solum negotiis, sed alienis. Alias et cura
 et cogitatio tui, pene dicam non alia
 quam cum praesens esses, certe non minor.
 Itaque angor non publicam solum causam,
 sed vestram, in nuntio hoc, qui allatus
 de fallaci Gallorum fraude, qua vestros
 futurum ut iter vestrum differat, imo tollat,
 nisi tamen nova aliqua pacificatione
 (in quo esse dicuntur) vulnus hoc non tam
 sane sciat, quam obducatur ad tempus.
 Videbimus si id non fiat, de Germania
 potius cogitandum ~~est~~ ^{est} Suediam quam de
 Gallia. Nam iam nunc hic audimus
 nostrate omnes Galati aliosque Gallia
 loci detineri. Sane haec tota res incommo-
 de cecidit, et praeter providorum etiam
 opinionem ferenda. Tamen scilicet, ut
 omnia ea, quae divinitus immittuntur,
 tu quis consilii parentis tui caperit, mihi
 significabis, nec jurare deero in parte.
 Tu interea in hoc libero et laxo otio, desidi-
 am a te spernes, et ostendes eo te pervenisse,
 ut in via recta studiorum pergere sciam
 possis sine duce. IIIII Kal. Febr. 1583.

hier de note, de op de volgende tref u geschree

C

Utique sine scilicet personis. Sententia in te auctore desiderij nostri.
 Quid enim illa? E. Historiam Lib II. eddit: Cetera uides. inquit, quod
 Lacrimas ipse angit. angisti. inuidisti. Dele scribis, non scripsisti. Pater melius
 hoc tacent, uolens neque ut possit. gaudet enim non desiderium conduplicat.
 condone melis, ut illud, quanta est, deo respicit. Si ipse igitur tibi dicit illud
 uel garrulus tua, id est, uolens, uolentibus. et quidem in patris tui uisceribus.
 O Musae propria hanc spem melis facite, qui fecistis ut exorta sit deus in
 praebitis nostris. Abi igitur mea Parca, postquam ad primum immortalitatem
 accessit acta. hinc porro tu mihi, uti in me melis que tu abstraxistis, aspicere.
 Sed male sit Vixit Mea, qui melis intercipit, quibus fieri nos iam per uerit.
 Alitij ego fructus, que propria melis. Harpyias, quibus tunc uolens esse
 parat. Sed scimus: et praesegit animus, non a seui longius. Sicut enim sedus
 in Occidente tibi exoritur Machus sunt et pullos, Sicut inopia privata publica,
 infirmitateq. postquam exorsa melis: conuenit nos perperda, aut id est
 non multos desideria Nymphe, usq. ad id postquam opus ueris efficitur.
 Perferat quid fiat, nullus tunc, non negis, qua quod uelgo. Certe At
 felix tu angus, etiam ante amos mihi, Theatrum gradum et longidantia facit
 autantem. Sed illius ego, qui talis fuerit ipse mihi fingo. fingo uero,
 dummodo garrus uel Lipsio, modo melis illa de patris fundebis, ut se
 uerit desiderium illi uolens exorta, uel inuicem, ut Mea uideat, quod non
 facit ut peruenit Musis tuis. et perperda uerit omnia, ut quod aliter, aut
 sine fructu; quod Theatrum perperda, cui ueris sua patris, suae ueris.
 Eorum autem me uerit. Longius mihi uideat, et uolens tibi ueris, simul tunc
 Deat. Summa aspicere, quid faciat. hinc mihi facit infans lacta et uolens
 tui caput ueris et de quibus studium rapit memoria. quod me uel Lubens ueris.
 Deu Rocasio hic melis ueris, et quanda ueris per uolens ueris ueris
 dunt, quae ueris attingunt, praeter quod tangere ueris ueris: Libero illa
 modo illa ueris se Libet. Charisij uolens sumis fieri, eademq. ipse
 et atis. Virinis ubi melis ueris, amicus ueris, propter Libet ueris ueris.
 quod et uolens ueris ueris ueris. Sed ut dixi ueris ueris, quod quod
 ueris ueris. non autem, ueris ueris ueris. Valde diuicorum ocellis et ueris
 perperda ueris atq. amicis ueris ueris. Ueris saluta. Rothomagi, Nonis
 Aprilibus.

Qui amiq Obse, qui iusti

Carissimo Padre
L'ufficio Jo. amico
guberno

Carissimo Padre

Ill. mo. Dominus,

Scripsit ad me nomen Ordinum Consiliarium Petrus G. Mar...
 Jaatim iis fore, si de Historia Beabantis scribenda cogitarem.
 Quia in ea re mea sententia sit, volui ante omnia ad te
 qui inter primos ordinum est, et quibus in hac re libet
 iudicium per bitrumque capiam, scribere, et pro tua
 utilitate definire. Unde ipse dicitur non refugio, et
 sponte iam mea in te, et primordia dei ac beati
 fundamenta iuri, in LOUANA REVERENDI rebus, quod tractatum
 iam deo, et infra duas aut tres septimanas videbis. Et
 quod indicabit, sit in rationibus, stilis, modis aut iudicium
 ad Historiam: quae duo progrequa requiri arbitror. nam
 de illis utriusque quibus potest adhiberi. Ergo, et tibi, non
 absque, imo inclino. Sed pro et pro dignitate scribere
 velim, et ut hoc quoque statim mea, et sumam iam aliquam
 partem, et dignum. Hoc sine requiri tunc ad iudicium
 duo progrequa. Libros et monumenta vetera, tum
 Geographiam sine locorum arbitrium, ubi progrequa et sunt
 Opera, pagis, uterque inspicendum: et velut in re quae
 inspectione ducendi sumunt. Dicitur non potest quia in iudicium
 anquam ac lucem de ad concipiendum, et quomodo. Et
 ut itis mea sit (nisi sum impedit) ut Ordine mihi in progrequa
 subter aliquo premium assignetur, ad finem illum ducendum.
 sine alio stipendio, quancquam id quoque sicut libet me ad scribendum
 dabo. Nam progrequa, absolute opes, in arbitrio et dignitate
 ponam. Quia si sine iactantia assero, me ad modum re
 reus Historie scripturam, cuius causis et monitis: et quibus
 voluntas solum ducendum, sed doces et formam possunt
 Operabitur me ad te in patriam, eritabunt nobilium famulatus
 nomina et in agnoscere, quancquam obstaculo aut abolitas hanc
 et illustrare quibus in progrequa gloriam, et aliorum ducendum
 Habes,

Ill. mo. Dominus, meam sententiam. De qua et coram te in progrequa
 consilio, tunc tunc et alipalio in ipsa scriptura constitui tibi. Nam
 curialem et diligenter scribam. Ill. mo. Dominus, cum Domini
 cui patet meo manibus ostentari. Louanij, diebus Novembri. 15. de. 15.

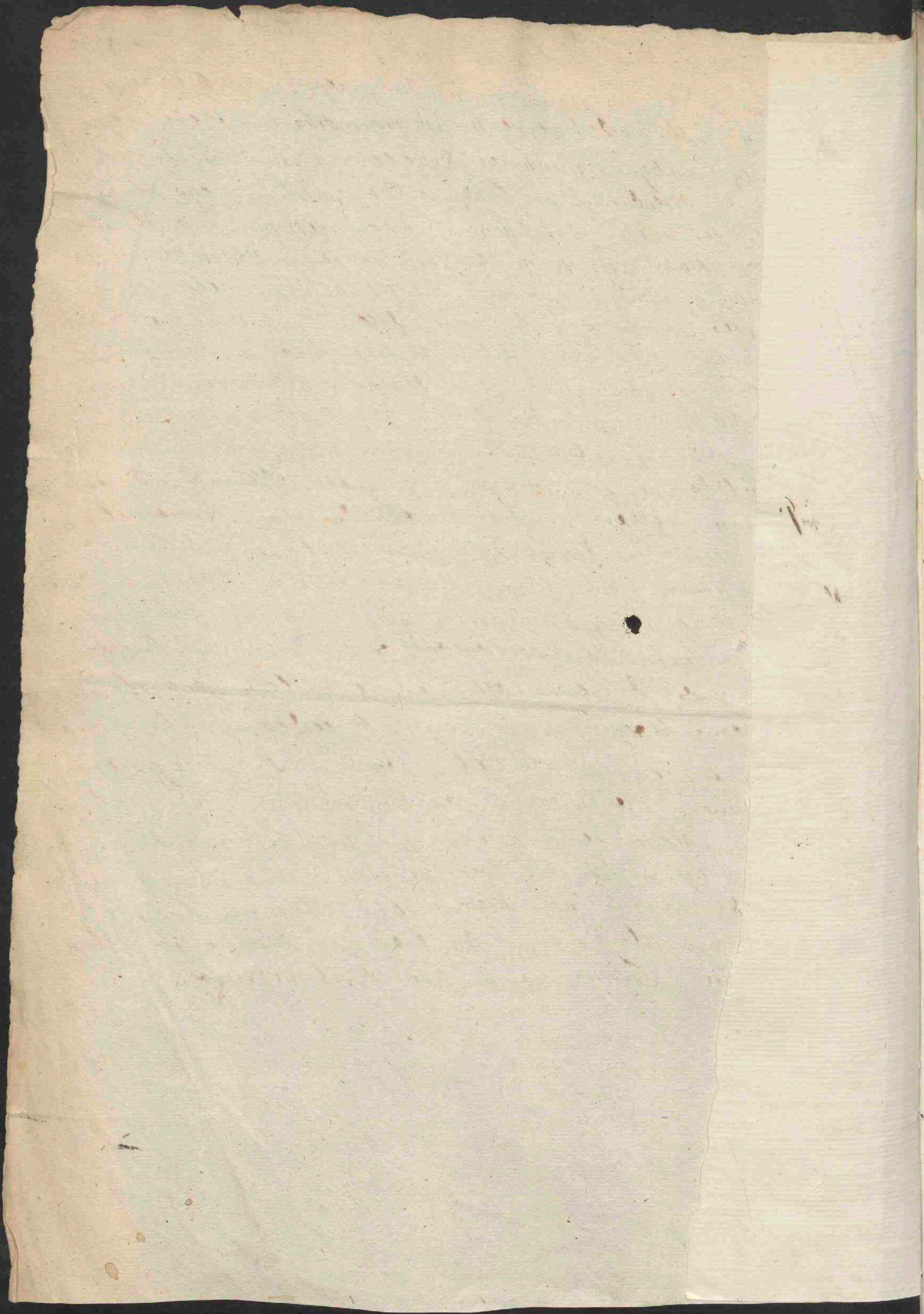
The first part of the manuscript is written in a cursive hand, with some words in red ink. The text is dense and appears to be a historical or legal document. The handwriting is somewhat faded and difficult to decipher in many places. The text is written on a single page that is slightly aged and has some staining.

The second part of the manuscript is also written in a cursive hand, with some words in red ink. It continues the text from the first part. The handwriting is similar to the first part, but the ink is even more faded. The text is written on a separate page that is also aged and stained.

Amplissime et nobilissime Domine

299

Quisquam a se, an pignus animi tui accepit? o verba et sensus
amicos! nulli crede recreatus in ipso morbo tuo: essi neque
nova, neque ambigua mentes. Quod enim verbi opus, ubi facta
asserunt et assentant? et beneficia tua jamdudum, non ego solum,
sed mei senserunt. Ingratum enim, id est pessimum mortuum
sum, nisi palam agnoscam, et pro me feram. Atque erat in me
iste sensus, quamvis animus tunc senes et vegetus. sed in
laetificante tamen epistola unius Isloris (patere sic me loqui)
gratulantis: quod velles libere et sine furo me tecum in re
mea loqui. An aliter fieri, aut debere? sicut coram numine,
patere tibi hoc precordia velim. neque est in vis, quod
apud sic amicum celem. Dixi ipsam rem, non de tulo, nec
loco me laborare, aut minima cuiquam offensa quidquam
immolatum velle. Quod si tamen Optimum Princeps eloquio
illo honestare me dignetur (quod a Malinaeo intellexi
factum jam esse) in litterarum non meum honorem, admit-
tam. De loco quidem nihil agi, uno nec immo ultra
placeat. Tranquille et concorditer cum istis vixi hactenus,
et porro vivere deinceps est, nec se ista levi cedere offensas.
Quid autem letius, quam angere ubi sedeam? utriusque
Lipsius ero, et ut ille agebat, omnem locum effecero
honestum. Hoc certum mea sententia est, et D. Malinaeo
pluribus etiam verbis asserta. qui scriptum ostendit, quod
vixi, et bona fide (ut homines sunt) postquam asperius
vixi. de ineptis non novam, et sollemne hoc tibi
habent. Ego illud meum Ampl. et Nob. Domine, ut plan-
te certum. Lovanii prid. non. April. 1717. 95.

Justini Lipsii M. Am. Felicio. 7. Sept. 1600

210

Noti vero de hinc habebimus, et trium-
pho. Tuum nunc est videri, ne alibi
habeas et morere, nec si omnia
quidem et omnes morentur publi-
cum bonum hinc de vocat. Nam in hinc
libri de postumo illo foetm dironi
o quam lento, frigido, et vere morali!
animis incaluerat ad responsum, et
jam ante te scutum paralam: et
ut viti congelaveri, et magis quere
quam Aetoni ille canis. Quid pug-
nem in istos a septentrione istulos? Sic
dixi apertus esse. Quod scribis autem
de illo, qui mepe me imitatur in vilo
et vi ut moriam: egone? feci compriden,
ad ut meus moti en, tendi. et sermone
molti. Tamen aperte ei exprobrando: quid
juvat currunt illi suum cursum, ut
non recto ad murarum colles. Ego ob hoc
talu apud quosdam etiam vapulo, quasi
vel auctor affectationum istarum vel
paucor cum. atqui planissime contra en
et o. hoc in animo ut angust sed bre-
vior sem, et se expecto. vide tamen
obiter. Seneca, quod jam olim N3
nihil placuit, ut nunc Tertullianus
convenit. loci valde affirmatur.
N. ceterum deerrant.

36

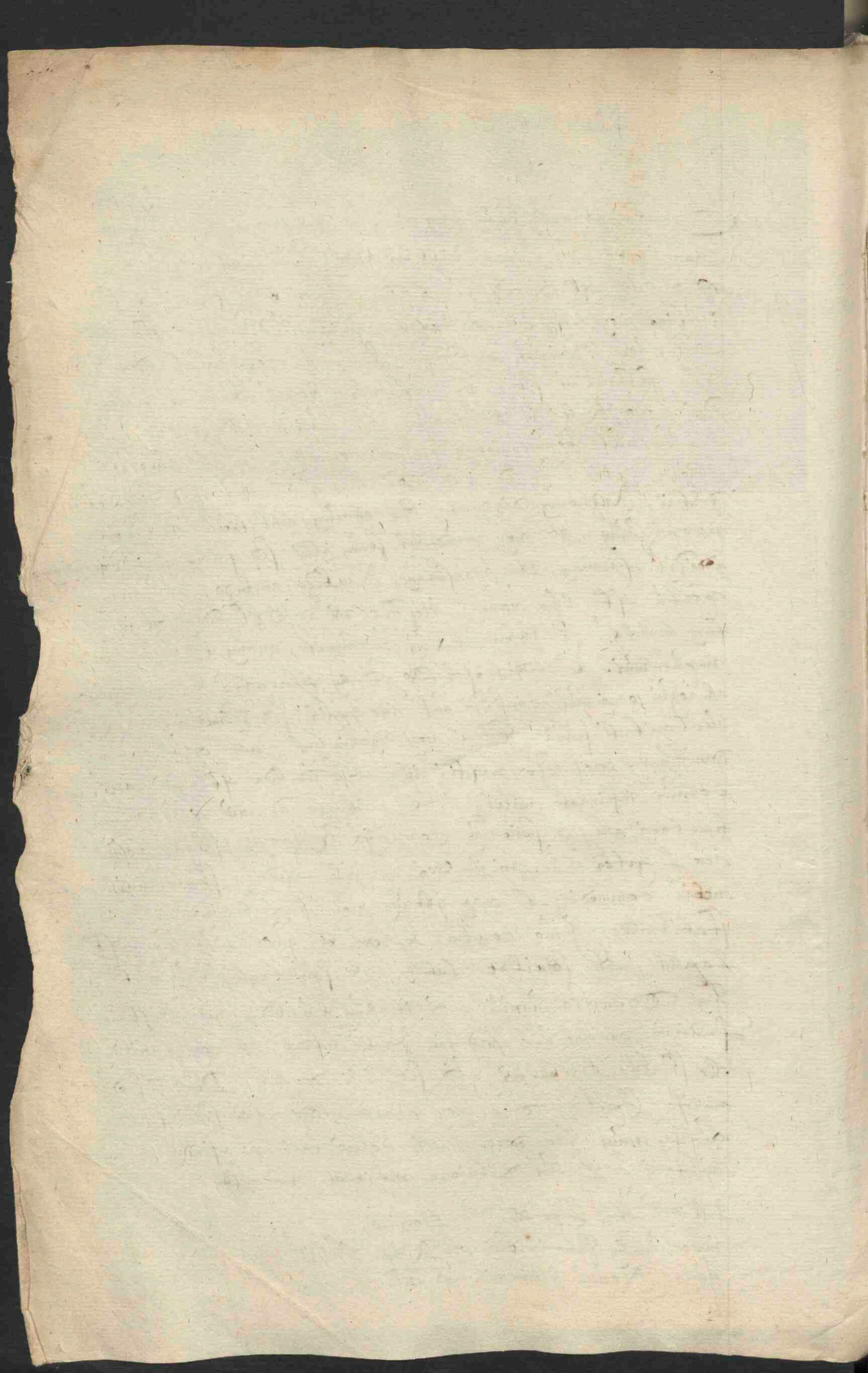
[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is written in cursive and is mostly obscured by the paper's texture and lighting.]

J. R. meo et R. P. meo Domino,

Gratulationem suam cum aliqua reverentia legimus, in hunc
 aut prosequimur, et gratias agas, quas merito istis debentur.
 Sed propter duplicem suam benignitatem, et bene facere, et simul
 gratias non expectare, tanto simulatum in animo isto agere,
 et cum agerimus, debentur. Deum precor ut illud dignitas
 ista salutaris sit, et republice utilis prope ac felix.
 De novo Rege in Britannia, sunt multa distincte animo: pro magnum
 malum aut bonum nobis ab eo non expecto, et prope attalam
 negotij sabbatum ad nos ibi tanquam hanc. In hunc hunc hunc
 futuri, Anglorum dico et Scotorum, ambitioni et hunc
 propinquum: et non proinde solum illis, sed felix, si in concordiam
 redigit firmam, et mansuram. Ambigo, ambigo: et nondum in
 portu est illa navis. Nos tunc ad istam hanc hanc
 tam hanc. Si quibus ita occupat, annum fatum hanc
 impetum. Sed istos pro quibus placatos hanc, hanc
 alioqui omnibus consilij aut incertis: sed principis tamquam
 auctoritate salua. Si non inclinabit, meo agni aliquo
 amittunt, profecto restit illa hanc hanc, meo reliquum
 corpus infirmitate militum. Scribunt ad meo a Germania,
 tractari aliquo pro in Comitibus Ratisbonae, super nostra pace,
 imo Legatos hanc mittentes. Nihil equidem spero, nihil certe
 nobis commodi, et pax illorum non facit imperio principum
 stabilitate. Imo contra, hanc et quod reliquum est
 sapient, et similitudinem (eo spectant) inducant.

In Transilvania nos ita hanc hanc, meo dicitur in
 felix dicuntur: in hanc hanc hanc, et non stabilis in
 illo stabit. Barbaris quibus sit, illi docent. De Biscoducis,
 amito hanc hanc non placet, pro arte pro fraudem,
 ad hanc hanc hanc, et color tali pro hanc hanc
 militare. Sed hanc hanc hanc: sed hanc

J. R. meo et R. P. meo Domino,
 incoluntur principibus et Reip. Dilectissimo sanct. Soranij,
 pro. Nonas Junias. d. 1561.

Reverendissimi Amplissimi que DOMINI
et Patrone Magne,

Dinas tuas iam pridem accepi, et in utraque
HETINSIUM mecum complexus sum. Utinam

igitur optata vobiscum Pax erit promulgatur!
et praesentem me tibi sistam, cum scriptis
Operibusque Optimi Parentis mei; quae non
possunt, nisi prudentissimo consilio tuo, in
volumina sua distinguam, ac deinde ad typos

venire. Vivere tunc deum arbitrabor, cum
in nihil verpus labores Optimi Parentis
redacti erunt; et fortassis in Hollandia, cum
Typographi commode, hoc praestari poterit,
quando favor quoque tuus hanc editionem

commendabit. Et quantum quantum hoc erit
beneficium pro familia nostra, cum in nova
sac imagine memoria Optimi Parentis esse
brabitur; Te Amplice, te iudice id totum
fieri cupio, ut maximum beneficium a Te

perfectum Patreque posteritas videat, quem
ego tanquam Patrem nunquam amare desinam
felix, si mox incolumem complectero.

Bibliotheca uni emptori esset, quem mace-
natam postumus appellare, prope duorum
millium patavium, ut sine in Hispaniam
transmittatur. Tempus est Michael de Luna
Supremus Iustitiae Militaris Index, Vir non
vulgariiter doctus, olimque in Academia

Salmanthicensi primarius Professor. Sed indicabo
ipse bene vendibilis esse libros, ubi Catalogum
De rebus Clarissimi Filii sine aucto
insperaveris. De rebus Alexandrinos, ut possessor
deque exemplaribus Alexandrinos, ut possessor
suo ea reddam. Ita me etiam utque etiam
benignitas tuae commendo, qui semper ero

Dotum tuarum admirator Iustus Iustianus

Messinae, F. d. d. 1708. Martii, 00. DC. XXVIII.

Ephemeride

1. v. Lach, et
2. Triesner
3. Di Brian
4. Vendoball
5. Schumacher
6. Hardups -

Incomparabili, Viro Dño
D. DANIELI HEINSIO,
Equiti, et Bonarum Litterar.
Professori.

Lugdunum.

2. f. Aneparee
L. — 52.
3. —
4. — 52.

^{suppliciter}
^{sublimiter} Adhuc scribo, et rogo, ut nomine meo Clarissimum
Virum IO. GERARDUM VOSSIVM, cuius nuper alterum
quique de Historiâ volumen accepi, ^{salute} ~~Debet~~ ^{in libro:} vero
litteras humanitati eius, munus liberalitati; simul
missuras, ubi quod coepi apud Cardinalem nostrum
transegero. Sed VOSSIVM equidem ~~etiam~~
suspecto, ob candorem, et doctrinam singularem, ^{et animo et} ^{suspecto}
atque super affectis semina etiam ab adolescentiâ
Salent. Præmis enim litteris simul Dordraci im-
Guli sumus, cum præceptorem CORNELIVM RE-
KENARIVM Saleremus. Siquid librorum trans-
mitti poterit, sumptus Dordraci à Domino IOHANNES
DOM, propinquus nostro ^{in sumptus} refundentur. ^{iterum vale}
Quacumque ratione fac quaeso, ut Salpety exemplar
quamprimum nanciscar. Idem Dominus DOM mittere
ad me poterit, si ab ELZEVIRIO accipiat. Salvere
etiam ^{in libro} ~~in libro~~ Clarissimum SCRIVERIVM, qui iam in-
telligent, HASTENIVM typographum Lovani obisse,
^{intellexit}

Eid. Sept. 1624

Deutschschiffen

s. Deschneid. 320

Perdusteri et Incomparabili Viri
DANIELI HEINSIO Equiti,
Regi Suetinae a-Consulis.

Lugdunum Bat.

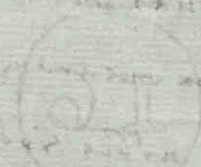
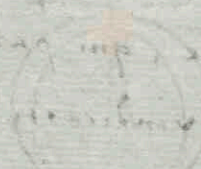
XXIII.
Eruditissime HEINSI, iuventutis flos
à Puteano tuo SALVE,

Ad Optimum Parentem tuum, ecce litteras, sed breves,
et sine cura scriptas. Amoris fiducia familiaris esse
volui: et ille candorem hunc meum humaniter ad-
mitteret, uberiori mox calamo interpellandus. Interim
te complectar quotidiano colloquio, affectu continuo,
ac vicissim tuo fruor. Si etiam ad genium forte tuum
contubernium illud non facit, quod in vicinia elegisti,
ad nos abscondes; sed ut filius, non ut hospes; et tuo
quodam iure, qui pulcherrimo et Latinissimo carmine
tibi Arcem vindicasti. Haec patet igitur: patent et
litterae, quas mitto, ut legas, et claudas; scias autem,
nihil rerum mearum clausum esse. Iterum salves,
et suavis nobis sodie tuo sermone prandium redde.

A° CCCLXIV. XXVIII. Septemb.

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script. The text is significantly faded and difficult to decipher, appearing to be a continuation of a letter or document.

Dilectissime VIR ET AMICE,

Per tuum te candorem rogo, ne severiori censura silentium meum castiges. Saepius arripui calamum, ut scriberem, non officio tantum, sed magis etiam amore stimulatus; neque fames meae spontis esse potuit. In causa, nunc negotia, et velut ex transverso; nunc Amici, qui ipso interdum officio molesti. Ut amoenissimus hic locus: ita plures intervadunt, et impediunt; nunc ad Bibliothecam, nunc ad alia ducendi conclavia, unde urbem, velut subjectam, contemplantur. Suas, ut nosti, sic etiam delicias percenset, voces loquentium iocosa plane imagine reddens ac representans. Quot modis oblectamur, etiam impedimur: et sic Bonae saepe Sorae, non dicam male, sed officiose pereunt; ipsae interim scripturae sufflaminantur. Satis ista, ut videas, priores litteras tuas, easque geminas, cum Elzevirianis, redditas mihi fuisse; dilati responsi culpam, sed dignam veniam, penes me residere. Inspeci vero censum meum, libros partim editos, partim scriptos; atque Pompam selegi Prospineticam meam (quod Praefationum Syntagma est) tanquam aptissimam, Orationibus adiungi. Minores haec namque Orationes quaedam sunt; nisi majores malis Epistolas appellare. Quicquid sit, quemadmodum scriptae sunt, dici queant, et tanquam ad suam, praesertim Atticam, faciant. Quia paucula hinc inde mandanda sunt, pauculos adhuc mihi dies sumo, ut percurrere volumin, commodam interea mittendi occasionem quaesiturus. Ad Optimum et Incomparabilem parentem tuum nunc etiam scribo: quem sic amo, ut te quosque nominare filium audeam, et ad me rursus evocare. Veni, veni, et sic plene convalesce: me ama, qui

Totus totus tuus sum, teque
complexi cupio, in te patrem,

Erycius Puteanus. 3

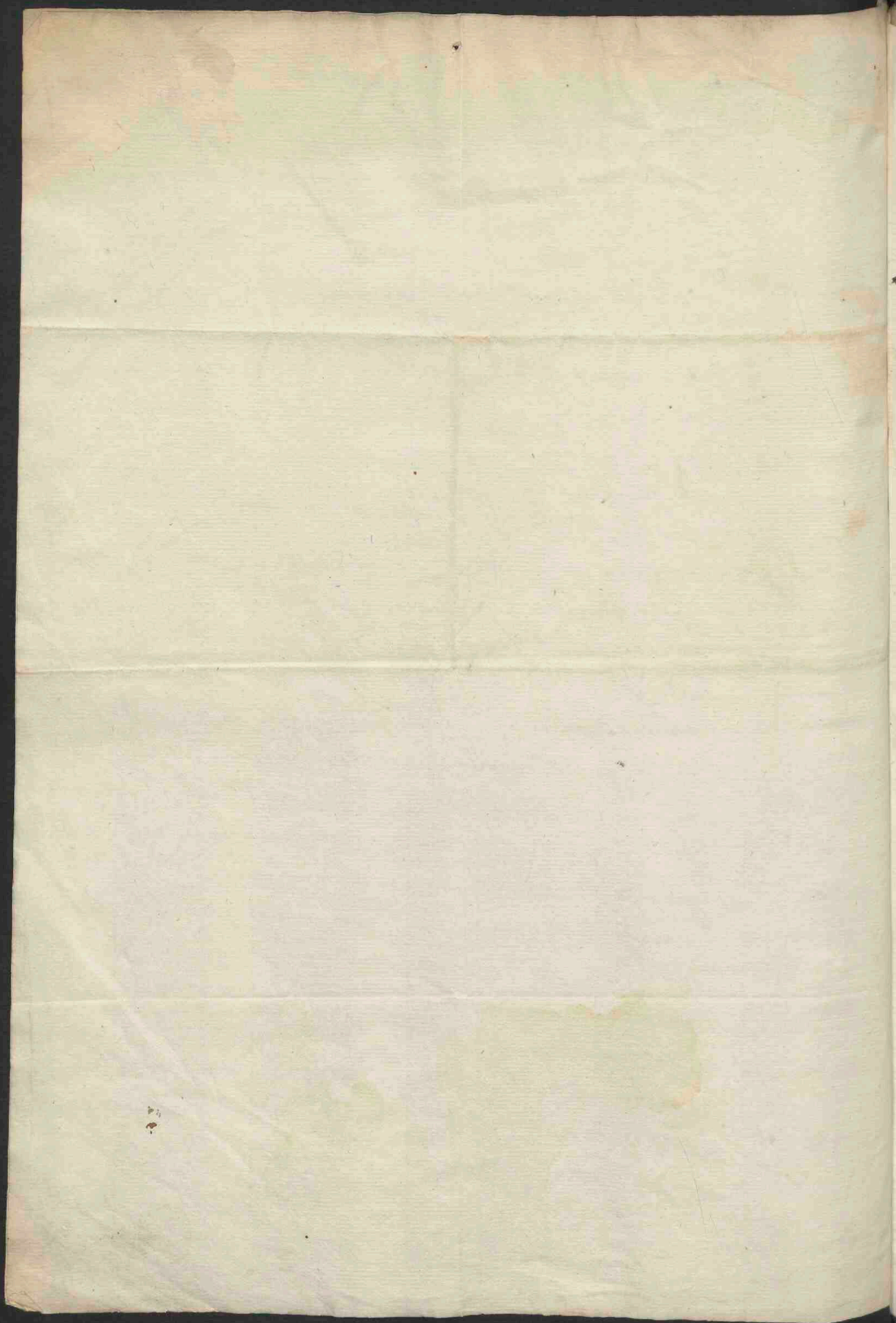
Louanij, in Arce,
XVIII. Kal. Aprilis,
M. DC. XLV.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ex autogr. Casauboni.
Ad Rego. Canterum

1

Cum nup̄e significasset mihi Comelinus noster
egisse te, vir ornatissime tecum, ut salutē mihi
tuis verbis nuntiaret: constitueram literas
illi ad te dare. Sed dum ille discessum parat,
ecce repentina calamitate, cū fluctu aliquo
decumans, ita totus obruor, ut omnem conti-
nuo et scribendi et aliud quidvis agendi cura
omittam. Sic factum est, ut ille ad vos sine
meis literis rediret: ac nunc quoque quo minus
ad te pluribus scribam, idem mihi casus tristissimus
impedit. Quod si quando ad Musarum studia
quasi postliminio rediero, ac meas literas
tibi non infratas esse intellexero, officium
profecto, ut earum frequentia, et quanti ego
te faciam, et quanto studio, tuam mihi putam
ambundam amicitiam, facile intelligam.
Interea sic tibi velim persuadeam; Eum esse
te quem ego iam pridem, et propter fratris tui
et proreceptis memoriam; et propter insignem
tuam virtutem, ac præclaram in omni eruditionis
genere doctrinam; (quæ mihi partim ex tuis
multorum, qui te probe norunt sermonibus,
partim ex tuis eruditissimis scriptis, nota sunt)
vnicè colam atque observam. Hinc si accesserit
quod equidem (quæ tua est humanitas) non
despero, ut tamen tua amicitia digneris habere
me ita tui studiosum et observantem, ut mi-
nime hac in parte sum resurus. Vale
vir doctissime. Genevæ, a. d. dec. Kal. Sept.
17 15 xxv.

EIDEM.

Accepi tandem, vir clarissime et humanissime
Cantabrigie, quas ad me dedisti literas: quae quam
mibi gratae fuerint facilius tui coniectura posses
assequi, quam ego verbis exponere. Emimvero
ferreus sum, si me non mirum in modum delectent,
cum singularis illa quae in tuis literis
lucet humanitas, tum insignis tuus erga me
amor, cuius vestigia in eisdem literis quoque me
~~vestigia~~ impressa vidi. Equidem cum ita sim
natura comparatus, ut ab omnibus amari nimium
odio esse praeterquam malis a puro vehementissime
semper optauerim, quanti tuum, ac tuisimilium
virorum amorem faciam haud facile verbis
in hac praesertim infantia exprimerim; et simul
malo & literarum posthac mirarum frequentia
id tibi coniciendum relinquere. Tu modo fac
in amore respondeas: ut quod polliceris et ipsa
praestes. Mibi adsit tantum cui tuto dare possit,
nec voluntas scribendi unquam dedit, nec
argumentatum. Nam si nihil aliud, de rebus
certe, sit ais, studijs quod scribam semper suppetet.
At quando tua praecleara opera literis tuis signifi-
care dignatus es, audebo ego quoque conatus
quosdam meos tibi declarare: ea maxime scilicet
ut si potes (nec dubito quin possis quaeplurimum)
sed tamen si potes ante meorum editionem me
vidimus, in Strabone praesertim: quin nos
scriptorem magnis laboribus nostris emendatum
et perpetuis annotationibus illustratum breui
olim deo Erasmo edere parauerim: libenter tamen
dilaturi, si aut tu, aut alius tuo hortaturo nato
nostris, aut scripto codice, aut alia ratione
iuuare in animum induxerit. Habeo et in Stepha-
num

nam paratas notas, quæ miserum illum scriptorem
ab infinitis mendis aliquando si Deus visum fuerit,
vindicanbunt. Habeo in alios scriptores Græcorum
præsertim tragicos parata non pauca: sed ante
omnia Strabonem idcirco gestio; in quo quod
præstitimus, doctorum hominum, ac tuam maximè
doctissime Cantere, esto iudicium. Equidem hoc
non dubitabo affirmare, ita cum hactenus ipse
lectum ut a paucis videatur potuisse intelligi:
ita ille præstantissimus scriptor iacuit hactenus
mendis obsitus: quos miror nemini, in tanta
doctorum hominum, quos hæc ætas tulit, fre-
quentia cura fuisse cluisse; et tandem, nisi
me decipit amor in illum meus is est scriptor
Strabo, quem magni intererat Republicæ literariæ
legi quam emendatissimum. Sed de his alia.
Nam si dederit nobis aliquando Deus. Opt. Max. ut
... donentur quæ iam pridem in arca nostra
latent recondita, faciam ut vel invito in
oculos tuos incidant nugæ nostræ. Mittam n.
ad te exemplum unum, et ut nostræ legere et
emendare dignaris te etiam atque etiam rogabo.
Quam quidem operam te mihi non esse recusaturam
quæ tua est singularis humanitas, audeo mihi
polliceri. Utinam vero is ego essim cuius opera
in simili re possit tibi esse utilis: faciam ita me
Deus amet, ut intelligas, quam sim tui honoris
studiosus: Nunc satis mihi est tua erudita scripta
ita legere, ut ex his noui aliquid semper addiscam.
Quamquam si idcirco Strabone (nam quæ hactenus
in Laertium, et in Theocritum a me profecta
sunt, eiusmodi sunt, ut his ea agnoscere) notas
tuas mecum communis dabo. Ego quoque opto
ut in migratum te hoc beneficium contulisse quæ
non

non posse. De Ammiano quod scribis, per me ex
gratum est, et est, mihi crede, te tuorum excellen-
tissimo ingenio dignum coeptum. Sunt penes
me aliquot Graeci scriptores, qui eandem cum
Ammiano historiam eleganter et accurate
descripserunt; qui si cum eo conferantur et
illum multis locis meliorem facerent, et ab eo
saepe posset illustrari. Nec refugiam ego cum
laborum, si tuum proposito manseris, ac gratum
id tibi futurum significaveris. Exptus affirmo
non fore cum laborem tibi invidiosum. Nihil a-
tam difficile esse posset, nec laboriosum, quod
tua causa non libenter suscipiam. Vale vir
doctissimus et humanissimus, ac nos ut facias
servia. Hicrum vale. Genebae Nonis May
1586.

EIDEM.

Faris ut te dignum est et moribus tuis condecet.
Cantem virorum optime, cum de nostris rebus
et sollicitus, et statum nostrum fieri desideras:
quo nomine ingratus sim, nisi & animo tibi gratias
agam, habere quidem certe odio detestor. Dum
spiritus hos regit artus. Sunt vero res nostrae
Dei opt. Max. beneficio laud paullo meliore loco quam
quando tuas priores, ante quinque opinor menses
accepi. Tunc n. profecto civitatis nostrae res accipere
afflicta vehementer, spesque omnes (humana quidem)
eis seron admodum erant redactae. idque tempus doctis-
simi viri Philox. culpa, ne dicam fraude et perfidia,
proprus ut vetus proverbium usurpare potuerimus
~~καταμυερ η αλμας τω οχυρο.~~ Sed quid agas.
In ea nimirum tempora debemus, ut nunc dnu
abolasse e coetu hominum sancta fides diri-
queat

queat: adeo sunt omnia fraudis et perfidie plena
 ἄλλοι τοὶ μὴ ἠπολείδου ἑοσσοῦν ἀντιπάλαι ἄνθρωποι.
 Et vero Harpocratem video qui silentio ista per me
 impetret. praesertim cum Delus v. Max. istorum
 ignaviam (sic n. iam malo appellare) in gloria
 suam et Reipubl. nostrae salutem mirabili quodam
 artificio vertit. — — — — — qua postquam
 vidit se ab omni humano presidio destitutum
 cum omnium admiratione, et hostium ac in-
 micorum stupore civitas nostra presistit.
 Sed Dei ipsius manus, quae pene quodlibet operans
 quicquid gestum est adversus hostes ipsa est
 Secuta. Neque interea, quod merito miraris
 otio fortasse etiam majora quam antea fru-
 barum: et tempus omne vel in spectandis
 divinis miraculis, quibus edendit sepe
 interfuimus: vel in recensendis Aristotelis
 scriptis, quae tum dabantur consummabamus.
 Quod opus tum ad vrbelicum esset perductum
 incipit me voluntas visenda Germania, et
 mundinarum imprimis Francofordensium. Haec
 sine ulla mora itinere me statim accinxi. Et
 quidem libentius, quod spero mihi amici quidam
 fecerant fore, ut hic D. a Fraxino Regini Lutatium
 etiam; et non D. Lectium: quorum cum
 utroque singulari sum amicitia et familiaritate
 coniunctus. Accedebat et alius stimulus isque
 acerrimus, rumor quidam de adventu Lipsi
 Francofurtum, quae omnes spes meae manibus
 et viribus hactenus fuerunt. porro in Aristotele.
 (nam id scire cupis) quibus amici tui Genevae
 ediderunt, hoc cursum et ὁδὸν πᾶσι πρὸς
 timus.

timis quod ex collatione Cod. et Graecorum
intertextum non pauca restitimus: pres-
tium et alia quaedam, quae non referemus
patent. immo. De animadversionibus in Dionysium
quae scribebam nuper, intelliges, si nouam
versionem eius auctoris quam Stephanus et
Vigno ediderunt, inspicias: cui sunt nostrae
animadversiones adiectae. In Athenis totus
nunc sum, cuius optima ^{nactus} exemplaria. Interea
vero dum eius editionem paruo observationum
nostrorum libros aliquot expecta. At tu vir
doctissime quid tibi vis? cur tam diu obserua-
tionibus tuas doctissimas nobis inuides? cui
fragmenta illa pridem a te collecta et emendata
cui etiam Ammianum Marcellinum, aliaque
multa, quae pridem moliri te omnibus notum
est. An ut exemplo tuo alios docas, quam
sit lente festinandum. Ita hercle puto.
Itaque sicuti Stesigoros tradidisti: et quae
modo me breui edibiturum dicebam ea si supra
nonum condem premamque in annuum. sapiam
a tuo exemplo. Vale virorum optime, cantere
clarissime. Francofurti ad Moenum xii Kal.
Majas. C17. 13 XC

EIDEM.

Quid agas suavisissima et charissime amicorum.
ut vales? ut Musa tua? quae mihi quidem nimis
diu tacere videntur. Nam obsecro, quando erit
cum tuam fidem de fragmentis veterum poetarum
liberabis? quod opus tam aude ab omnibus qui
his sacris initiati sunt expectari scito, ut iam
multi paratum habeant, nisi nomen hoc dissolutis
breui

vidui, vides. pulchre tibi, et clamoribus postea,
nec dissimulabo tibi, in his me nomen profitei.
Tu igitur caue tibi. Interea si lubet, vide mihi
hunc Callimachi locum, quem puto te non praeter-
missurum in tuis *Συναγραφαίς*. apud etymologicum
scrivitorum sic legitur in *Δακρυοεχέης* vs. *Σίγος* sic:

ἢ ἔνεκα καὶ νέκυνες πορθητῶν ἔτι φέρονται
μὲν ἐν πλοίων ὄρε τερμῶν οἰόμεν ὄλλος
ἀνδρῶπος σομαλέος νεὺς Ἀχερσοῖας ἐπιβοήθον. >>

Nisi fallor animi, haud procul a vera lectio-
ne aberat haec *γραφὴ* ex nostra emendatione: quod
tamquam ita videbitur nisi si te non aliter fortiter
intelligero. Haec scripsi autem tibi, quia aliud
quod scriberem non habebam: et literarum
inanium iam tanquam *ἰσοὶ* odis. De Republ.
vero nostra, non amabo quaerere: ne aut tu me
aut ego te in fletum adducam: conclamatum
est, si hominis respicimus: sed in Deo spes et
opes nostrae sitae. Itaque tam hilariter vivimus
quam unquam fecimus. Vale dix amicos firmos
Geneva ix kal. Sept. 1610.

EIDEM.

Recreasti me nuper, Cantere vicorum optimae
litteris tuis: quae si gratiores erant, quo magis
optata et diutius expectata fuerant. Noli tamen
obsecro diutius differere mea gaudia: sed singulis
mundinis fac me amabo, de tuo statu vel verbo
certiorum. Scis tu veteres solitos illo principio
in scribendis litteris uti: Si vales bene est, ego
valeo: mihi haec verba a te scripta pro epistola
erant. Non quo non videri solent de tuis epistolis
dicere, quod olim dictum Aristophani de Archilochi
rambis

iambis, optimam illam esse, quae longissima.
sed quia scio te hominem occupatissimum ut
cui saepe pluribus verbis scribere non valeat. De
Callimachi loco alias quaeremus: iterum tamen
tibi dico, aegre mihi exari sinam, ita eos scriptulos
ipso restituendos.

ΔΕΥΕΡΙΑ ΔΗ ΨΕΥΔΕΣ ΠΟΡΕΥΜΕΝΟΝ ἜΤΙ ΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΜΕΝΗ ἘΝΙ ΠΛΑΤΩΝ ὄντι ΤΕΔΜΙΟΝ ΟΙΔΕΜΕΝ ὈΔΗΣ
ΕΝ ΣΟΜΑΤΕΑ, ΨΕΔΣ ΔΥΕΡΟΝΤΕΙΑΣ ἘΠΙΒΑΔΡΟΝ.

Et inquam inibitus facio, ut tibi non assentire
cuius iudicium merito facio maximi studi-
tionem etiam admiror; tamen spero facilius
te in meam sententiam venturum ubi causas
mendationis nostrae legeris; quam ut ego
in tuam; quum aliquam ea demum a me
perfecta mihi placere incipiant, quae intellexerim
et tibi esse prebata, aut similibus tui. Vale
vixorum optime, et nos, quod facis ama. Genove
a. D. viii kal. Sept. cis 10 xci.

Christianissimi viri Lectus et Caius plurima te
salute impertunt, imprimisque magnus
nostre senex, imo semper, cui data nupte a
te salus.

EIDEM.

Quodrimus hic dicitur est, Cantuarii prestantissimi
cum a nobis discessere optimi eruditissimi que
adolentes filii tui: quorum adventum et si
scio fore tibi iucundissimum, pene fore me
dixerim, non maiore gaudio eos te recepturum,
quam fuit nobis molestus istorum a nobis dis-
cessus. Ita nos coepit illa mitissima et
probiissima indoles, quae in utroque eorum ex-
pressa

expressa parat. Venerant illi quidem vel ob privata
amicitiam que inter nos est, vel ob multa parata
et patrum in adimpl. literarum, gratissimi: sed ita
a nobis discesserunt, ut etiam propter ipsos totum
genus plurimum esse amaturus, si nulla inter
nos cause intercederent. Deus faxit mihi Cantabrigie
ut et illi te, et tu illis diu multumque fruamini.
Accipis a. ab ijs Apulei Apologiam rursus a me
reversitam, et simul editam. In quo si quid
prestitum est a nobis, siue accidit secus, non
alium apud te, neque laudatorem, neque deora-
torem allegabo quam Lambertum Turanum:
qui vnus maxime nobis auctor fuit et impulsor
huius audacis. Nouit ille optime quidem
nihil ante cogitarum, quam sum eius fortitudo
compulsus ad hanc editionem ex tempore mol-
endam. Fuit igitur a te peto ut cuiusmodi
sit hoc munus, editori illius fabreas, sic tamen
ut tuum mihi omnino iudicium impetras. Na-
m in literis Latinis, ut scis, hic nostra quasi
rudimentum est, cum factenus non nisi in
Graecis quaequam ausi sumus. Si me amas
tuam mihi sententiam, ea *καρπώρια* qua pro
nostra amicitia a te exigo, proxime scribis.
De reliquis quae breui, ut spero sumus edituri
quia omnia filijs tuis nota sunt, nihil dicam.
Vale vix amicissime et me ama qui te *ἀγαπῶ*.
Genebrae a. d. x. kal. sept. 1537. 1538.

EIDEM.

Expectavi diu occasionem certam scribendi ad te
amicissime Cantabrigie: quia videris filij tui lite-
ras incerte fidei hominibus nolbam committere,
SAB

Eas ille misit ad me à Pictonibus, profectus illic-
tuo, ut audio, non nihil etiam meo consilio,
non tam studioz causa, quæ parū ibi calēt,
quam exagios Xcipi et deos. Nouissimis litteris
quas ab eo accipi, cognobi cogitari ipsum in
Narbonensē Galliam, Saburūq; in aut Monopoli
aliquot mensib; subsistere. Laudam consiliū
cuius etiam auctor ei fuisset, si sponte sua
illud non cepisset. Inueniet ibi Juliū Paū:
qui fere solus hodie in nostra Gallia cū laude
ius ciuile profitetur. Ut et alioquin ea pars
Galliarum si qua alia digna quam Cō Philodæmo
ves d' ex hoc loco uisus posse ducant uisendam.
Equidem in filio tuo eas pietatis et ingenii
probitatis scintillas animaduersti, ut nō multo
aliter ac si meus esset, fausta ipsi uia optem,
et lata. Libros tuos de mysterijs et operant
de veterum sacris cupidissime expecto. Oro
te et attestor, me uelis hanc optam publico
diutius debere. Nos hysce diebus finē imposuim;
Notis in Spartianum et comites historicos; quæ
si politissimo uideo tuo & paucorum aliorum
fuerint non improbare, ut cur me non male
tempus sustinere posuisse. Vale in tuo anni
noui quib; tibi tuisque felicē pator. uo 1303.

EIDEM.

Et voluptatem magnam ex primo aspectu tuarum
Umbrae Cantab; utcepi: et mox ex eandem
lectione dolorem longē maximum. Sciueram aliquid
molestiarum tibi esse obortum, nescio ex qua causa de
raretur, gelio, iactura bonorum, nihil adhuc audiuita.
Itaque

Itaque perculit me is nuntius. Atque utinam
vix optime et amicosissime, quanta affluere
tuae calamitatis occurreret, tantum in me
esset vicium affectis rebus tuis ope ferendi:
Spiritus summum in amore constanti
et a caritate, quae vicium christianum hoc
piper, Dei gratia non alienum. Quod me rogas,
ut serenissimum Regem appellem petamque ab
Suis Ma^{te} ut gratia sua apud Ordines te
subleuet: id vero ego, cui gesta penitus ig-
narus, qui satis commode possim, non video.
Accedit illud incommodum, quod fergustulum
quoddam intercedit inter ipsum Regem et
Ordines. Videbo tamen si quid tua causa poterit.
Et ad omnes occasiones ero interitus, ut quibus
cunque modis, si non possum commodis tuis
consulere, existimationi tamen, quod in me erit,
tuae sortam tectam. Non committam modo
ut longiori oratione te consoler; nam et
raptem hoc scribo statim post tuas lectas. Et
ea doctrina te scio esse instructum, ut domi
tibi nascatur, quaecunque solent, aut possunt
in eam rem afferri. Instar omnium consolationum
esse debet Dei opt: Max: voluntas: qui suos
durius aliquando exerceat, quam ipsi vellet. Omnia
tamen praecedere in bonum sacra pagina nos
docet. Neque possumus dubitare Deum, qui
patre q non solum creator nostrae filio suis
optima quaeque semper largiri, et si non suavis
Oro illum et supplex deinde te servet, soletur
et in pristinum locum restituat. Vale vir clarissime,
Londini xv. Kal. Decembr. c15 15 c. xj.

EIDEM.

Excusationes tuas de literarum infrequentia, Nobilissimo Cantuari, eo admitto lubentius: quod agnoscam ingenium eadem et mihi apud te opus esse. Fecit n. hactenus multitudo occupationum nostrarum, ut non quoties vellemus, sed quoties possemus, literas ad te daremus. Scripsimus tamen ex quo filius tuus ad nos advenit tenas. Quae omnes ad manus tuas pervenerint nescio: Et tuis nobilissimis suscipi cepimus perisse unam aut alteram nostrarum epistolarum. Nam de proelato incepto illo tuo, et sacrorum operantiorum commentariis nuper affatim scripsimus. Atque item epistola de Clementis loco sententiam nostram tibi exposuimus. Sed pege, obsecro te vir clarissime, & observationes illas tuas de Eleusiniis sacris, aliisque hoc genus parum adhuc liquido cognitis in medium proferi. Auctoritas eadem opera et ecclesiasticas multis optime nota scriptoribus lucem maximam. Nos in diversis studiis otium nostrum consumimus. Sed ante alia omnia observationes paramus in Spartianum et reliquos illius comites historicos. Tu si quid habes qua possimus in hoc incepto adjuvari, quaeso te benigne imperti. Facis rem longe gratissimam. Studia filii tui mihi esse cura, malo te ex ipso quam meis literis cognoscere. Omnino sic velim tibi persuadere, ut tui et omnium tuorum esse me quam amatissimum vale vir clarissime. Lutetiae Parisiorum a d. XIII. Kal. Jan. MDLXI.

EIDEM.

EIDEM.

Binas a te clarissime Cantere, literas à Nundinis
Autumnalibus accepi: ipse ad te totus ab eodem
tempore scripsi. Meas te non accepisse tam
indignè fero, quam loctor te meum silentium
clementer advo et benignè interpretari. Sic n-
sis, siue scribam siue non, de meo in te animo
nunquam te dubitaturum. O verè mihi suavitè
et animi candidi certissimum testem: Nam
ferè ita fit, ut ex nostris moribus aliorum
facta aestimemus. Tu verò mi Cantere, non
falleris Deos ὀπίστροπος εἶμι. siue igitur abbas
siue nullas a me literas contingat tibi accipe-
ris certus ut ^{illud} altè imbibe, Caritèrum in imis
medullis Casauboni esse inscriptum. Amavi
vestrum nomen non multo post quam literas
cepi posse per aetatem amare. Accipit postea
grandis stimulus notitia tui et morum tuorum:
quos ego discipuloz. Nam etsi de facie notus mihi
non es, tamis ex multorum sermonibus, et ex
literis tuis (nam οἶος ὁ ποτος, ὁ λόγος) tam mihi
perspecta est simplicitas animi tui, quam ex libris
prudens tuis cognita singularis eruditio. Jam
cumulum attulit filius tuus, qui apud nos aliquot
iam agit menses, de quo nihil aliud posse dicere
quam quod illa apud comicum, esse illum αὐτότατος
εἶπε δει. Equidem ut ὀραὶος ἰσὶναι. si vidi se baqua
meminerim modestioris, honestioris sicut scilicet melioris
adolestantis. Itaque cum has virtutes etiam in alio
non potuissim non amare, quid censes facturum in

οἶος
libris

J. Guillelmus
filioz natu minor
qui ex Gallis natus
redierat est.

eo qui tua sit *βρα εἰς αὐτόν*. Quod si patere tur
fortune nostrae tenuitas, foret enim rebus intellige-
ret non verbis meum in se animum. At licet
voluntati non respondeat facultas, tamen quibus
rebus cumque potero officio meo non desero. Tu
in utramque aures, mi Cantere, quod ad hanc
curam attinet, dormi. Obtuli illi a principio
uteretur meis omnibus, non secus ac suis. At
tu quid tibi vis cum tuo fiducioso Comelino?
nouit sane probitatem et facultatem D. Comelini;
sed mihi instat multorum Comelinorum est
Canterus. Quare haec missa face deinceps
et me amare perge. Omnia mea tua sunt
et tuorum. Vale scriptum Genebae a. d. n. non.
Mart. c. d. x. c. iii.

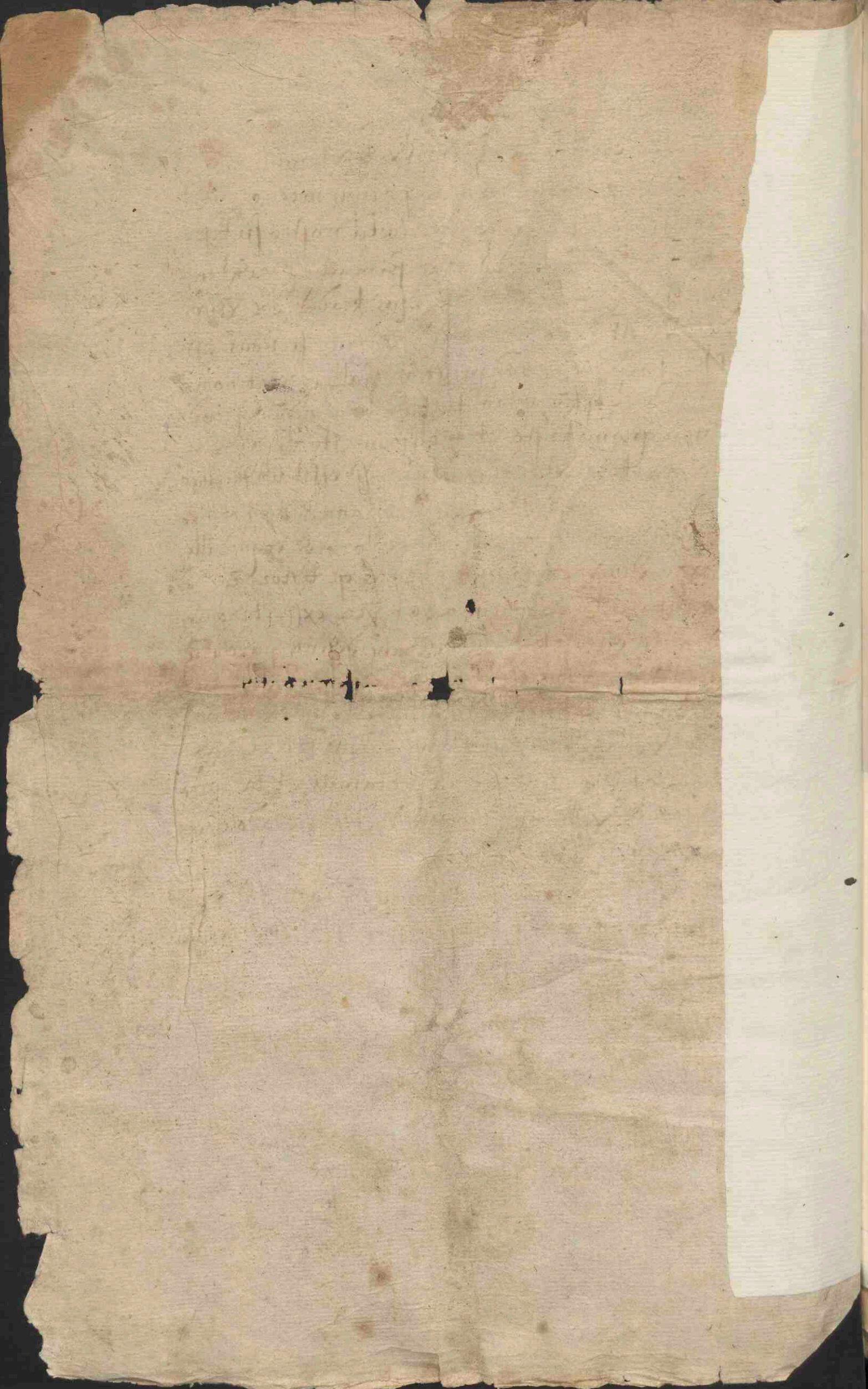
LAMBERTO CANTERO THEODORI F.

adolescenti eruditissimo et CASAB. S. D.

Et quidem ex animo, doctissime et iucundissime
Cantero. Haeret n. adhuc utque oculos ante
meos vixitque assidue obversatur eximia illa et
verè expressa species virtutum multarum, quas
in te presente magna cum voluptate nostra intui-
bamur simul et amabamur. In primis rapiebat nos
singularis quaedam humanitas et morum suauitas
tuorum, quorum recordatio et nunc et semper nobis
iucunda. Testantur eandem nuptae quoque litterae tuae:
quibus nihil humanius, amicusue scribi poterat.
Fertur quod verbis saepe testati sumus cum hic esses,
id optamus tibi esse persuasum, omnia nostra tua
esse, nobisque usurumque nihil iucundius posse
quam

quam si omnia de te quam laetissima audiamus quam
saepe. Suetonius tandem exiit, utinam bonis
et addicentibus aures; non n. parum metuo quid
isthic doctissimi critici de hoc foetu nostro sint pro-
nuntiaturi. Exemplar ad clarissimum parentem
tuum misi per Cornelium, cui ipse tradidi *εἰς Χείρας*
εἰς Χείρας. De Athenaeo nunc cogitamus si Deus Opt.
Max. esset facturus; sed prius in Gallias erat nobis
sundum. De Lappio, quam fuit fuit inviduū quod
saris non quam triste et molestum, ita nos et ex
aio nullo merito nostro excidisse. si esset tibi facultas
suppellandi hominem nostro nomine, agerem teū obnixū
ut ipsum meis verbis salutaris, et explorares dequid illi
penitus aīo dixis *εἰς Χείρας*; quod si ep. testor. *τοῦ*
φίλου Διο et nulla culpa mea, et pte expectationū
omnium id mihi euenisse. Verum desino querelaru
nam quicquid de nobis sentiat clarissimus ille vir
nunquam tamen efficiet, quo minus a me. a metuz
rolaturque. Vellem hoc posses ipsi aliqua ratione
significare. Facere eius sic expectamus, et tā auidē
et nihil supra. Vale optime et doctissime adolescentis.
Geneva iii. Kal. Sept. cio id xcv.
Constitueram literas ad fratrem tuum dare, sed dix
licuit istas obsignare; quare apud ipsum me excusa.
Valetis vobis et nos amate.

Hosce igitur sermones venerandi Patres licet integritati consuetudine
meae fretus poteram negligere, cum vel iudicio sapientum
Vir bonus nihil prater culpam teneatur prestare, tamen qui
nihil unquam prius habuimus, quam ut Ecclesie Dei omnia nos
qua facta, qua dicta approbemus & sequamur istorum
fraudibus qua poterimus cum ratione obviam ire constituimus.
Quod si grandes non obstitissent causas, fuit animus iste mi-
sistere, & dolorem meum in sinum vestrum effundere, quem
ex nonnullorum simplicitate, & credula nimis facilitate capio
gravissimum. Nunc cum mutare consilium fuerim coactus, oro vos
venerandi Patres atq; obtestor per immensum Deum & tot no-
strorum vota & vota vestra Iesum Christum, ut falsos esse
fictosq; huiusmodi rumores adhibentes & constantiter credatis,
& alijs porro pro vestra autoritate ita esse persuadeatis. Est
Deo gratia quod non adeo infeliciter in pietate fuimus a sacro
instituto, ut *κατανοήσασθε τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐπιτομήν*
τῆς ἀρετῆς ex ignoratione veritatis necesse habeamus. Accessit
deinde & studium, quod in ea parte posuimus, & nunc cum
maxime ponimus impensius. Quae quidem opera nostra &
promovenda gloria Dei dum inserviat & optamus toto pectoris
affectu: & si ceptis divina clementia faverit etiam speramus.
Sed non morabor vos pluribus. *DEUM* veneror suppliciter, det
vobis laborum vestrorum quos in tuitione orthodoxae religionis
sustinetis maximos, hunc optatissimum fructum, ut ad veritatis
aquisitionem, & vere christianam concordiam, Galliam
universam videamus tandem conspirare. Valete, Patres vene-
randi, & me ordinis vestri observantissimum vestra benivo-
lencia dignum habete. Lutetiae Parisiorum pridie Nonas
Majas *MDCCCLXXI*.

Patribus summe reverendis Ecclesiarum Orthodoxarum
Pastoribus ad synodum Gorgaviae congregatis
ISAACVS CASAVBONVS S. à Deo Opt. Max. precabitur.

n. 220

Etsi facio iudicis (venerandi Patres) ut gravissimas curas & occupationes vestras impetrem: quia tamen ad Dei gloriam res, nisi fallor, ^{non nihil} pertinet, faciendum omnino censui, ut testes animi mei litteras hasce ad vos mittrem. Non enim dubito pervenisse ad plerumque e vobis, ac fortasse omnium aures sparsim de nobis tota Gallia rumor, quasi mihi essentis quod nec commemorare sine horrore possem, ut puriori religioni quam ab optimis parentibus acceptam hactenus sumus, profusi, brevis cogitavimus veniunt. Hoc plenis buccis ubiq locorum ^{et} ^{de} ^{evangelio} scimus predicare: hoc libellis editis, quos varis ex locis p̃y homines ad nos miserunt, vidimus non dubitanter affirmatum. sed ante amicum amicum, quos habemus in Germania quam plurimos, per litteras nos monuerunt, Gasparem Scoppium juvenem amoenorum misarum ἡ τῆς ἐξοδας καλῶν ^{lupin} ^{orem}, quam gloria Dei & veri Christianismi studiosorem, Roma ad suorum multos scripsisse, quod religionem mutasset plurimum se in ea mente esse confirmatum, cum & nos idem non multo post esse facturos cognovisset. Quid multa? Tam constans fuit hic de nostra in re pietatis inconstantia rumor, ut non alijs tantum in locis, sed & Genevæ, ubi lucem hanc primam vidimus, ubi tot annos non obscuri ^{x̃xi} ^{et} ^{de} ^{et} ^{et} ^{et}, atq omnibus bonis charissimi viximus, ubi deniq liberis nostris etiam nunc in religione & litteris educamus: multi tamen sunt reperti, quos non mediocriter ea res commoveret. Nuper vero cum ad Pontificiorum partes vir magna auctoritate magniq in nos meritis transitum faceret quod non esset obscura abiectione, quæ nos prius iungebat, jactatum hic vulgo, & à multis etiam creditum, triste funestumq illius exemplum nos quoq propediem Christianissimos, & ut vetus dictum est ἐπεὶ δὲ περὶ τὴν μεθ' ἡμῶν.

Tamen apud homines minime illos quidem malos, sed nimis profecto ^{τῶν} ^{παιδῶν}, ut modestissime dicam, eorum validissime terræ valuerunt, quos palam est τὰ ψέδη τοῖς ψεδοῦσι προ: ^{πῆ} ^{ρε} ^{τε} ^{τῶ} ^{πᾶ} ^{σι} ^{τῶ} ^ψ ^ε ^δ ^{οῦ} ^σ ^ι.

Quasi vero nota iam orbi terrarum non esset istorum ἀποκρί- ^{τα} ^{των} tenebrionum ἡ πᾶντοια τοῖς τοῖς μεθ' ἡμῶν τῶν πᾶντων.

† D. Philip: cananiis
à Firminis, cui edic-
tione Novi foederis
Casaubonus dedicavit.
restituit auctoritate
reforma religionis
legatus ad reumpābl.
Veneta à Rege Chris-
tianiss: mittendus est.

Patribus summe reverendis Ecclesiarum Ortho-
doxarum Pastoribus ad Synodum Helvetiae
congregatis ISAACVS CASAVBONVS. S.
a Deo opt. max. precatur.

ETSI facio invitus (Venerandi Patres) ut gravissimas
curas & occupationes vestras interpellem: quia tamen ad
Dei gloriam res, nisi fallor, non nihil pertinet, faciendum
omnino censui, ut testes animi mei literas hasce ad vos
mitterem. Non enim dubito pervenisse ad plerorumque
e vobis, ac fortasse omnium aures, sparsum de nobis tota
Gallia rumorem, quasi inibi essemus (quod nec commemo-
rare sine horrore possum) ut puriori religioni,
quam ab optimis parentibus acceptam hactenus sumus
professi, brevi cogitavimus renuntiare. Hoc plenis buccis
ubique locorum τὸ εὐαγγέλιον scimus predicare:
hoc libellis editis, quos varijs ex locis πρὸς homines ad nos
miserunt, vidimus non dubitanter affirmatum. Sed ante
annum amici, quos habemus in Germania quam plurimos,
per literas nos monuerunt, Gasparem Scoppium juvenem
amoeniorum Musarum ἡ τῶν ὁμοίων παιδείας aman-
tiores, quam gloriae Dei & veri Christianismi studioso-
rem, Roma ad suorum multos scripsisse, quod religionem
mutasset plurimum se in ea mente esse confirmatum, cum
& nos idem non multo post esse facturos cognovisset. Quid
multa? Tam constans fuit hic de nostra in re pretatus in-
constantia rumor, ut non alijs tantum in locis, sed &
Genevae, ubi lucem hanc primum vidimus, ubi tot annos
non obscuri, Χάριτι τῆς ἐλεοῦστος Θεοῦ, atque omnibus

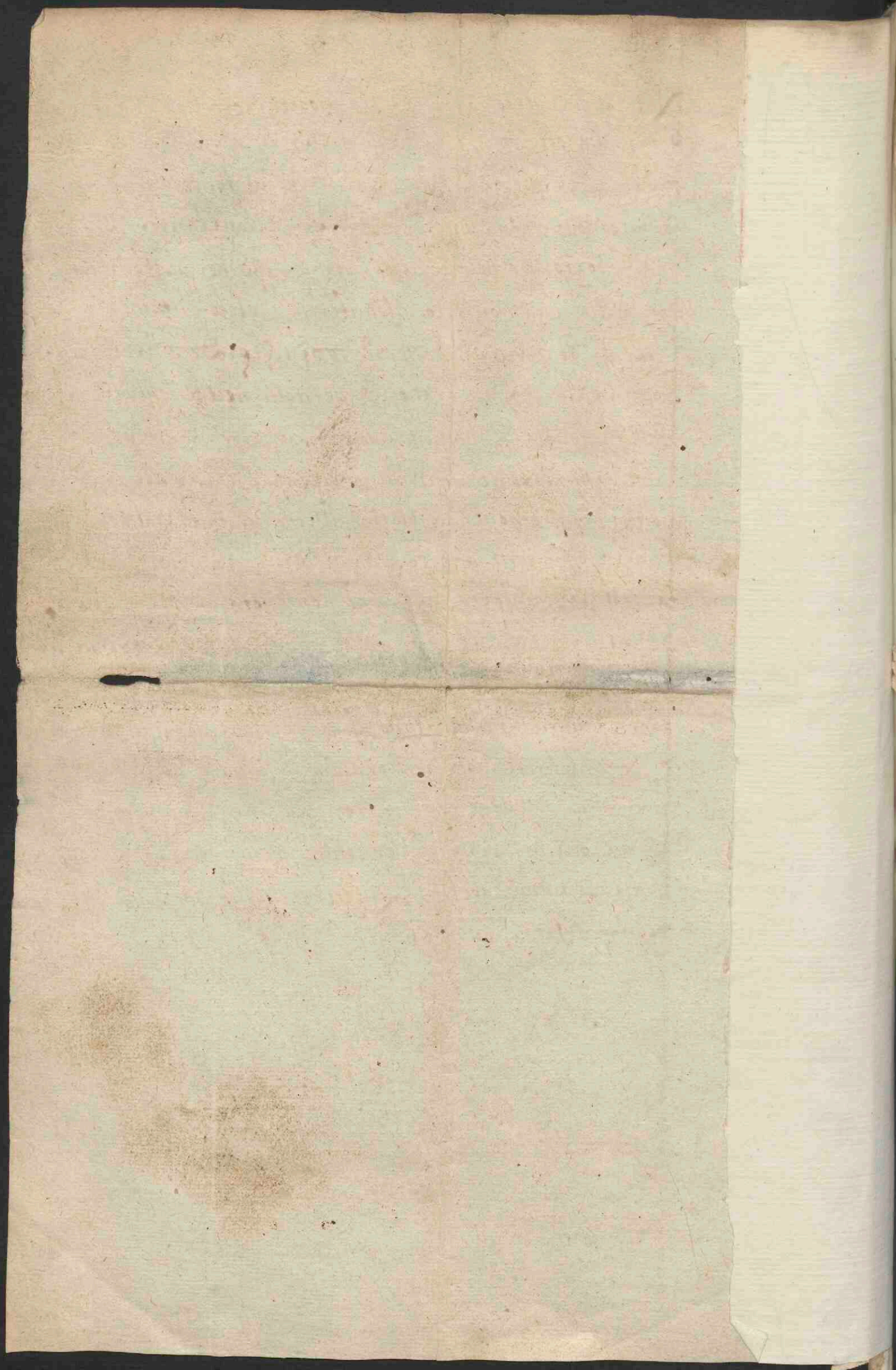
bonus charissimus viximus, ubi denique liberos nostros etiam
 nunc in religione ac litteris educamus: multi tamen sunt
 reperti, quos non mediocriter ea res commoveret. Nuper
 vero cum ad Pontificiorum partes vir magna auctoritate,
 magnisq; in nos meritis transitum faceret, quod non esset
 obscura amicitia, quae nos archissime prius iungebat, iacta,
 tum hic vulgo, & à multis etiam creditum, triste fune,
 stumque illius exemplum nos quoq; propediem sequuturos,
 & ut vetus dictum est ἔπειθ' ἰέμεν μὲν ἀγῶνι.
 Tamen apud homines minime illos quidem malos, sed
 nimis profecto ταχυπέθεσ, ut modestissime dicam, eorum
 validissima τέχναι valuerunt, quos palam est τὰ ψεύδι
 τοῖς ψεύδοι προπugnare, ὑπηρετοῦντας τε καὶ ὑπὲρ
 χούντας τῷ πατρὶ τῷ ψεύδοῦς. Quasi vero nota
 iam orbi terrarum non esset istorum ἀτοκατακρίτων
 tenebrionum ἡ πανόρυια πρὸς τὴν μεθοδῆν τῆς
 πλάτης. Hosce igitur sermones venerandi Patres licet
 integritati conscientiae meae fetus poteram negligere,
 cum vel iudicio sapientum, vir bonus nihil proster
 culpam teneatur prestare; tamen qui nihil unquam
 prius habuimus, quam ut Ecclesiae Dei omnia nostra,
 quae facta, quae dicta approbemus ἀεὶ ἐμποδίζων
 istorum fraudibus quae poterimus cunque ratione
 obviam ire constituimus. Quod si grandes non obstatis
 sent causas, fuit animus istis me sustere, & dolorem
 meum in sinum vestrum effundere, quoniam ex nonnullorum
 simplicitate, & credula nimis facilitate capio gravissimum.

† D. Philip. Canaius
 a Fraxinis, cui edi
 tionem Novi fœderis
 Casaubonus dedica
 vit. Desiit autem
 a reformata reli
 gione, cum Legatus
 ad Kemp. Venetam
 mittendus esset.

A Rege Christianis
 simo mittendus
 esset.

Nunc

Nunc cum mutare consilium fuerim coactus, oro vos, reverendi
Patres atq; obtestor per immensum Deum, & τὸν μωρῶτατον
σωτῆρα τῆς κοίτης Iesum Christum, ut falsos esse fictosq;
huiuscemodi rumusculos ἀδελφότης & constanter credatis,
& alijs porro pro vestra autoritate ita esse persuadeatis. Est
Deo gratia quod non adeo infeliciter in pietate fuimus a puero
instituti, ut ἀνυπόστατοι καὶ ἀπιστοί τε καὶ ἀπίστοι
διδασκαλίας ex ignoratione veritatis necesse habeamus.
Accessit deinde & studium, quod in ea parte posuimus, &
nunc cum maxime ponimus impensus. Quae quidem opera
nostra & promovenda gloriae Dei olim inserviat, & opta-
mus toto pectoris affectu: & si ceptis divina clementia
faverit, etiam speramus. Sed non morabor vos pluribus,
Deum veneror suppliciter, det vobis laborum vestrorum
quos in tuitione orthodoxae religionis sustinetis ~~maximos~~,
hunc optatissimum fructum, ut ad veritatis acquisitionem
& vere Christianam concordiam, Galliam universam
videamus tandem conspirare. Valete Patres venerandi,
& me ordinis vestri observantissimum vestra benivo-
lencia diuini habete. Lutetiae Parisiorum pridie
Nonas Maias MDCLXII.

Ad Germaniam, In cineres Genero si herois Virici, Comitis
de Falkenberg Coburgensi, Domini in Broich, perfidissime
de Hispanis contra omnia pax, belli, ac neutralitatis illa
in imperij territorio ac arce sua obcessi, capti, spoliati
trucidati. M. 1598. III. Octob.

Quo calor antiquus, frigora Germania cessit?
Quo vicina fides, quo decus Imperij?
Hispanis fugiens Gallos, metuenq; Britannos
Non autem Batauo castra tenere solo.

Quae in Imperij terras, et flumina, Corbes
Vertere barbarici, non hoc haec iungi
titul, in lepores fot des enerauo conet

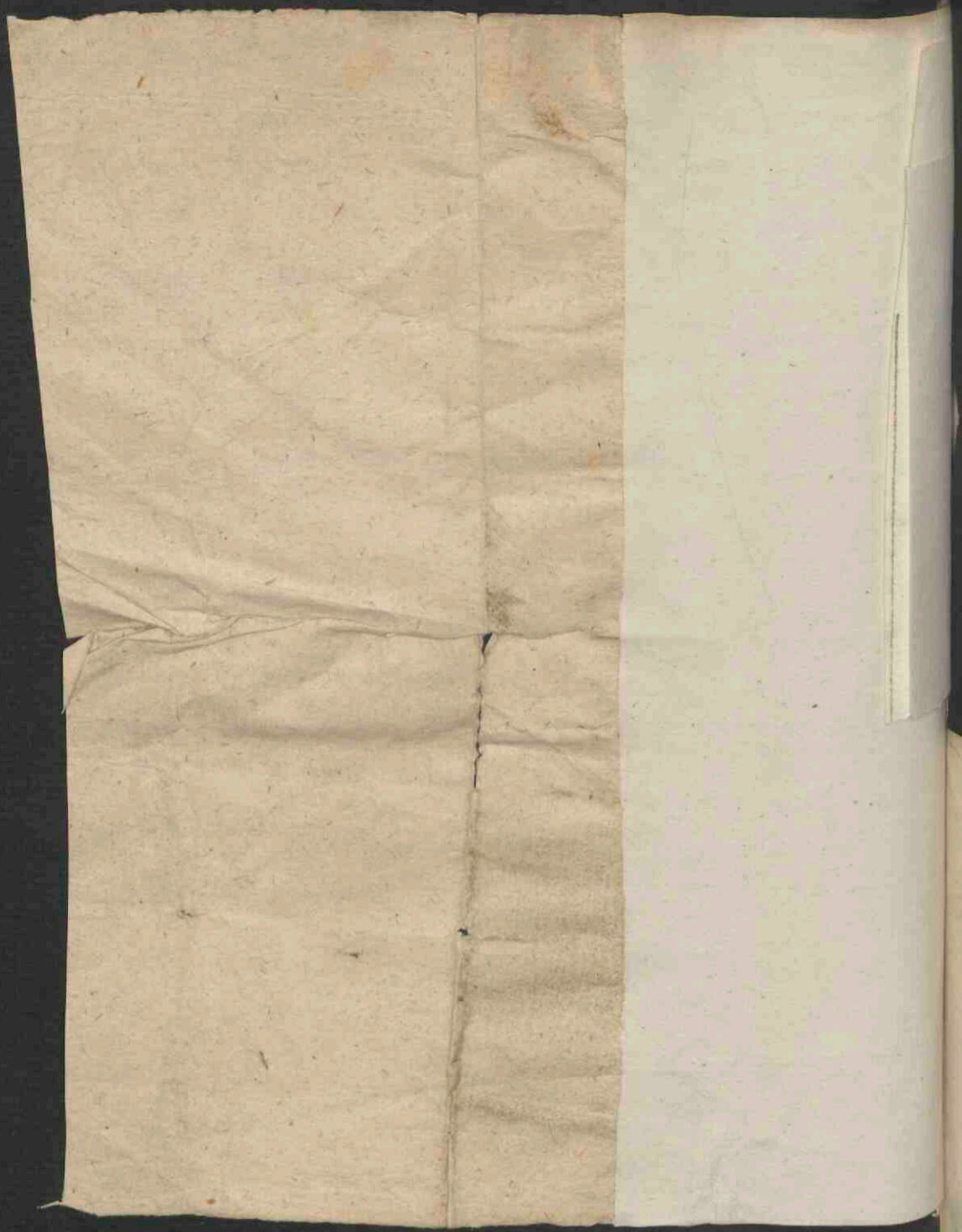
Et fauldas gelidat dentib; esse feras.

O proceres hanc scire patiq; bravadas
Atq; agrilan externis cedere vultuibus;

Et nec brutas fereit cinis iste fragillas,

Nec sunt fricui pius fropida corda viris.

Isaac Casaubonus Petro Scirezi S. D. Latina.

Magni Scaligeri Graeca Poemata tua cura in lucem edita, doctissime Scirezi
 Superioribus diebus accepi. Nescio utri vestram pars delibata sint publica studia:
 illine q sine ulla voluntate illa scripsit: an tibi qui parentem Aropis coegisti
 prolem agnoscere dignissimam, ita me oes Musa, quae tolleretur. Nullum sagè uni
 versum genus humanum quibus cor rite salit tibi debet, quod vel scire vel impal-
 se te, tantis elegantiarum thesauris publicam lucem aspexerit. Eadem est levi-
 tatis non solum ut de Romanis illius scriptis iudicium feram: quantumlibet
 tamen est, quod in iis literis quibus, viderem sine arrogancia id posse no-
 bis sumere, ut ad inter Graecorum potentem et Persarum dilet agnoscerem
 in quo si iudicij non fallimur ita excellit hic liber, ut medijs Athenis cum fe-
 xidertane et Siphocle atq; Euripide, auctor vixisse queat, videri. Eum vero
 in hoc Republicae literario exaret quomodi aliquod exemplum, quod
 ex Jovis inventis ad imitandum sibi proponeret. Nam q vestri Graecorum
 fastidient, multos finis e semp finire Et vixere: qui Græce loquuntur
 a multo seculis reperit esse oppido parios. Quare pro opera tam bene loca-
 ta, immortalis tibi ago gratias: cum publico tunc Philopoduro, in quavis nos
 semp optavimus, censei, nomine: tam etiam privatim meo: quando ita illi placuit
 ut summi sint in nos meritis hic accederet tam ingenio tam, in sperantur cum
 his, quo quem munere nonis nostri immortalitatem quam ab ingenio tenui
 nostro sperare non poteramus, nos quidem esse sperant. Tu quoq; doctissime
 Scirezi, erudita tua epistola multum nos tibi devinxit: qui eam benevolen-
 tia tua erga me significationem dedisti ut facile omnes intelligant ab am-
 bis abundantia, non a merito illo nostro ea esse perfecta, que nobis tribuis
 quod me aeo omnia regar ut de critica quae polliceri sumus publicemur, agas
 sed, etiam in eo affectat tui vehementiam: neq; q quomodi nostra sint quomam
 causa vor doli vadimoniam deserat. illa a. Volubratio peculiarem habet difficul-
 tatem: cum et spinoia sit tota et quadam in eo q lineam libezit advefit eor
 disputata, q scolare iuvani de sacra pugna audent detrate. Ade quod obum
 desiderat adhuc is noster factus si volimus ezarcevior eum nos esse, Latatit
 sum nup cum viderem Joh. Wonenem juvenem ezaditit, ex i. dem argumentum
 suscipere tractandum. magis vero latatit ebor si quo paramus omnia esreat
 ab ipso occupata ut legitimum occasionem haberem, supercedendi ab eo late-
 re, quod quia ab eo factum non est, dabimus d. q. liborles operam, ut
 tuo desiderio quam primum satisfaciam. nisi peris dittozem parabam, an debo
 dicere ponitur novam. Vale doctissime Scirezi. Martii d. Lautitiam
 praxine Kal. Jul. C17 17 V.

Joanni Frederico Gronovio V. C.

Nicolaus Heinsius S. P. D.

Fabundè

Incredibili gaudio perfrui sum, accepto de secretis nuptijs
cio, quas in stare potrenae tue significabant. Vellem equid
res mea ferrent, ut Epithalamium istum tam auspicio
gseriberetur. Tu vero, Vir Amicissime, cum exploratum habeas
meam statim, cumq; satis intelligas quantà nunc verber in
ryodi, ignosces facile latitiam omnem averfanti, cui vix
aut integrum sit plorare. Habes verus paucos, si non expectatio
tue respondentis, at tenerimo cum affectu effulos. Amicos
quos arguitur Epicteti Enchiridion et Casaubonianam de
dissertationem libellos Graevio designatos mihi fuisse traditos,
injurius et falsus est. Obtuli operam in ijs curandis meam
lo ejus Junio, qui cum responderet, se post biduum Leidam
et tunc fore, ut libelli tui in manus traderentur, nolui plura
rem urgere. Ne interim Graevio ^{no} tradideris, suo Casauboniana
tationis exemplari, meum en mitto. Ex Anglia Galliae si
rura novarum, quod stadia nostra spectet, didicisti, impet
Hollenis convalluit. ita Roma ad me scribitur de novo
onum antiquarum volumine lentum omnino est negotium,
pratum Romanum habentur gerent et tunc proced
Hac nunc. Vale flet vicorum. Dabam Hage Comitum
CIV DE LX a. d. VIII Decemb.
Lris mea etiamnum trahitur et trahetur
in mensis dies aut tres proximos.

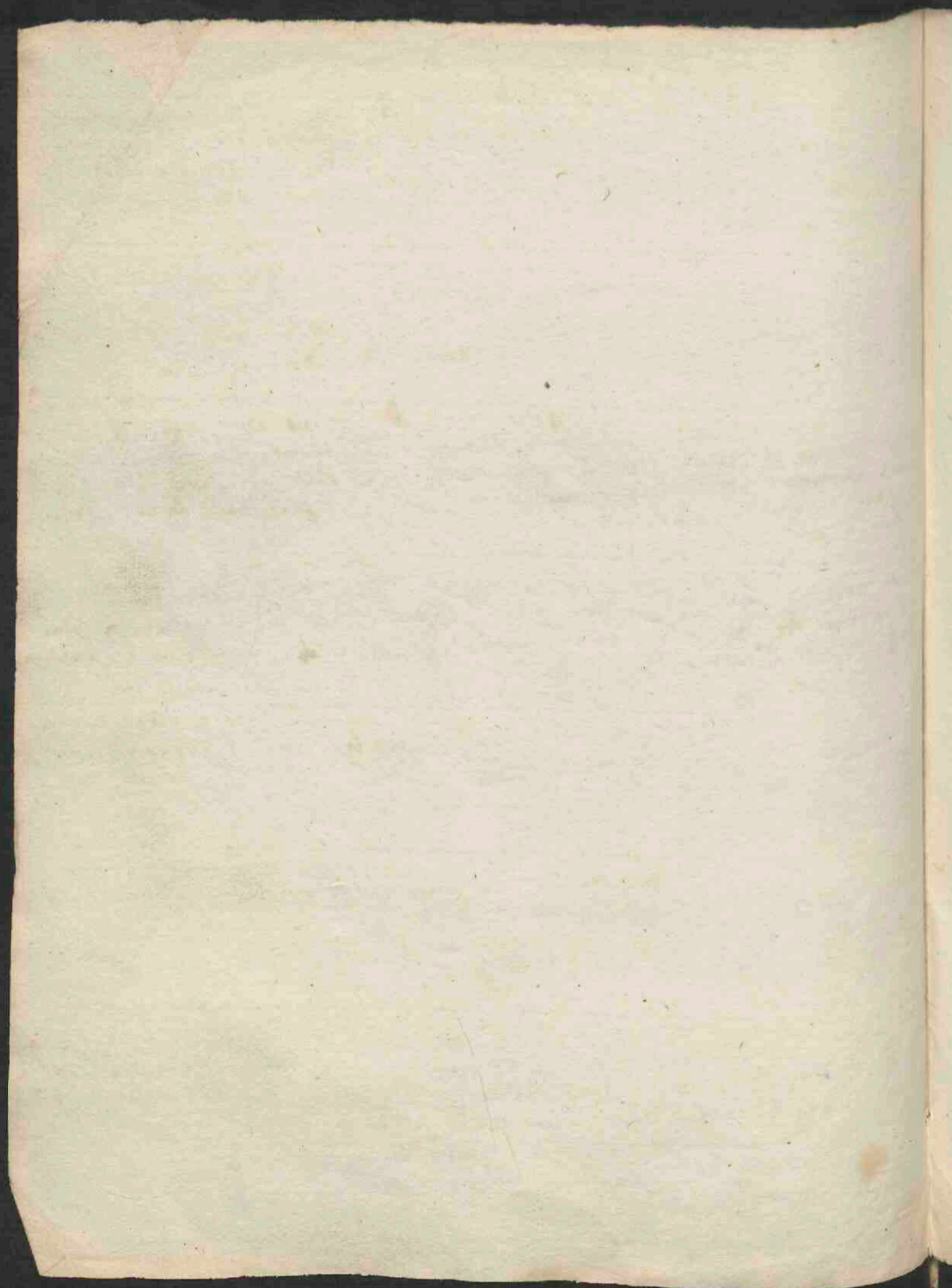
V. M. Joan. Faber. Gronovio.
Litter. Græc. Et Hist. Professori

S. P. D. Jan. Faber.

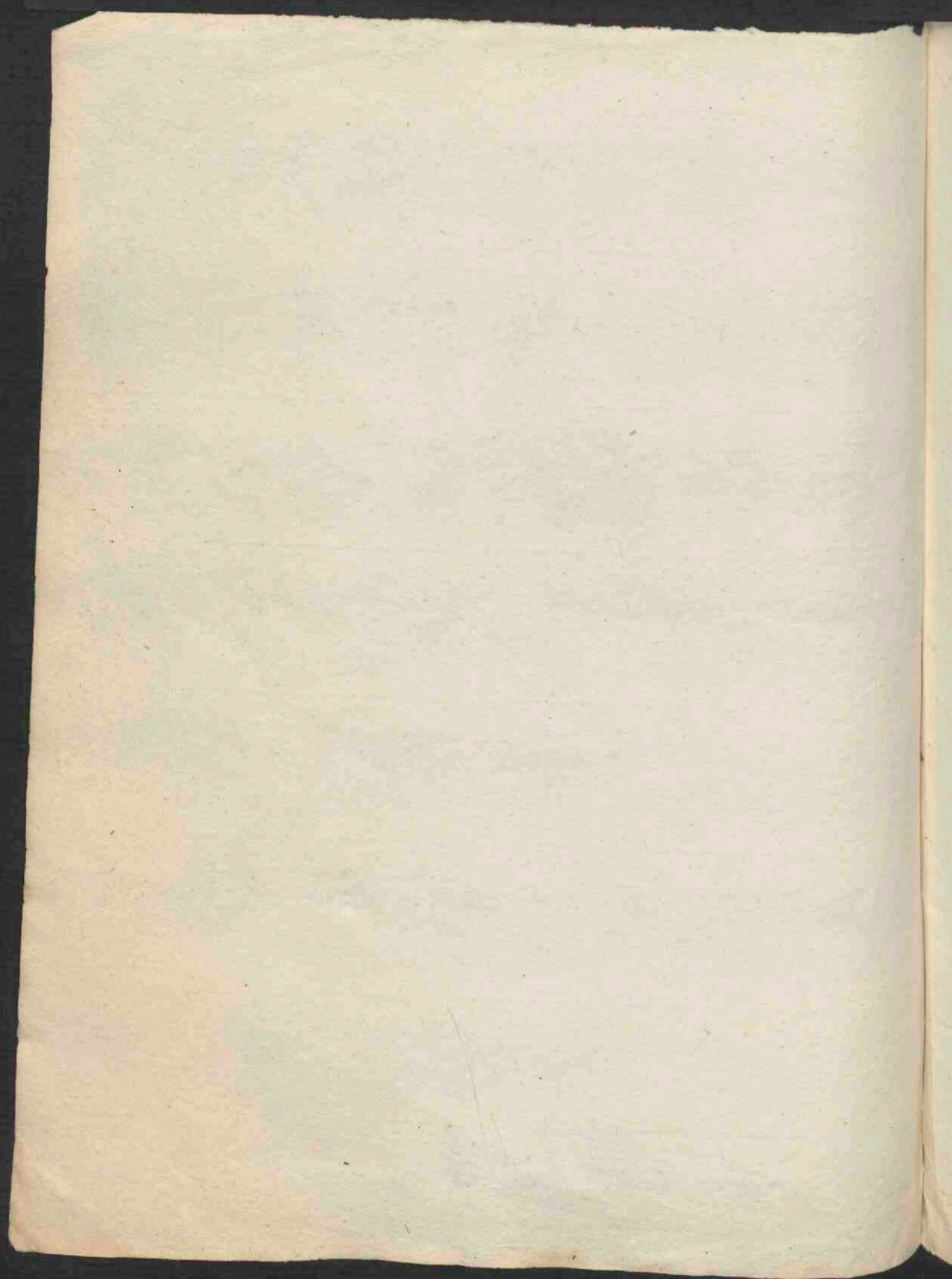
quoniam non potest, Illustrissime Gronovii, quam nuper gavissus sum, eum et adolescente quodam Du-
mulo, qui nunc Salmasii cotatorum, accessi, belle tibi copia tibi procedere.
am et nihil est quod tam diu tantis mihi voluptati fuerit; Tibi enim cupio et sa-
pe ad tibi maxime. Epistolæ Ciceronis cum duobus phadri exemplaribus ad Te destinari per
proponam illis, nuper opera anteaque tibi fueram in describendis meis nigris; ista
Actiones tibi retulit, diligenter scilicet et sedulo curatâ fuisse. Ubi tibi
accipi, ady hominem; dico nil quâvisdam apparere; At se fecisse quod hominem
generat fecerit; quid tibi illis evenit, id vero proferre nescire. Sed hoc mihi
invenisti sine doles; Te tamen nihil à me habuisse. M. Gronovio; Tu itaq; pro
consilia tua conitare ut benignitate hanc veniam mihi dabis; neq; opinor, sine
me ut operat quod alii peccaverunt. Totam illam propelem emendabo, mittam a. ad
Tannulium tuum Epl. Criticar, Peregrinâ Læciani, et Timonem, quæcumque ipse Latine
scripsit. In exempli Timonis sphalmata operari manu mea idem correctis fide
potebit forte Elzevirij libellum Formâ Minori edere vellet, pura est editio. Si quid
rem poteris vel consilio vel auctoritate, mihi eadem gratissimam feceris. Seneca
quæcumque me misisti, nil splendidius, nil magnificentiâ. M. tamen non pretium
dignitar tibi mihi faciunt, aliud habet unde commendatâ magis, ab te datâ
sedulo. Proximar Epistolâ irop. iam jam describendam dabo. facito quæ
sunt, quænam omnium nuperina editio sit; Et nunc quæ e Germania hinc
ad eam Heliani partem emendandam elige attulerint. Dignissimâ est scriptor
sunt juvenitâ nostrâ ob oculos venietur. En xpo quæ er vobis plane Antiqua
data est. Deniq; opinor, intra dies sex septem incallescet prælu typographicum.
has raptem ut soleo, Vale meam decq.

J. Fr. Gronovio Samuel Tennulius S. P. D.

Faber. Fratrotto quem vidit, sed parum aut nihil habet sui simile. Nam melior est
Faber. Philippo Labbeo floret, et mea stilia dignantulam etiam fovet. Optima
Gronovian cepisti; liberis tibi non uoveram, sed, facilem, liberalem, honestam (notti
cum materiam nos et hoc etiam tenere parvum faciunt) materiam idem tibi, tibi scin-
de et diversa fortune sortiam invenisti, fratri non parvum asam quæstivisti, nobis mino-
rum e matris elegisti. ex hoc quæcumque quinquaginta folia (puto Mar parvas formar-
liber passim) hinc descripsi, nullam libellâ hanc, cum aliquam nactus fuero, cui crevam.
liber passim tuam videram respondere me tempora non possunt. Benedicam vobis
et in felicitate obiciat tibi imaginem epistolæ, quam nunciam ab Hamburgo
meministi n. quæ falso me notaveris, in laudem nostram servamus scilicet.
Kaplin Læciani Læc. C. 124 in Cal. Fann.

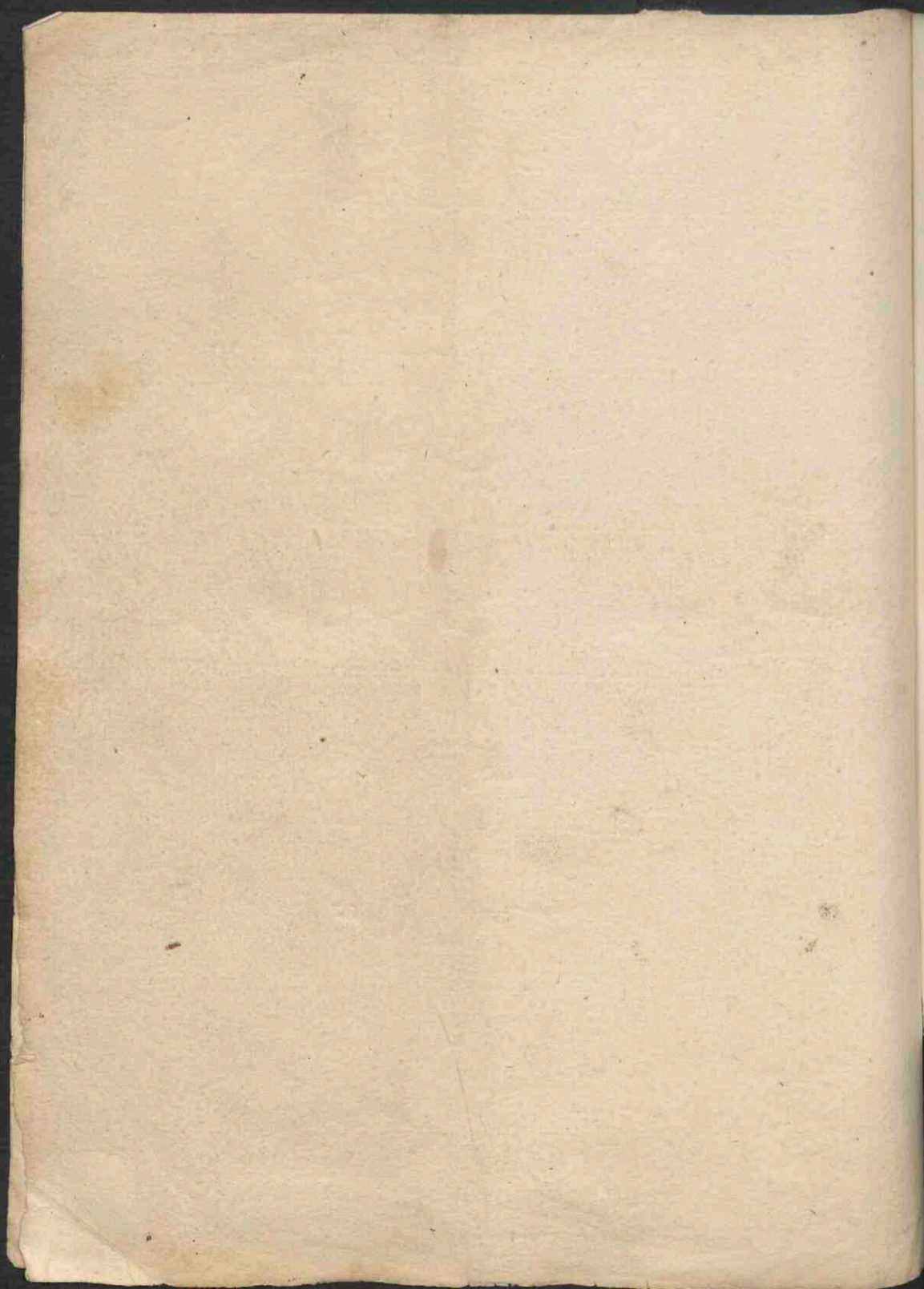

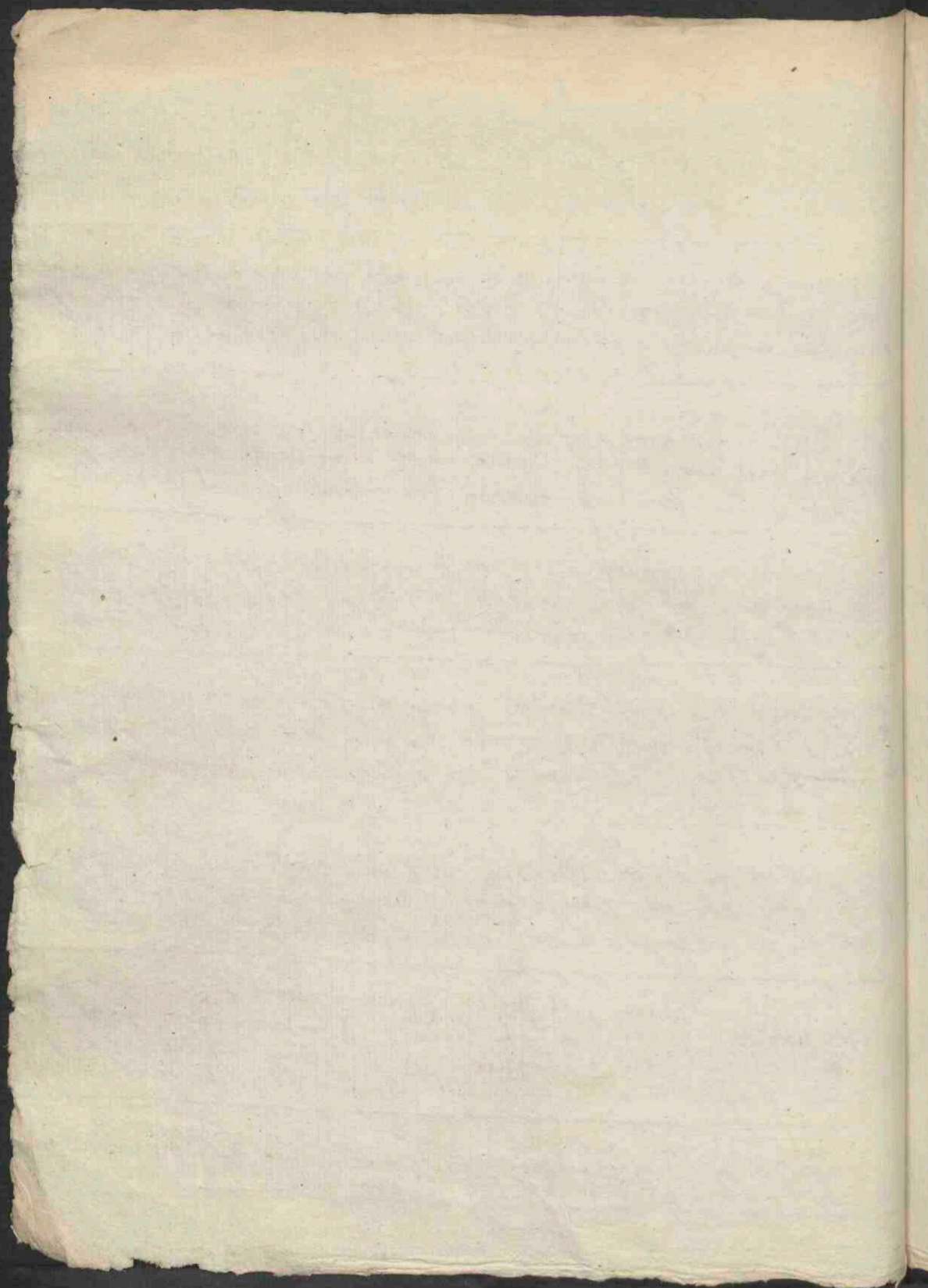

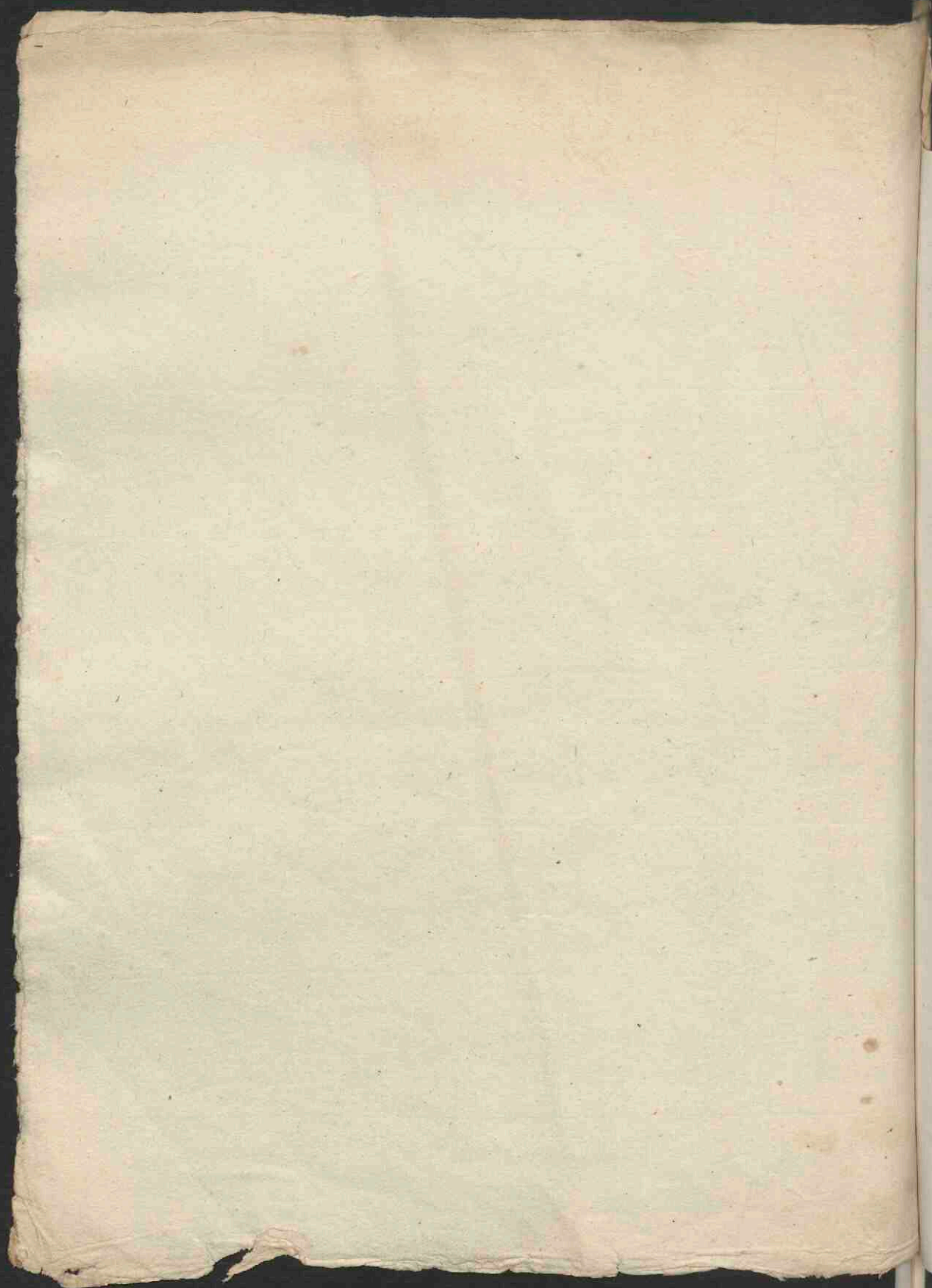

Ex eo tempore quo relictis vite antea tumultibus ecclesiastica occasi-
 one dignitatis in litterati huius obsequium me recepi, post innocua
 luptatem, quam ex recuperata veterum auctorum consuetudine incredibilem
 capio, nulla ideo te oblector, quam tuorum erga me immortalium meritorum suavi &
 longe omnium gratissima memoria. nescio quomodo ea recordatio multo plus
 habeat iucunditatis quam dici a me queat. Sentio enim quam sit illustre atque
 honorificum beneficium a tali viro ornari, cuius grati deique ac politico iudicio
 nemo se nisi aliquo merito suo probaverit. eoque nomine quam possum maxime
 laetor & in prima felicitatis mea parte tuo, tibi aliquando placuisse.
 Quod etiam mihi non mea quidem virtute videor affectus, sed singula-
 ri quadam tua humanitate, tamen ut opiniam in me tuam benevolentiam
 in omnibus modis deinceps operam semper dedi, ne quid in provincia
 mihi tuo auspicio tradita omitterem, quod gratum tibi acceptumque
 fore arbitrarer. in primis quia animadvertēbam pro singulari tua
 pietate & prudentia a te ardentissimis votis expeti ut servissimum
 principis nostri ingenuam indolem heroicarum emulatione virtutum
 ad auro gloria exempla accenderetur, omni studio atque ope elaborari
 ut egregia tua expectationi, quantum in me fuit, maximi momenti
 feliciter responderem. Quae omnia exigua licet cum libenter a me
 sint praestita tua in spem gratia, non possum induci ut credam meo
 qualicunque commodo minus te hodie favere quam olim solebas. Hanc
 se nescio quid ex te intellexisse, quod in obtinenda regia & ducali munifi-
 centia more atque impedimento mihi fore existimat. Sed cum tua
 mihi aetas non minus perspecta sit quam humanitas nihil est quod
 levissimis suspitionibus fidei habeam. Non enim dubito quin somni-
 fama tua & dignitatis observantissimo omnia ultra cupias postula-
 re, quae tua in manu sint posita. Quare veteris tuae erga me
 voluntatis fiducia ad te accedo, de qua tuam generosum
 illum et liberalem supplicem proinde fidem imploro uti desuper
 vobis prospicere, ut ex honoris domus Augustae, cui fidelem &
 affidendum spem impendi, meos labores post te agere hoc in munere
 ratio habeatur. Nihil in hac negotio, quod a te non expecto, cuius fidei
 & prudentia principes maxime amplissima quoque sapienter committunt.
 omnia ex tuo pendent arbitrio & pro ea quo potes auctoritate
 suffragi mihi potus tuis. Evicere autem tua id non minus quam principis nostri
 tui benignitati acceptum referam, cuiusque plene et ubique locorum & p. n.

si hoc consideratur: nam in hominibus dicitur
terminus qui sunt tres: scilicet in actione solo
in loco & loco quidam spiritus existunt.

in rebus sunt

ipsa varietate
sua natura
aliter: et ut
in rebus
sumamus de yde
rebus aliter
alio habet: idem
quia est: aliter
no idem est

Regula bona consequentia
Argumenta negat quae totum haud credere cogunt
II
Terminus est primus, est tertius atque secundus
Sisterent plures ritio veritatur oportet
III
Ad sequitur proprium si multos in peregrinum
Dicens genus, aut vni te mstrare, pars est
IV
Particularis erit serus si tota tuorum
Argumentorum, tibi ut quaequam inde sequetur
V
Ne plus concludas quam quod praemisit ante
VI
Terminus in medio qui ponitur haud tibi membrum
Sic concludenda quibus res serua corde est
VII
Infirmum partem sequitur conclusio semper
VIII
De figuris
IX
Totus temporis maior prima atque secunda est
X
Similior in prima negit haud admittit fas est
XI
Tota neganda tantum formata secunda est
XII
Includit totale in si, sed tertium tantum
Particulare sicut speciesque genus petit in omni
De terminis tibi
Terminus ambobus ne sit forte convenientium est
Primo De proprio modo
Quod species si habuit, non conuenit omni
Id quod non solum speciat, aut conuenit omni
Terio
Quod sola atque omni non semper conuenit tantum
Quod solum semperque atque omni conuenit

ser. Princeps Dne ac Rex clem me

Accessi sacras M. T. literas XIX Septembris scriptas. q
S. M. T. clementissime mihi mandat, ut 8850 fl. qui ex ea
pecunia, quam S. M. T. Superiori anno sic occupaverat
restabant. Ludovico Gerio numerari curarem. Parebo
sacris M. T. mandatis ac cum Amsterodamensibus acturis
sum, quod hodie die (Sic enim Septimana conventus
Hollandia Ordinum indictus est) sic exspecto. Interea
idem Gerius me rogavit, ut eas rationes quas nunc S. M. T.
transmittit, M. T. commendarem. Obsecrans Augustam
S. M. T. clementiam, ut quantum iustitia caussa patitur,
eius ratio habeatur. Cetera quod ad S. M. T. causam
attinet, quam S. M. T. mihi in his regionibus peragendam
clementissime credidit, ultra continuationem fidei eius
summa quam S. T. M. Superiori anno sic occupabit, sic nihil
sperandum. Causas S. M. T. ulterius exponerem nisi et
St. Skyttius, et nos Superioribus literis id egissemus.
Sed super omnia me sollicitum tenet, quod id cuprum quod
S. M. T. sic mittere destinarat, sive adverso vento, sive alio
quodam casu, nondum veniat. Cum tamen id tempus
amissum sit, ut si iam sic maxime paratum foret, pecunia
tamen, quae ex eo constari poterat, Elsburgi esse nequeat
Non enim tempus nobis sufficit, quod, et vendendo cupro,
et ex eo colligenda pecunia, ac in daleros Imp. mutanda,
ac deferenda Elsburgi, denique requiritur, ut ibi parata
esse possit. Quare Supplex S. M. T. obsecro venerorq, ut ea
Elsburgi pensio, quae hoc anno solvenda est S. M. T.
parata sit. In his enim regionibus non pecunia modo nova
haberi nequit, sed ne ea quidem, quae ex cupro S. M. T. habere
poterat, cum id nondum advenerit, Elsburgi parata esse
poterit. Hisce Deum. O. M. Supplex oro ut S. M. salvam
florentem, atq. incolumem servare velit. Scribebar.
Hagae Com. V Decemb. 1617 st. n.

S. P. M. T.
Summum subditum colligam
H.

Rüdgersius Regi Svec.

Serenissima Domina

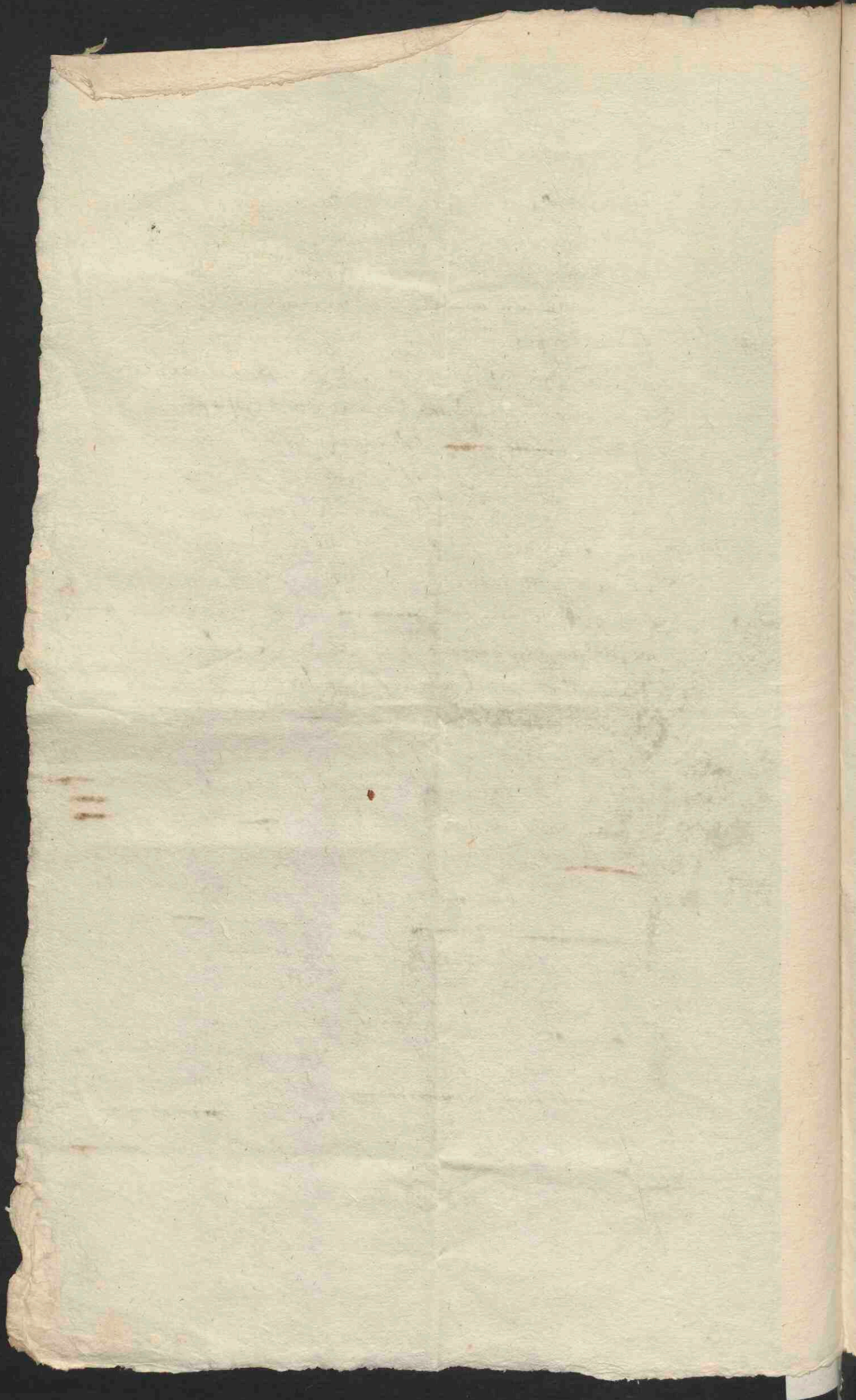
Humanissimi Augustae Maiestatis tuae literas
 accipi: qua mo te stuporem peritus dederunt. Ut
 omnitan nunc praeclarum illud munus, quod inco-
 gnitum incomparabilis ac vultum tuis exhibet,
 quam annus Ite in animo e ore gerunt. Pro quo
 gratias tam pridem agit. Nisi et Gratiam quam
 recte iam curatam arbor aut spero. saltem
 spero. ~~Fidit me~~ Ad res optimas Summae maiestatis, quod
 scripsit responderim, adversa valetudine, Maiestatis tuae
 ut assentiat rogo. Beatum vero filium, qui tam
 diutino se indico pulvere potuit. qui haec meus est,
 ut una cum parente, Augustae Maiestatis tuae pro-
 prius ac totus sit. ~~Negotium~~ cum uterque non tam
 nobis quam clienti imperantis ac subentis simus.
 Negotium quod illi commendarum, Maiestatis tuae
 ita commendatum esse, ut ^{utriusque} ~~magis~~ non possit, supra
 fidem gratiam nobis fuit. Inprimis illud, quod promissis
 profuro ac lactare Summae genus, ab ingenio ~~magis~~
~~alio~~ seroio ac suo alienum ~~esse~~ indiat. ~~quod~~
^{dignissimum exalato antea}
~~optima~~ ac praestantissimum regnum diuine brandis,
 fidem ac sinceritatem sinceritatem esse existimat. quem
 quam longe in ~~re~~ plurimum in ~~re~~ exultant.
 ut simulantur ac dissimulantur artes pulchras tenent,
 neque aliud, ^{et plura} quam aliud promittit aliud praestare,
~~sunt~~ in loco aut in ~~re~~ bonum ~~verum~~ salub.
 quod quam alienum a Maiestatis tuae, tam socia
~~re antiquam promittitur~~ id expe. Namque, quod iam
 illi cura esse, subis intelleximus. ~~Ita enim~~
~~id idoloq~~ ^{id idoloq} ~~id idoloq~~ cum cura, ut e filium, ~~quod~~
 Excelsae Maiestatis tuae, sero committit

Quarta
Septima

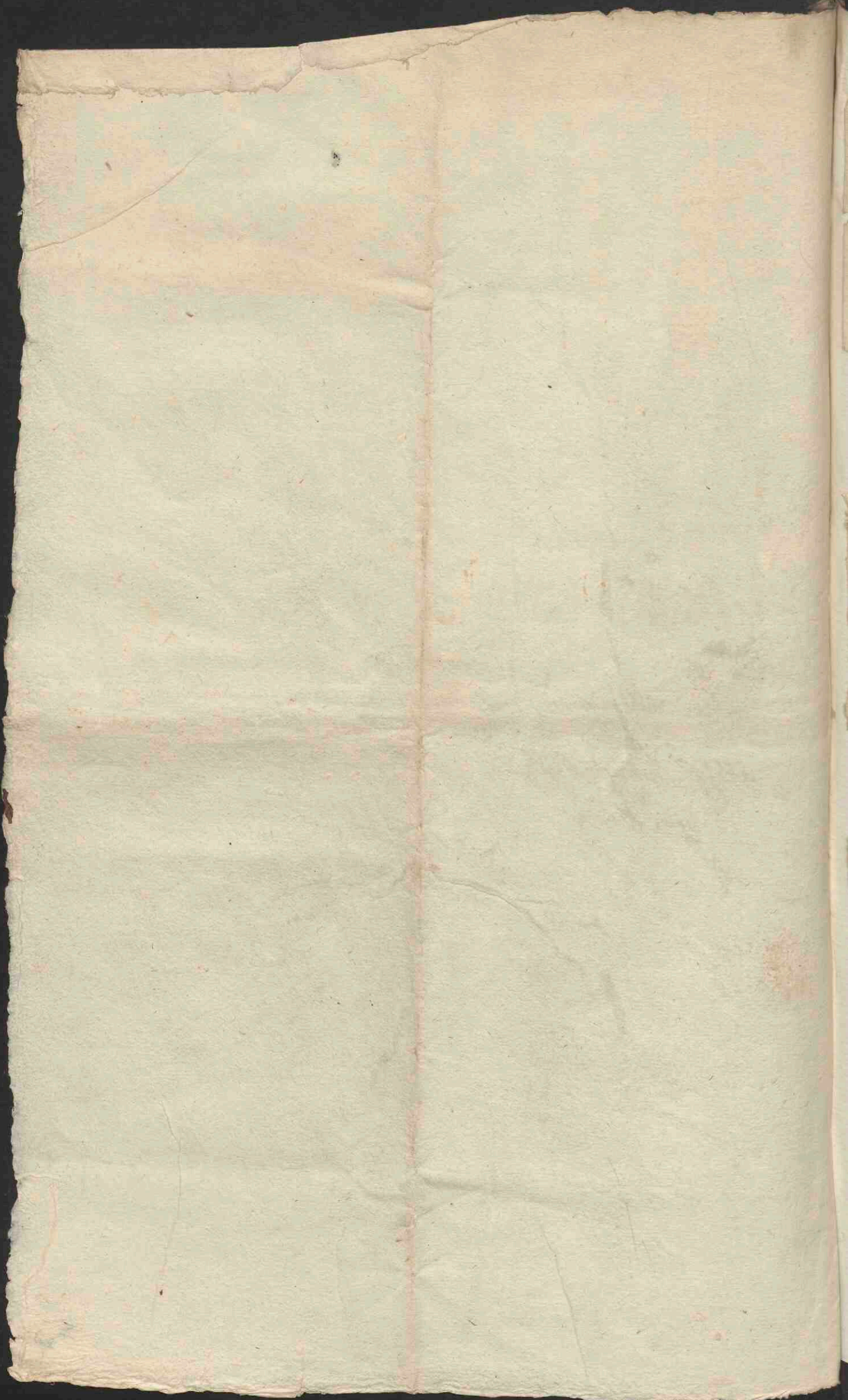
quoniam

quod si imp
ita ad nos
dicitur

Serenissima Mariae
 tu, Tum et
 Summa
 Daniel Helmsing.

ribus ~~detradam~~ in hunc ludum damnare: sed illa minus apparentia, et spe-
 ciem atque personam quandam abstrusae doctrinae praeferentia. Nescio enim quomo-
 do hoc ille peculiare habet, ut cum maxime negatur, maxime exsultet, et hac gloriati-
 one incitato lectori assensum extorqueat. quod plurimis in locis observari, et quosdam
 hic assiderem, nisi omnia illa iam obelus tuis designata certum haberem. Sed
 simulatque Statium deposuero, hac cura erit mea, ne si illi damnus Nasone conspira-
 verint, vindex ei desit. Epistola quam plus milles ad me scripturam promissit pa-
 ter de Statii aliquot locis controversis, in spongia credo incubuit, aut certe
 si nondum coepta est non sendetur. Nec ego valde sollicitus ea de re sum. nimis
 sapere eum puto praedictis sodalibus, qui tot vulnera a se bono poeta meo
 inflata per me publicari operant. Sed nam illi vehementer se falsos depre-
 dent post tres, ut multum, hebdomadas. Qua de prima syllaba vocis Athletas no-
 sti, adieci ^m ~~et~~ bartula, quae iam in manibus est operanti. Fuerat autem disputatio illius
 quae significabat, honesti et non invidi viri mecum non proprie de positione syllaba
 eadem producente. non dubitabamque ambiguae illas esse, quae ante liquidam consonantem
 haberent. Sed cum ad illam ab aethlos descendat, aethlos vero contractione ex
 aethlos factum esset, postea syllaba, quae contractione longa fuerit, et in desylla-
 bis ^{reperire} ~~ultima~~ correpta circumflexo notaretur, corripitur. Nam in aethlos, aethlos
 aethlos, et privativum est: non possunt ergo haec, nisi quorum positione, cum cum aeth-
 ris comparari. Ad hoc ego respondebam, quod in prioribus scripsi, nempe Latinos
 in Graecis vocabulis interdum suo iure uti. quod sic intelligebam, quasi Graecae syllabae
 pro lubitu suo producerentur corriperebantque: quod omnino falsissimum: ^{sed} quod in Grae-
 cis vocabulis suas regulas, eorum Latinae esse essent, adhiberent. Ut in Coo, phiada, om-
phia factum: quippe vocalis ante vocali corripitur. Ut in: Hector ubi est: quia in
 L. desinentia brevia sunt communiter. Sic in Athletes, quia et Graecis esse ex com-
 munitate, positio autem illa etiam ambigua syllaba faceret, nulli respectu contractionis in-
 lito, prima a Statuo correpta dicebam. Ut ut sit, venisime a te emendatum est,
 et stupidum esse oportet, qui de eo dubitare velit. Tuas ad reverendum et Cl. M.
 Rivetum Statium detuli. Vale maxime virorum et de studiis meis, quod facis,
 optime mereri pige a. d. IV. Kal. Mayas Ao. MD CXXXVII.

Excerpta tua Ovidiana penes me esse sciam illi, et legent. et oculi, illis doleant.
 ego nunquam thesaurum illi comminere faciam cum talibus, qui nihil se aliud invenisse putarent,
 aut videri vellet, quam calvus si pestine, quam gallus gallinaceus, si puerus lapideus.

Nobilissimo et maximo
viro, Dn. CLAUDIO
SALMASIO.

Leida.

Maximo virorum Claudio Salmasio

Responsio ad Salmasium - Jos. F. Gronovius salutem et observantiam.

Manam. Quot
XCLII.

g.

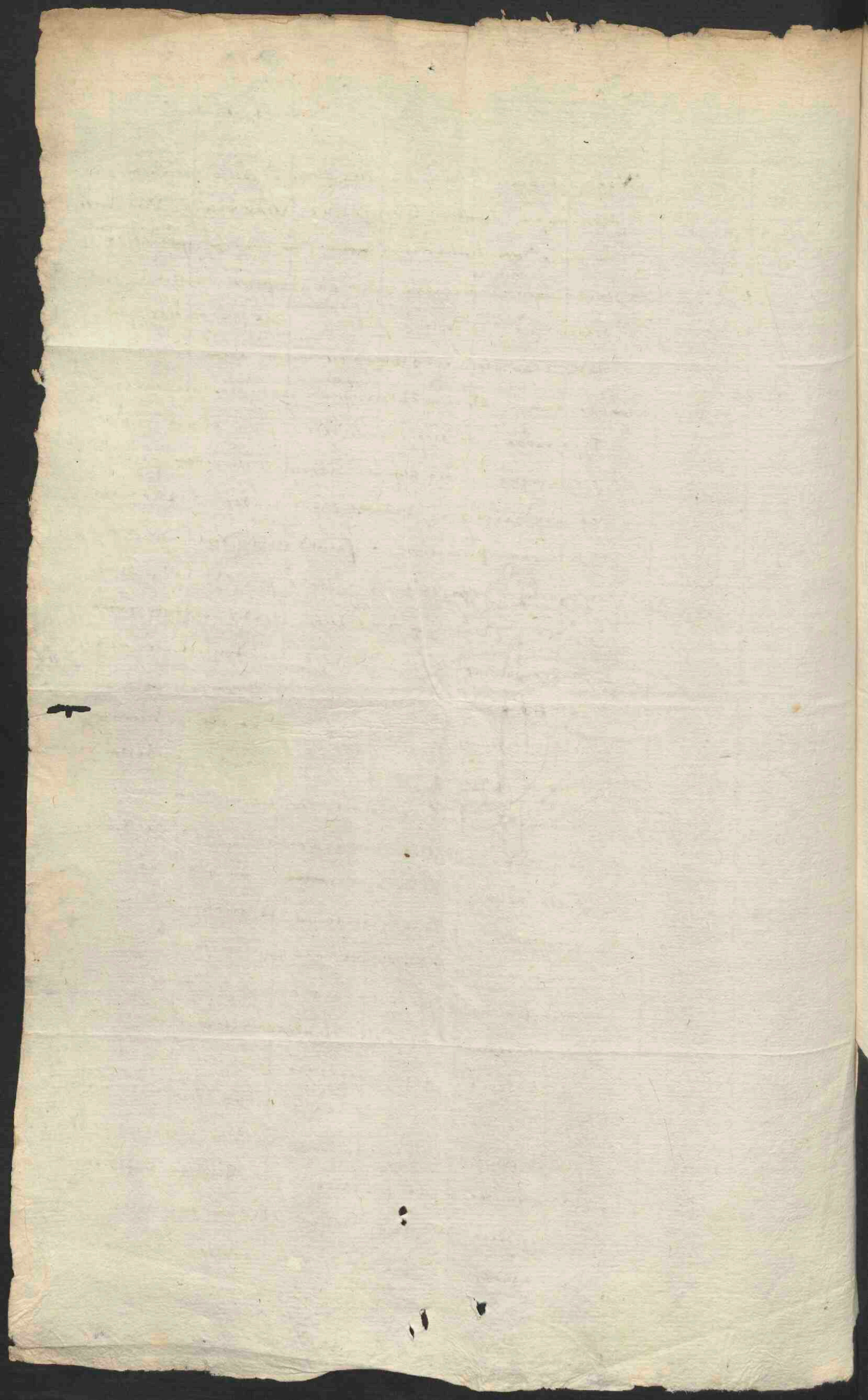
Fuisse ad gustum tuum excerpta Urbiciana non tu magis, nobilissime Domine, quam ego laetor: opto ut fideliter invenias manus, quae integrum illud tibi restent. Video enim quantum in eo momenti ponas ad consummandum illustre illud opus, quod tibi in manibus. Si tamen per Phoenicem nostrum te dignum est veteres libros MSS inspicere: nam hoc ille mihi, cum apud magistrum quendam, potentem virum et ^{fama} doctum, una pranderemus, aperte dicebat totum mechanicum esse, seque nunquam eo pervenisse stultitia gloriabatur. De Patrio, erravi. non erat ille amicus hic, sed Amstredamini, homo nempe iste morosissimus, quem non semel tibi deformavi. Interim curabo ut eum quoque Lindenbrogius mittat. Etiam difficultatem aliis crearet imperfecta lingua Italica cognitio, eam procul dubio omnem peritura materia facile tibi explerabit. Intra mensem hoc quoque effectum dari poterit, ut librum istum Hamburgo habeamus. Tu modo, quas ad ipsum scripturus, fac primo quoque die habeam. Quae ad locum Fabianum illustrandum de ratione obsequandi tabularum aut literarum addidisti, tam grata mihi fuerunt, ut cum plura suppeditarent, quae me doceri erat aequum, te absumpsisse doleam. Sane cum multa de cera et limo legerim, notaverim, fateor tamen me nunquam ritum illum satis intellexisse. tibi vero hoc dicitur in solidum debet. Locus posterior Iulii Pauli egregius est ad emendationem tuam cuius paulum modo attendenti probanda. Martialis versus de Livio dicitur explicare ex notis ad H. A. tuis. Gevarthius lib. IV. Papin. L. c. III. insultat interpretibus Martialis: cupit acumen nescio an magis pastoritia fida dignum sit, quam omnia, quae ceteri attulerunt. Et scio tamen fuisse aut esse potius, cui nunc quoque commentum placet. De Metio, verissime correctum vel innotuit MSS. Nullis fidei culam inde extorqueatur sensus, qui ad aliam Historiam alludat. Subtilitas illa distinguenda mihi in contrarium est et in diversa adhaerens, cum decet qui quid agere, quid verere, quod diverse si ignorat. Paucis fortissime plana insulsa et fetida mihi videtur. Parca, ut vere explicus, ita profecto summa cum gratia et notabili proprietate accipitur. Sed aliud scilicet pro tenere patre, filium ab eo didicisse, ut quo quid sit simplicius et apertius, eo magis dicant esse Ovidianum. Quomodo bene eos dicere puto, sed quomodo bene dicunt, male intellegere. Neque enim simplicitatem istam ex genio Nasonis, sed ex sua opinione, vel deo

dimittuntur. Vidisti, opinor, optimi Gruteri ad Sallustium notas. In eis eandem rationem
substitit. Cum enim breuitas Sallustiana omnibus in ore sit, vix vero centesimus quisque ea reo
iudicio capiat, quodcumque vocabulum saluo sensu abesse posse credebat, censebat superfluum, aut
certe sententiam veterem de Sallustiana breuitate tacite oppugnare. Eodem videbis modo
hos quicumque exquisiti, nec obuium impolitus auribus, si otium hoc sumere velint, et
item notas scribant, una litura extirpata, et qua monachi deliraverunt aut
illis male feriatis venerunt in solum, Nasoni impingere. In Epist. Hypermetra: Et quae
Et queritur, factum sanguinis esse panem. negabant Latine dici aliquando. Subferiebant quae
qui aderant, alter perzigiliis, alter Plutarchi emix, et corrigebant, tractum, vel patrum
iudicium vel tactum. Nec potuisse ulterius contra mihi quicquam dicere, nisi obieisset eum Livii locum ex lib. 11.
lib. 11. plusque ibi sanguinis promiscua omnium generum caede, quam in ipsa dimicatione factum. Alii
Alibi Perfide quo pretio, qua nece dignus eras. Emendat Scaliger: Perfidia pretio qua nece
qua nece sine dubio ex libro meo. Et tua excerpta ita habent, sed non vacat nunc requirere
rere, certas autem si me legisse. Evidentius, quid elegantius? Ille nosse, hoc insuper habere
habebat, nuper scribenda ne quominus, nescio ex quo libro. Perfide qua poeda, qua nece. Nescio
necesse, sed precium et mercedem in mala quoque parte accipi. Sed hoc agebat esse simpliciter
simum. Omitto alia, ne senio sim tibi. Hoc ergo magis miror, quomodo lutet ausus fu-
ris reponere: quod cum ineptissimum revera sit, speciem tamen habet rationis verbi. Sae-
visima vero et frequens poeta ista repetitio est. venissimum Vo ET in VT debere mu-
tari. Ingemina vires, si placebit, retineam. Ut enim liberi homines a nimia a sapi-
entia, ita seni corpus a robore et injuriam patientia habent aut habere credebantur.
huc insinuat, cuius rei rationem meministi dare Aristotele lib. 1. Pol. Et habent illi
Bersmanni, lat. et Trajanneni codex. Et similiter Martialis: Vires ingemina, sa-
libre corpus. Item: Invalidum est nobis ingeniumque latum. Ovidius alibi indignum
censebat: ingemina dura ponere corpus sumo. Valeat tamen hoc, si tu probabis. Cetera
omnia vehementer mihi placuerunt. Illud imprimis elegans: Quae mimis
prodest, scera: illud eniditum de autore, qui molle Achillem fecit: ubi conso, sicut
socratica namia istius nota fecisti. Et haec tamen, cum nosuo unde ex abdito
petita, cum similibus quae maxime vulgus admiratur. Vellem, vir maxime, hoc im-
petrare a te possem, ut quoties a gravioribus studiis quiescere ex velut inter-
pingere velis, digrediaris in notas illas, et ut coepisti excutias infelix totum, a
et ubi plena mensur est, non quidem, ut singula denotes, et minutata quavis, quae
etiam nobis parere posse puter. fiditum adeo abuti otio hinc volo, aut opera a ma-

Clarissimo et Summo Viro DANIELI HEINSIO,
fratri suo, Erycius Puteanus S. D.

Non sinit amor meus, ut ullam scribendi occasionem prae-
termittam. ~~Itaque~~ ^{itaque} GUILIELMO WARNIRO Viro probo
et amico ^{de} litteras istas ~~scripsi~~, et eundem ^{quo} etiam ^{quo}
~~seruicantimo scripsi~~ ^{voluit} Faculam meam an acceperis, nescio. Scri-
psi ^{peram} unam, et copiose quidem. Hae jam tertiae, quas
mitto: ~~et~~ ultimamq; SWEERTII nostri ~~opera~~ in mittendo
~~opera sum usus~~ Orationem quam petebas, excudendam
Typographo ante dies aliquot dedi: quam nomen tuum
eligimque (pro affectu inserui) illustrare faciet,
et mox salebis. ~~videlicet~~ simul laudes BORROMAEI
Cardinalis, Poetissimi et ^f facundissimiq; Viri, ^{videlicet} qui ut
meliozem ingenij cultum in Italia promoveret, Biblio-
thecae publicae, ~~et~~ ^{et} viris ^{doctis} alendis certum ~~millia~~
aureorum impendit. Te rogo mi Amicissime HEINSE,
ut Heroem viri Illustrissimi animum ames, et ubi
ocasio coleres. Hoc enim agit, ut eas potissimum
Litteras restituat, quas e suo nuper ordine Bessarion,
Bembus, aliq; e nostro Politianus, et plures
coluerunt. Mittere ad eum Orationem tuam De Biblio-
theca velim. Utinam a te ~~scripsi~~, et manu tua ^{qui} in-
scriptam. Etenim quaecumque ad amplificandam
praestantissimae doctrinae tuae laudem faciunt, ea
meditor moliorque; ut uno omnes ore fateantur,
te Psoenicem, te Solem Litterarum ~~esse~~, ^{te} et unicum
seculi decus. Ausus nuperrime homuncio superbissimus
Panegyricum suum in Italiam ad virum Principem mittere,
et ut suum attolleret, Belgarum omnium ingenia depinere.
Vno amisso, inquit (LIPSIUS) quo Belgicae eruditionis
fama constabat. mirari desino ceterorum flaccescere ingenia.
Quid videtur t. Sed claudo: te saluere ~~velo~~, et amicos
communes ^{saluare iubeo}. Scribe, si salarem me voles. Lovanii
Prid. Non. Maji, MD. C. X.

Doctissimo Clarissimo
et Summo Viro
DANIELI HEINSIO.

Viro incomparabili DANIELI HEINSIO

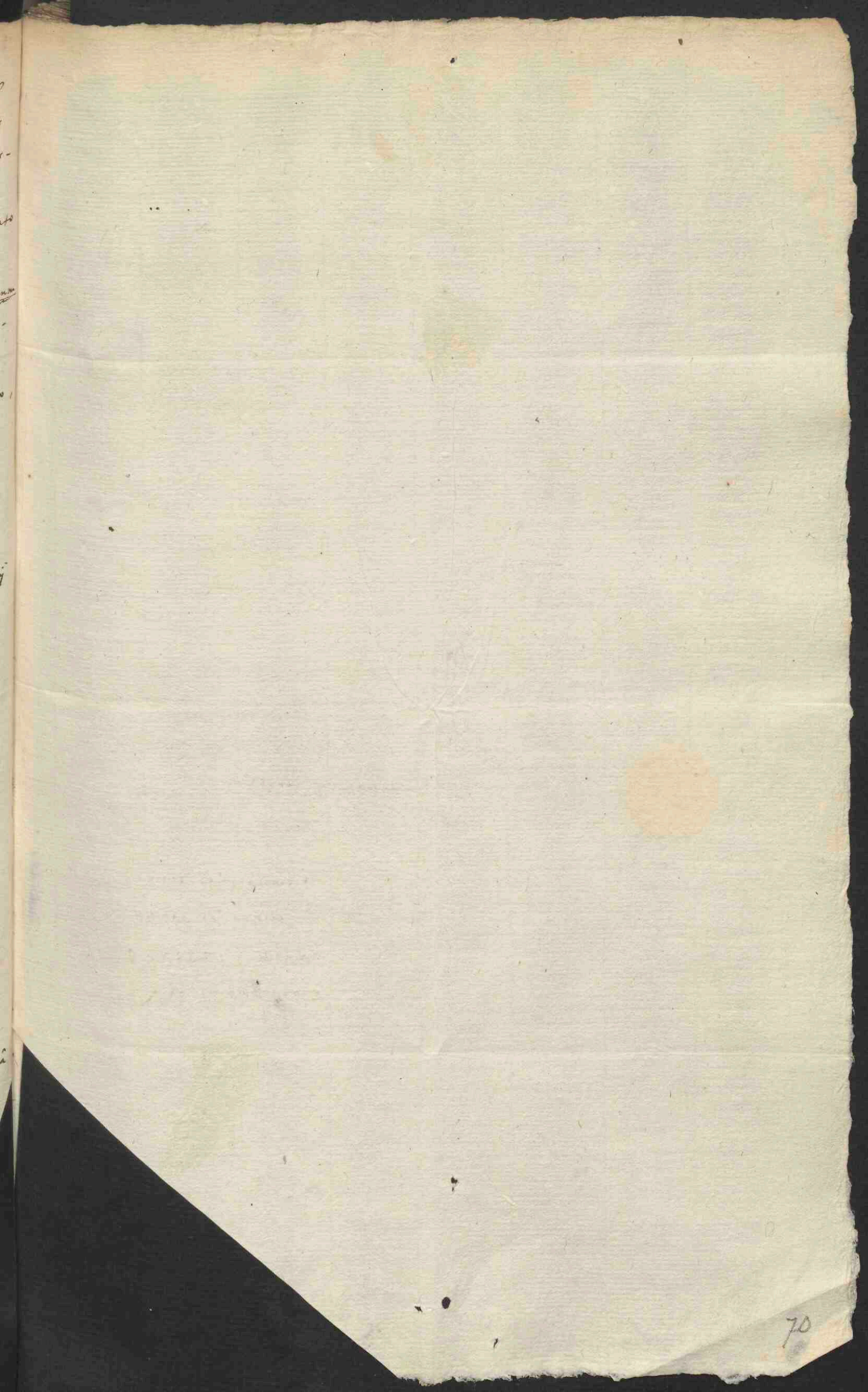
Erycens Patreanus S. D.

Mi AMICE, Si humanitatem tuam nobis, benigne
oratinaculam meam acceperis, in qua ut amorem testarer,
et breviter ~~et~~ virtutes tuas ^{sum} complexus ~~sum~~ quas ipsa ubique
terrarum fama copiosis ~~et~~ ^{celebrat.} ~~et~~ ^{laudat.} Laudes, quia ex-
primere omnino non potui, rudi verborum imagine imitatus
sum: compendium duntaxat expressi. Sed bene est:
non minus te modestum, quam magnum divina natura
fecit: et hoc ipsum accedit gloriae tuae, quidquid infacundus
orator assecutus non est. Nisi tamen ad Cardinalem
BORROMAEVUM, quemadmodum inscripsi: Stimulum, et
insignem profecto stravi viam, quam mox, ubi occasio dabit,
litteris tuis calces. Orationes in obitum SCALIGERI iam
habuit, compingi iussit ut perlegeret, ~~et~~ ^{quo ut} simul viderentur
qui ~~curam~~ ^{curam} Bibliothecae habent. De Bona Mente arde
loquor, cuius non infeliciter Sui Palaestram erexi. ~~Aligantur~~ mei
incipiunt: et ut scias quam sedulo in Litteris progrediantur,
nomen tuum colunt. Quod petieram, breve et involutum
erat; itaque explicio et diduco. Institutum nostrum, si
nomen spectas, Palaestra Bonae Mentis est, quae et ipsa
ad Eloquentiam facit; nisi male Cato Virum Bonum esse
Oratorem, dicendi peritum, definivit. Emblemata nunc quaeri-
mus, sive symbolum, quo, tanquam picturae compendio,
~~et~~ ^{exprimamus} illam nostram ~~exprimamus~~, et exercitationis finem.
Alius Herculem Prodicium suggererat, cum scito, Virtutis
amore; et hoc e Silio tuo. Alius nescio quid de Minerva
alius aliud; et malebant illud Mens Bona servare. Nos
statuimus ab oraculo ^{pendere tuo} ~~pendere~~ ^{statuimus}. Leges aliquantum
refixi, et auxi. Princeps noster Litteras, sive diploma
iam promisit, quibus Institutum confirmetur, et pondus
accipiat: tum Numisma suum, quod Arbitratur tanquam

muneris sui insigne gerat. Accendentur multorum animi ad
aurei Gypsiæ radijs, et honoris luce: nec tam viles deinceps
artes ingenuæ erunt, quam viles aliqui habuerunt. Antuer-
pianam illam, nunc tandem editam, an vidisti? ~~animadverti~~
liberaliter multa sine inde transcripta esse. ^{at animadverti} sed de argumentis
~~at~~ ^{alij} judicabunt. Hoc auctor ille agit, nequis ~~locus~~ in sua
urbe videatur habitare. nos patimur: ^{luxus} interim tamen ~~Commun~~
non proscribimus, quem productum iterum imus; sed ut ma-
teatur quaedam, et eruditionis simul ~~Notae~~ ^{addantur} ab
optimo et eruditissimo nostro CASTELLANO ^(nostro), populari suo
qui Graecam linguam in Collegio Basiliensi proficitur hic,
Quotidie una sumus, et de te loquimur: mirum ni saepius
aures tibi tinniat. WARNERIVM necdum vidi: quem
avidè ~~expecto~~ ^{expecto}, et una litteras quas adferet. Iudicium
tuum de Poeta illo Graeco, aurum nobis erit. Tales ingenij
tui divitiae sunt, ut spernere possimus quidquid potenti-
orum ^{premiunt} avara limina ~~premiunt~~. Audi etiam: jam et ille
petulans panegyrista, virus iterum collegit quod evomat;
imò toto libro minatur: sed stultus sum, si petterear
contemno. Concoquere divinum carmen fenum, ambitiosum
illud pectus non potest. Te amo, te amabo mi frater,
quandem calor ullus corpus hoc meum possidebit. Quid si
et hac aestate me videas? Pater meus Dordraci est, hae-
surus aliquandem, ut valetudinem ibi curet. Fortassis ex-
curram. si fiet, mox significabo. Vale, o meum deli-
cium, et me vicissim ama. Lovanii, III. Kal. Quint.

W. 17C. X. Carmine tuo Communi Illustrabimus.

Communes amicos officiosè saluto. De imagine mea
jam serio cogitabo, vel ut mittam, vel ut conferam.

Legatum Berolinum.

omnis eruditionis,

Amari et Delicio

DANIEL HEINSIO,

Viro incomparabili

DANIELI HEINSIO Viro Clarissimo E. Puteanus

S. D.

Ardentem adfectum meum, non meâ culpâ (sic tempora sunt) pressum hactenus, munusculo ecce promo, Clarissime Vir, et liberrimo cultu ingenii doctrinaeque tuae admirandas dotes veneror. Quod mitto, vile, rude, et incultum est, si pro eruditione tuâ aestimes: sed amorem testari etiam cum nominis et existimationis damno, pudor mihi non erit. Somnium vides, et velut Satyricon in Convivia, nostri nescio an alieni aevi. Tam periculosum Sodae, quae multis placeat severius censere. Sed tuo exemplo somniare ausus sum, dispari laude et eventu, etsi in faciliori argumento: sic minori labore multos, quam unum reprehendimus: nisi tamen in uno illo multorum simul vitia reperiantur. O te verò non ingeniosum tantum, sed generosum, qui personam scurrae detrahis, et impudentissimo sycopsantae! Nos vapulans sic favemus, ut infra scelus etiam infamiam putemus, quo divinum illud nomen SCALIGERI petulantissime impetivit. Quid fecit tamen? tela in Solem misit; non satis nefarium, nisi ut famam ejus laederet, quem venerari debuit: imò quem veneratus est, ut majori cum scelere oppugnavet. Luat igitur, et aeternâ infamiâ crucietur miser: nimium felix etiam, quòd per summum dedecus vivet. Audio ipsum Heroem pro familia scribere: quem boni omnes librum avidè expectant, mali timent. Inter bonos illos

ut tu me serio censeas, Clarissime Vir, velementer
rogo; ut me ames, obtestor. Cultorem tui habes,
cui et aestimare virtutes tuas et celebrare suave est.
Vale, et inter Belgas omnes Eruditionis sceptrum tene.
Illustri SCALIGERO, Clarissimis BARDIO et
GRÖTIO salutem. Adde Expertissimum Virum
EVERARDUM VORSTIVM popularem meum, Medicinam
apud vos professorem, cui amicum adfectum nuncio.
Lovanii, vi. Kal. Sext. M. DC. VIII. De Somniis
meo quid omnino sentias exspecto: in utramvis partem
iudicium tuum amplectar. Per SWEERTIVM
communem amicum commodè deinceps scribemus.

Legationum Bavarum.

D. DANIELI HEINSIO.

Clarissimo Viro

Clarissimo et Incomparabili Viri DAN. HEINSIO
Erycino Puteanus S. D.

De amore meo si dubitas, Vir Clarissime et Incomparabilis,
minus me amare videaris. Desine igitur, et talem me puta,
qualem nosti: talem futurum quoque, qualem deprehendisti.
Postquam à Virtute, et summâ doctrinâ tuâ, elegantiaque incalci,
constantiam juravi. Præsumam probus esse, quam amicus:
præsumam non amare litteras, quam HEINSIUM, unicum litterarum
decus deliciûmque. Sane doctum aut ingenuum esse non puto,
qui te negligat. Tam verò diligi à tali, cum et honor et
beneficium sit; non diligere, sceleri proximum esse censeam.
Quæ scribo, ELZEVIUS coram testabitur. atque jam ex
ultimis meis literis intelligere potueris, quas verborâ misi.
Pœmata tua avidissime expecto. Hujusmodi ista Mu-
sarum ferentia sunt, ut delectent semper, nunquam satient.
Ad me quidem tanquam ad famelicum iterum venient: et
nonne novo aliquo Apollinis rore irrigata? Quod ibidem
legar, vix credas quanti faciam: quod sic legar, præ omni
statu aestimo. Itaque vides quantum amori et humani-
tati tuæ debeam, quæ testari novis nobisque signis non desi-
nis. Quid nunc agam? respiro paululum, à nescio quibus
curis molestijisque. Historia jam Typographo tradetur,
ut arte mundinas proximas in lucem manusque veniat. Vide-
bis inter primos. Fac igitur, ut tuum sic nomen et affectus
legantur. Amabunt omnes et aestimabunt scripturam, quam
videbunt tibi placuisse. Ac sanè cum hoc opere magis
innotescere amicitiam nostram velim. ^{Amicum tuum} ~~CASSIUS~~ audio
jam paratum habere quod Patribus opponat: in eo scripto
et stricturas meas rejici. Sapient, si à conviciis calumnijsque
abstinebit: à quibus quam ego alienus sum, è libro EX-
DAEMONIO IONNIS potuit cognoscere. Ego in omnem eventum
ille ero, quem non impune hostis malignus vituperabit, aut
contemnet petulantia scriptoris. Sed hæc lingua: te, ut dixi,
vehementer amo. Lovanij, XIV. Kal. Sextil. M. DC. XIII.

The first part of the paper is devoted to a general
 consideration of the subject. It is shown that the
 general theory of the subject is not yet complete,
 and that there are many points which require
 further investigation. The author then proceeds to
 discuss the special case of the subject, and shows
 that the general theory is applicable to this case.
 The author then discusses the special case of the
 subject, and shows that the general theory is
 applicable to this case. The author then discusses
 the special case of the subject, and shows that
 the general theory is applicable to this case.

O
 O
 O

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Lugbunum Batavorum

Clarissimo et Incomparabili Viri
Domino DANIELI HEINSIO,
Elegantiarum Poetae, Secretario suo.

Præstantissimo et Doctissimo Jureni
ARNOLDO NEUMANNO
S. D.

Binis tuis, præstantissime Neumannæ, responsum me
debere fateor, et quantum in ore tuo sum hæc una
solutione parò me liberare. A malis et lentis nomi-
nibus, quale me esse ultro agnosco quicquid insolutum
datur, et quodocunque datur accipiendum est. De
fama mea quanta sit non laboro, nec ea cura quie-
tem meam unquam sollicitavit aut turbavit. Ut bona
potius esset quam magna apud eos qui me interius
nosset, semper efficere studui. Difficile est omnibus
placere. Si amalos non haberem et malevolos, via
hominem me ullius pretij illi, si quos habeo faventes
et benevolentes, me possent aestimare. Quod in mu-
tuo me et victum et ad confessionem foeda erratio-
nis manifesto compulsus esse jactitant, faciam ali-
quando, ut errorem suum ipsi agnoscant, qui meum
sic excusant, quod in eam incurrerim, cuncta ut meus
mos est, non meditate scribendo, sed chartis festi-
nanter ingerendo quæcumque in buccam veniunt. Non
ita loquerentur si scripta mea super hoc argumento
legere dignati essent, et ea contendere et conferre
cum responsionibus adversariorum. Velim igitur fiant
non me in hanc questionem incidisse, sed ultro eam ac-
de industria appetisse, ut ignorantiam juris hodie do-
ctorum ostenderem. Ubi me docuerint isti obtrectato-
res mutuum contractum non esse resonandum in ge-
nere obligationum quæ re contrahuntur, ut a Justiniano

sub illud genus relatum est, tum confitebor inter alienationum genera esse referendum. In eodem genere cum sit et depositum, et commodatum, et signori datum, et indebitum solutum, quaro ab illis cur in tot speciebus obligationum re contractarum, quae sub idem genus reponuntur, sola mutui obligatio sit alienatio, reliquae non sint. Quaro etiam ab illis an duo contraria possint eadem definitione teneri. Atqui hoc erit si datum mutuum esse alienatio, aut certe debebunt dicere contractam obligationem ad reddendum quod datum est idem esse quod alienationem. Hoc modo contracta obligatio et remissa eadem definitione continebuntur. At quid tam contrarium? aut negabunt mutuum esse contractam re data obligationem. Si vero donem alicui ac remittam quod mihi debet, negent si possunt, hoc dici debere remissam obligationem. Negent etiam si audeant, debitum quod sic remittitur esse alienationem. Si quod datur mutuo, vel mutui ipsa datio vel contractio mutui atque ipsa obligatio, alienatio est, tum certe non erit alienatio haec eadem obligatio remissa et liberata; Quid tam contrarium, quam quae negativa particula dissparantur? mori et non mori, reddere et non reddere. Haec duo tamen tam contraria una definitis explicabitur si mutuum est alienatio. Nam, mutuum est quod datur ut reddatur. Si ^{haec} sic alienatio est, etiam erit ea multo quidem magis, quod datur ut non reddatur. Sic quod datur ut reddatur, et quod datur ut non reddatur alienationes erunt pariter uno generi includenda, et eadem definitione describenda. Dicant etiam mihi isti boni viri, quae in re sentent mutuum consistere, utrum in specie qua datur, an in ea qua redditur. Si dixerint, in specie qua datur, tum fatebor esse veram alienationem

sed hoc etiam inde consequetur, ut ea ipsa species debeat
reddi; Nam ad eam contracta intelligetur obligatio. At
si eadem res reddatur, tum mutuum non est, sed in aliam
speciem obligationis cadet, in depositum nempe vel com-
modatum. Ergo mutuum non consistit in ea specie qua
datur, quia ad eam speciem non contrahitur mutui obligatio,
sed ad eam qua est reddenda ex credito. Quantitas est igitur
in quo mutuum consistit id est numerus pondus et mensura,
quia idem numerus debet reddi, eadem mensura, idem pondus.
ubi hæc mihi solverint illi Doctorculi, tum errorem ipse
meum agnoscam, et solos eos sapere iudicabo. Mitto tibi
tractatum de Transubstantiatione, si approbabis vices
meum esse, si non, tum dicito esse Verini. Vale Vir Doctiff
et Clarissimo Viro Parenti tuo plurimam a me salutem
Lejda xxvi Julij 1696 XLVI

Tuas ex animo

Cl. Salmasius.

Clarissimo et Incomparabili Viro DAN. HEINSIO
Erycius Puteanus S. D.

Nuper Historiam misi, de qua quid statuas, tam arde
exspecto, ut propemodum prae desiderio langueam.
Scribe quaeso, sive probes hunc coratum meum, sive
improbes; ut vel animosior, vel certe cautior in
reliquis esse possim. Hic quem vides è meis
est, et in Palaestra exercitatus, ANDR. CATVLLIVS,
dignus amore et humanitate tua, ob insignes animi
ingenique dotes. Batarian Britanniamque lustra-
turns, ante omnia habuit, te videre et alloqui:
nec voluit sine litteris meis sine discedere. Has
igitur scripsi sic repente et districtus. Nam
larem muto, et in Arcem migro, ubi rus simul
et urbem, solitudinem et frequentiam, inveniam.
Mi HEINSI, segrego me à populo, sed ne abeam:
et in colle Musarum figo domicilium, et maltorum
vota et studia despiciam. Amoenius honestissimè
alibi habitare non possum. Nunc te rogo, ut pro
humanitate tua sic quoque hospes meus esse velis,
ubi ipse loci Genius te recreet. Aliqua itineris
occasio arripienda erit, ut venias, ut hoc aëre
purissimo et emendatissimo fruaris. Vale: mihi
veni, ut valeas. Lovanii, Prid. Non. Junij,
N. 130. XIV.

Ingdunum Bot.

Delecta et miracula saeculi

DANIELI HEINSIO

Carissimo et incomparabili V.

9
Viro summo DANIELI HEINSIO Delevis suo E. PYTEANVS

S. D.

Doctissime et Clarissime Vir,

Paene dixerim, infelicem me esse, qui vitam sine consuetudine
tua ago, litteras sine auxilio tuo tracto. Vitam, non
vitam; litteras, non litteras. Nam ut te vidi et audiui,
nescio quae audere coepi bona mente digna: sed postquam
absisti, ad summas iterum cogitationes relapsus sum. Nimirum
ut Gerbae et flores quidam oriente Sole et lucente vigent,
occidente languent: ita ingenium meum experior. Tu enim
Sol illi esse potes, tu vires dare et robur quo adsurgat.
Litterae, obliqui nimis radij sunt: non percurrunt. Videre
oculos tuos velim, audire voces, tum sermonem quotidie
recipiscare. O mi HEINSI, Lovanii cur non es? digna
mehercule divinis ingenio tuo haec aëris puritas, soli amoenitas,
si colles, aquae, silvae. Invitabunt saltem, ut ex in-
tervallo visas, ^{mo & tunc} ~~non~~ ^{juventutem} nostram adpectu tuo
bees, quae amare et admirari meo exemplo doctrinam et
candorem tuum coepit. Nam adfectum in te meum publice
sibi testatus sum, cum ante septimanas aliquot Litterarum
studia laudarem. Simul Clarissimum BAYDIAM amico
verborum officio complexus sum, dictante eadem suada.
Quid praeterea egerim? quod verum amicum decet: ubique
HEINSIVM esse HEINSIVM dixi, id est ~~ingenium~~ ^{miraculum} ingenij,
omnisque eruditionis. Hoc volui, ut et tu à Principe
nostro numisma acciperes, etsi non viso. Fiet tamen,
siquid potero; ut magis invidi accipiant quo torqueantur.
Audi nunc etiam, et ride. ~~Antuerpiensis~~ ^{Scriptor quem nossi} ~~Landes~~ ^{Landes}
~~Antuerpiensis~~ conscripturus est, ut Commum meum, bella
scilicet occasione, exagitet & Miserum Pyteanum, stilo,
velut unco, trahat, in Wouery gratiam; quem tu jam

Somnum et Lyenn satis nosti. Quid ego? Commum iterum
editurus sum, quem etsi Cimmerium, nocturnae tamen illae no-
ferunt. Tu signae notasti corrigenda aut mutanda, suggerere
quaeso: sacrosanctum mihi iudicium tuum erit. Aliter alibi
dicenda quaedam esse, hoc scio. Lima faciet. Quod si brevis
aliquod à felice tua Musa carmen impetravero praefigendum,
vivet Somnum istud, et invidia altius, insigniter genus quod-
dam hominum torquet, qui extra imperij sui septa nullas
litteras agnoscunt. Sed ego jam pecco fortassis, et à melio-
ribus te curis avoco, ut ambitioni meae servias. Mi HEINSI
volo quae tu vis, et tam libere negare hanc operam potes, quam
ego peto. Proteri ac perire Commum malo, quam te non
amare. Insigni tamen puta me + Hesario auctum iri, si quid
etiam sine cura scripseris. Dissertationem de Indicijs mit-
tere nihil opus: exemplar quod Praesidi RICHARDOTI dederam
ab heredibus recepi. In Scelopum sive Bombardam nuperini
sic declamavi: et ex Auditoribus constitui, qui id instrumentum
defenderet. Videbis nugae nostras; sed conatum laudabis,
quo ab armis ad libros reducere juventutem volui, Martiali
nuper sidere adflatam. Titulus erit (ut colores jam pro-
mittam) SCLOPVS PALLADIS: atque in hunc modum
exercere meorum ingenia deinceps constitui, et ad Eloquentiam
ducere, pridem amissam. MACARIVS ante dies paucos
sic fuit, ut de lectione Graeca ageret: cui ego pleraque scri-
ptorum tuorum ostendi; quaedam dedi, ut otiosius legeret,
amicisque in Artesia ostenderet. Suggestit ille de nomine
Anonymi illius, sive ARDORICIVS Podis, esse Heliodorum
quemdam, et expressum in indice, qui Aristoteli ex editione
sive correctione CASAVBONI subicitur. Ego nunc Epi-
curi conquirro dogmata, et digero ꝑ. cuiusmodi hoc opus erit,
ex eventu sciam. Sed imaginem eius utinam aliunde eruan.
Frequentem olim fuisse, è Plinio constat, lib. xxxv. cap. II.

Si in Batavia haberi poterit, meo sumpta exemplar curabo fieri.
Etiam meam ego tibi mittam ~~Domini~~^{mi} HEINSE, ut vultum eius
quæstidie videas, à quo maxime amaris. Quid si tuam quoque
impetraveris, pro numine mihi studiorum erit: ea tamen lege,
ut manupretium à me pictor accipiat. A Domino SCRIVERIO
Batavica accepi, gratissimum mihi munus: cui ut respondere
possim, etiam atque etiam cogito. Obsecro indica hunc animum
meum, et salutem adde: etiam Magnifico Rectori Domino
VORSTIO, Clarissimus viris et candidissimis, THURNICLO,
BONCIO, alijs. ELZEVIROS non omitto. Ad Clarissimum
BAVDIVM scribere putaræm; sed temporis angustia non permisit.
ergo et hunc officiosè saluto. Vale vir divine, verum
(verè sic te appello) numen Litterarum. Lovanii, IV. Eid.
Novemb. 1612. 17. Præquam claudo et obsequio,
cogitatione te complector et exosculor. Iterum vale mi anime.
De Caecitatis Consolatione quid sentias, verbo, rogo, indices.
Italus placuit. Antuerpiæ sunt qui despiciere et sanam excipere
~~capere hoc quæque naturam.~~^{oliquid.}
~~capere hoc quæque naturam potuerunt.~~ Quam tu isthæc autem
egregiè et amice me extuleris, non ab uno intellexi. Gratiam,
gratiam debeo, et dico. Nam profecto quorundam virulentis
animos linguasque purijsti. Hei mihi, quam aegre ser-
monem hunc abrumpo: sic suave tecum loqui. Fac mi
amicissime HEINSE, ut te quamprimum audiam, pariter
in epistolâ loquentem.

A NICOLAO BORGOGNE auditore meo has litteras adjungo.
Hæserunt apud me, dies aliquot: quia mittendi occasio defuit.
quam invenire demceps facilem securamque velim.

Clarissimo et incomparabili V.

D. DANIELI HEINSIO,

Amico integerrimo.

Viro incomparabili DANIELI HEINSIO Erycius Puteanus

Mi Amice, Resumo calamum quem posueram, et divisa
scriptione sermonem extendo. Iam enim absolveram, et con-
plicabam epistolam meam, cum ecce literae tuae adferuntur:
illae sic scriptae, ut iam felicem me dicam tali amico; ut
vitam jucundam, et haec studia quae tracto. Abile lividi:
delibare hanc amicitiae voluptatem non potestis. Impetramus
à fortuna, ut doctrinam virtutemque amare impune liceat.
Sed ego in ista scriptione fini te, mi HEINSI, videor: ac plane
imaginem melioris illius partis usurpo, quā admirandum te
non uni seculo reddis. De Horatio cum gaudio audivi:
aureus ille scriptor est: quot Notae, tot mehercle gemmas
adicias. Ego autem hoc consequar, ut et librum quem
libertissime lego, et amicum quem maxime diligo, simul
conspicere sim. Superbiam et impudentiam *ἔντροπία*
istius merito detestatus sum. Ut magis mihi infestas
esset, in te quoque virus suum effudit. Sed hoc monstrum
ut puniamus, ignorare debemus. Ego sic statim, tuo
non consilio tantum, sed exemplo: plane indignum irā nostrā
esse. Deinde ~~Sabat~~ in Como, quod cum pudore dixerat.
Atque istud vulnus sanare deduit, *ὄσπερ πρότιος κακ' ἴσθη*.
Vale mi suavissime Sospes, et quia *ξενόδωρον* nostram
amas, saepius usurpa. Lovanii, IV. Eid. Novemb.
D. 17C. 1X. BAEXIO salutem dixi: ^{qui} non modio aut
trimodio, sed affectum Sorres refundit. Intravit enim
cum haec scriberem. CORSELIVS Bruxellae est. R.
P. HYACINTHVM, ipsūque TORRES adibo.

Est in Contubernio nunc meo egregius juvenis D. PAVLVS
LORGIVS; quod nomen notum tibi familiae supra splendor
et fama fecerunt. Is te amat aestimatque, et salutem jussit
adscribi. Alterum ADERBAM puta: Sic ingenium, mores,
eruditio est. Ad ADEERBA autem librum nescio quem
expecto, quem studiorum primitias Famae libavit. Mox
videbis.

[The page contains several paragraphs of extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is too light to transcribe accurately.]

Clarissimo et incomparabili V.

D. DANIELI HEINSLO,
Amico et Hospiti.

Præstantissime VIR et AMICE,
Hæc sub coenam accepi Horatium, doctissimus tuis NOTIS
Illustratum. Libari hinc inde, et magis etiam legendi
desiderium excitarem, quo mirum in modum erga tua omnia
flagro. Accedit, quod Horatium ipsum peculiariter amem,
curiosa illa felicitate captus. Ergo hoc exemplar in manibus
mibi deinceps erit: et simul ab HEINSIO meo rara multa,
et verè invisita alijs, discam. Sed DE NOTIS tuis plura
dicam, ubi perlegero. Illud doleo, silentium à te meum
accusari, cum prolixè tuis responderim. Et nisi meas
acceperis, quibus imaginem Epicuri peti, et carmen aliquod
tuum Como præfigendum, quem iterum paramas; nescio
profectò quas diras, et quibus hominibus debeam imprecari & omnibus.
Vtinam verò securam aliquam mittendi rationem habeamus!
Suggere, si potes. nam saltem per litteras te fieri magnam
felicitatis meae partem puto. Nunc si videre aliquid
~~scilicet~~ omnino eruditione ~~tua~~ indignum, ^{tua sapientia} Palladis hunc
SELOPYM admittit. Tumultus Academicus ejusmodi
scriptionem provocavit sed copiosè et facundè Clariss.
BAYDIUS: cuius orationem apud Thesaurarium ROBIANVM
vidi; ^{ut} et præfixam ad me epistolam à IANO RUTGERSIO.
Gratiam dicere per te audeo. sed librum cur non accepi?
an fortassis missus perijt? Belle scilicet, ne intra
epistolas damnatum nostrum staret. De distinctionibus
liberis aliquid scripsi, mox edendum, et Faculam inscripsi,
superbo satis titulo, nisi argumentum excusaret. Haerebam
in Marij Victorini loco, lib. I. Artis Grammaticae, ubi de
Orthographiâ (pagina 2487. sive columnâ, ut Putscius
junctim Grammaticae Latinae Auctores edidit) et quam
ille vocet αχλϋρ aversam, id est Sicilicam dubitabam.
Nimirum quâ formâ fuerit id signum. Inspice quaeso, et me

Doce. Punctum non esse, videtur ex eodem posse loco colligi.
Quod ibidem est 1. At vos in unâ parte verus, ad rem fortassis
emendaretur: Alterum in unâ parte verus. sequitur enim praeter
Plura velim: sed angustiae temporis non permittunt. Hanc iterum
epistolam ad SWEERTIVM nostrum mitto. Vale litterarum
Dehinc, et me constanter ama. Clarissimis VV. BAYDIO et
SCRIVERIO, et jucundissimo TYNINGIO reliquisque illis Candore
sacerdotibus amicissimam Salutem nuncio. D. TYNINGIO
gratias iterum dico, et te interprete iterum iter, pro libro
Apophtegmatum. Lovanij. V. Kal. Martij, MDCLXX.
Ab amico nostro ELZEVIRIO ~~libros~~ ^{libros} illos accepi: scribam ad
ipsum, ~~et~~ pecuniam ^{primâ} occasione mittam. Hoc indica, et iterum
vale.

Tuus Erycius Puteanus.

Domino VULCANIVM VORSTIVM amice complector.

J. DANIEL HEINSD.

comparabilis Vno

Christina et

Clarissimo Viro et suavissimo Amico DANIELI HEINSIO
Erycino Patreanno S. D.

Fratri nomen quam suave mihi fuit legere, non facile dixerō: et tamen talis ego in te adfectus sum; non mutandus ꝑ. caelum terramque illi misceant, quorum ambitioni servire nondum didici. Et hoc satis. Tuas tam uberes litteras pergis, tam graviter tuli, ut insigne infortunium interpretatus fuerim. Imprimis ista tan nefaria injuria exulceravit animum meum: quae hoc unum agit, ut quod suavissimum in his studiis habemus, nobis eripiat, epistolare, inquam, colloquium. Remedium igitur quaerendum est. cogita, cogitabo. Quid ais verò? etiam pro Como carmen adjunxeras? et nunc ab orbe toto id voluisti legi? Gratiam dico, et te complector mi HEINSIO: quia famam sine scripto addidisti. Sed quid illud? in libello Poëmatum typis descriptum id mihi mittis? Ille verò libellus, litteris tuis adjunctus non fuit. Festinationi adscribo, et nunc peto, ut exemplar habeam. Horatium tuum, familiarem mihi iam consuetudo fecit. Placent illae notae, non notae, sed praestantissimae profecto gemmae; quas qui non pariter aestimat, ille aut malignitatem suam, aut intolerandam ignorantiam prodit. Tu unus mihi esse videris qui Horatium intellexerit, et à quo emendari ille et illustrari debeat. Itaque te rogo, ut plura nos docere in eodem scriptore velis, quem pauci adhuc intellexerunt, praeter Oden, Satiram potuisse scribere. In Arte verò ordo tuus vehementer placet: et aptissime illa Aristotelis adnexa sunt. Sed vidisti Panegyricum, quem Oxytrivós ille Antuerpiensis nuper edidit? Qualis homo, talis liber: morosus, et venosus. Ille tamen plübeum acumen suum in me direxit. Laedere, an terrere voluerit, nescio: ego, ut responderem, non tam meam, quam Litterarum causam in hac facula egi. Ut legas rogo: inspersi quae ad gustum tuum, ut spero, erunt. Debebam verò in hoc ipso libello

facere, quod in nuperâ oratione feci; id est nomen tuum
ingenique et eruditionis miraculum celebrare. Fiet ergo
deinceps, et hanc libertatem mihi sumam, ut quem amo,
laudare etiam inuitâ invidia audeam. Ad orationem quod
attinet, nullus ferè ea momenti est, si excipias, quae
breuiter de laudibus tuis dixi. Atque ego ipse mittere iam
ad te gestio, ut intelligas in Sacratio nostro Trilingui
venerabile nomen tuum esse. Sed istud novae scriptio-
nis (tabellaris modo sit, et certa mittendi ratio) erit argu-
mentum. Imaginem tuam pictam petere ~~audeo~~, mi HEINSLI;
et ut magis etiam ambitiosus sim, meam promittere ^{audere}
Iam enim curavi, ~~et~~ ^{quae} satis exactè lineamenta oris, geniumque
ut sic dicam, pictor secutus est. Miraberis etiam: Pa-
laestram Bonae Mentis institui, in quam ~~conueniunt~~ ^{conueniunt} opi-
mi et ingeniosissimi è nostrâ iuventute: quae agunt,
Legibus ferè bisce ^{sum} complexus ~~sum~~. Vide, ~~et~~ ^{et} simul ~~si~~ ^{si}
quod tam utile negotium promoveat. Ut duret, imò
verò incrementa capiat, Litteras à Principe nostro Sere-
nissimo petij, quibus Palaestra confirmetur: tum Na-
misma aureum, quod ~~Arbitrari~~ ^{Arbitrari} tanquam honoris sui in-
signe gerat. Signi magni bonique censum adficiant, et
subsistent cogitationes meae, et ad posteros usque fructus
propagabitur. Haec ago, mi Amice, ne misil agam; et
cum ipse parum in Litteris praestem, ut alij possint. Hoc
saltem gloriosum mihi erit, formasse, qui ~~meum~~ ^{doctrinam} Sabeat
rox publici saporis: fecisse, quod hactenus nemini venit in
mentem. Ita enim nonnulli censent, vanum irritumque
omnem laborem nostrum esse, quia post Lipsium docemus.
Sed illi profectò aut male de verâ eloquentiâ iudicant, aut
nos certè, ut liberius dicam, nunquam audierunt. Sequi-
mur virum, sed non in omnibus imitamur. Ipsa Breuitas,
si tamen ea nostra, diversas dicendi formas Sabet: quemad-

modum ipsa copia. Sed de his nihil opus apud te dicere:
qui in utroque genere non intelligis tantum quae optima sunt,
sed admirabili felicitate praestas. Palladis Selopum, si
non vidisti, sic habes. Declamationum sunt: an pro
titulo, judicabis. In Palaestra bonae Mentis, Orthographia
nobis constituenda Latinae linguae, in qua auxilio tuo ~~utitur~~
et auctoritate. ^{utitur} Laborabam etiam, qua imagine Bonam
ipsam Mentem exprimerem. Inva quaeso, ~~et~~ ipsam ^{que} tibi
Palaestram nostram obstringe. Qui iam Arbitrator, egregius
perfecto juvenis est, Polonus natione: is nomini tuo cultum
singularem ~~defert~~. Haec ~~per~~ ^{im} habebam quae scriberem ^{desiderat}
bonis Mercurius litteris propitius sit, ut perveniant. Ego
eidem illi tradam, qui tuas reddidit. nam curaturum se pro-
misit. Vale mi FRATER. Lobanij, Postridie Eid.
April. M. DC. X. Magnificum D. VORSTIVM, item
Clarissimos BAYDIVM, SCRIVERIVM, et quem non vidi
GROTIVM officiosissime saluto. Adde Clariss. TVNINGIVM
et BONTIVM.

* Andreas Petri-
cobius.

Viro summo

DANIELI HEINSIO.

DANIELI HEINSIO Viro Incomparabili
E. Puteanus S. D.

Litteras tuas expectabam, Vir Incomparabilis, et aliquid
iterum ingenij tui: sed quia dumtaxat ferre hoc silentium
non potui, scribo denique, et amorem tuum provooco: imo
manusculum à Discipulo meo mitto, id est, non penitus
alienum. Is vero, quia Litterarum tractat studia, te
suspicit, admiratur, et propemodum adorat. Vide quales
ERRORES istos, & auctorem excita, ut pergat. Fasci-
culum utrumque, qui adiunctus est, ut in Britanniam trans-
mittas, rogo etiam. alter ad CASAVBONVM est, qui
non pessimo animo, ut intelligo, Stricturas meas tulit.
Amo, imo colo virum, quia magnum, quia tuum. Tu
vero, si legisti EVDHEMONIOANNIS responsum, non accu-
sabis modestiam meam. Quid amplius? Religionis affe-
ctum mihi indulgebis mi HEINSI: et quia convicijs abs-
tinui, extra amicitiam nostram sic quicquid est contro-
versiae habebis. MEDICAEAM iam praeparo. Duo
libri sunt, et res circa Lacum Larium gestas continent.
Hoc age ut cum Historiam meam Itali legent, tum in
ipso lumine nomen admirentur. Quicquid miseris, aurum
mihi erit, vel aurum etiam carnis. SCLOPPIVS Medico-
lani iam agit, in familiaritatem Cardinalis BORRO-
MAEI venit: an Saesurus, nescio. Dabo operam, ut
constra ejus sive vota intelligam, et ut juxta mecum
ea scias. Serenissimus Princeps meus stipendia mihi
nuper auxit, tum Consiliarij honorem dedit, quo LIPSI-
VM exornat^{rat, conatulat.}. Hoc ut scriberem, communis amor
impulit. Vale, et ut omnia tibi tribuam, permitte.
Lovanij, VIII. Kal. April. 1630. XIII.

DAVID HARRIS, Vm. Librarian

E. P. Harris, Jr.

I have been appointed by the Board of Trustees
 of the University of California to act as Librarian
 of the University Library, and in this capacity
 to receive and deposit in the said library
 all books, papers, and other documents
 which may be presented to the said library
 by any person or corporation, and to
 take charge of the same, and to see
 that the same are properly classified
 and indexed, and to issue to the
 students and faculty of the University
 such books and papers as may be
 required for their use, and to see
 that the same are properly returned
 to the library, and to do such other
 and sundry duties as may be
 required of me by the Board of Trustees
 of the University of California.

Clarissimo et
Incomparabili Viri
DANIELI HEINSIO.

Perillustris VIR,
Summumque saeculi nostri DECUS,

Rarius scribo, constanter amo, teque intimo complexus ani-
mo, tanquam praesentem quotidie veneror. Pars Suius ima-
ginis optimus ille Litterarumque studiis cultissimus filius
tuus, qui multum iam Patris exprimit. Ultima vero,
sed nuperae tamen Litterae meae, si in via non intercede-
rint, candoris Suius testes sint, et velut tesserae; quan-
vis nec ab istis amoris fidem velim pendere. Nunc ecce
quia ROMERIA à nobis abit, mulier et ingeniosa, et animosa
mihi libellum ^{mitto} hunc, in uno geminum. VITAE, inquam,
Summae BIVIVM, cui METHODVS Litterarum adhaeret, et
MVNITIONVM SYMMETRIAM, cum Tormento TRISPHAE-
RIO, proposito magis, quam explicato. Si inspexeris, So-
rori mihi ducam; si et censueris, Beneficium accipiam. Sed
ab his ad caelum lubet oculos efferre, et LYNAE imaginem,
qualem Antiquissimi Philosophorum suspicati sunt; et Amicus
noster familiaris MICHAEL FLORENTIVS LANGRENVS,
Mathematicus Sic Regius, curiosa industria repraesentat,
contemplari. Exemplar istud ipse ad te Auctor mihi
voluit, ut iudicium quoque tuum audiret, cuius iam nomen
usurpavit. Non profecto dedit lumen, sed accepit, amari
dignus, quia scribere in caelo affectum suum voluit. Sic
vale, et salutem, quam mitto, ad filium quoque transcribe
Lovanii, in Arce, V. Kal. Augusti, MDC. XLV

Tuo Amore felix,
penitusque TVVS,

E. Puteanus.

Ad ELZEVIIVM propediem
Praefationes meas mitam: quae
non inepie editas iam Orationes
sequentur.

Per [illegible]

[illegible]

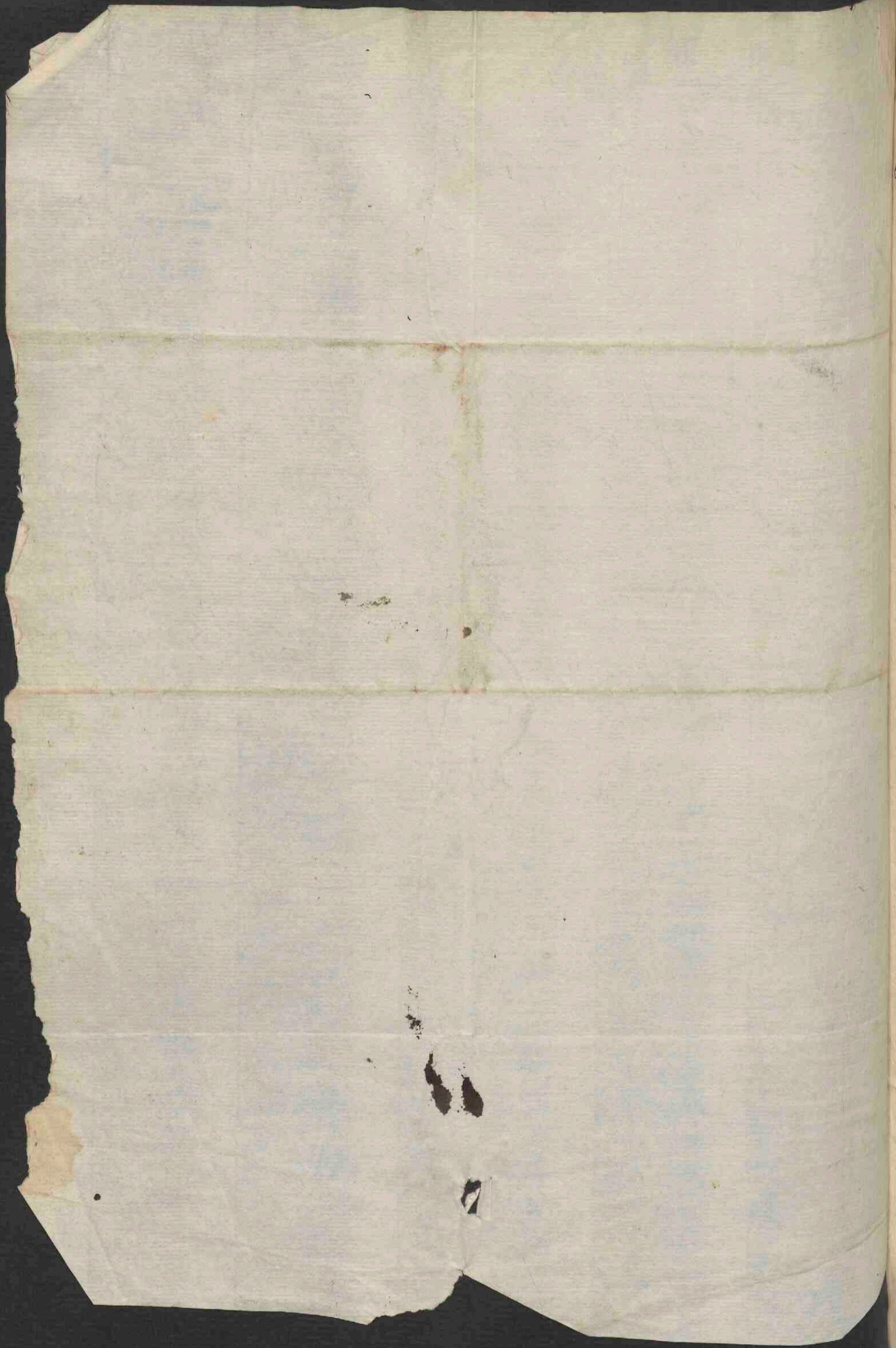
[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint handwritten text at the bottom of the page, including a signature and date]

89

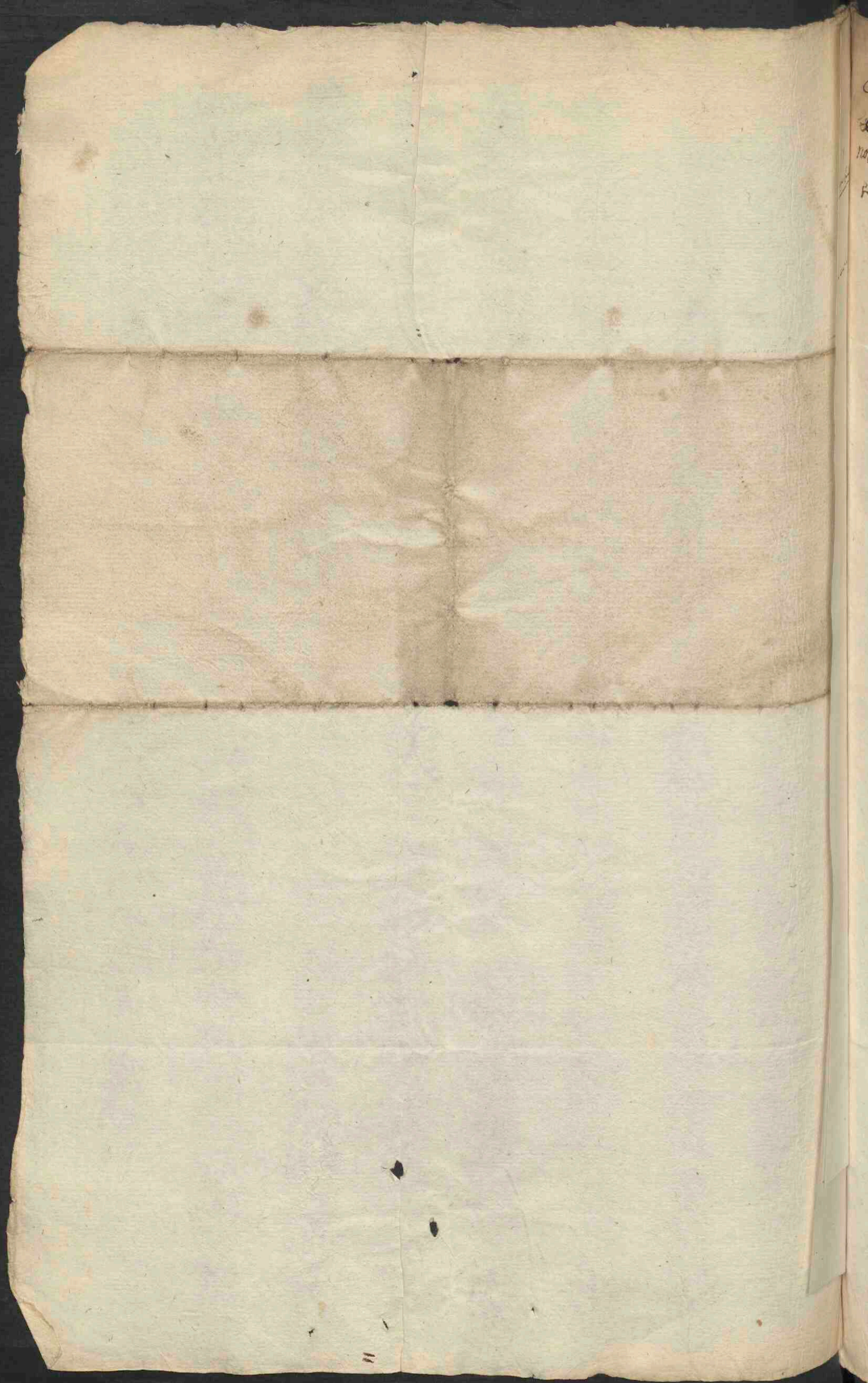
Viro summo et incomparabili DANIELI HEINSIO
Erycens Puteanus S. D.

et in
sed
Centur. V nuperely 55.
m. 14. 14.

Mi. Frater, Plurimum amat, qui et imaginem aestimat:
amat et ille, qui eandem mittit. Dara me ipsum volui;
sed quia tu quoque sic interpretaris, fateor nihil me
libentius dedisse. Nam ut suave mihi, in candidissimo
animo tuo esse; sic in oculis, gloriosum. Quoties pictam
illam umbram mei adspicias, spirare in umbra ipse
videbor: te quoque imago ista colet, et quantum
Puteanus HEINSIVM amet, loquetur. Atque utinam vultum
felicior expressisset manus! hunc humanitate tua
opus; ut quantum ipsum quidem me desideras, tantum
ignoscas pictori. Senecam tuum percurri, et tuum
iure esse acclamari. ingeniosa omnia, erudita omnia,
exacta omnia, quae notas, iudicas, emendas: et hanc
laudem viri omnes boni doctique tibi adscribent. Legi
quoque Orationem De conjungendis Graecorum lingua
et Disciplinis: in qua ut omnia vehementer probo, ita
excitare iuventutem audeo, ut tua signa, spreto aevi
exemplo, sequatur. Nisi sic sapiamus, omnes potius
litterae relinquendae sunt. ^{ficera.} Elegantissimum vero carmen
quod annexum, aculeos habet; nostris sic quoque mo-
ribus opportunum. In titulo ~~libelli~~ ^{****} tantum deerant,
qui, ut in Erasmus adhuc videantur debacchari, litteras sic
omnes contemnant. Hi Palaestrae, si mihi infesti
sunt; nec aliam habent causam, quam quod eruditionem
ignorant. Ego vero in instituto meo pergo, Herma-
sthenam effero: sed et ad virtutem hortari iuventutem
cepi. Sic quidem libellum istum verti nuper, et iam

explico, etiam Aristotelis nomine insignitum, sed indulgere
populari errori sustinui, ut maximi scriptoris personam Au-
ditores colligerem. In ipsa Schola tota haec doctrina ad
linguam suam redit, et uberrimis deinde commentarijs vestitus.
Vides conatum meum, ut facilius infelici versionis ignoscas.
Patres ~~doctissimi~~ ^{nostri} humaniter mecum agunt: quibus ut tu
praecipue placeas, omnino cupio. Sed meum erit hoc negotium
tua mihi fama curae erit: adnitatur, ut qui summum ingenium
tuum et incomparabilem eruditionem admirantur,
pariter celebrent, et extollant. Utinam vero aut ego huius
aut tu mihi adsis, ~~et~~ de hac re uberius loquamur! ~~expressis~~
omnia epistola non debent. A RUTGERIO Epicuri ~~ma-~~
ginem accipi. Sed ~~curiosas~~ ^{doctas} cogor paulisper etiam sus-
pendere, dum MEDICAEI mei Historiam absolvo, ad quam
urgeo. Epitagma quidem arte annos aliquot ~~perdidit~~ ^{per-}
~~perdidit~~ ^{perdidit} Weeselianis. Breve est, et rogare te audeo ut videas, et
sententiam tuam perscribas: aut animum sursum, et si
probaveris quae inchoavi, absolvam, aut ad alia scripturam
transferam, si damnaveris. Vale. Lovanii XVII. Kal.
Iunii, M. DC. XI. Commum meum Belgicè translaturum
propediem ad te mittam. coeptus enim iam est. imprimi.
CASTELLIVS noster te salutatur. Deliberabam nuper de
lectione mea in Scholam ubi Lipsius docuit, transferenda:
sed pergo tamen in Collegio Trilingui, et vel praesentia meo
stultissimi hominis, qui ibidem ~~praesens~~ ^{*****} gerit nomen, va-
nissimam arrogantiam contundo. Ex illis vir ille est,
qui cum omnia ignorent in bonis litteris artibusque, im-
probitate sua nocent. Hoc monstrum Palaestra mea
aliquandiu sustinuit. Infelicem vero CASTELLIVM

meum puta, cum cum tali homine vivendum est. Ut vides,
ubique mali homines bonis infesti sunt.

Q

Actum in Apparente
11000 Equit. Cent III. 72.
P. M. M. M. M.

Clarissime et Amicissime VIR,

O admirabilem scriptiois tuae Genium! Amarem, nisi
 coepissem, ^{qui} et magnae virtuti atque eruditioni parem
 candorem video et humanitatem adhaerere. Ut seculum
 hoc est, ad fucum et fraudem plerique sapunt, quos
 litterae etiam crudeae quaedam, et scientiae audax persuasio,
 in ferociam, stolidissimamque arrogantiam propellit. Ab
 ipsa doctrina humanitas exulare iussa est, a virtute candor:
 quasi magni, quicumque censere alienam industriam
 atque despiciere audeat. Tu aliter, humanissime vir,
 quem non ideo tamen melioris naturae germea admittor,
 quasi laudes agnoscam quas tribuis; sed ut amorem aestimem
 quem testaris. Etenim verborum mihi ansam tu praeripis,
 ut audire debeam quae dicenda sunt: nisi tamen hoc humanum
 quoque censeas, laudantis officia amori indulgere. Ego
 vero, quamvis maxime amo, encomijs abstineo; cum
 favendo et admirando alienas virtutes aestimare non
 indecore liceat. Hoc facio, et feci, ut libere floridas
 praeclarissimi ingenij tui dotes editis in libris coepi. Feci
 inquam, et quorundam mox invidiam exulceravi. etiam
 dico? sed in aurem, mi HEINSE, hoc crimen meum
 pungi et puniri occultis artibus debuit, dignum scilicet
 odij non unius. Sed obganniat quisquis velit, eru-
 ditionis delictum nominare te audeo, et perscribere:
 nec quisquam sane mihi libertatem eripiet, ut honeste
 sentire de virtute et doctrina non debeam. Ista nunc
 mitto. me ut similem tui dicas (laudare enim non
 potes, nisi ut dicas) patiar, si non aliorum, hominum
 candidissimorum, sed tua ipsius censura aestimeris. Nam
 cum ceteris summus, tibi ipse parvus videri vis: sed

annon Soc ipso magnus? omnino quam declinat claritate
invenis. Ego vero satis mihi doctus videar, si quam non sim
intelligam: etsi Soc ipsum non doctrinae tantum sed sapientiae
omnis summa est, seipsum nosse. Ceterum, ut studia
tibi mea pandam, Honestum cordi est, ut invidiae avar-
ritiae, superbiae, similesque raecos expungam e pectore;
amorem sapientiae inseram et virtutis. Igitur alios docere
siquid possum, voce facio, exemplo conor: et in ore animique
Epicuri illud mihi versatur, $\sigma\alpha\sigma\delta\alpha\iota\omega\varsigma \beta\eta\tau\alpha \alpha\epsilon\iota\sigma\omicron\upsilon$. Nam
quomodo plerique vivimus? cum Enripide dicam:

$\kappa\alpha\kappa\omicron\varsigma \delta' \acute{\omicron} \mu\eta \tau\iota \delta\epsilon\omicron\upsilon\tau \kappa\alpha\kappa\omicron\upsilon$.

indoctus etiam, qui vitis seculi et erroribus non adulatur.
Mala vulnera, quae citra dolorem tangi non sistent.
Ego tetigi, publice privatimque offendi. sic paucorum
improbitas plurimum conciliare invidiam potest, ne soli
vicio obnoxij videantur. Ride etiam, inter nobiles
Somniatores, a ^{non} ~~C. B.~~ ^{non} ~~B.~~ relatus sum, tamquam committam
scelera quae describo, imò quae proscribo. Videstis De-
fensionem postumam L. Lipsij? Nimirum hujus purgari
fama non potuit, nisi cum nota mee: somniare De-
fensor ille postumus non potuit, nisi ut ego mentirer:
nec cadere Redanins aliquis debuit, si ego starem.
Lepide mehercle. à me quoque injuriam Lipsius acciperit,
cujus ubique nomen bono affectu celebravi: nisi Soc qui
ferre non possit, quod ab eodem dissentiam, ubi male de
ingenio ^{quorundam} ~~quorundam~~ indicavit. Liber sum, animique rectus: in
soli Lipsio eruditionem non admittor. Ergo ut ille verus
omnium censor fuerit! non ~~quos~~ ^{eorum quos} ~~quos~~ depressit; et Soc
iam quibusdam iudicium sacrosanctum habetur. Joannem
Wonerium quemdam mercatorem Antneopiensem, quibus

laudibus extulerit, pudet legere. Verbo dicam: Lycum puta quem
descripsi, dulci stoliditate ebrum, bonis doctisque infestum,
fucatum, arrogantem, sordidum, vanum, Masarum et gratiarum
odium, denique amicitia Somnium candidorum indignum.
Noveris mi HEINSE, et odisse, nisi iam oderis, incipies: judi-
cium vero Lipsij, hoc in parte, improbare. Sed ut isthuc redeam,
damnant, aut carpunt nonnulli Somnium meum, quia tu elogio
tuo celebras; quasi ineptum patidumque, quidquid laudare boni
sive vel^{int}, sive, ut aliquid mihi tribuam, possint. Bene est:
non omnino desipuisse mihi videor, quia sunt, qui obloquantur.
T Semistocles olim virtutis signum invidiam censuit. ἴτι γὰρ
μεροῦχοι ἄν, ἔδεν ἔρη ποῦττεν λαμπέρ. ἔπει γὰρ πφο-
ρεῖαδ. Ergo inter Somines improbos, hoc quoque genus inveni-
tur, qui velut maculae et nebulae, suffundunt veneni sui auram,
et involutum aut infectum eunt quidquid alienum est: qui
ut mihi noceant, obesse tibi, vir clarissime, non possunt.
supra invidiam doctrinam et ingenij felicitate scandis, et in
media obtenebrantis aevi nocte, novam purpureaque scriptorum
majestate fulges. SCALIGER vero illustris plane et dignus
majoribus suis vir, perfectissimo libro quanta insit veritati
vis, ostendit. Quae decipiunt, cum Senecam dicam, nihil habent
solidi. Tenne est mendacium: perluceat, si diligenter inspexi-
ris. Quis pudor sycophantam imbet? Nos vero Heroi
illi applaudimus, qui in extrema senectute tam insigne
pretatis officium familiae manibus praestitit; non sibi ~~reddidit~~,
sed se majoribus reddidit, — et per obstantes caterbas
Explicuit sua victor arma.

Legi, relegi totam Confutationem, legendam sic amicis dedi.
idem sentiunt, hunc unum dignum esse, qui Illustrissimam
stirpe nasceretur. Ergo fuere Troes SCALIGERI: sed ne

desinant, ille facit, qui extendere familiam suam non potest, nisi
ut claudat. De Priapi et Lavernae sacerdote loqui iam desino.
meliores sermones nostri, quam ut saepius eodem lato inquinantur.
Insaniat suo malo, et qui scelerum conscientiam non potuit,
paenam concoquat. Habeat factores suos, aut symmystes: aut
nobis non licebit bonis esse, aut improborum minas, imas, ma-
chinas contemnere. A SCALIGERO amari me, gloriosum
duco: cultum et reverentiam reddo, vitam et valetudinem
voveo, et Sunc animum, ut frui deinceps fama sua velit, et
felicitate. Ex aemulis duos quidem iam Parca sustulit,
Titium et Delrium. Atque sic ex Hispania redux, in meta
itineris, iam vicinus urbi nostrae, in via et curru repe-
tino morbo correptus fuit, ac tribus post diebus perijt. De
Titio vero hoc tantum, sed certo scio, ivisse in communem
locum. Sic fatum tandem frangit odia, leviora si feramus.
Vita militia est, et per impedimenta, atque adeo discrimina
ad bonam mentem itat. Armis vero opus, non à Vulcano,
sed Minerva; non in Cyclopus, sed Sapientiae officina cubit.
Et via etiam ut communem tesseram capiamus? Animum
famoso improborum omnium strepitu majorem. Sic censes
enim, optimum esse, audire posse, et posse contemnere;
et ego censeo, sed te amo, et tunc mihi posco pectus
in quo habitem. Candorem et benevolentiam adfero, et simul
invenio, firmum amicitiae vinculum: sed animi ingenique
tui praeclarissimas dotes non minori adfectu prosequor, quem
sic ecce nomine meo signo.

Erycius Puteanus.

Vale Clarissime Viri, et delictum Masarum, et amicitiae
fide aliquid cogitationum tuarum apud me deponere. quid
scribas, quid moliaris, quid et quomodo agas. Lovanij, V.
Kal. Decemb. M. DC. VIII.

Tterum salve. ~~HEINSI~~.

Statim providisti
adtingitur epi. polo.

Vt epistolam claudam, sic quoque te alloquor mi HEINSI;
quasi satis etiam verbosus non fuerim. Sed Saec ubertas,
aut potius garrulitas, amorem indicat. Gratiae etiam pro
libri munera adscribendae erant, et magnae, ut munus
ipsum carum Gabii, ac plane pro +Sesarro. Vivet iste
HERCVLES, quamdiu Musae, imo vero Musarum ipse
erit, et terrori non uni monstro. Iam Panegyricus uterque
talis est, ut imponere silentium invidis omnibus possit.
Sed quid audio? in Aristotele te esse? O dignum
ingenio tuo auctorem! imo, o dignum auctorem tuo ingenio!
Quales litterae esse debeant, tu ostendes. Latent etiam,
aut negliguntur veteres illi Aristotelis Interpretes, et nescio
quibus commentarijs scholae passim occupantur. Isti re-
ducendi, si pellendi sunt, et in libertatem suam Sapiencia
restituenda. Tu facies quoque, aut nemo faciet: sed me
quem coepisti, amare perges. Mulierem hanc natus
sum, cui tuto videbar litteras meas posse credere: tu
aut ista, aut alia occasione utere. Haec addidi,
IV. Eidus Decemb. MDCC. VIII. ut statim ad tuas
rescripsisse me videas. Tuis omnibus, tamquam meis
salutem precor,

T. Erycius Puteanus.

Clarissimo Viro
D. DANIELI HEINSIO,
Belgarum Psoence,

Lugduni Bataavorum.

Statim procedenti
ad subingatur
epi Poln.

Tertium Salve.

Est in Academia Sac nostrâ vir
Clarissimus GERARDVS CORSELIVS,
Primarius Professor Iuris, et imper
Græcarum literarum: is bene adfectu
salutem tibi nunciat. Item utor

Sic familiariter IO. HOLLANTIO, qui anat.
me, et aeris causâ Pragâ nuper ad nos
venit; vir in re tantâ modestus do-
ctusque, sed tui nominis famæque stu-
diosissimus: Sunc cultum perscribi à
me voluit. Vale.

Clarissimo Viro
D. Danieli Heinsio.

Leidam.

9
Clarissime Doctissimæque Vir,

Delicias ego litteras tuas, divitias orationes dico, quas accepi:
et à quo meliores aut expectem, aut sperem? Vicisti ævum
tuum, et ut invenias quicum certes, ipsa Antiquitas tibi
provocanda. Sic ego loquor, alij sentiunt tamen, quos
virtus tua pungit, decus cruciat: eo magis, quia hoc tantum
populi calumnijsque suis consequuntur, ut odium incurrant.
Sed hoc semel omittamus. De studijs tuis volupe mihi
fuit intelligere. Ipsa opem tuam Philosophia implorat, nec
negare potes. Pauflatim igitur, mi Amicissime HEINSE,
et sic uteris divino ingenio tuo, ut diutius utaris. Ho-
mines sumus, fragiles sumus: corporis quoque ratio sa-
benda est, ne mens pigrescat. Vides amorem meum. nam
cum avidissime lucubrations tuas cupiam, et pene ingeam;
tamen valetudinem praepono. Hanc igitur curabis ante
omnia; facturus omnia, si illam praestiteris. Plura
jam non addo. scribam enim propediem uberius, et simul
Consolationem Caecitatis mittam, quam ad Cancellarium
Geldriae nostrae scripsi, GUIL. CRIPVIM, virum dignitate
et doctrina egregium, ac nuperrime utroque lumine orbatum.
Sic meo aere tuum aurum eliciam, tuasque gemmas: quas
magno etiam emere paratus sum. Siquid mittes, mittes
sine sumptu tuo: talia tua sunt, ut nihil addere opera
Bibliopegi possit. A Clariss. CORSELLIO salutem vel
amicissimam. HOLLANTIVM expecto. Hæc tunc pise ali-
quandiu fuit J. O virum tui amantem! et qui veram ve-
teremque illam Philosophiam suspirat. Vale, Vir summe,
et ab omni posteritate sciende. ADERBAE meo jam
scriptum puta. is Belga est, stirpe nobilis, ingenio cultis-
simus; sed in Italia jam agit, et contendere mecum videtur,
ut te magis amet. Orationes tuas ad Cardinalem BOR-

vulgari
sonante

ROMAENA missurus sum, magnum melioris litteraturae
patronum, qui impulsu meo Bibliothecam publicam Mediolanensem
erigit, aut potius jam erexit, sumptu centum millium aureorum.
Quam aride tuam illam pro Bibliothecarij munere gratiarum
actionem leget! imò talem sibi optabit. Iterum vale,
Vir incomparabilis, et me ama. Lovanii, X. Kal. Junii.
M. DC. LX. De inducijs nuper orationem huius habui, et
πολιτικῶς disserui. Utinam adsim, aut adsis; et iudicio
tuo firmar! Dabitur, et fortassis hac aestate excurram.
Clarissimo D. VORSTIO, iam Rectori, salutem adscribo, item
D. BAVIO.

Doctrinae et Virtutis tuae
aeternus cultor

Erycius Puteanus.

Lugdunum Batavorum.

Domino et amico suo.

Doctrinae,

Amore et Delectatione omni

D. DANIELI HEINSIO,

Clarissimo summoque Viro

Litterarum verum decus ac lumen,

Amice Magne,

Epistolam tuam ultimam tanto affectu legi, ut lacrymas effunderim. Rapiisti animum meum, sed tantae benevolentiae, tanto amori impari, et qui se dolet impari esse. Cum ignem scribas, quid mirum me accendi? Caleant alii, ego ardeo: infelix equidem, quod coram mihi vivere in complexu tuo non liceat, teque totum venerari. Cum viderem filium, in imagine saltem partem voluptatis Sansi: qui sic patrem refert, ut ingenio, eruditione, industria famam eius videatur posse sustinere. Eadem Humanitas, bonitas, candor: utinam et valetudo! Vernaculus ille aër si infestus aut noxius; nostrum rursus experiatur, sed in Arce Sac, non minus Sanitatis, quam Palladis sede. Si patieris, meus tantisper filius erit, qui nullum iam domi habeo, teque mihi praesentem quotidie faciet. Poterit sine etiam, sed firmior, in Galliam se conferre: non dicam eruditionis, quam totam apud te habet; sed linguae Gallicae causam, quam sic etiam ^{inchoat} familiarem reddere sibi, aut saltem praelibare. Quid si et Italicam? Haec nobis item domestica est, ad usum, quasi per lusum, deducenda: proxima Latinae, et matri similis, à praestantissimis ingeniiis prouida excolta. Prorsus apud nos filius tuus, sanquam in Gallia, aut Italia erit; me velut patrem, uxorem meam velut matrem habiturus. Veniat igitur, et vernos hos menses apud nos transigat: quod ego, tanquam maximum beneficium aestimabo. Sic te complector toto animo, et saluere iubeo, totus tuus, et Hercules prorsus nodo,

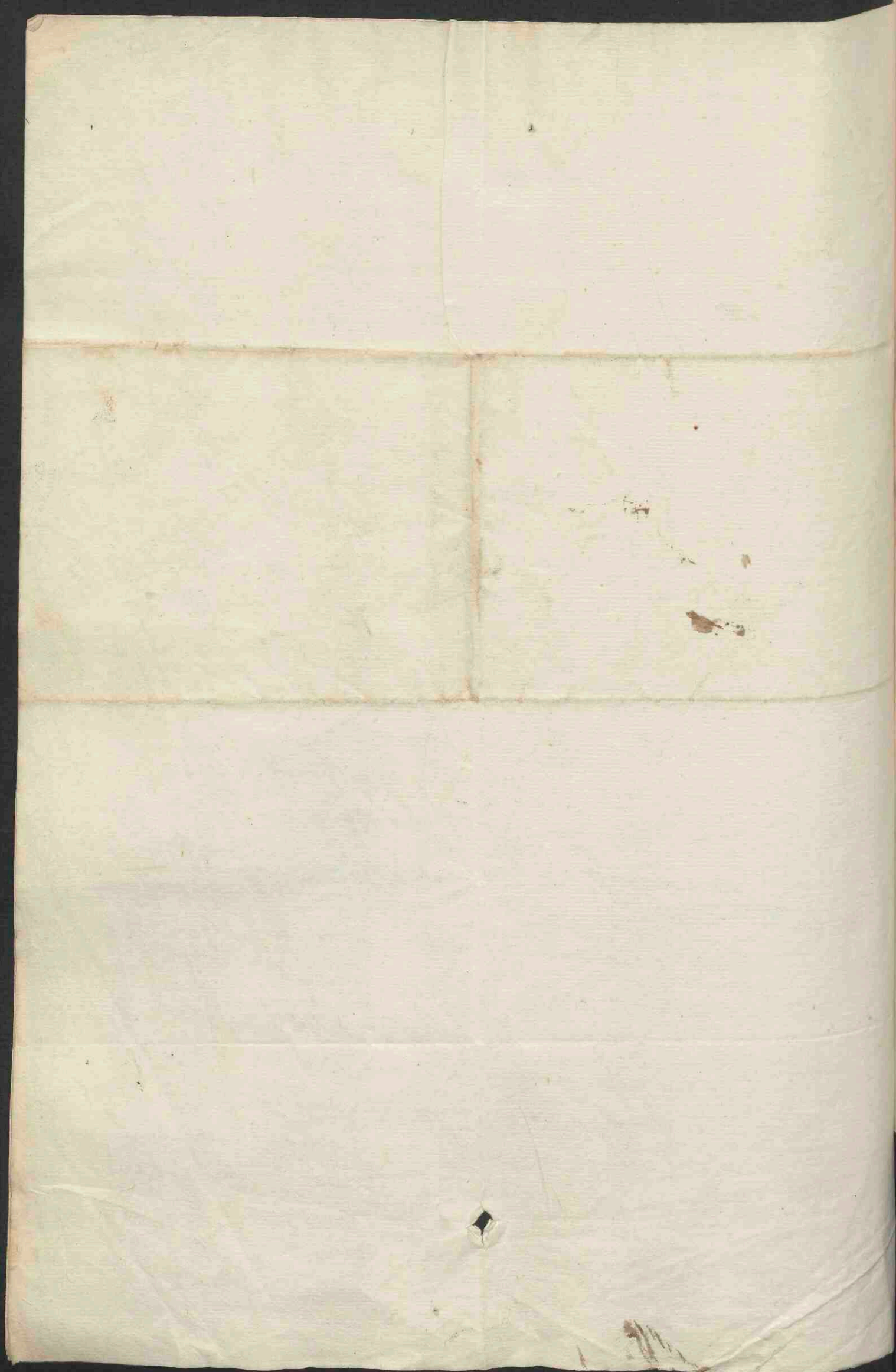
Erycius Puteanus.

Lovanii, in Arce, XVIII. Kal. April.

00. 170. XLV.

[The page contains extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side. The text is too light to transcribe accurately.]

Summo et Incomparabili V. DANIELI HEINSIO

E. Putcanus S. D.

Matum et mortuum an distinguas? Ut vivere me ostendam, ecce loquor: omnino etiam otiosum non fuisse, Sic de BISSEXTO liber indicabit. quamvis, ut tempora sunt, praestet nihil profectò agere, quam in Litteris occupari. Novae Epistolarum Centuriae quo loco Sabendae sint, à te intelligam. Si videris, bene est: sin minus, mittam. Tuum nomen, tanquam lumen usurpavi: nomen amicum, nunquam moviturum. Meum igitur tuo attollere et illustrare conatus sum; ut qui tuum legent, aliquid meo velint tribuere. Sic vivam verò; sic cum moriar, ne quidem obmutescam. Vale, et me si amas, affatu tuo bea. Lovanii, in Arce, vi. Eid. Septemb. M. DC. XXXVII.

IVSTVS meus, et EVGENIA amicam tibi salutem et familiae apprecantur, memores continuo Hospitalitatis tuae: nos vicem quando reddemus? Iterum vale, et vive, unicum Litterarum omnium decus.

[Faint, illegible handwriting on aged paper]

Perillustri VIR,
Ingenio, Doctrinâ, Facundiâ incomparabilis,

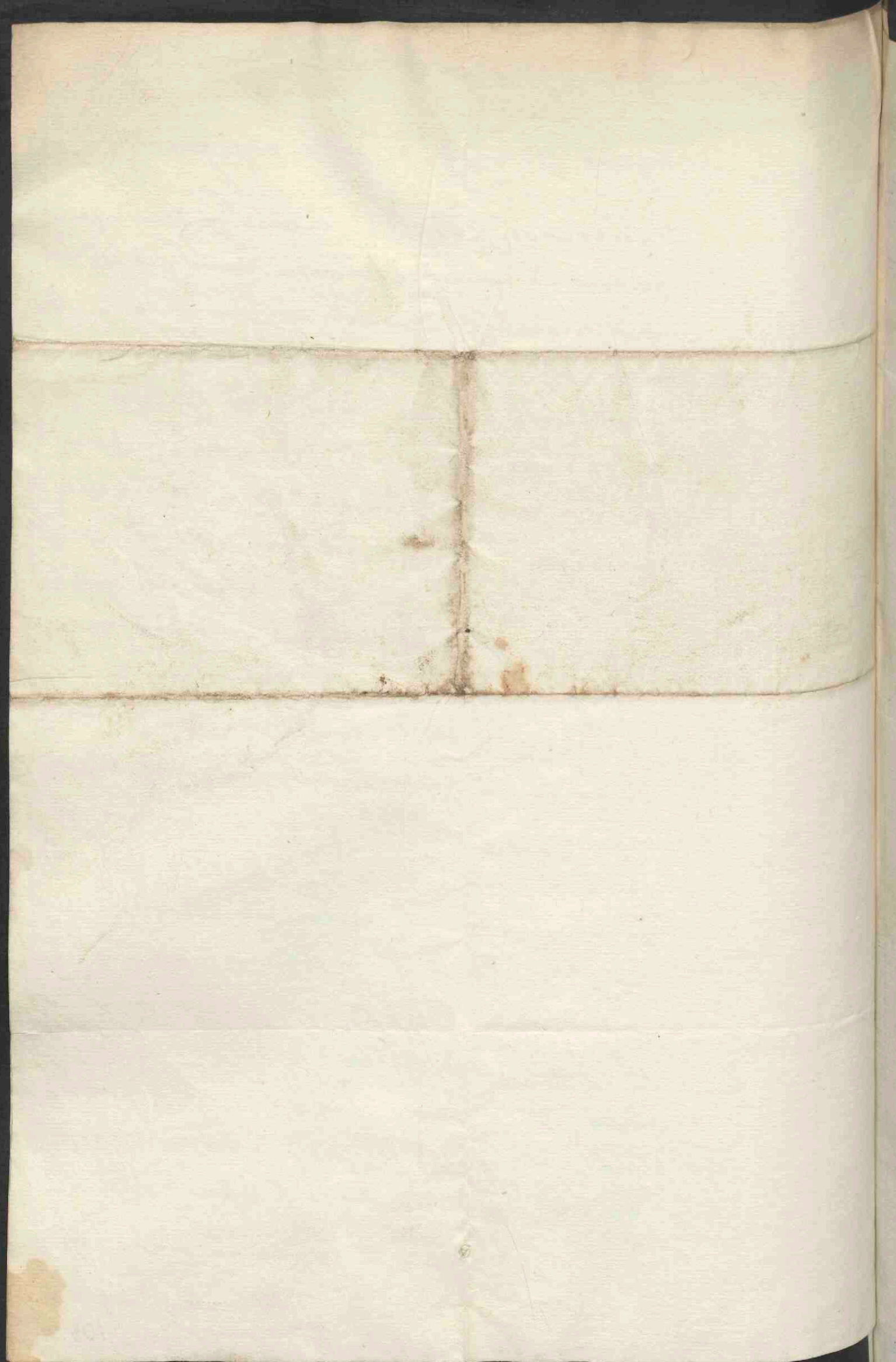
LAMBERTVS VOSSIVS, cultissimi Vir ingenii,
prorsus ad omnem suavitatem natus, ad te So-
noris causâ ibat: quomodo non scriberem? quàm
misi conjunctus est, tam omnia Summo ingenio
tuo defert: et quem magis etiam ego amo, quia
te, ut maximum, colit. Sed nonne iam notus?
Familiariter igitur de se, de me, de bonis sta-
diis aget: sine quibus cum non vivamus, nec
sine te possumus, qui omnis eruditionis anima
ac vita es, Delicium ac decus. Nimirum tractare
Litteras, sequi Elegantias audemus, quia te ducenti
nacti sumus: magni vel idèo, quia tibi familiarissimè
semper animo, interdum alloquimur. quo ut dem-
ceps saepius frui liceat, te per Humanitatis tuae
genium rogamus. Misi nuper quaedam mea, etiam
De Bissexto librum. Utinam iudicium tuum intel-
ligam! Videbar mihi non obvia nostris Sodis emis-
se. An et tibi videor? Bea me saltem Litteris
tuis, ut vigorem capiam; ^{mihi} novos ingenii tui the-
saurus, ut dives sim: aëne meo tuum pergam au-
rum provocare. Vale, et scribe, si me cupis vivere.
Lovanii, in Arce, Propriid. Kal. Febr. M. DC. XL.

Tuus, in te amando nullius affectum
cedens,

E. Putmannus

[Faint, illegible handwriting on aged paper]

Perillustris et Incomparabilis VIR,
AMICE Aeternae,

Ultimae litterae tuae, tanquam caelo mihi missae, ita
me affecere, ut in tuo vivere affectu videar. Et tamen
distuli responsum, ut aliquid simul rerum mearum mit-
terem. Sed, ut multae remorae quotidie, nihil ad huc
paratum erat. In Elvgiis quoque lentiori pergebam calamo:
non enim animo dicam. Hoc Opus (et ausus sum THE-
ATRVM HEROLICVM inscribere) si absolvam, Magnis,
ut spero, placebo: universum tamen à tua Censura
pretium ducetur. Sub praeco nunc CAROLVS V. Im-
perator, Magnus inter Maximos; qui à se adfert, quic-
quid laudari potest. Nova igitur mox ista scribendi
occurrit. Nunc Virum Sumo et Amicum meum.
Singularem MINTARTIVM Sumanitati tuae commendo.
Cum Amicum dico, omnia dico, et praecipue Probitalem
extollo. Iurisconsultus est, et causas sic dicit; eam
integritate, ut laudem apud omnes obtineat. Multum
etiam in lite quâdam eidem ego debet: qui et ipse con-
troversiam apud vos habet. Rogo igitur, et quantum
possum, rogo; ut tuo favore complectaris Virum, tunc
apud Magnos eum litteris iudex. Bene locatum iri ope-
ram, ego ipse confessione Beneficii agnoscam. Nisi fe-
ceris, quicquid feceris, et quicquid alii tua causa. Et suc-
cursus iam sit, ut intellegas, quam vesementer petam. Vale
Literarum Decus, Delicium meum.

Louanii, in Arce, vi. Eid. Septemb. M. DC. XLIII. subito.

Ortatis, Doctrinae, Famae tuae
vires et aeternus Cultor E. Putmannus.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text below the title, possibly a date or location.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs of cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or closing.

Final handwritten text at the very bottom of the page.

Summe et Incomparabilis VIR et AMICE,
Equitum Decus,

Thesauri mihi pereant, si litterae tuae, quas ego soles divitias meas appellare. Ultima hae parvae sunt, sic paucis tamen lineis magnae: penultima mense Junio scriptae erant, et utramque quasi paginam implebant. Bone Deus, quam benignae, quam amicae! Toto certe animo motus sum, quia tuum tam sincerè offers. Hem! si quid tristius accideret, +Salamum, caenaculum, muséum mihi tuum patère? Haec verba tua sunt, sed totidem vincula, quibus et me tibi, et studia mea, id est, ipsam vitam, obstrictam obnoxiamque habes. Tandem igitur intelligo, quam me ames, et quantum divinae naturae tuae debeam: communes enim amicitiae leges excessisti. Sic iam felix, sic etiam securus sum: arcem in Benevolentia tua invēni. Ergo quia tuus, tranquillitate maior: irruant peregrini hostes, nihil timebo. Sed Deus meliora. Ut publica ista tempestas est, non poterit non malacia sequi. Ita spero, et te interim rogo, quae tua sunt, sive nova, sive innovata, mittere ad me velis. Quid si per ELZEVIRIOS, ad MEYRSIUM, vel ad MORBTUM? inde enim facile nanciscar. A me quid exigas? E Theatro meo sic nunc Elogium CAROLI V. habes: de quo si tam benignè iudicas, quam me vehementer amas, alacriori manu calamum promovebo. Veniant, veniant litterae tuae, signae ad huc missae: veniant novae, si ultimae, quod nolum, perierint. Vale Decus Deliciumque saeculi, ac meum.

Divini ingenii tui verus cultor

Erasmus Pullarius.

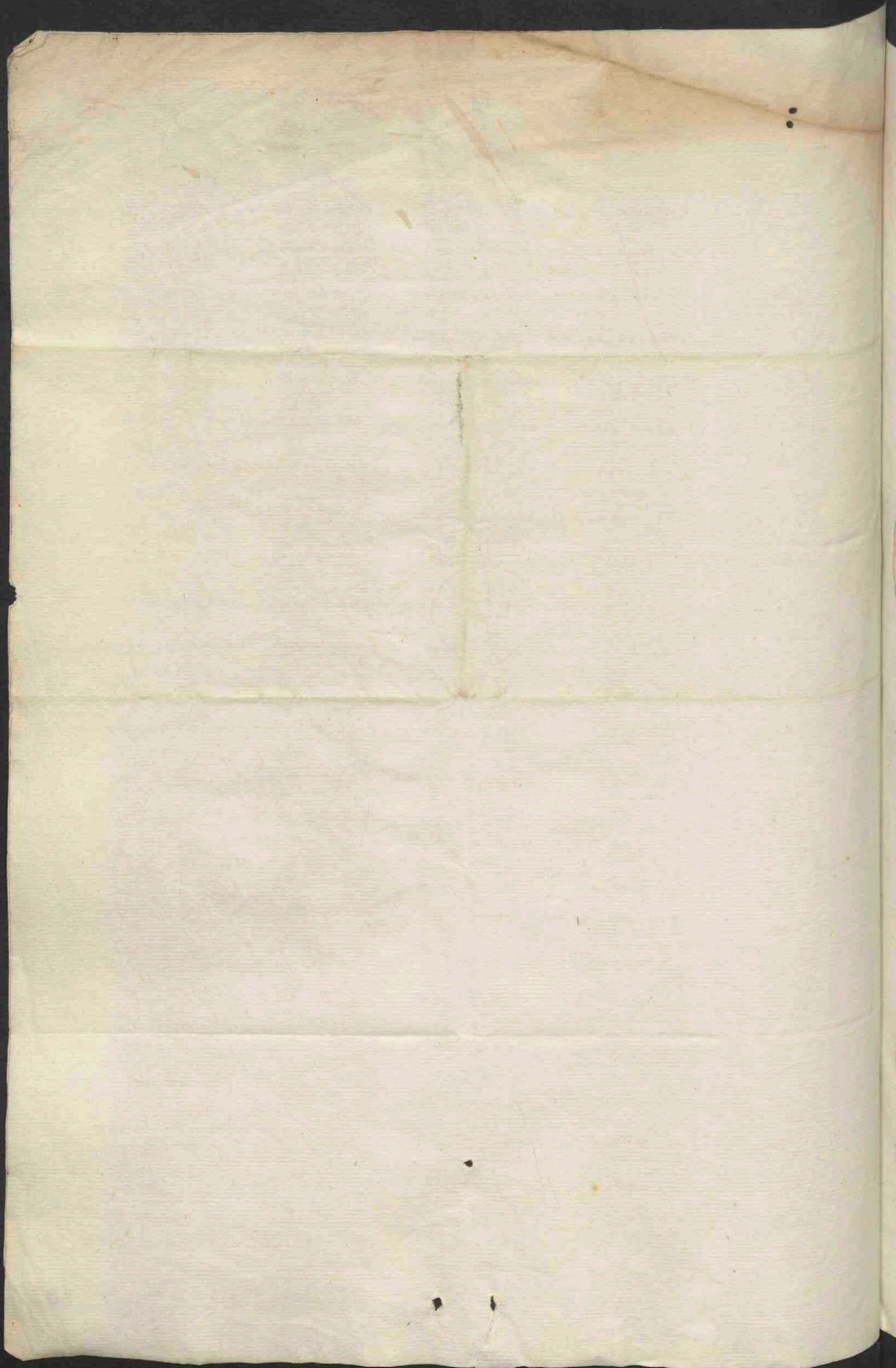
106

Lovanii, in Arce,
XIII. Kal. Octob.
1566. XLIII.

Magna, Nobili, sed Amica manu
Sas mitto.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible due to the age and quality of the paper. It appears to be organized into several paragraphs, with some lines starting with capital letters. There are also some small, dark spots or marks scattered across the page, possibly ink splatters or paper imperfections.

Nicolaus Heinsius Dantelii filius
Summi et Incomparabilis VIRI
amabile GERMEN.

Redditae mihi literae tuae, sanes quam suavissimae, et, ut plenum pretium
indicem, Patris quasi ingenio, atq; etiam manu, scriptae. Illud quam simile!
haec prorsus eadem. Ostendis ingenio, ostendis manu, te HEINSIUM esse,
Patris, veram imaginem, non scribendo tantum, sed et amando exprimis.
Haec tanto maior benevolentia, quanto infra laudes, quas simul deprecis,
positus sum: felix interim, quia amor; et bis felix, quia hoc affectu frui
propediem, et sic coram licebit. Det Deus ab istis aquis plenum mox vi-
gorem; ut sanum te et videam, et complectar. Te, et in te Patrem tuum,
Virorum virum; et literarum Heroem; quem satis etiam venerari non
videar, si inter homines collocem. Venies igitur, et post Aëquas aërem
in hoc calle et Arce asstimabis. Venies, non ut hospes, sed ut Filius; et
me, ut alia desint, affectu Patrem invenies. Vale, et ut nemini cedas,
illum referre peris, cui debes omnia, amandus omnibus. Lovanii, in Ar-
iv. Eid. Augusti. 00 170 XLIV

HEINSIAXI NOMINIS VERUS CULTOR

ERYCIUS PUTZANUS.

Summa de Imperatoribus

Summa de Imperatoribus

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Musae et Suadae antiquae verum exemplum,
 Incomparabilis profecto, ut in caeteris Scriptis, ita et in
 Epistolis tuis vigor et alacritas est: quae cum parvae
 sunt, tanquam gemmae lucent, ac me divitem faciunt,
 si non mole, certe pretio; quamvis nihil in tuis solam mole
 aestimetur. In te invenio et admiror, quod in nemine:
 et nunc etiam in Optimo Eruditissimoque te filio,
 tanquam vera imagine, complector. Tua virtute ad
 summam Litterarum gloriam erectus eras: sequitur
 filius, et paternum nomen suo quoque ingenio sustinet;
 dignus mehercle sic nasci, sic nosci. Valetudo eius iam
 melior: quam tamen in Urbe maluit, quam in Arce
 confirmare; in Valle, quam in colle. Hunc tamen quoties
 conscendit, Delicias mihi novas semper adferre visus,
 Patrem repraesentans. Nunc ecce abiit, Bruxellam, ad
BLITTERSWYCKIUM meum, et inde Antuerpianam profecturus.
 Abiit, et tristiores me relinquit; prorsus tanquam omnia
 simul loci amoenitatem auferat. Auferat vero, et sic
 valeat, teque exsilet; quo omnia voto includo. Si
 fortassis non omnino ad hoc propitiam Hygeiam experietur;
 proximo Vere (quod te per amicitiam nostram rogo) ad
 nos redeat, Arcem occupet, meus sit, et me sic etiam
 velit Patrem Sabere; tot ^a Amicos, quot in Urbe Viri Docti
 sunt: quos ego, quia Principem te Litterarum agnoscunt,
 suspiciuntque, Doctos appello. Vale, meum Decus, et tan-
 quam plura scribam, filium audi. Lovanii, in Arce, XIII. Kal.
 Novemb. M. DC. XLIV.

Tuo amore felix

Erycius Puteanus.

Musee de l'Inde... 17. 17. 17.

Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be organized into several paragraphs or sections, with some lines starting with capital letters. There are some faint markings that resemble the letters 'A', 'B', and 'C' in circles, possibly serving as section markers or initials.

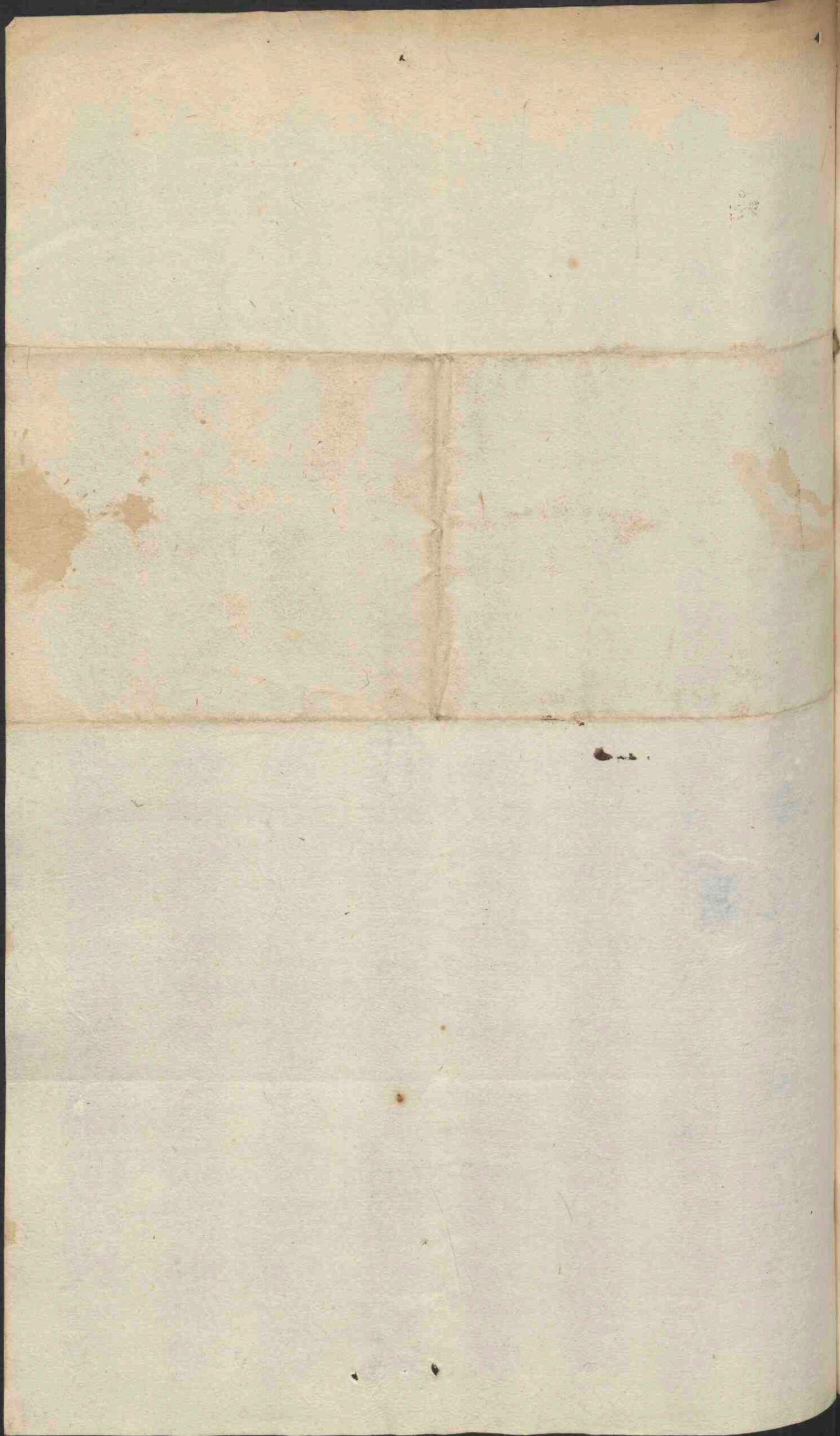
Kaufmann

Summo et Perillastro Viro DAN. HEINSIO
E. Puteanus S. D.

Amicitia nostra, Vir Incomparabilis, quia non
potest ab Humanitatis officio separari, nunc
experiri audeo, quantum meâ facturus es causâ,
qui tuâ sponte benignus es. Commendo No-
bilissimum Sunc, et omni genere Virtutum
praestantissimum Virum, egregium, ut omnia
dicam, gentis Polonicae, et maturam decus.
Sane ut variâ peregrinatione cultissimas
Europae plagas perlustrare pergat, famâ
ipsâ in Bataviam vestram transitur; ut in-
spiciat coram, quae absens admirari satis non
potuit; tuo autem imprimis vultu et ser-
mone fruatur. Reipublicae pars Academia
est; sed tuum in Academia nomen non nisi
lumen est, quod cum per universum Orben
se spargat, viros ubique magnos recreat et
allicit. Huc redeo, et Sunc verè magnus dico;
quem ut novisse mihi gloriosum est: ita suave
tibi pariter erit. Historiam meam Lusubricam
nuper ad te misi: an accepisti? Si me amas,
scribe. Litterae enim tuae delectatione meae sunt.
Vale. Lovanii, in Arce, XII. Kal. Junij, 1610. XXX.
Clarissimo V. GERARDO VOSSIO ut Salutem dicas rogo.

Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

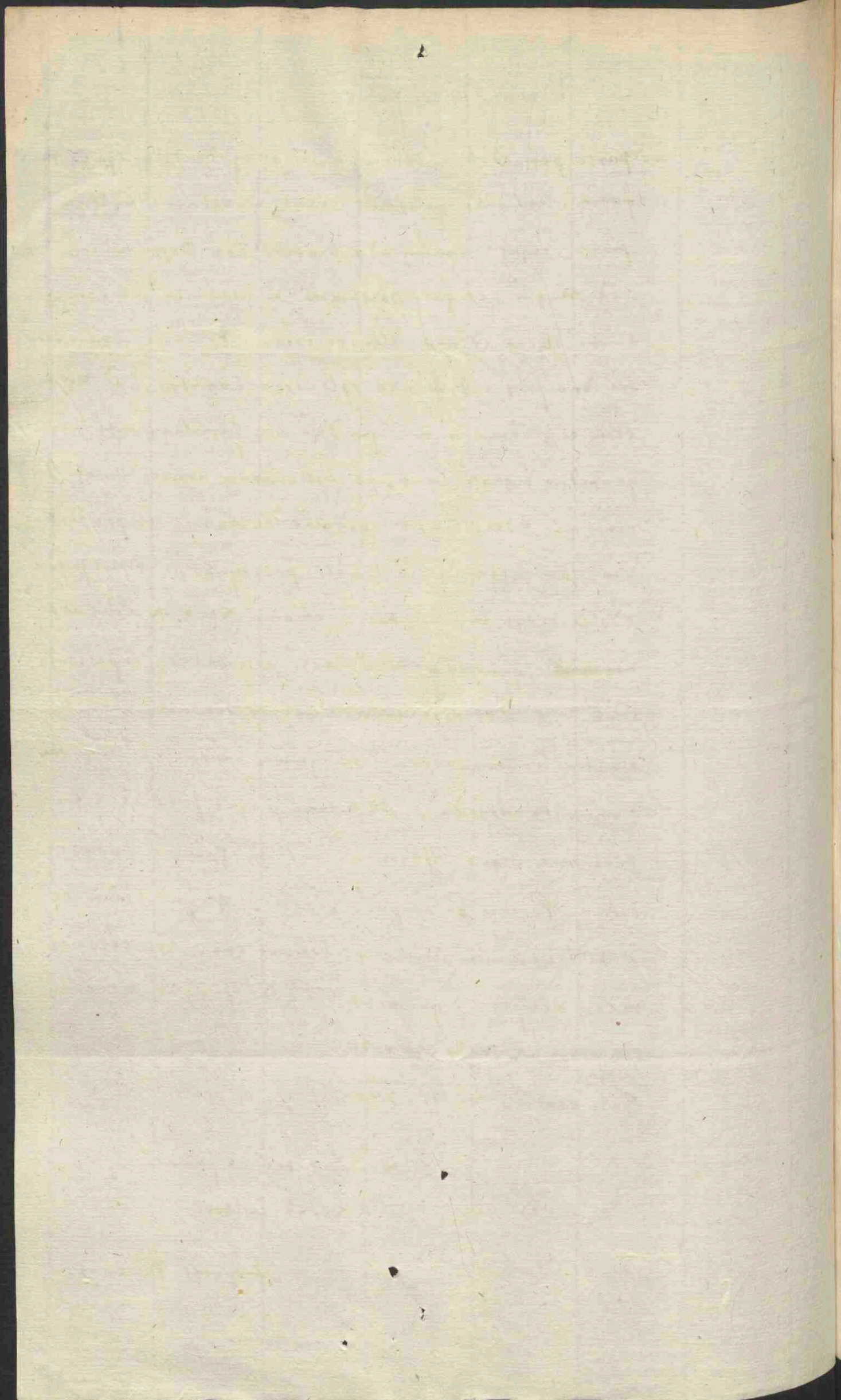
Perillustris VIR,

Sparsa per Orbem terrarum ingenij doctrinaeque tuae fama, has tibi molestias creat: cernere vultum cupiunt, cujus animum admirantur, non Docti tantum Viri, sed Magni, et qui Doctrinam in magnitudine computant. Ecce, adsunt Illustrissimi Palatini Cracovien- sis duo filij, Fortunae splendore Comites, ad virtutem et gloriam nati, qui sua me familiaritate aliquamdiu dignati sunt; ut Litterarum amoenitates San- rarent. Adest simul egregiae doctrinae et prudentiae Vir, ne caeteras sic laudes prosequar, utriusque adolescentis Gubernator: et quia vere Nobilis est, ~~ostendit~~ ^{ostendit}, quatenam Nobilitati ornamenta capessenda sunt. Amplectere tam Illustris fratres, tam in- signem Gubernatorem; et quam Clarus es, tam ^{su-} manum te ostende. Ad meum quoque patris Sosvrem pertinere, tuo affectu auctos in Patriam suam re- dire. Peccem, si amplius rogem. Aliquid etiam si à te litterarum referent, felicior ero. Genealogiam meam acceperis: quam, ut Gene de familia mereveris, scripseram. Vale, et vive. Bruxellae, subitò, VI. Kal. Sextid. MDCCXXX.

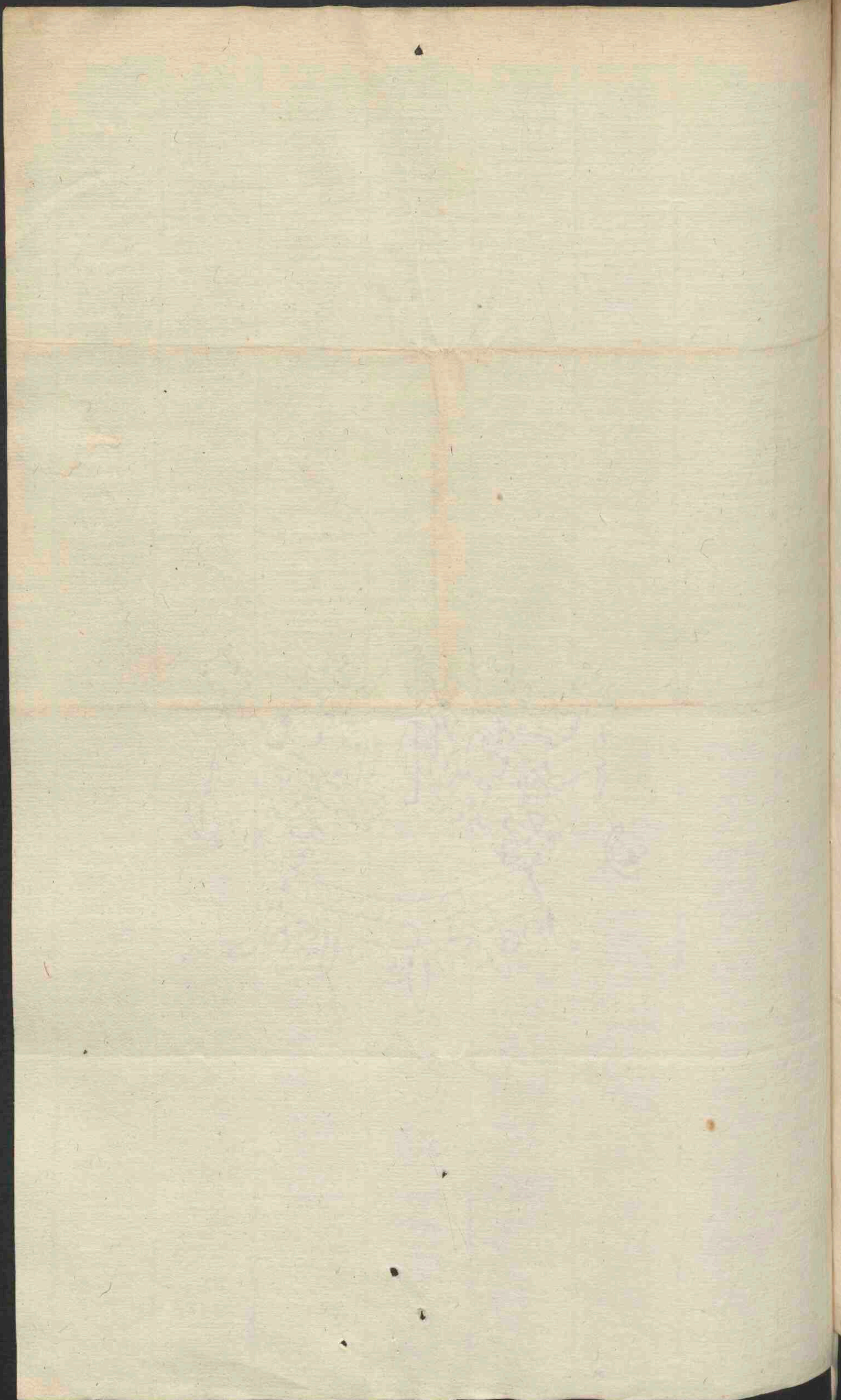
Nominis tui et famae
verus cultor

Erycius Puteanus.

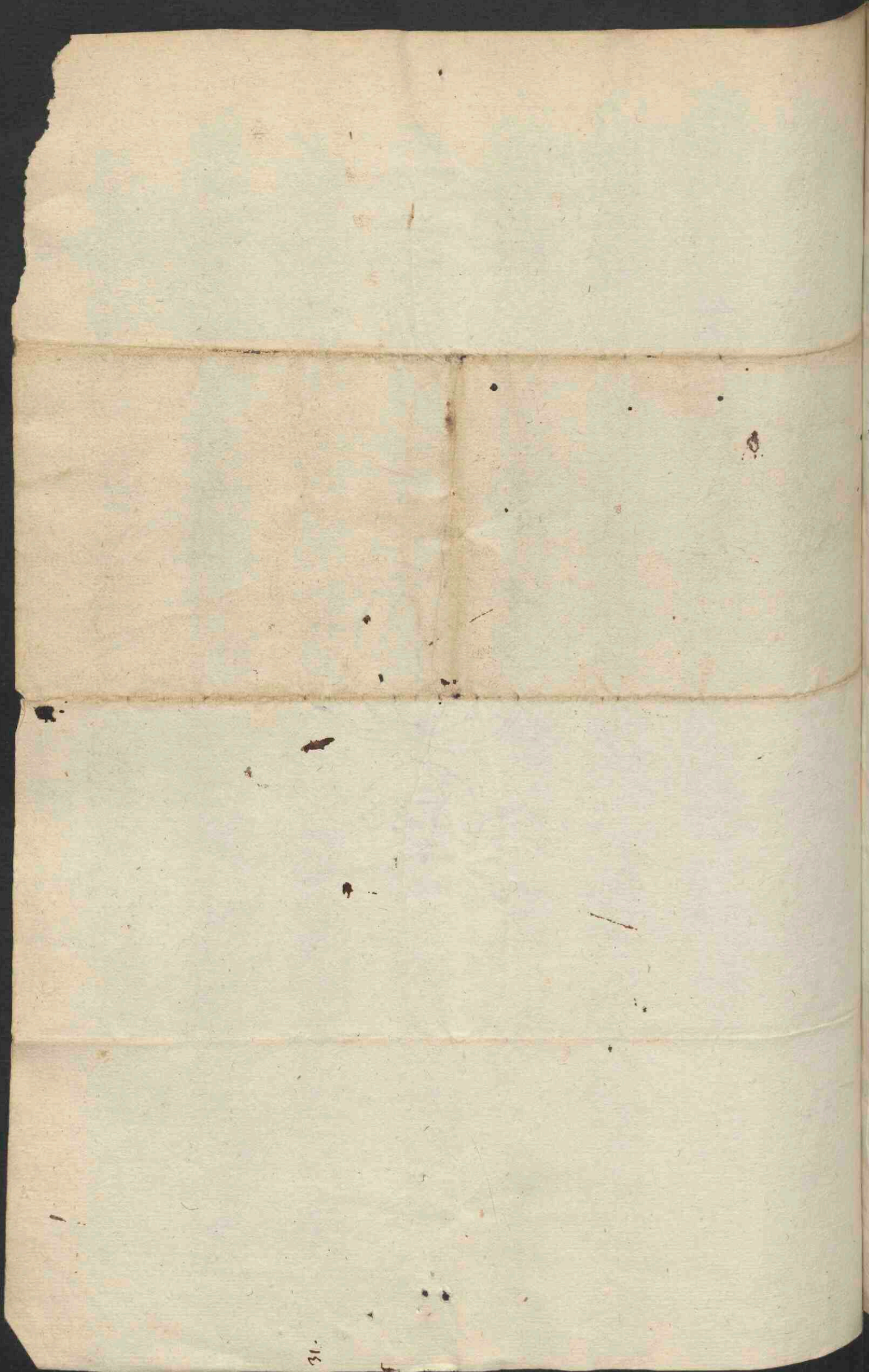
Summo et Incomparabili Viri
DANIELI HEINSIO Erycino Patreanus S. D.

Quas ego sibi, Vir stilo et ingenio maxime, pro immortali munere gratias agam? Nisi novissem divinae mentis tuae dotes, sic cernerem. Nam qui in alijs alios, hac potissimum scriptione vincere seipsum potuisti. Quid dicam? Historia tua est, inusitata quâdam eloqui majestate exurgens. Quam pulcher, tam facilis es, et ab omni affectatione alienus. Habes, quod nemo sciet; et ostendis adesse tibi, quod in Antiquitate admiramur. Me imprimis capit nativa nescio quae dictionis puritas, ingenij ubertas, iudicij felicitas: capit, quod mirari possum, laudare satis non possum. Quot, Bone Deus, dogmata! quot sententiae! Aurum merum. Iam brevitas ipsa facunda est, narratio plena, nequaquam tamen redundans: pulchrior victoria Principis tui, quia tibi scripta. Quod maximum est, facere aeternam potuisti. Sic illam lego, ut satis non legam, et solam velim legere. Argumentum nobis adversum est: sed plus sic stili elegantia praestat. Vale, et me, quem ditare munere potuisti, Litteris Bea. Lovanii, in Arce, Prid. Non. Junij, MDCCXXXI.

DAVID HENNING

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Summe et Incomparabilis VIR, AMICE Aeterne,
Moriar prius, quam suavissimam tui memoriam ex-
nam, etiam post fata in te victurus, imò per te.
HEINSII magnum nomen nulla extinguent saecula;
lumen in futura se extendet. Tibi notum fuisse,
magna vitae pars est; tibi amatum, magna famae.
sed nosci nolim, nisi amer: nunc etiam, quia amor,
notus sum. Hanc sanè, etiam cum sileo, felicitatem
sentio, nunquam non animo loquens. Saepius
volui scribere; occasio defuit: saepius impedito,
ne hoc quidem uti concessum est. Scripsi etiam;
sed eae fortassis litterae, temporum et somnium
vitio, perlatae non sunt. Mi HEINSII, intercipi
ac interverti, quae à me mittuntur, solent, et quae
ad me: de qua improbitate publice, et Socisto De
Anagrammatismo Libello questus sum. Verè enim
libello, et Grammatici duntaxat commatis, à filio
quoque meo IUSTO CAECILIO in lucem protracto.
Quid nebulo unus, casu nuper ad divitias erectus,
audaciâ et adulatione ad Republicanam, sordidissi-
mus interim, et vilissimus, in me, et Amicos meos
omnes, remque Litterarum peccavit, sic videbis.
Adiecta est, praeter Cabalae totius Brevisimum
Specimen, LAMPAS Τετραλυξος ARCANORVM CAE-

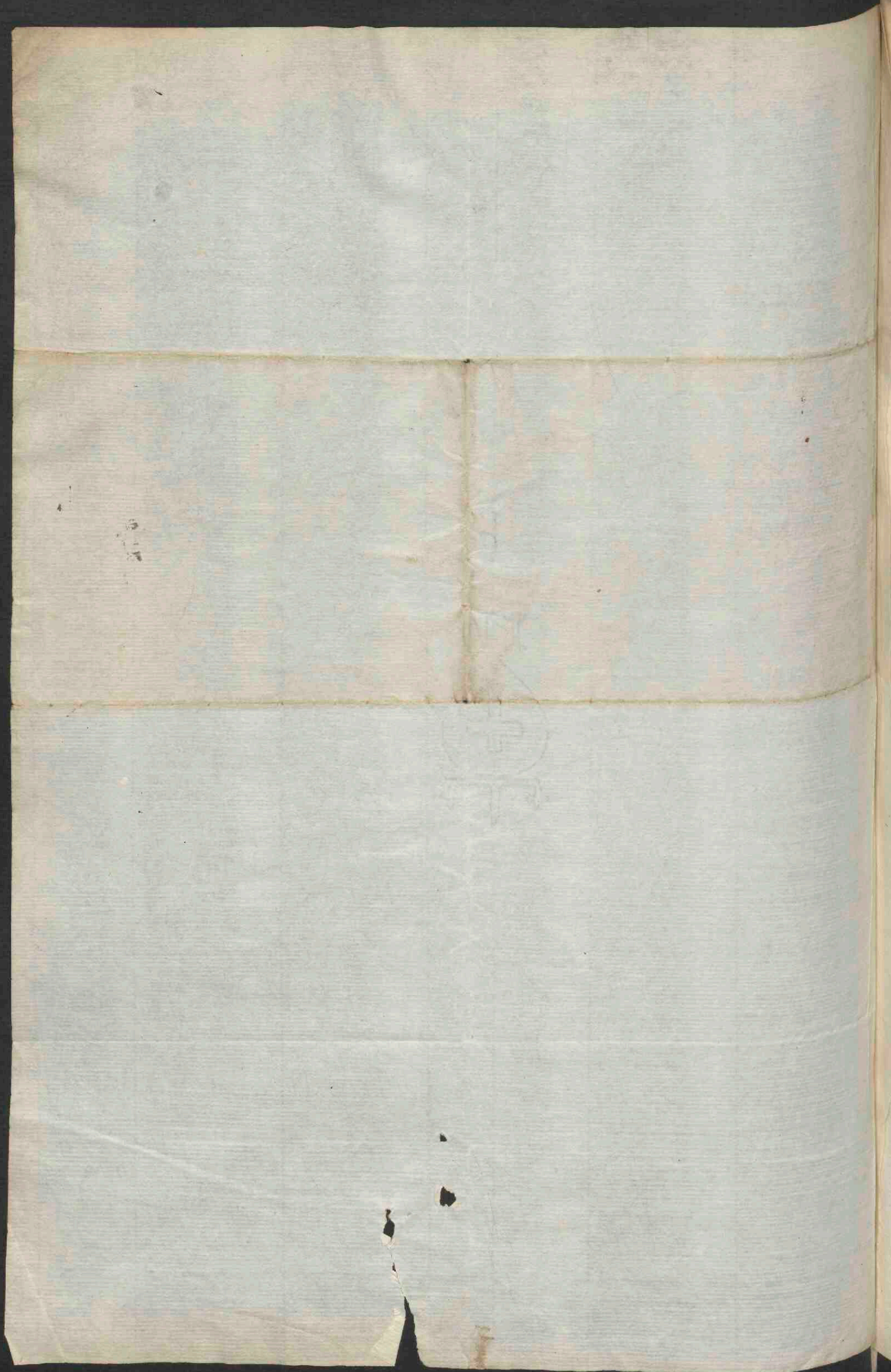
LAESTIVM, digna Auctore suo, VENDELINO; qui, ut
omnibus admirationi esset, ad ipsum tollere caelum Ant
grammatismum potuit, et aeternum reddere. Non
unum doctrinae prodigium leges, sed arduo ingenii con-
pendio elaboratum. Quod statuas tamen, intelligere
volupe erit. Ecce scribendi occasionem, imò mate-
riam suppedito, quemadmodum sumpsit, Litteras
as, tanquam delicias, aestimaturus. Meas, etiam
crebriores, mittere rursus incipiam; ostendāque
non meo me vitio, sed alieno crimine siluisse.
Siquid tamen commissum est, sis nunc ELOGIIS,
scribi coeptis, diluo: quae, ut totidem velut episto-
las accipias rogo. Vale, Decus et Delicium meum
et me ama,

Verum Virtutis, Doctrinae, Famae
Cultorem, penitusque tuum
Erycium Puteanum.

In Arce Regia, Lovanii, XII. Kal. Iulias,
M. DC. XLIII.

nt
had
er
e-
el
y
m
m

Pro
im
qm
m
Gib
or.
Lo

VIR MAXIME, Eruditionis et Humanitati
unicum exemplum, verum decus,

De litteris antea ad me missis nihil iam dico; quas egregius ille RICHTERVS, quas item Amicus ille Lovaniensis adfererat. Sanè quoties scribis, me et eloquio ditas, et amore ceas, et reddis immortalē. Nunc postquam filium tuum, verè tuum, ingenio, moribus, eruditione, vidi et complexus sum, ad caelum surrexi. Gratulor Patri talem filium, filio rursus talem patrem, et utriusq; felicitatem, meam pato. Volebam illum in familia mea, et inter liberos esse: sed id à modestia eius impetrare non potui. Habet igitur in vicinia Hospitum, apud Bonos Sonestosque; et sic tamen noster est, nunc in mensa, nunc in Bibliotheca, familiariter, et ut inter veros Amicos solet. Suaves sic etiam ambulationes nostrae sunt, ad monasteria, et collegia, Libris, praesertim manuscriptoris, instructa. Verberes aliquando ^{suas} dapes erant, nunc vix reliquiae supersunt: quā incuriā, quā injuriā; Hoc fatum Litterarum est. Mireris verò, quā benignam Viri omnes Docti affectum exserant: qui Magni HEINSII nomen aestimant, et in filio patrem venerantur. Sed Saeculo ab ipso intellegas. Capitur verò amoenitate Supra Urbis, et maxime Arcis, Glandiente adhuc caelo; cum nos non minus Genio suo Gratulor, ille capiat, imò et Musis. Ut Arcem vidit, ornare Carmine voluit, et potuit elegantissimo: quod cum et meas contineret Laudes, et potuit elegantissimo: quod cum et meas contineret Laudes, amari me gavisus sum. Sed prolixior nunc non ero. Ad me mitte verò, siquid ad filium voles: Illas autem ultimas, XIII. Kal. Octobris scriptas, ut fasciculum resignabam, à me accepit, et in ipso quidem prandio. Vale, et me ama, Vir tuo ingenio eminentissime, filii felicissime, verum cultorem tui,

Erycium Puleanum.

Pro munusculis
immensum debeo,
quibus non tantam
modo, sed ornatam
Bibliothecam glori-

Lovani, in Arce, IV. Kal. Octob. M.D.C.XLIV.

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is largely illegible due to fading and bleed-through.]

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to be organized into several lines.

Leidam.

Musarum delicio.

DANIELI HEINSIO,

et Equiti,

Summo sacculi nostri Viro,

VIR SUMME, meus APOLLO,

Satis ipse non memini, an scripserim post reditum filii mei, et an aliquid rerum mearum miserim. Nam illa de te cogito semper, ut scribere saepius videar; et sic iudicium tuum ambis, ut siquid edam, publicum non patem, nisi oculis tuis subiiciatur. Accipe nunc hoc non magnum volumen, LINEAS ETHICAS, POLITICAS, MILITARES. Et in POLITICIS quidem tuo exemplo occupare ingenium ausus sum; ut Grevis essem, ubi tu ad felicitatem facundus; et Aristotelis doctrinam in seculam inferrem. Tres duntaxat libros absolvi, et iam pergo. An ausim vero, et operae pretium facturus sim, quemadmodum amicus es, candidè me quaeso mone. NUNDINAS nunc Romanas absolvo, quas prodire velim: sic et alia nonnulla, quae in Musèu affecta iacent: Opera omnia in corpus mox collecturus. Ad ELZEVIUS ~~de~~ ^{de} ~~scripsit~~ ^{scripsit} POMPAM meam PROSPHONETICAM mittere: sed ^{res} ~~res~~ dilata est. Mittam tamen, et tua sic etiam Benevolentia utar. Breviter tantum cum Iuvencillo, quem commendas, agere potui. Egregium esse facile deprehendi: non debui vero sine responso alere. Hoc nunc Breve est; sed permitte quaeso, ut lectione LINEARUM longius videatur. Numen tuum in POLITICIS, ipsam Praefatione, invenies: inspicere, vale, et me ama. Lovanii, in Arce, Postrid. Kal. Octob. MDCC. XLV.

Summus Divini Genii tui
cultor, et ut familiariter dicam,
frater,

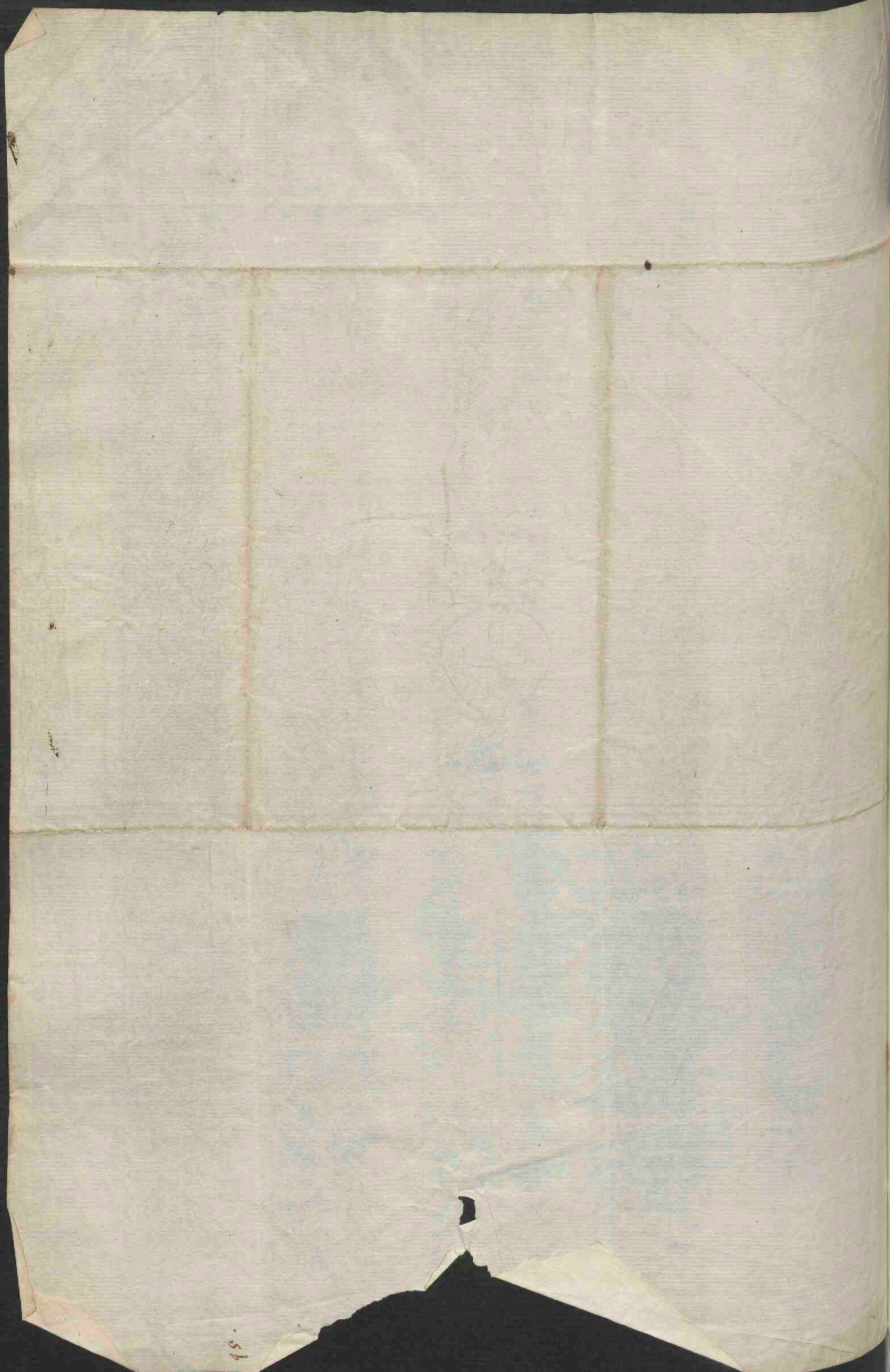
E. Puteanus.

The first part of the manuscript is devoted to a general
 introduction of the subject, and a description of the
 materials used in the experiments. The second part
 contains a detailed account of the experiments, and
 the results obtained. The third part is devoted to
 a discussion of the results, and a comparison with
 the results of other experiments. The fourth part
 contains a summary of the results, and a list of
 references. The fifth part is a list of the
 names of the persons who have assisted in the
 work. The sixth part is a list of the names of
 the persons who have read the manuscript. The
 seventh part is a list of the names of the
 persons who have examined the manuscript. The
 eighth part is a list of the names of the
 persons who have approved the manuscript. The
 ninth part is a list of the names of the
 persons who have signed the manuscript. The
 tenth part is a list of the names of the
 persons who have printed the manuscript.

Printed at the University of Chicago Press, Chicago, Ill., U.S.A.
 1925

Mi Frater,

Ecce, publicâ oratione nuper ^{in Decobra} ~~D. VIRGINEM~~ laudavi.
quod nec tibi ingratum fore argumentum scio. Certe hac fiducia
quicquid dixi, iam mitto. ~~quod tibi~~ ^{quod tibi} ~~est~~ ^{videbis} ~~et~~ ^{quod}
tamen magno tuo nomini non officiet. Hos ego viros amicos tibi
cupio et faventes: et erunt mi HEINSE, si statueris ab uni-
verso mortalium genere summus haberi. Ego quantum te
amen, sine quoque colliges. Nisi nuper Palaestram, et secundo
scripsi; an accepisti? Dubium me silentium tuum facit. Episto-
Larum tres Centurias curavi imprimi: simul videbis. et sic
certe, quanti de doctrinâque tuam faciam. Hic juvenis
cui Palaestra meâ est, videre te voluit, sed cum literis meis
venire. Faciunt mei, quod ego: insigni affectu HEINSEM
suspiciunt. Salve à semper tuo

E. PRUSANO

Lovanii, XVI. Kal. April. MD. C. XII.

Clarissimo Viri

Domino DANIELI HEINSLIO,

Seculi nostri Psoebo,

Annis aeterno.

Lugdunum Batavorum.

Clarissimo et incomparabili Viro DAN. HEINSIO
Erycius Puteanus S. D.

Amabis scio, Vir Maxime, hunc juvenem, non
uno nexu meum, GERARDVM ASPERENVM: et
qui iam tuus esse cupit; quippe Doctrinae tuae
Virtutisque summus et cultor et admirator.
Genere nobilis est, et à se adfert, quod stropem
totam possit illustrare. Honestatem sic amat,
ut natus ad exemplum videatur: sic ingenium
colit, ut industriam vincat omnes. Sedatus
est, maturus, et prorsus Beneficentiam tuam dignus.
Sane ut frui te possit, Lugdunum se confert;
et sedem sic figet, ut animum melioris doctrinae
cupidum expleat. Iuris tractat studia: sed haec
nulla putat, nisi eloquentiae et eruditionis orna-
menta accedant. Sic Lovanii, et in contuber-
no meo vixit; sermonem coluit, ut rebus suffi-
ceret. Etiam in Palaestra mea laudem ade-
ptus est, ingi exercitatione. Nunc summam
studiorum et perfectionem tibi debiturus, com-
mendari à me voluit; ac certe meruit. Huma-
nitatis tuae erit, amare, dirigere, juvare tam
industriam. Cum tua aliquando gloria magnus
erit, nec intercedere Beneficium patetur. Vale,
et cogita in hoc te juvare magnam mei partem
habere. Litteras tuas avidè expecto. Negotium
illud Anglicanum jure miratus sum. Vixi calumniam,
suspicionem quoque dissipari. Sed innocentiam accusari
non potuit. Iterum vale. Lovanii III. Eid. Sextil. 125
1700. XVII.

Inavissimam conjugem
meo et uxoris meae
nomine saluta. Tam praeclarum
tamque praestan-
tem, tibi, vir magnus
gratator. Atque o illam
felicem! nubere ~~maiori~~
non potuit.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the paper's texture and the bleed-through effect. Some words are faintly visible, such as "Handwritten" and "Text".

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

Clarissima et Incomparabilis V.
DANIELI HEINSIO,
Elegantiarum omnium Exemplar.

Lyobannum Bor.

Illustris Vir, et summis major Honoribus,
Ut inde ordiar: debebatur Equestris Virtuti
tuae Dignitas. Sed in te ornare hanc ipsam
Respublica Veneta voluit: Litteras et Doctri-
nam voluit, quae profecto te vivo splendoram
suum non amittent. Gratulor igitur, Brevis
quidem, sed ex animo. Nam ut multa scribam,
adhuc languor meus non sinit, ille à querequo,
ut sic dicam, morbo pertinax et malignus. Quo
reciderim cogita: tres jam menses ant me
lectus ant focus habuit, viribus et vigore de-
stitutum, nunc paulatim ad me redeo: et
sic ad te volui: cuius mihi suavissimae lit-
terae nuper plus solatii dedere, quam exspe-
ctare à Medicis sic et pharmacis potuerim.
Qui litteras has fert, CHRISTOPHORVS SVN-
DERVS est, vir egregie eruditus, ac prorsus
affectu tuo dignissimus. Amicus meus est,
ac licet ipse se commendare satis possit; vo-
luit tamen à me tesseram adferre. Illa non
si scias quam avide expectem, praecipitare
cupias. Omnino dignum luce ~~scriptum est~~,
dignum ~~tua~~ ^{tuascriptum est} directione. Vale, et me amare perge,
verè tuum, vel fratris nomine, E. Puscanum.

Lovanij in Arce, III. Eid. Decemb. MDCLXXIII.

[Faint, illegible handwriting throughout the page, likely bleed-through from the reverse side.]

Lugdunum Bat.

Illustr.
et Equestris Dignitatis Viri
D. DANIELI HEINSIO.

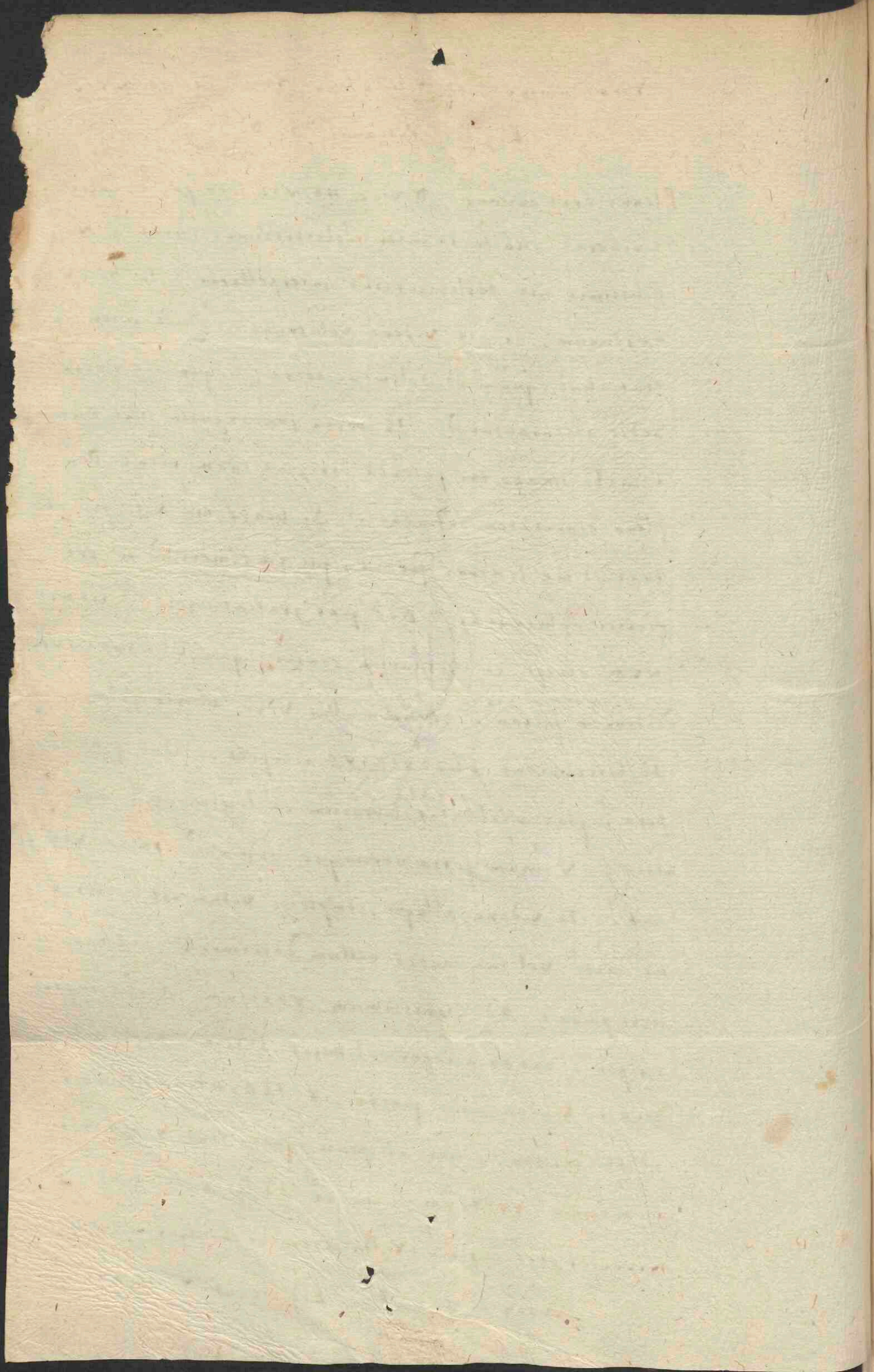
Viro Summo, et Delicio suo, DANIELI HEINSIO

Erycius Puteanus S. D.

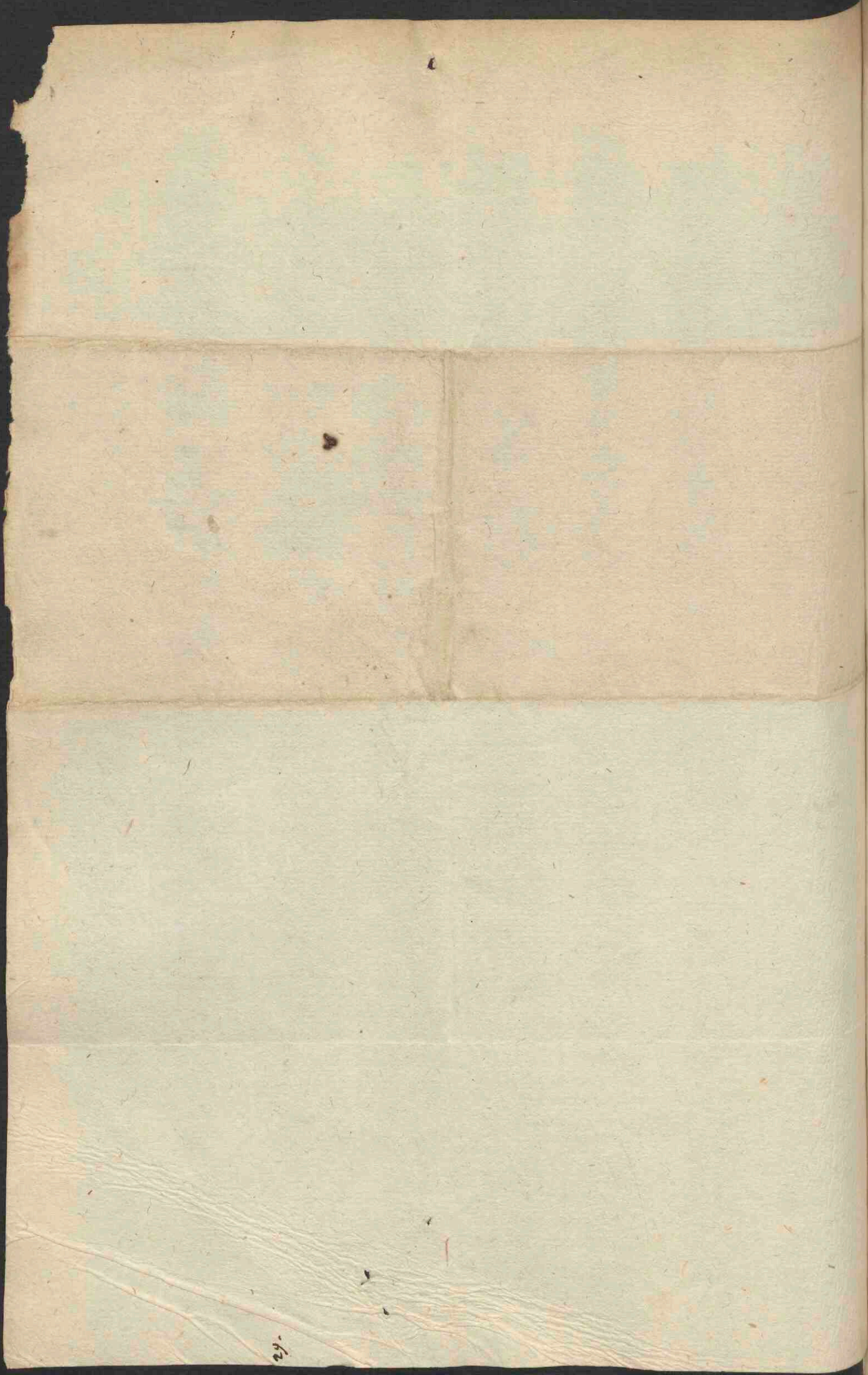
Plenus erat animus, Divine HEINSI, et parè cogor
scribere, subito et inter molestissimas curas à pu-
bilissimis sis Adolescentibus interpellatus. In Bataviâ
Lugdunum, sic te videre voluerunt. Quid autem Soc
erat aliud, quàm ad Solem accedere, à quo tot sidera
Sodie obscurantur? In terrâ iam angusta sunt omnia:
à caelo imago tui petenda est, ut suam mens Dei
plena dignitatem obtineat. Si beare me vis, fac ut
tuas ad me litteras ferant, qui sine meis ad te pro-
ficisci noluerunt. Sed quas gratias agam? GEMI-
NVM accepi, et thesaurum censui, quo CENSORIVM
ditiozem faciam. Nummulos vero ab sis quosdam
Adolescentibus ELZEVIRIVS accipiet. Sed quae tem-
pora! quae infelicitas librorum et litterarum! inge-
misco. Utinam fessa utrumque arma ad pacem veni-
ant! Te videre, alloqui, complecti votum est; et non
ne tanti, vel tuâ causâ bellum detestari? Sed non
licet plura. Ad Clarissimum VOSSIVM uberius nuper
scripsi: eas an acceperit litteras, nescio: nunc saltem
dico. Modum nunc quaero, ut IRRUPTIONES meas
ad te mittam; imò ad ipsum, quem amo vehementer
ac aestimo, VOSSIVM: cui et Adolescentes istos con-
mendatos esse cupio. Vale meum et Litterarum decus.

Lovanij in Brac, Præd. Eid. Sextid. 170. XXIX.

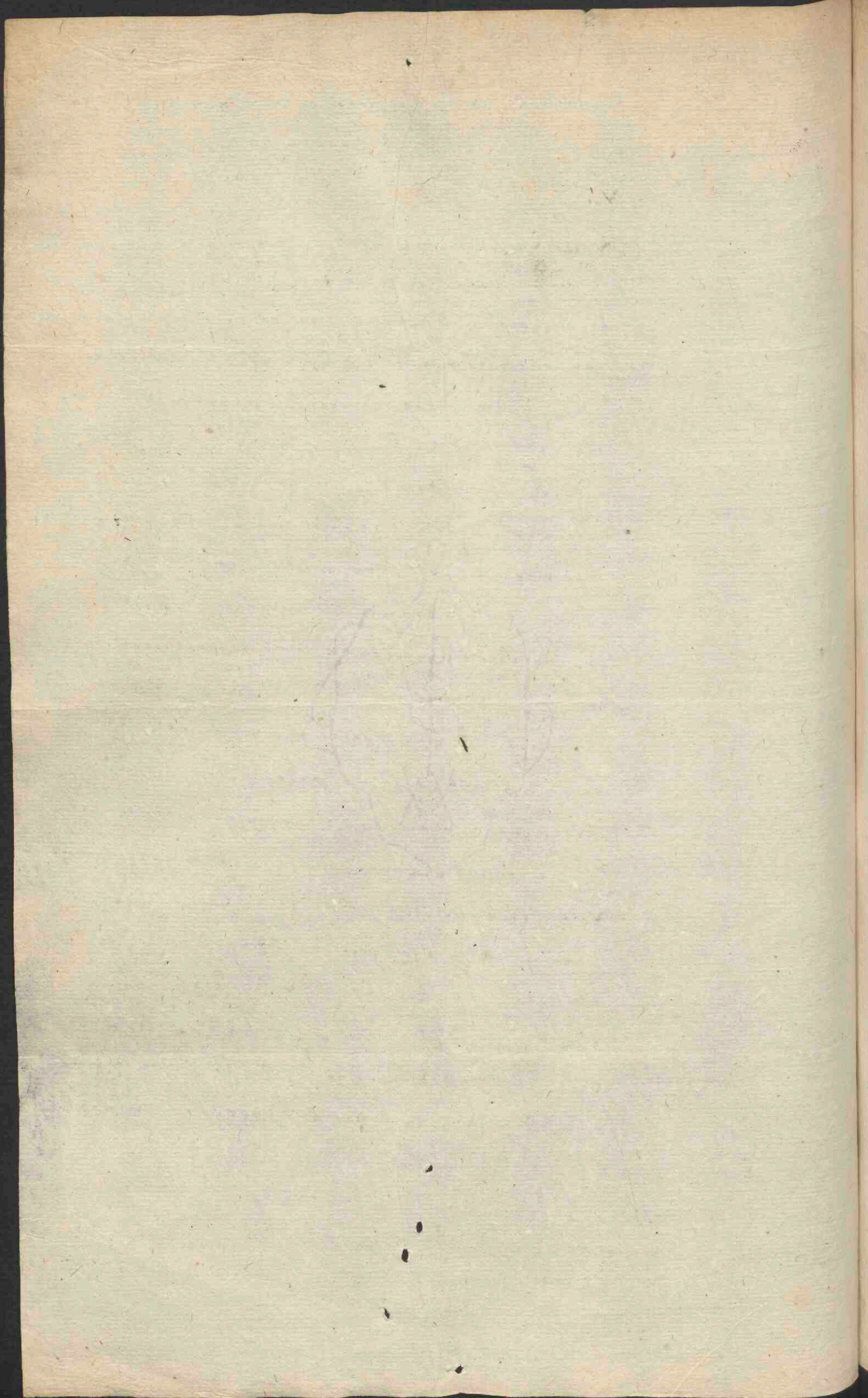
29.

Clarissimo et Incomparabili Viro DANIELI HEINSIO
Erycius Puteanus S. D.

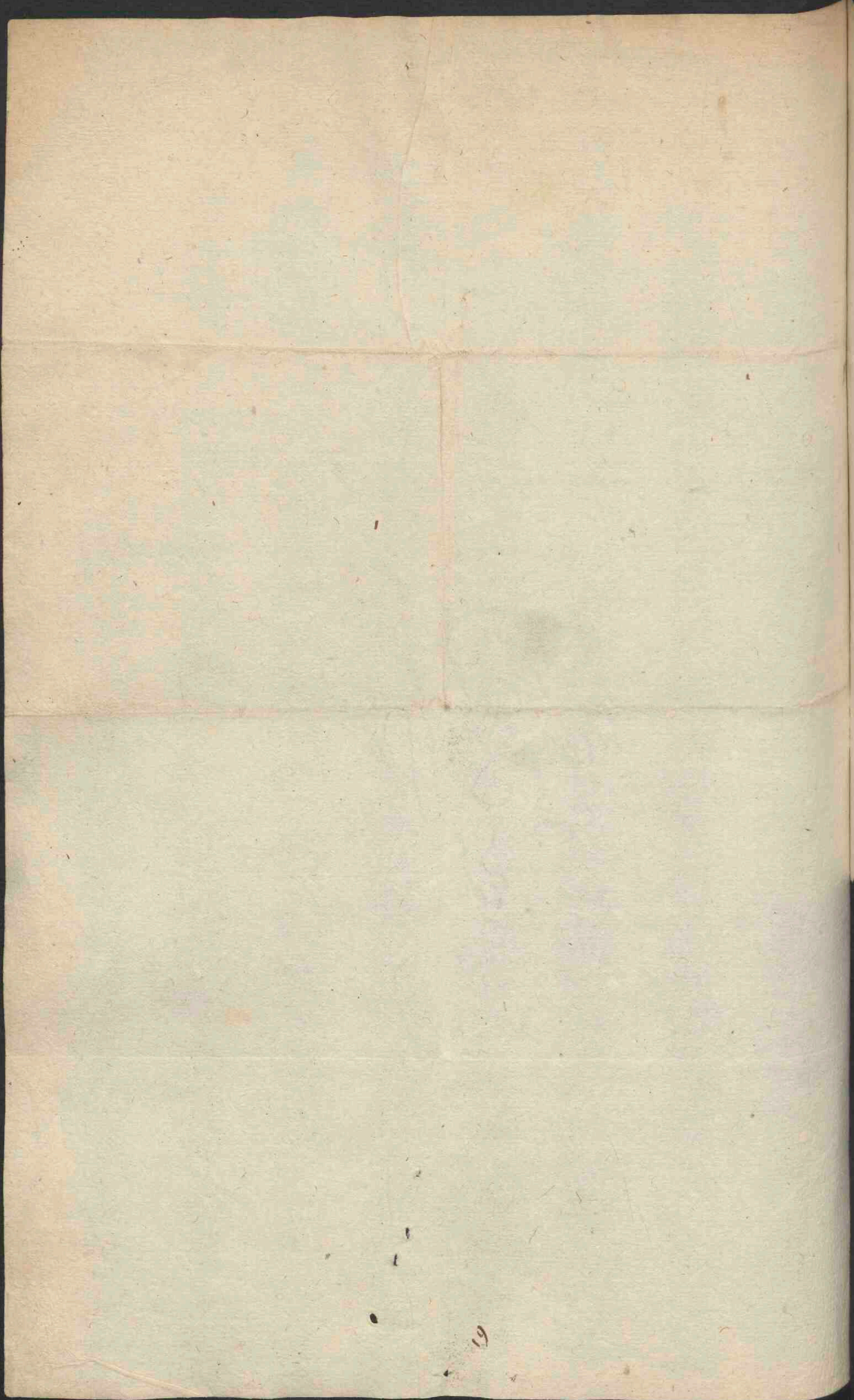
Vir Summe,

Nulla verborum fastidio opus, ut silentium meum excusem: totos hos paene tres menses cum gravissimo conflictatus sum morbo; quem eoque durare potuisse, non immerito mireris. Exhaustus jacui, et unus, ut sic dicam, lineae: prorsus in confinio vitae et mortis. Reduxi tandem à nigro limine pedem, sed tardissimum; donec inter viventes denno haberi coepi. Itaque ut aliquid agerem, PARADOXA ista arte morbum conscripta, absolvi, et publicari. Bene, si non et aliquid morbi sic invenias. Lege tamen, et iudicium tuum prome: quod sacrosanctum mihi erit. Illustrissimi Ordines ornare munus istud à Secretis Divino ingenio tuo voluerunt. Quod si porro deferent, quantum mereris, famam addent, et incrementum rebus suis: nos vero gaudebimus, in uno homine Summa omnia bona conjungi potuisse. Vale, et breviter minus adhuc valentis excusa. Lovanii, in Arce, ad pristinum propemodum nitorem revocatâ. VI. Eid. April. M. DC. XIX.

Amplissimum Clarissimumque RUTGERSIUM sal. vere iubeo. Sed an redijt? Per proximum tabellarium ad eundem exemplar PARADOXORUM mittam.

Clarissime et Incomparabilis VIR,

Nefas putari, si sine literis meis ASPERENVS
abiret. Abit vero, ut redeat, Sini in Galliam
profecturus. Ut cum literis quoque tuis redeat,
ut ad me pariter scribas, te per Humanitatem
tuam rogo. Scire desidero, quæ valeas, quid agas,
et quo labore divinum ingenium occupes. Histo-
riographi munus à Rege Suecorum, ~~mihi~~ ^{collatum} esse,
rimper intellexi: additum stipendium annuum, quo
videri Heros ille voluit, si non aequare doctrinae
tuae felicitatem, saltem intelligere. Amplius enim
tu mereris, quam dare scepra possunt. Tant
ex auro et metallo compacta munera, tamen peri-
tura: tuae dotis aeternae sunt, et velut à
caelo derivatae. Nos te noscimus, et aestimamus
quia à te magnus es: vulgus à liberalitate
Principum iudicium suam deducit. Quare iam
nemini ignotus esse poteris: magnis omnibus
major, et admirabilior, quia non quaeris digni-
tatem, et accipis: atque hoc est vere mereri.
Sed quod unus ~~quis~~ Rex ~~non~~ ^{conferre} omnes debeant,
et uni tibi ~~de~~, ut Reges sunt, et non uno
saeculo digni. Quid dicam? gratulor tibi. Sui
quicquid est tituli et honorarij, et literas saltem
in te felices censeo, quas ingenio tuo extollis.
Ipse quoque, quia literas tracto, serpere iam non

videor; tanquam amicus, frui videor bonis, quae adhaec
infra merita tua ^{ima} ~~iacent~~ ^{iacent}. Tu magis magisque fortunae
favore surge, qui animi patrimonio, sive pecunia
summus es, et Beare eruditionis nomen potes. Cla-
rissimi RYTGERSII, si doctrinam spectes, Am-
plissimi, si dignitatem annumerem VARIAS prodigiis
intelligo; laudatum alyis omnibus opus. Fac quaeso
ut vel meo sumptu particeps sim, et sis delicias pecu-
niam pascam. Ante omnia scribe quaeso: illa
enim affectus sum, ut sine literis tuis infelicia
studia mea putem; sine HEINSIO tristem Sive
Parnassum, et velut amicum. Pluma velim: sed
ASPARENVS meus cogit abrumpere, qui scribenti
adstat, et epistolam expectat abiturus. Commen-
datus tibi verum sit, qui prorsus indole bonus est
et eruditione maturus, tuarum vero tantus cultor
tutum et laudator, et maiorem nesciam. Vale, et ^{lok} ~~fac~~
quam plura legas, Sive nunc audi. Lovanii, ^{III}
Non. Sextil. MDCCXVIII.

Virtutis et Famae tuae
dilectus Cultor

Erycius

134

Engelmanni Rat.

Suorum Historiographo.

NIELI HEINIS,

no et Incomparabili V.

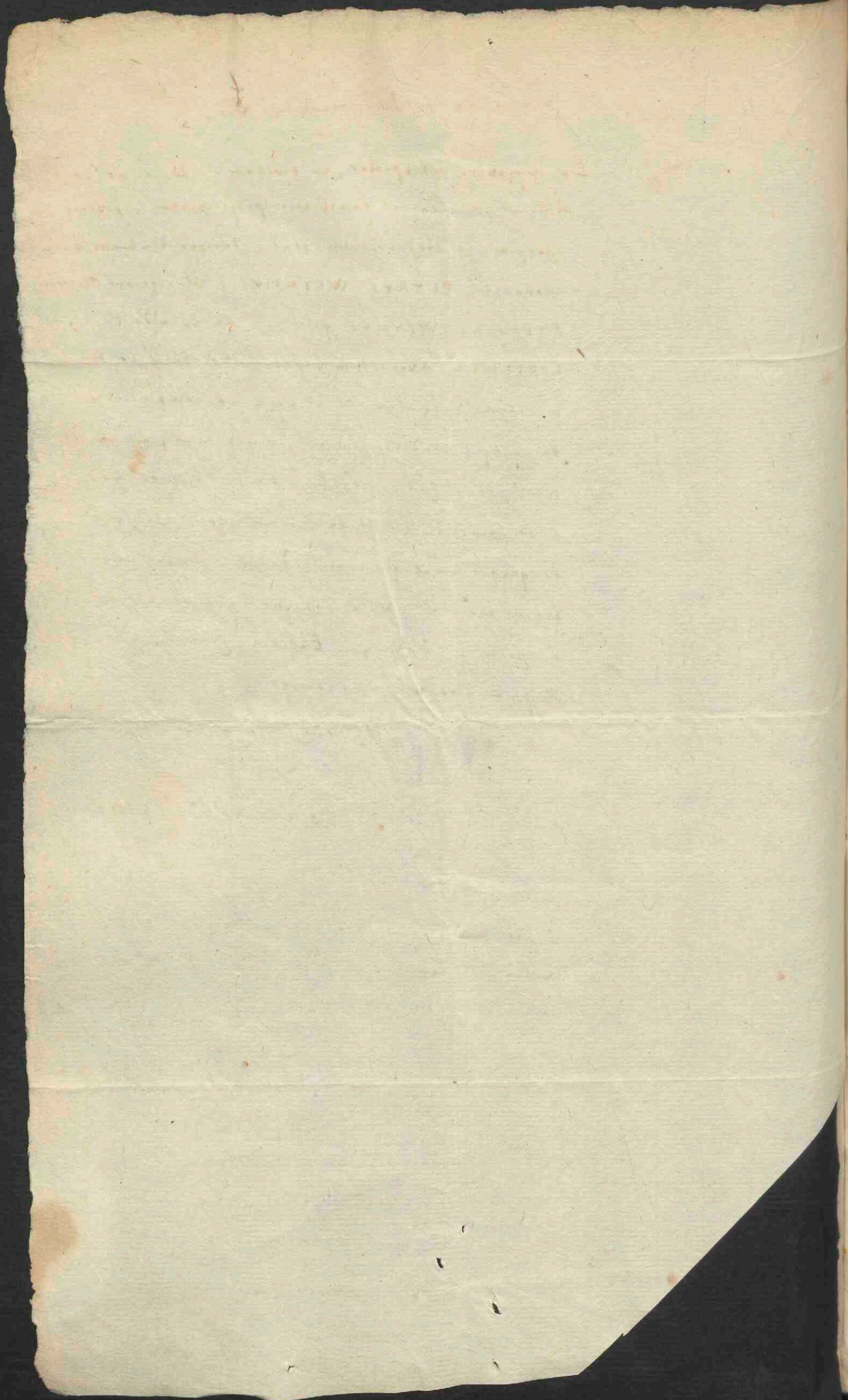
Clarissime et Incomparabili vir,

Ex improvise interpellor, ut scribam. Ecce ad te
Amicus huius meus et familiaris proficiscitur, juvenis
egregius, et elegantiarum studio Jurisprudentiam suam
exornans, PETRVS WEYMSIVS, Clarissimi Doctoris
STEPHANI WEYMSII filius. An es addo?
CORSELIVM Avunculum habet, Mundus Invis et Hu-
manitatis exemplum. Itaque ut complectaris
tui quoque studiosissimum, amice rogo; et ut
intelligat aliquid causam meam fieri, ostende me
a te amari. Haec summa est. Sed quia
te quoque amat qui commendatur, Amore tuo
dignus est. Vale, et fac ut litteras tuas
accipiam. Lovanii, Eidibus Quincid. M. DC. XVI.
Raptim, et vix mens scripsi:

qui TVVS sic tamen esse
velim

ERYCIVS PYTEANVS.

Leges ordinemque Bibliothecae vestrae scire
velim. an perere a te audeo? si fas est, mitte
rec rogo, nisi si fas est.

Clarissimo et Incomparabili V.
DANIELI HEINSIO,
Politices Professori Publico, etc.
Lugdunum Bat.

Dante de H. de V. de
F. Rubenius J. D.

L. 24 tuas exspectabam tuasque
et aliquid deorum regem tui. Sed

in hoc denuo
et non
um pro
mo mar

quia deus ferre hoc silere non potest
Dilecti non nisi id est non potest
alium. F. Rubenius quia tuas tractat

studia, te suscipit, ad mirum, &
proprium adorat. Vixit quos

ERRORES istos, & auctorem exerta
ut porgat Falviam ut rursus

qui adunetas est, ut in Brunum
transmittas rogo utrum, alter ad

CAV. BONVA est, qui non potest animo
ut intellego, struatur meae tabula

Tu vero, si legisti **ENDREMO** ADAMUS
responsum, non accusator molestia mea.

Quid amplius? Religionis affectum nisi
indulgentibus, mi HEINSL, & quia conuictis

absentibus extra amicitiam nos. In
hoc quicquid est controversia habebit

MEDICAE VM iam proparare, duo libri
sunt, ut res circa Lacum Larinum

gestas continent. Hoc ago ut cum
Historia med. tui legant, tuam in ipso

limine nomen, admittentur. Quicquid
miseris, curam mihi erit. Ut dicitur

etiam carius. **SCOTTUS** MEDICAE
Lari non agit, in familiaritate omni

Carly Bortomus venit, an hanc
negotio. Dabo operam et consilia eius

siue vota intelligas, et ut in
morum vasas.

Insussum Principis meus stipendia
mij naper dedit; tam Consulij honorem
dedit, quo L. C. sum exponeret.
Hoc ut scriberem communi quor dno polli.
Volo, ut omnia tibi per tribuam
permittere Louanij vii Mart. Aprilis
1707 1707. XLII.

Virgatus tantissimus

Raptim hinc ad te scribo, ex inopinato hinc
occursum nactus. Scito igitur, valere
me, et quod consuetudine in te meo
flagoris Grotij interdum fruar, flui-
substantia non proferre non posse.
O virum abundabilissimas Equidem sciam
hoc etiam abire, sed praestantiam
diuina illius ingenij, ut mo satis cupiat
nisi, qui vultum praesentis, videtur
et sermones loquuntis, unda usit.
In vultu probitas habet, sermones
doctrinae exquisitissima et p. istatis
sine crivissima sunt in illa. Non putet
solum me illius viri admiratione
captum esse, omnes docti et pi-
quibus illi innotuit, similiter sunt affecti.
Rex ipse non in vultu et d.
Elionis. In quo iudicio plura si non
vacaret, possem tibi narrare.
Quam obsequium in nostris colloquijs
tuo fuit merito, ex ipso modo intelligi
quando ad vos redierit. Illi tibi
figuri ficabit, quo tui videndi desiderio
ipse flagret. D. quos vultu te posse aliquando
in aditu suis copiose vehementer cupi-
diana sacro regione quam sonnet videras.
Quod si huius insula inuisenda cupiditas
te nequam inuadat. Tribus illis, meos oia
vultu quibus vultu d. o. n. an. d. n. s. s.
Sunt autem hi, Julij, Augusti, September. Solus
illorum hoc trimesse in Episcopatu
suo manere, digna sane vigorem qua sonnet videras.

Ille autem dignissimus quæ doctissimus
ubiunque tandem locum fuerit.
Sed ego egregie parturus fueris, in
Angliæ esse rem meam tamquam
Veni hoc momentum, quia spero
tui adventus non semel
Vale ve, clarissimo, et me ad
Londin' prid. Eius April. 1613

Incomparabili V. DANIELI HEINSIO Erycino Puteano

S. D.

Non sanè sine litteris meis ARCERIVS veniet, virorum
maxime; quas antecedit affectus meus, ille ardens, nul-
lisque impedimentis obnoxius. Percent tempora, libera
meus erit, et vel sine manu loquetur. Te quoque sic
praesentem habeo, in litteris, quas aureas, quas gem-
meas appello; in libris, qui admirationem saeculo, licet
duro ac ferreo, incutiunt. Aristarchus tuus ex oculis
meis non recedit; qui quot verba, tot documenta con-
tinet, et omnem ostendit unius ingenio doctrinam ac
scientiam contineri. O te summum! o te Orbis
amore dignum! quem, quoties arctissimae amicitiae
vinculo conjunctum mihi cogito; plures audeo despiciere.
A tuo summo affectu, quod ab ingenio meo non possum,
et aliquam nominis lucem, etiam apud posteros molior.
Qui HEINSIVM admirabuntur, aliquid etiam Puteano
tribuent: nec me sinet tuum probare obscurum iacere.
Paullatim iam ad senium, et mortem imus; atque ego
aliquot etiam annis praecedo, quinquagesimum quinctum
pridie Nonas Novembris nuper ingressus. Votum
nunc meum est, ut ante summum diem adspectu adhae-
tuo et affatu fruatur; quod utinam malacia aliqua Celli

concedat! Haec una iam mihi spes relicta est,
ut liberum deinceps inter nos litterarum con-
sortium sit, et à studijs saltem nostris, paci
et tranquillitati dedicatis, belli saevitia remo-
veatur. Nosti quam sic Purpuram veneremus
vel idèo mitiorem, quia Sacra est, et inter libros
resplendet. Cardinalem DE LA CUEVA dico, qui
magna regiminis pars est, et curas suas cum
studiorum amoenitatibus dividit. Admireris
doctrinam Sominis, qui ut nihil ignoret, legi
omnia, cum dubitare possis, industria major,
an memoria capacior sit: nam qui Saurit
semper, nihil non continet; liberalis rursus
ut promat, quoties colloquium instituitur: in
quo familiarissima ejus humanitas est. Qui
vero tuum ingenium, ut summum et cultissi-
mum aestimat, non illud opinor mihi invidel-
Hoc agam etiam, ut libri tuto transmitti possint
quorum sic nobis inopia est. Desiderabam
Hospinianum de Festis; quaerebam Geminum,
quem Scaliger, aliique passim laudant; exopto

Cam Sulpitium Severum, recenter, ut audio, apud
vos editum: his libris si instruar, divitem me
putabo. Sed Geminus cur non istic et Latine ver-
titur, et typis mandatur? Id sane sit, bene de
genere Sumano mereri. Est Supus quoque notae
Hipparchus in ~~trantum~~^{Aratum}, sunt alij: digni sane nova
luce, qui varijs caelum et tempora tenebris olim
liberarunt. Facem Barbarici temporis (ita mi-
scribitur opus Irruptionum) lente typographus
Sic noster accendit. In Historiam Insubricam Com-
mentarij sunt, et res praecipue medi aevi con-
tinent. Volui autem ipse, novo exemplo, illustratione
mea, et quia noster omnibus placet, grandire. Quid
praeterea nunc dicam? an quod te potissimum spectabit.
Ab Herone, quem nosti, et a Galneo nomen sumit, denique
interpellandus es: ad quem ego scripsi, sex milia flo-
renorum annua offerenda esse. Siquid intelligam,
scies. Numeris autem meis est, omnia, quae ad or-
randum nomen tuum spectant, facere. Ita nunc finio,
ac toto animo te, delictum decusque meum, complector.
Lovani, in Arce, Prid. Non. Ianuarij, anni mvi,
MDCCXXIX. quem felicem voves.

Faint, illegible handwriting on aged, yellowed paper. The text is mostly obscured by fading and bleed-through from the reverse side.

A large, mostly blank section of aged, yellowed paper, possibly representing a folded or heavily faded page. A vertical crease is visible down the center.

A large section of aged, yellowed paper with very faint, illegible handwriting. The text is mostly obscured by fading and bleed-through from the reverse side. There are some small dark spots and a small tear near the bottom center.

Clarissime et Amicissime VIR,

Edita in Hypothesi. v. Centur. IV
1799.

Quae mandaveras curata sunt pro ad REMACLVM ROBERTIVM
scripsi, ab initio excusari, tuam velut meam causam egi.
Hoc tamen magnae virtutes tuae faciunt, ut subdolere
debeat, imo vero et tritari, siquis necessariam festinationi
veniam concedat. De meo affectu ceteros amicos iudicio,
et nunc videre te magis cupio postquam vidi, habere
postquam habui, et otiose doctrinam et candorem tuo frui.
Itaque ad scripta tua me recipio, postquam vox et vultus
subtractus est, et admirandas divinasque ingenii dotes
contemplor. Orationes et Epicedia, jam in manibus meis
sunt, de quibus nisi id sentiam quod tribuere vix aevi nostro
audeam, in ipsam eruditionem et virtutem peccem.
Sed ista apud alios malo, nequid largiri auribus tuis videar:
etsi qui possim, cum a furo omni et fallacis alienum
me perspexeris, et liberum virtus testimonium mereatur?
De itinere tuo sollicitus sum, ob crandam et commotam
istam auram, quae et ipsa aegre discessum tuum ferre,
et impedire quodammodo videtur. Facilem igitur et
faventem precor; et lenire desiderium meum paratus
sum, ut sine impedimento, sine injuria aeris profisciscaris.
Haec enim voti summa est, ut feliciter tibi sit.
Sic vale, et me ama. Lovanii, IV. Eid. Septemb.
D. 1799. [Dissertationem meam de Inducis,
quam videre coeperas, sic non reperio: si cum reliquis
libellulis famulus sarcinae inseruit, bene factum, et
haec occasione perlegeris. Hoc unum nunc rogo, ne in
aliorum manus veniat. Insunt enim quae offendant: deinde,
si retinere eam voles, textique facias; ut exemplar
accipiam. Ecce amicitia nostra uti incipio, et libertatem
adsumo. Salutem certatim nunciant Clariss. CORSELIUS,
FIENSIS, et humanissimus noster BAEIVS.

non edita

Etiam ocreae remissae sunt.
Literarum commercium familiariter
deinceps colemus.

Amore et cultu Tuis

Ergens Pateanus

Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the page.

Roont der God

Post

Post

Magister Johann Christoph
Jungfer von Meyse

Litterarum Poetae

D. DANIEL HEINSIO

Clarissimo Viri

V. C. DANIELI HEINSIO Orbis delicia

Erycius Puteanus S. D.

Mi frater,

Siccine utrumque nostrum consentit astrum, ut in adversis-
simis quoque pares simus? Quod fecisti, feci: et meo parenti
exsequias ibi, post longum tandem morbum extincto. Itaque
tuum ut dolorem credam, meus facit; et ut meum feram, tuus
facit. sic facilis laesi de alieno iudicamus vulnere; et
negligere incipimus, quicquid soli non toleramus. Sed haec con-
ditio mortalium est, Mori. ipsa necessitas monere nos debet,
ut quantum in leges humanae naturae Stoicorum peccat ἀνάγκη,
tanto constantiores vulgo simus. Viri est, post primas lacry-
mas exserere vultum, nec doloris voluptate decipi. Satis luxit,
qui affectum suum ostendit; nimium, qui ostentavit. Solet
et haec ambitio infelicibus adsacrere, et ut tristitiam com-
mendent, pulchram videri volunt. sic non satis miseri, miseri
et stulti sint. Non proscribo dolorem, sed tempero s. ut
lacrymas indulgeam, ploratum tollo. Graviorem me serile
casum facimus, si ferre non possumus. Tu te erige, et
natum cogita, ut post parentem viveres: morbum cogita, quo
liberari non potuit, nisi ut non esset, qui multum iam vixerat.
Haec quidem, mi HEINSI, ita leges, tanquam mihi prae-
cipiam. Nam quicquid scribis, passus sum. et in tua epi-
stola calamitatem meam vidi. Ergo quod mihi debui, amico,
immo fratri dixi: sed ad me quoque redit, quicquid dixi.
Tuum dolorem meum puto, et qui meum parentem moestissimus
extulit, tuum lugeo! Tristis ero, quamdiu te sciero. Qui
litteras tuas tulit, nondum libellum reddidit. sic carere ad huc

Adhuc in reliquiis
Pape Gerhart V. g

maximâ voluptate cogor. PALAESTRAM BOVAE MENTIS
brevis, sed praestantissimo elogio extollis. tantum profectum
totâ oratione, imò toto libro dicere non potui. Et hinc tibi
mitto, ut legas, ut conatum meum videas, et impedimentum
sine objecta. Plerique in hac urbe institutum hujusmodi
ferunt: ac certè nisi ~~Societatis~~ Patres ^{nostri} Sic facerent,
sem tam infeliciter deserere utilissimas Exercitationes
quàm laboriosè incoepi. Comus meus neglectus fuit
quâ hactenus à typographo impetrare non potui, ut Nomen
CASTELLI nostri adjungeret. Nunc eum vide igitur
simul indica, an pro mole pretium sit. Variè enim et libe-
raliter auxi: atque fabellas inserui, de quibus ut severi
judices, cupio. Edo nunc Epistolarum Bellaria, in
quibus Amicitiae nostrae tesseram omnes videbunt. Tu
mihi nomen illustre in omnibus erit: et sic ausus fui
oratione hac Auspicali usurpare. expressi inquam, et
insigni luce circumfusus sum. MEDICAEVM meum
mox etiam producam, sive, Historiae duos saltem libros
Vidisti opinor specimen, quod Orationibus meis ad Sacrum
Hanoviae à MARNIO impressis. Sed si hoc genus
scribendi amas, et in Historia me versari vis, rogare
ut Medicacum carmine aliquo digneris. WANNES
MAKERI libellum mox mittam. exemplar enim jam
Sabeo. quod ~~me~~ acceperam, alienis manibus teritur:
unicum est, per orbem fertur. Scriptio conatum testatur
sed nescio an satis exacta sit. Inveniunt curiosi homines
culpant: et in plerisque nescio quomodo auctoris causam
defendam. Iam tot ibi laudibus ego cumulo, ut sustineam

non possim. Sic vero te attollere non potuit, nisi ut Deprimeret.
Quantum effari potuit, dixit, non quantum tu mereris. Sed, ut
dixi, libellum mittam. Te videre cupio, et complecti, o in-
comparabilis vir et Amice: te frui, qui seculi p̄soem̄ es, et
omnium litterarum atque elegantiarum decus. Sic nos judicamus,
qui sedes separati sumus, et te unum in te admiramus. Vale,
et vive, et me ama. Lovanii, vii. Eid. Novemb. 1700. XI.

Aeterno animi nexu tuis, sic quoque
affectum nomine exprimo

Erycni Puteanus.

Amicis Salutem: et Sane CASTELLIVS
tibi dicit.

Clavissimo et Incomparabili V.

DANIELI HEINSIO

Baroni et Doctorum omnium

Carolo

Seckl. Psemiti

Leidam

Summe et Perillustri VIR,

Etiam cum dolore delicias conjungi posse, imper
expertus sum, cum Litteras tuas acciperem. Le-
gebam morbum tuum, et totus ipse colorum: lege-
bam de novo Circulo meo iudicium tuum, et
suavissimo gaudio affectus sum. Vin' solidum
autem hoc ipsum esse? fac quaeso, ut valere te
intelligam: ita quia dolor extinguetur, deliciae
plena ac maturae evadunt. Quae adversus MI-
CHAELOREM Urbinatem breviter scripsi, videris.
Tuo imprimis nomine et affectu usus sum, ut
omnino hominem deicerem. Sed silebit ille,
opinor, ac sinet plus sibi veritatem quam in-
vidiam imperare. Litteras tuas avidissime,
id est novas, sed, sine dolore delicias, exspecto.
Vtinam bona fide constitutas esse Inducias
simul nuncient! Me mihi redditus videbor.
Vale, et me ama, o meum decus. Lovanii,
in Arce, XVII. Kal. Junij, M. DC. XXXIII.

Nominis tui cultor maximus

E. Puteanus.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Summo et Reverendissimo Viro

DANIELI HEINSIO,

Equiti,

et Consulari Regio.

Leiden.

Clarissimo et Incomparabili V. DAN. HEINSLO
Erycni Puteanus S. D.

Panca scribam potius, O verum Minervae germen,
quam ut silentio peccem. Et tamen hoc ipso tempore
vix meus eram. Si me amas, imo quia amas, cura
obsecro, ne literis tuis caream. De Stipendio Mi-
litari apud Romanos nuperrime scripsi, et omnium
errorum detexisse videor. Amabis scio libertatem
meam, qui intelligis aliquid nostrae quoque in-
dustriae relictum esse, quo Antiquitatem illustre-
mus. Liber hic excudi à Rivio nostro coepit,
qui ad manum est, operam suam humaniter obtulit.
Ut ad ELZEVIRIUM mitteretur, describi debuis-
set: et quid molestus? ~~Videbis~~ ^{videlias} simul Pecun-
iae Romanae absolutam ^{rationem}, ~~quae~~ ^{quae} ~~fatebentur~~
utilem sic inventum esse; cui semel consulendum
fuit. Sed separatim hoc Syntagma est, et
nox sequetur: affine autem priori, quia nullum
sine pecuniâ stipendium est; paene dixerim nullum
negotium. $\text{ὅτι χεῖματα τῶν πραγμάτων νεύει}$.
Illuc redes, et ut scribas rogo; sic enim amari
me intelligam. Vale. Lovanii, in Arce, XVI
Kal. Majas, M. DC. XX.

[Faint, illegible handwriting on aged, stained paper]

Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Clarissimo et incomparabili V.
DANIBELI HEINSDORF
Publico Político Doctore.

Linguae Lat. Pat.

Suscepit
sacrum
patris.

O Delicium meum, ô Decus,
Quando te videbo rursus? quando
complectar? omnes cogitationes meae
de te sunt. Te caelo mihi delapsam
arbitror, et inter homines ingenij et
Doctrinae miraculum veneraver. Cave
credas Vir Summe, quemquam in
Veni mortaliū, qui majori affectu
amorem tui induerit, aut plures
divinas animi tui doles faciat. Reddat
nobis Deus opt. Max. belli indicias!
reddat te mihi, me tibi! Velis sanē
nunc Arcem Sane videre, velis
suavissimam conjugem tuam unā ducere
et amoenissimae voluptatis participem
habere. Ego eandem, et mea, etiam
atque etiam salutamus.

Nobilissimo Amplissimoq; V.

DANIELI HEINSIO,

Equiti,

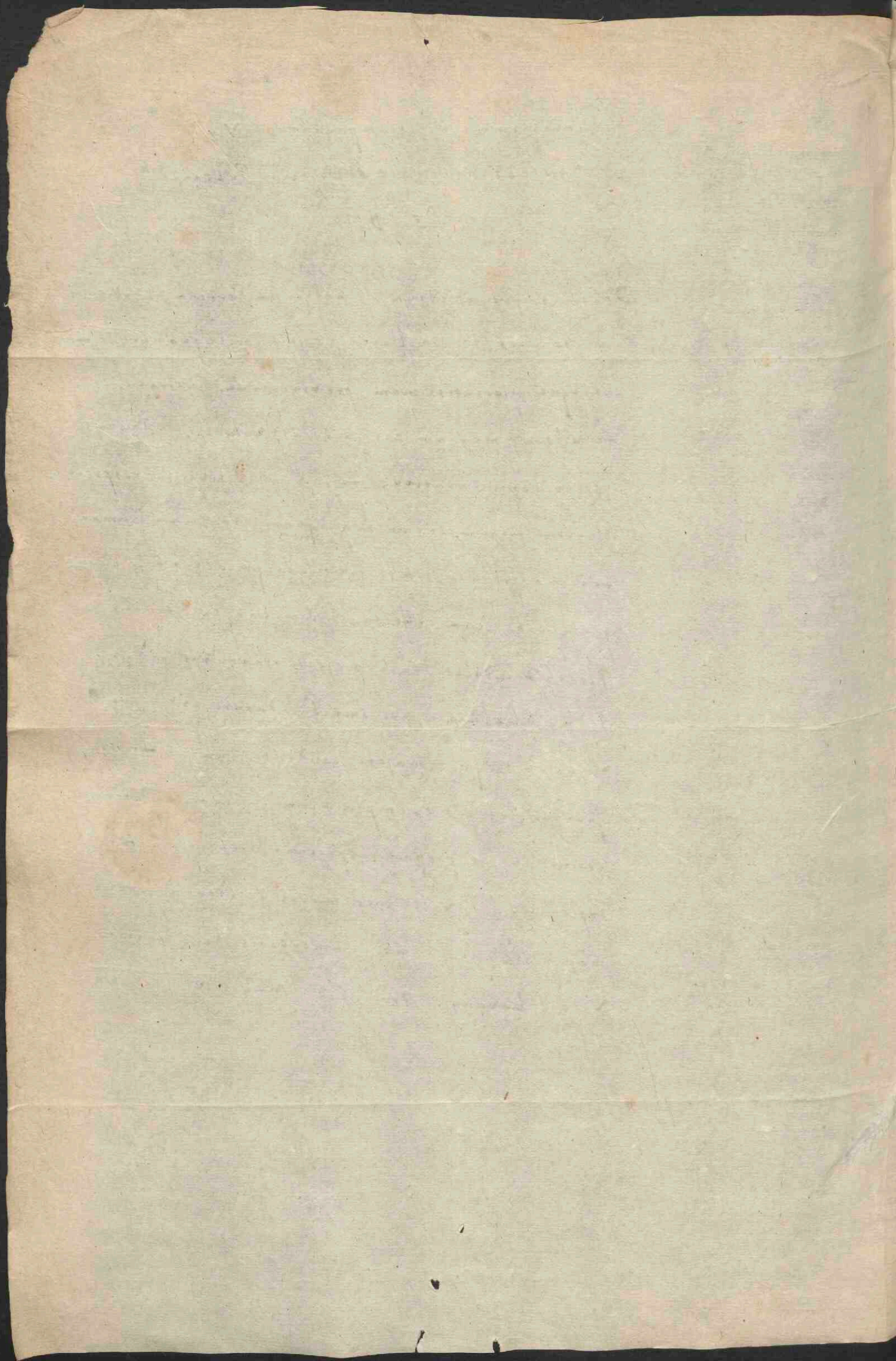
Consiliario et Historiographo

Regis Suecorum.

Lugdunum Bat.

Clarissimo et Incomparabili Viro
DANIELI HEINSIO Eryem Puteanus
S. D.

Debemus hoc officium Sorestarum artium studiosis,
ut abeuntes Benevolentiae signis prosequamur. Hic
uterque florentissimam provinciarum Instraturus,
te videre, magnum earum decus, voluit. Dignus
igitur commendatione fuit. Sed sive te respicis,
pluribus nisi agendum nequaquam est, cum Sumani-
tas tua profusa sit: sive eos qui aduent, nequa-
quam est, cum affectum tuum sint promerituri.
Placebit indoles, non propechi sanguinis index.
Sed ut Bene nasci, non omnibus datum est: ita
virtutem sequi, majori laude dignum. Hi se-
quuntur, et pro exemplo tuam habent. Patere
igitur, ut te propius inspiciant, et affatu tuo
expleantur. Nihil ipse magis desiderem, nihil
magis sic nunc à me commendatis dare possis.
Vale. Lovanii, Frid. Eid. May, 1610. 15c. xx.

25/10/18

J. Heinsio

L. d.

Lugdunum Bat.

Publico Politices Professori.

DANIELI HEINSIO,

Clarissimo et Incomparabili V.

Clarissimo et Incomparabili V.

DANIELI HEINSIO E. Putecanus S. D.

Vir summe,

Post intervallum aliquod te alloquor, et
affectum nunquam moriturum velut audio.
Vides Putecanum tuum, id est eum, qui
tanti te facit, quanti Musae ipsum Psoebum.
Nubes coactas vides, sed serenitatem
nostram non violabunt: arma parantur,
sed paci, ut spero, cedent. Litterae nostrae
nonne ab omni Bellonae strepitu alienae
sunt? Amplius dicam: concurrant acies,
mens Sapientiae candidata Bellum ignorabit.
Te nunc rogo, et per amicitiam nostram
rogo, uti ~~me~~ participem ingenij tui divinitus
me facias. Titulos librorum vidi: fac
quaeso et libros videam. Satyra illa nova,
Cras credo, Hodie nihil, nonne tua est?
Inspexi, et admiranda omnia judicavi.
Quomodo igitur sine his delicijs vivam?
Misi tamen in mentem venebat, Cras credo,
Hodie nihil. Sed absit ut a iudicio tuo abeam.
Plura volebam, sed interpellor. Vale, me
ama, et me libris tuis bea. Utinam tam
felix sum, ut et te meis possim! Lovanii
VII. Kal. Iunij, M. DC. XXI.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Longum Bat.

Succorum Regi a Corsijs.

DANIEL HEINSIUS

Clarissime et Incomparabilis V.

Clarissimo Viri DANIELI HEINSIO,
semper suo,

Erycius Puteanus S. D.

Ex animo adhuc delere non possum, Clarissime Amice,
improbiter eorum, qui ut scenae suae servirent, violare
candorem utriusque nostrum ausi sunt; spargere in vulgus,
quae neque à te unquam scripta, neque ostendi à me
potuerunt. Ego sane non semel apud viros sic magnos
conquestus sum, qui ista sic scribi iure mirabantur.
Ad libellum quod attinet, is nemini sic visus est:
apud vos iam quoque perisse iure suspicor. Nuper
laudem Asini à te descriptam legi, quam ad me ELZE-
VIRIVS miserat. Caecus sit, qui tuum esse neget;
ingenij monumentum, quod omnium conatum superat.
Ipsa voluisset sic Antiquitas scribere. Non prae-
fixum est nomen tuum; sed in toto scripto legitur.
Ita me Deus, ingenium pro nomine est: tua te
pulebritudo prodit. Ubicumque loqueris, lucet,
et te ostendis etiam sub nube Solem esse. De
Oratione in obitum CLYPERI nihil iam dico: tua
est, et hoc satis, ut sciant omnes optimam esse.
Sed bene Deus, qualem et quantum nobis virum ex-
primis! qui etiam invita fortuna potuit magnus
esse: qui mereri de omnibus singulari ratione
potuit, cum infra omnes tamen jaceret. Haec epist

divitiae erant, Orbem universum noverat: daturus
Orbem saeculo suo, si quantum doctrinae et animi
tantum vitae habuisset. Ego moestus sum, quod
videndam Descriptionem Graeciae intercedisse: ^{ut videamur} cupimus
vel unius causam vivere CLYVERIVS debuit; quam
post Germaniam et Siciliam, Italiam ~~potuit~~ ^{potuit} re-
praesentare. Hanc igitur exspecto ut videam.
Italiam, inquam; sed an omnino absolutam?
Fac quaeso, ut in postumo hoc opere imaginem
quoque extincti videamus. Habetis artifices: et
tantillum sumptus famae viri ELZEVIUS debent.
Est nunc etiam quod peculiariter te rogem. Scri-
bunt ad me ELZEVIUS, Scriptum illud MORI
pro ERASMO, ut legeres ^{tibi} traditum esse: ego sic
ut reddam vehementer urgeor, et ab eo qui instat
thesauri illud aestimat, et a maioribus suis accep-
pit. Si liber placet, describi subito exemplar poterit
et excudi: Et quomodo non placeat? Tua iam
Summanitate opus, ne male de me meriti ELZEVIUS
videantur. Tibi autem universum libri pretium
debebo. Hic nunc etiam amorem tuum ostende,
Vale, verum Litterarum decus et lumen. Lovanii
in Arce, VII. Kal. Sextil. M. DC. XXIII.

Scribe ad me qui valeas, quid agas; et clarissi-
mum VORSTIUM saluta.

Clarissime Viri

DANIELI HEINSIO,

Politicis Professori.

Lugdunum Bat.

1650

1650

Perillustri et Incomparabili V. DANIELI HEINSIO

Erycius Puteanus S. D.

Quoties litterae ad me tuae perferuntur, virorum
Optime, et saeculi nostri decus, augeri thesauro vi-
deor. Plurimus ^{in illis} ubique et animi ardor est, et ingenij
splendor; quasi affectum non possis sine elegantia
explicare. Quod meis vero te capi scribis, sive
litteris, sive libris, non mediocriter gaudeo. Vel
enim amore tuo felix sum, si quicquid à Puteano
tuo venit, aestimas; vel iudicio, si verum te pro-
fiteris pretium sequi. Amare perge, audebo etiam
levia mittere: iudicare perge, laudem sperabo.
Sic nunc Historiam istam mitto, operosius scri-
ptam; quia, ut Insubrum fortunam enarrarem, fa-
ta Orbis terrarum, et Irruptiones Barbarorum in
Italiam complexus sum. Brevitas in narrando
placuit, et qualem Florus formavit: copia in ex-
plicando, ut meis et alienis verbis uterer, et pleno
passim testimonio fidem rebus conciliarem. Sed
tibi quid igitur videtur? Si amas, iudica: si
iudicas, amare te intelligam. Nunc quod est sum-
mum peto; ut imaginem sine meae, id est mihi,

vitam velis addere. Nihil pictor egit, nisi tuum
aliquod ^{sive Tebasteſis} ~~Distichon~~ legatur: nullius etiam ingenio
usus sum, ut tuum unius, quod plus divini quam hu-
mani habet, aestimarem. Ignosce, haec me ambitio
trahit; ut nolim carmen nisi tuum; spernam ma-
gnam, nisi carmine tuo exornetur. Oro igitur,
ut et vultum tibi meum vindices, quemadmodum
possides animum. Conspicuum esse quam ae-
ternum, minus est: sic vero qua parte perire
potero, tuo pariter Beneficio non desinam. Ab
ELZEVIRO Geminum accepi: Lutetia Hippar-
chum. De Pappo Alexandrino, et Apollonio Per-
gaeo adhuc delibero. Enorme nimis pretium est:
scribitque idem ELZEVIRO xxiv. florenis ab
Amico quodam suo indicari. Fortunarum argu-
stiae non profecto nos sinunt tam generosos esse
ut quicquid in libros impenditur, vile putemus.
Sed priusquam tuis quicquam usibus subtraham
potius quicquid exigitur, annumerabo. Id ser-
dictum puta; et de tuo perge ingenio liberaliter
esse: ita enim omnia me consequi existimabo.
Sane Asini laudem legere malim, quam delicis aut

divitijs frui. Vale, Vir Summe, et semper nobis
colendes. Lovanii in Arce, XIII. Kal. Januarij, MD.

170. XXIX.

[Faint, illegible handwriting]

Langbunum Bat.

Equiti.

DANIELI HENSIO

avo

Perillustri et incomparabili

Perillustri et Summo Viri DANIELI HEINSIO

Erycius Puteanus S. D.

Quis iste amor tuus, Vir Maxime, qui tribus Tro-
cæis ad caelum me usque evesit? Non quid ego
sum, sed quid tu possis, ostendere voluisti, ut quam be-
nignus, tam ingeniosus esses. Ego sanè quemadmo-
dum confundor encomio, ita affectu tamen recreor;
victurus apud eos, qui cum te Solem saeculorum
agnoscent omnium, me tuis radijs illustratum, ob-
scuro non poterunt loco Sabere. Ergò pluris Soc-
unum Epigramma tuum apud Posteros erit, quam
quicquid scribendo Sactenus conatus sum, vel deinceps
conabor. Vivent IRRUPTIONES meae BARBARO-
RVM, quia vitam imagini, imò aeternitatem ~~pede-~~
disti. Apud Mediolanenses certè in pretio Histo-
ria Mediolanensis erit, quia tam immenso elogio
tuo aestimata. Tanti enim viri iudicium non omni-
no putabunt amore violari. Iam quidem excusus
editusque liber erat, et imaginem nudam receperat:
Imago tamen, tanquam omnium librorum sit, Epi-
grammate tuo ornabitur, et unâ pagellâ volumen,
quia tuum legetur nomen, constituet. Mulier Sacc-
SASSENI Sic Bibliothecæ uxor est, et Lugdunî ~~pagella~~

~~Saber~~, imo cum ELZEVIRIIS. ^{ne golla Sabet.} Interpone quae
si opus, favorem tuum, ut quod aequum et honestum
est, obtineat. Sed nos quo fato adhuc divellimur.
Post tantum iam annorum intervallum, te videre
complecti cupio. Vbi? quando? O cesset
lun, et libera utrique itinera fiant! Ames san-
ctae amoenitate Arcis hujus et Urbis aliquandiu
frui. Vide nunc Genealogiam meam. Quicquam
PUTEANI fuerunt et sunt, descripsi: sed liber
non nisi inter propinquos aut Amicos distributus
est; quo ad te jure mittendus erat. Inter Af-
fines avorum, GOLTZIOS invenio fortassis et
CAENLOS inveniam; quos originis suae partem
Clarissimus VOSSIUS numerat. Sylagma meum
de NUNDINIS absolutum quidem est; sed Typo-
graphum quaerit. Quid tamen possim, experiar.
Historia (ita sic vivitur) meis quasi sumptibus
lucem vidit. Etenim sexcentos et amplius florent
in hanc editionem impendi. Ergo ingenia nostra
Bibliopolarum avaritiae serviunt. Facient Tro-
chaei tui, ne infra pecuniam demceps positi vide-
amur. Quid agas, quid VOSSIUS, quid communit

^{am}
~~Amici~~, fac quaeso sciam. Est Hagae Candidissimae
facundiae vir, IOHANNES CABELIARVS, qui te tan-
quam numen colit, me etiam tuâ causâ amare coepit.
Si Amici & Sauri sunt, vides quantum sic etiam
Sumanitati debeam, cum doctrinae tuae velim omnia
persolvere. Vale decus et delictum meum, et ut ipse
felix sim, felicissimè vive. Optimae coniugi saltem
quoque à me dices: quae an liberos tibi dederit, nescio.
Tui quidem etiam posteri omnes, Seredes erunt.
Lovanij, in Arce, cum Saec mulier expectaret, XI.
Kal. Sextil. M. DC. XXX.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to fading and bleed-through.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to fading and bleed-through.

xxx

Viro et Amico summo DANIELI HEINSIO

Erycius Puteanus S. D.

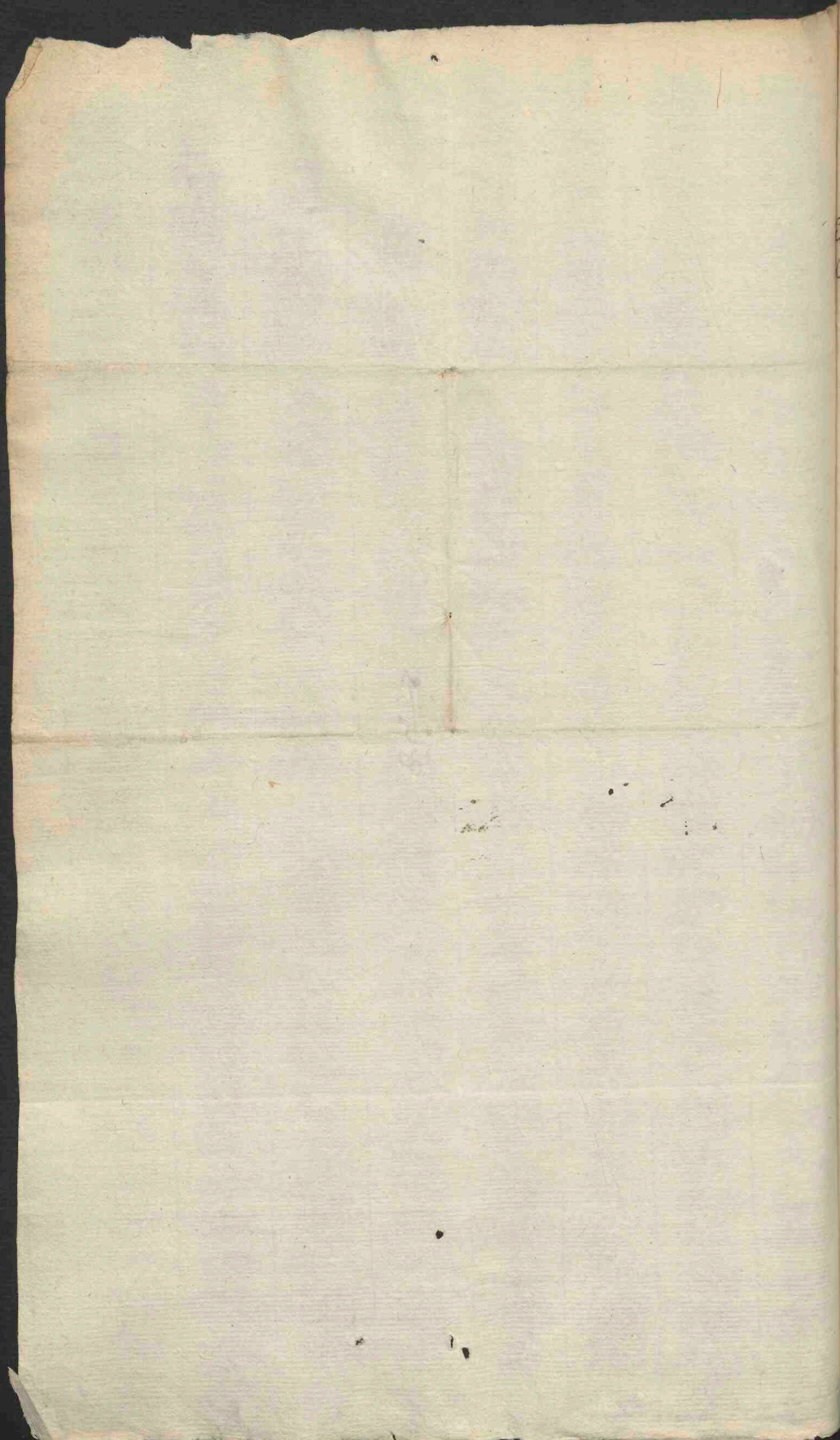
et in Pellag. sine lentur
V. 21. sed quodam
omissis et mutata

Vir incomparabilis, iam scripseram miseramque litteras: et ecce tuae cum fasciculo adferuntur. in quibus, cum hoc agis, ut recuses laudes, quas virtute et doctrina longe superas, amorem meum magis accendis. Eia mi Amice, ignorare divinas illas ingenij tui dotes non debes, quas vel ab hostibus potes discere. Invidia confitetur, quidquid candor noster expressit: et hoc virtutis signum est, quibusdam displicere. Sed quemadmodum bonorum facinorum conscientia nemini unquam gravis fuit: sic sine probro ad encomium amicus exurgit. Virtutem doctrinamque cum laudo, timere hostes non possum: et parum profecti amara videar, si timeam. Tu ille es (patere ut dicam) qui extinguere invidiam omnium ~~potes~~, aut certe superare ^{poteris} et incurrere ego paratus sum, ut intelligant viri boni doctique, nihil officere candori meo posse. Quid etiam dixi? quod iure tibi omnes tribuunt, quotquot extra ambitionem litteras habent, et ferre eruditionem alienam didicerunt. Siquis obstrepet, ego ad divina tua scripta provoco, et pro his pugnare etiam audebo. Sed an tam improbus aliquis, tan stolidus reperietur? Mi HEINSI, qui minime ferre laudes tuas potest, ^{sive superbia, sive in} ~~sive superbia, sive invidia~~; is tamen eruditissimum te mortaliu[m] scripsit: quod eloquium, manu eius consignatum, a me servatur. Ut magis vero se curent qui nominis tui lucem non sustinent, a viris Principibus aestimabuntur ^{vis}, quibus si innotescant tantum, qui famae tuae non student, maximam gloriam patent. Sed de his alias. Vberimum illum studiorum tuorum fructum, quem promittis, expectabimus. Dissertatio vehementer placuit: ac sane sumere istos spiritus potuisti.

Plura dicerem, sed temporis angustia prohibet. Hoc semel
statue, aurum merum esse quidquid est doctissimo illo pectore
suo calamoque emanat. A PETRO CASTELLANO
et eruditissimo viro salutem reddo: item a BYRGONIO
meo. CORSELIUM interea non vidi. Vale mi Fratres.
Clarissimum BAVDIVM saluto. Lovanii v. Non. Junii
M. DC. X. Quid in Palaestra mea fiat, ex uno
hoc mense intelliges. Orationes autem publicae ad huc
differuntur. WARNIRIVS necdum rediit.

Nobilissime et Amplissime VIR,
Equitum Decus,

Altera mihi iam sanitas Epistola tua est, quae,
omnia in se numina continet. Morbum, mortem
et quicquid mali nomen habet, contemno; quia
quid sit valere, vivere, felicem esse, sapiens Saada
tua repraesentat. Nil morbus potest; animi serene-
ritate totam valetudinem circumscribimus, victo-
res corporis, quoties cum doloribus luctandum est.
Nil etiam mors potest: facilius enim, cum vita
haec victa deserenda est, à nobis, quam à Deo
et origine abimus. Denique nil omnis fortuna
potest: quam semel, ut liberi et laeti essemus,
victurâ semper mente calcavimus. Quid dicam?
viget, vivit, fortunatus est, qui intelligit se
hominem esse, et per mala humana, eaque varia,
ad unum et duraturum bonum tendit. Auget
felicitem, etiam duriora perpassum esse: quo
sive spectaculo, sive exemplo nihil pulchrius
est. Vides igitur plus in amicis ob afflictam
valetudinem meam doloris, quam in me mali fuisse:

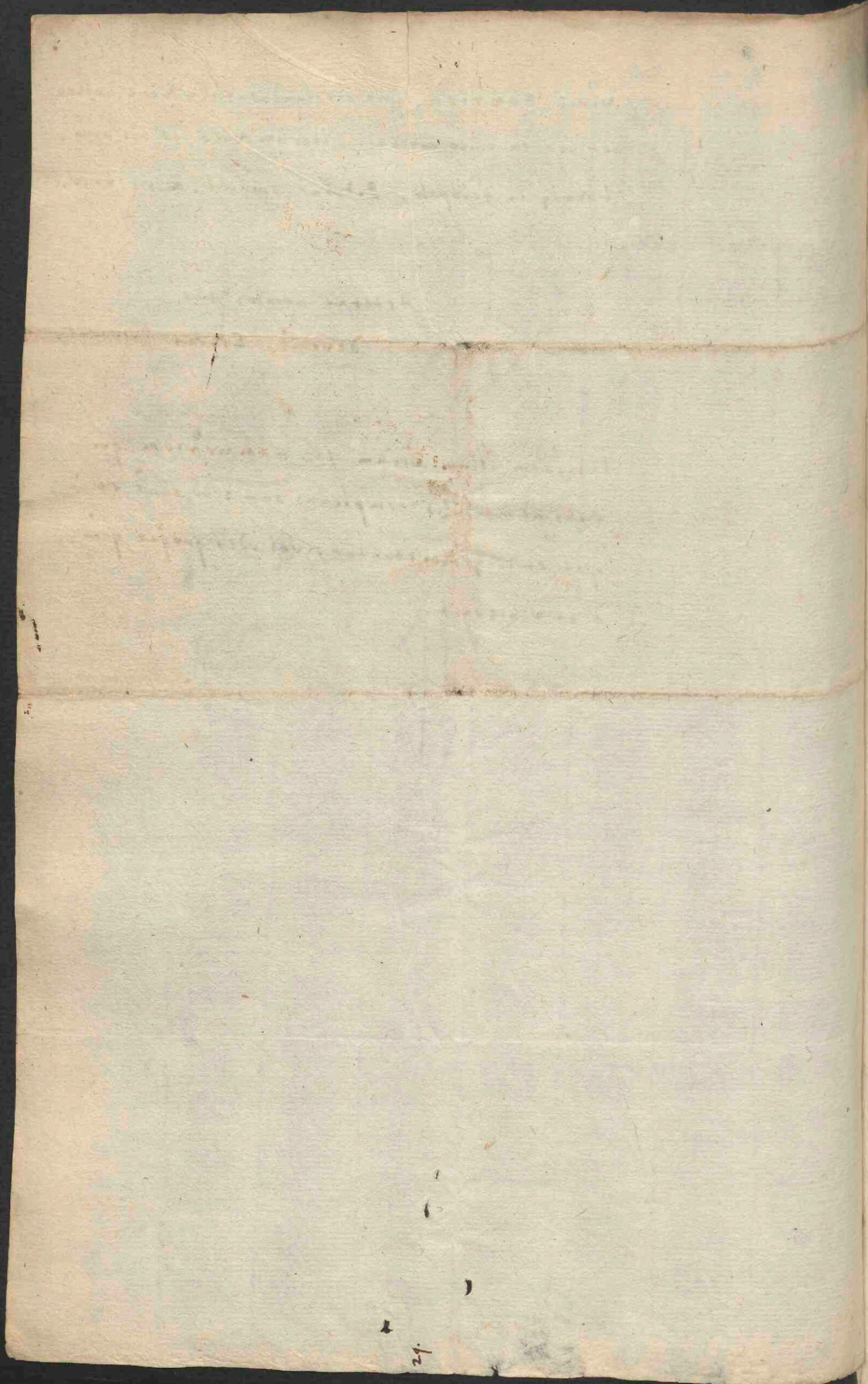
sed te video inter Amicos incredibili affectu
eminere, tuique similem semper esse; quod
Puteani tui memor, cum oblivisci posses,
amorem movere testatus es, ut novo rursus
gaudio stabilires. Sic amare perge: sive
enim demceps prospera, sive adversa utar
valetudine, tuus ero; felix semper, si te
extra morbum videam: infelix potius, quam
ne videam. Atque hoc votum meum cum
felicitate saeculi conjunctum est: quippe
in exemplum omnium te Eruditionis ac Vir-
tutis simulacrum Natura constituit: no-
stra autem laus omnis in imitatione tua
consistit. Vale Nobilissime et Amplissi-
me Vir, Equitum decus: et, si me valere
vis, vivere, *intuere*, saepius ad me litteras
mitte. Haec enim unicae deliciae meae
sunt. Summum et cordatae prudentiae
RUTGERIVM, delictum tuum, ut veementiter
amo, ita amanter saluto. Orationem tuam
ab eodem editam avidissime legi et relegi,
ut omnia tua ~~facere~~ ^{soleo}: vix iudicium meum

vixit BONTIVS, qui sic laudatus: vivere nollet,
et hoc encomio carere. Iterum vale, et me ama.
Lovanij in Acropoli, Edibus quincid. MDCCXXIV.

Aeterno nomini tuo

Devotus Erycius Puteanus.

Insignem illum virum LO. HAMMONIVM, qui
tuas ad me tulit, complexus sum: id sanè et
ipse, et socij merebantur; vel ideo quoque, quia
à te veniebant.

Clarissimo et Incomparabili Viro

DANIELI HEINSIO Erycius Puteanus S. D.

Edm. in Approb. novo
Cent. IV. 56

Epistola tua, Vir Maxime, mera mihi voluptas fuit, et nova, ut sic dicam, vita. Ita me Deus, recepi animum, quia tuum tam constanter in me directum vidi, non tempore, non silentio labefactatum. Quia Litteras tracto, et te earum Solem Sabeo; non possum sine te, nisi in nocte, et tristitia versari. O suave igitur Soc mihi tanto intervallo lumen! o gaudium exoptatum! Tanquam ad veteres delicias, et innocentissimae amicitiae libertatem redeam, lego quotidie quam misisti epistolam, et in ea animi tui vultum contemplor. Felices, qui coram sapientissimis sermonibus tuis, omnisque doctrinae miraculis fruuntur: vel miseri, si felicitatem suam non intelligunt. Nisi eorum vidi, quae Soc Biennio edita sunt; quo nunc avidius et Aristar. Sum. Sacrum, et Orationes novo incremento locupletatas exspecto. Ego quid egerim? Scholae et juventuti me dedi: quemadmodum Olympiades, breviter illustratae, et si simul Doctrinae Politicae Fontes indicabunt. Apforismos proposui, quos explicarem, tuum imprimis exemplum et ingenium secutus, qui incredibili suada primus efficere potuisti, ut Aristoteles, tot hactenus explanationibus et commen-

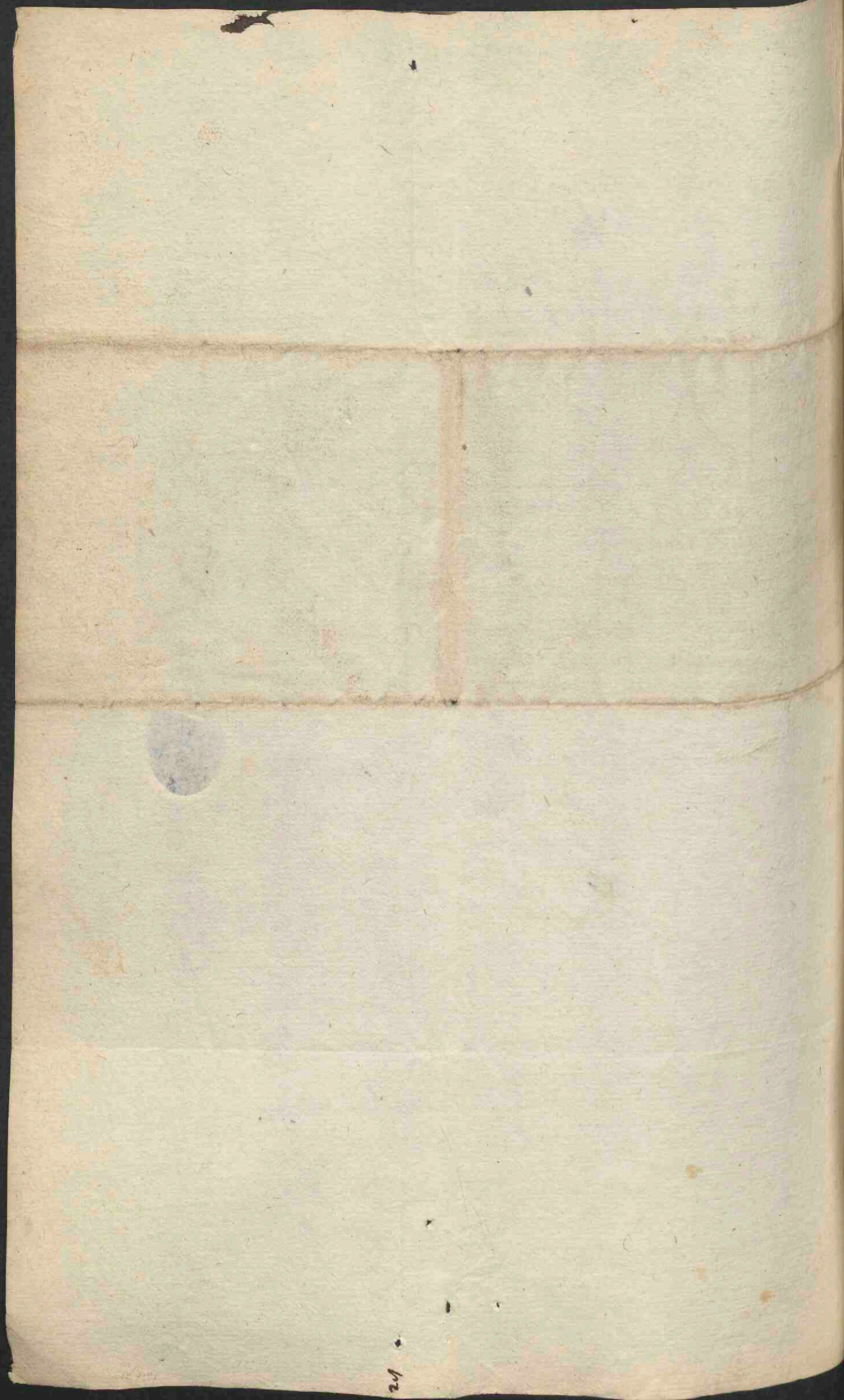
tarijs fatigatus, intelligeretur. Sed si duo duntaxat
libri sunt, et in specimen dati; ut si tuo unius iudicio
subsistant, ad reliquos proferam operam, et minori
penicillo, absolutissimam à te formatam imaginem
velut adumbrem: ita enim quicquid ipse praestabo
gloriae imprimis tuae consecrabitur. ~~Irruptiones~~
meas ~~Barbarorum~~ Barbarorum angeo, et Commentarijs illustro;
quod opus, ut in volumen surgit, ita nostris Summis
satisfaciet, qui nihil nisi vastum aestimant. Plures
iam quidem menses occupatus typographus fuit, et
vix tridentem operis absolvit. Si licebit, folia Sectent
excusa ad te, velut Litterarum Principem, trans-
mittam. Ita vale, et de me tanquam de vero Amico
semper statue. Citius enim vivere desinam, quam
virtutem tuam, doctrinam, facundiam, quae Sue-
saeculum superant, venerari. Lovanii, in Arce
Palladis, III. Eid. Maij, M. DC. XXVIII.

Illustrissimus Comes A. BALNEIS Lutetiae iam
agit: quem sine discessu Boni omnes dolent.

Si grave non est, Clarissimo Vossio affectum meum
optimum indica. Misit ad me nuper de Historicis
tuis opus: quod avidissime legi. Rerum aliquod mecum
ut repenam, modum inveniam.

h2

A. V. DANIELI HEINSIO E. Puteanus

S. D.

Epist. Hypoc. nov. Cent. 11.
62. quodam modo.

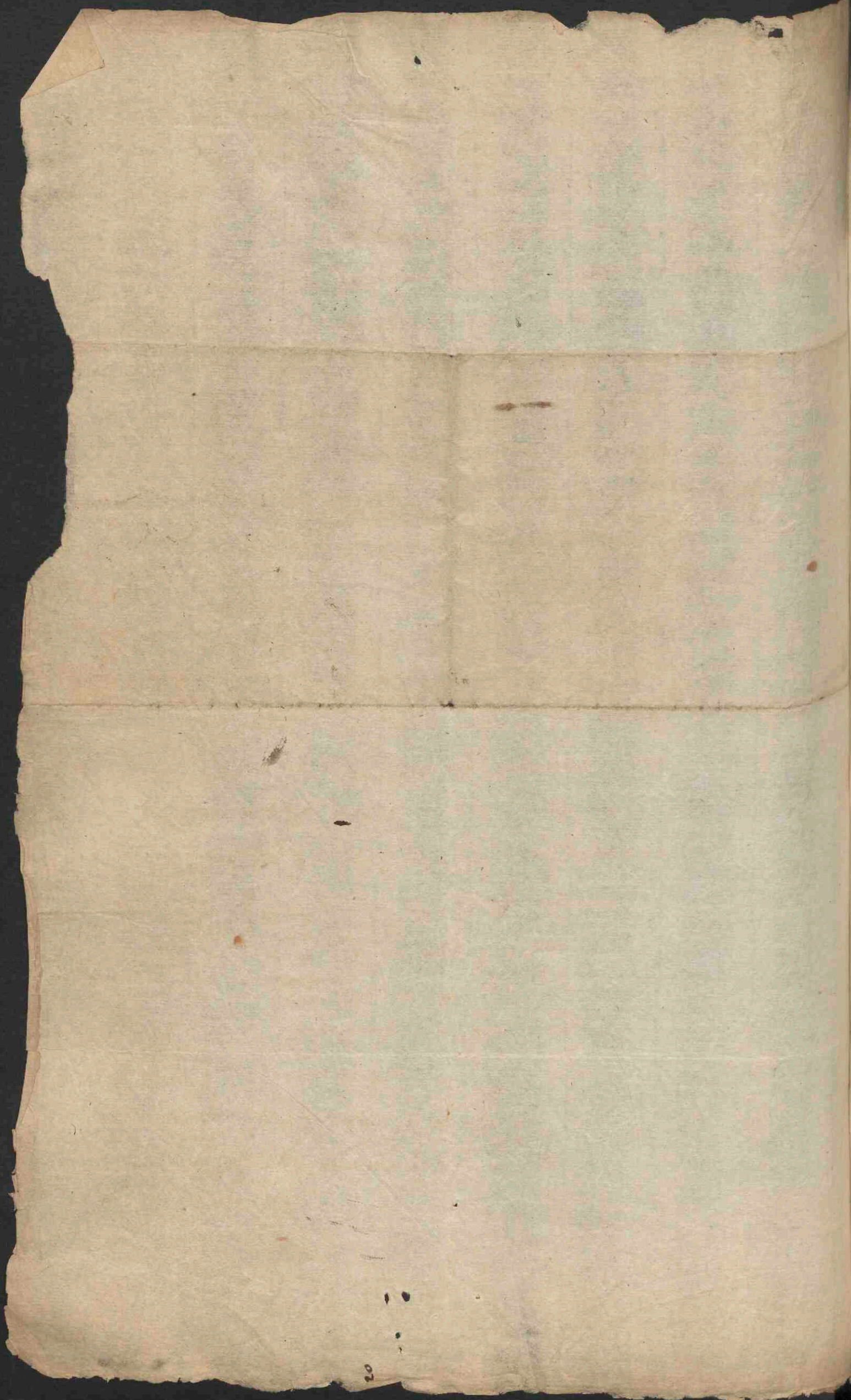
Vir Incomparabilis,

Magna profecto res AMOR est, quando honestis ra-
dicibus coaluit: magna virtus, quae Amorem gignit.
Semel, ita me Deus, iuncti sumus, ne unquam disjun-
gamur: amare in te coepi, quod extingui nunquam
poterit. Itaque quocumque vivemus fato aut sidere,
semel dictam Sapientiae legem nulla convellat for-
tuna, in mediâ tempestate inconcussus affectus erit.
Te, velut caeleste quoddam sidus intueor. turbent
elementa, tamen lucebis: collidatur natura, tamen
aeternus eris. Si meum exquiris animum, infra
me est, quicquid homines aut timent nimium aut
aestimant, bonum suum aut malum pace bellôve
metuentes. Peccent arma, in studijs Sisce nostris
pacem inveniam; et tanquam nullum sit dissidium
Reipub. tecum pergam colloqui. Divinitas mentis
tae nisi sic ametur, parum intelligitur: HEINSI-
VM nisi summum sciat, quisquis non omnino ab-
jecti est ingenij, non satis novit. Ego tantum mihi
tribuo, ut qui sis, et quam rarus in toto hominum
genere, probe intelligere videar: tu teipsum nosce,
ut nullius sinistro iudicio impediaris. Debebat

verò virtuti tuae Consiliarij Socror: sed ille i
fati Rege, qui aeternitatem ante oculos habet,
et veram in Sapientia magnitudinem ponit. Non
poteras major esse, quam eras: videris nunc tamen
postquam tuo nomine Rex ipse crevit. Crevit
inquam, et qui te in sublime extulit, alios Reges
Principesque infra se depressit. CHARONIVM
accepi: sed ~~id est~~ è prima editione. ^{voluisti hoc}

ecce nunc De Stipendio Militari apud Romanos
ad te mitto, ut legas atque examines. Nescio
an, quae mihi firma visa sunt, et tibi videantur.
Quaeso, da Soc amicitiae nostrae, et iudicium tu
um liberè prome. An suavior studiorum fructus
esse potest? Vale, vir incomparabilis, et con
tinuum in nos affectum deriva. Lovanii, in Arch
amoenissima, quam magis magisque instauratum
imus, Postidie Eid. Iunij, M. DC. XX.
Destinaveram ad CL. VORSTIVM scribere: ve
rum Saec mulier praeccepavit. Differo igitur,
et salutem praemitto.

Clarissime et Incomparabilis Vira,

Etiam Appar. novo Cert. N. G. p.
90. multulis quibusdam

Scribere, cum nihil sit quod scribas, certissimum
AMORIS τερμύειον est. Hoc enim profecto est,
non indicare animum, sed ostendere. Nisi
vero quid suavius iucundiusve, quam ab eo di-
ligi, quem observo et colo? Dicis causâ
instituant alij epistolare hoc commercium, et
ad delicias humanitatem ducant: noster sic
calamus merus candor est; quot litterulae,
tot flammulae puri Amoris. Sic nec breves
sumus: in pagella volumen est, in scintilla
incendium. Silere interim non possumus,
quemadmodum non amare. Enimvero loquitur
amicum, imò alloquitur, qui cogitat: Sic sua-
vissimus interdum sermo est, uberiusque deinde
alloguim facit. Nunc tamen tanquam cogitem,
non scribam, scribo: tu affectu ubertatem me-
tieris. Sic tandem oportebat à mari in por-
tum redire, ad Musas et tranquillitatem. Bo-
nae mentis studia à factionibus aliena sunt:
prodesse malunt, quam contendere. Doleo vero
generosi stili tui impetum saeculi malignitate
inhiberi, ut premas tēsaurros, quibus sine damno
publico non caremus. Cogita in alia quoque

saecula te natum esse; venturos homines, qui
sine gratia, sine offensa iudicent. Ad me quod
attinet, displicere quibusdam non potui, nisi ut
ostenderem, quorundam mihi vitia merito displicuisse.
Sed neque adeo adhuc animus evolvit,
ut moribus super aevi blandiar. Quaeso, quid te
deceat vide: scriptiois pretio quicquid times su-
perabis. Vale, o grande litterarum decus,
et majorem te hoc saeculo etiam atque etiam
ostende. Lovanii, in Arce, IV. Kal. NOVEMB.

00. 17c. XIX.

TVVS

Heracleo nodo

Erycius Puteanus.

Narrativaculam hanc an miseram, nescio; imo
an tanti sit, ut mitti debeat. Ostendere equidem
volum, quam amoene habitem.

Magno et Incomparabili Viro

DANIELI HEINSIO Erycius Puteanus S. D.

Alm. Apparat. nov. Epist.
27.

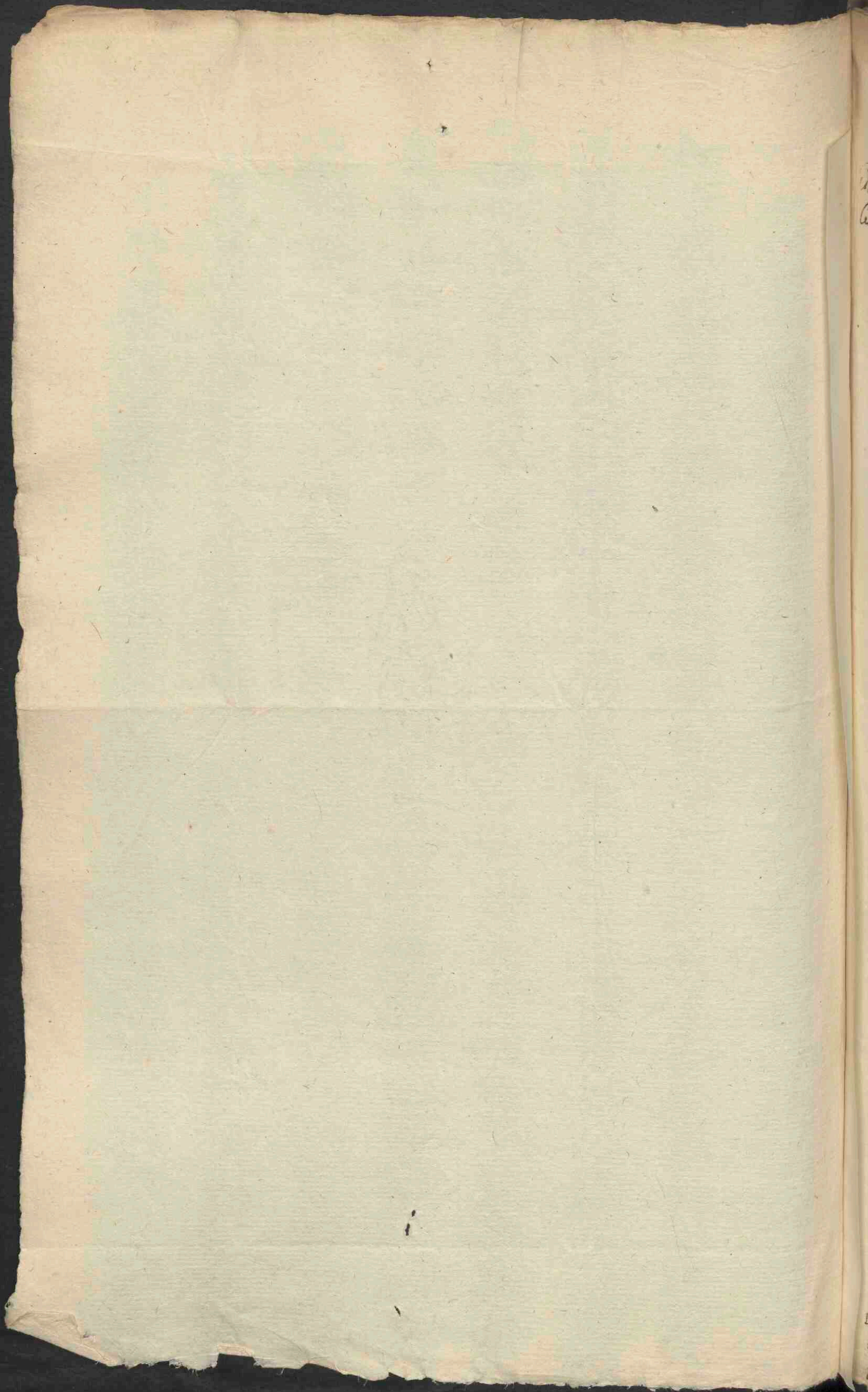
Hoc agere non possumus, quod agimus, Vir inter omnes eminent, nisi ut indivisi multis simus. Odit virtutes aebum Soc nostrum; odit artes, quae virtutibus serviunt. Sed nobis tanti ingenium erit, quanti alijs vitium: spectabimus caelum, quia plerique circa terram volutantur. Tu quidem, et pulcherrimis monumentis immortalis es; ita contemptu mortis ostensurus es, quam pauci vivant. Et an ullo argumento ascendere altius potuisti? Hoc est profecto inter caechtes, non Somnes, versari: et vere intelligis vitam, qui contemnendam esse mortem doces: qui cum ultra naturam videris niti, naturam nobis commendas, et communissimum necessitatis opus. Moriuntur omnes, sed non pulchre omnes: timent mortem, quia perversè vivunt; fine et exitu miseri, quia totum iter sinistrum est.

Οἶα τ' ἀνὴρ ἐπέειπε, Βίον τέλους ἀνὴρ ἰκίρει.
Fortassis et paucissimos mortalium Sacra Sapientiae mysteria capient, Sacra decreta tua: producenda tamen, ne timuisse contemptum videaris, qui de contemptu mortis scribis. Prome, prome liquorem divinitatis tuae, in quo invidiae nausea

amarulentiam fellis, noster candor mellis sua-
vitatem degustabit. Mi. HEINSE, ut vivere
possim, discere, te docente, contemptum mundi
cupio: ut ingratitudem igitur inelegantis
et virtutibus iniqui saeculi negligas, amicitia
nostra impetrabit. Vale, ut tuas tibi vobis
reddam, ἢ ἀνταδελφον χάρις, et me ama.
Lovanij, in Arce, quam sic lustratam à Parn.
cipibus nostris leges, et quam tu Parnassum
vocare soles. Postid. Non. Sextil. MDCC. XIX.
Amplissimo RUTGERSIO intimo affectu pala-
tem apprecor.

Clarissimo et Incomparabili Viro DAN. HEINSIO
Erycino Puteanus S. D.

Benignus es, Clarissime et Incomparabilis Vir, in
meis censendis, imò verò laudandis. At ego mihi
audax videor, qui apinas istas mitto, et in Solem fero
facem; quasi non intelligam ingenij tui lumen, aut
negligam. Sed tantum permittit humanitas tua,
quantum excellit eruditio: et qui optima scribis,
libenter excusas mala; qui grandia exsequeris, non
fastidis parva. Cogita rivulos duntaxat esse, qui sine
manant: te verò mare. errant isti, nec quiescunt
inquam, nisi in magnum istud aquarum gremium se
effundant. Iterum, mare es, et sancti tibi Consam
vindicare poteris: tu, si stilum sumas, lapidem in
gemmam facile commutes. De HYMNO igitur
in IESVM CHRISTVM tuo idem dixero: hoc auro
ostendis ferrum esse, quicquid alij cuderunt. Admi-
ror penitus scriptum; et sic rapior, ut è manibus illud
deponere non possim. Sed Belgae nisi te agnoscant
Apollinem suum, nec linguam, nec poësin intelligunt.
Mihi. Poëmata haec omnia videntur optima esse: et
in optimis HYMNVIS istum eminere. Quemadmodum illu-
strissimum argumentum est, ita praestitit Musa tua,
quod nemo assecutus est. Ut capax ingenij tui, lingua
quoque nostra esset, effecisti. Humana iam angusta sunt,
divina nisi scribas, coerceris. Sed haec apud alios.
ELZEVIRO operam ego meam profuse obtuli. Ut res
fieri sunt, infelix ille quisquis litigat. Te amo, ad-
miror, veneror. P. BAVHVSII carmina, nisi videris,
* Sic habes. Si mea timide, haec liberius offero. Vale.
Lovani, in Arce XIV. Kal. Septemb. M. DC. XVI.
Ad GEVARTIVM nostrum haec tibi commendo.

Man. Apparal. novo
C. 1. Ep. 92.

* imò differo, ELZEVIRO,
cum ~~libris~~, commissurus.

In maximo Tyrio aliquot se
mihi difficultas obtulit, de qua
proxime

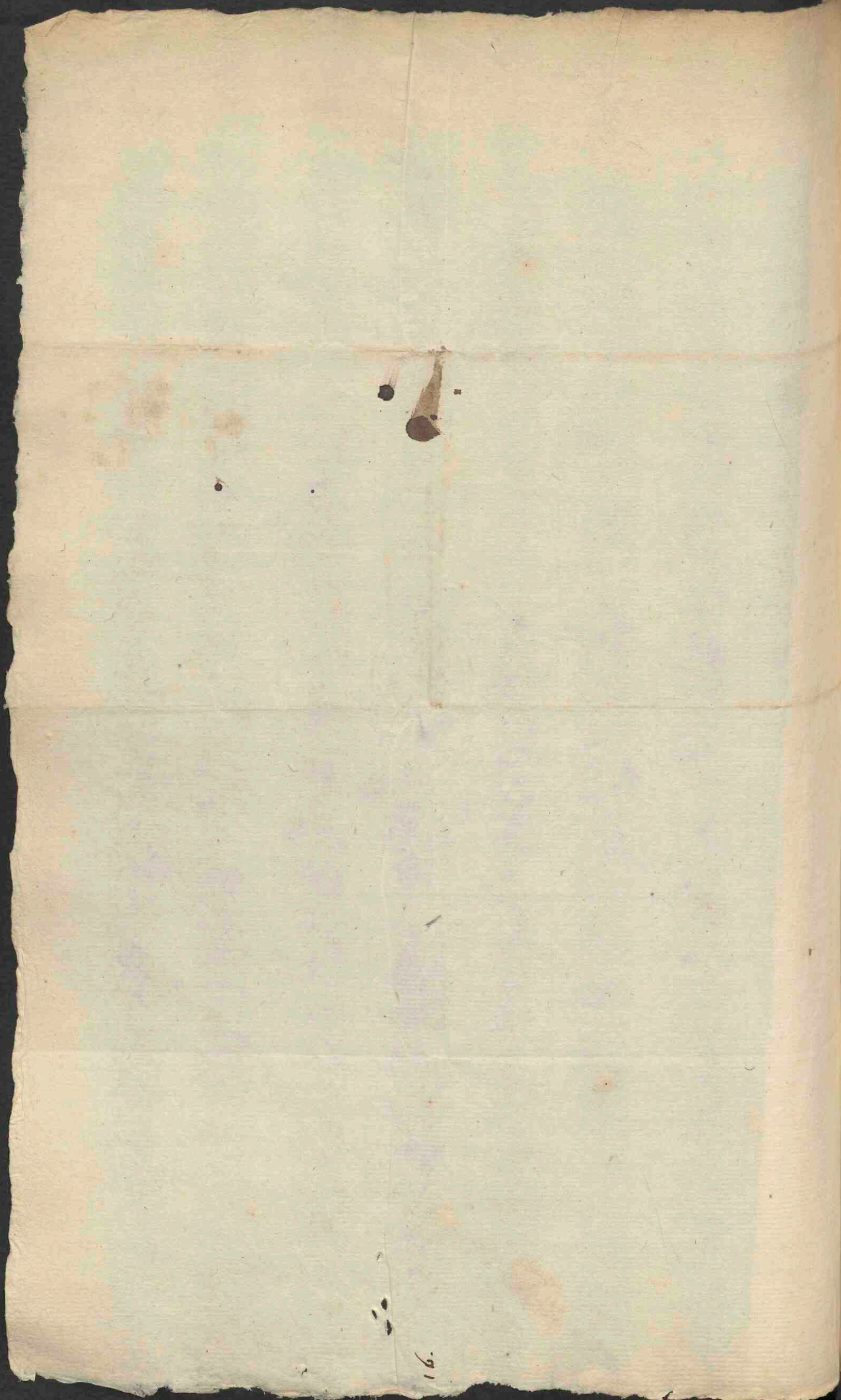
Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs of cursive script. The text is significantly faded and difficult to decipher, but appears to be a continuous narrative or report.

Handwritten text in the upper right margin, possibly a date or reference number.

Handwritten text in the lower right margin, possibly a signature or footer.

Nobilissime, Amplissime, et Incomparabilis VIR,

Carolin in Novo

Hyppolytus Carolus III

Ep. 12

Major profecto Virtus tua est et Doctrina, quam
ut paucarum regionum amore terminetur. Evo-

lat ingenij tui divina vis, et velut flamma,

animosque Principum ubique corrigit. Parum

adsue est, quod Suecorum Rex, quod Respub.

Venetorum fecit: a summo Italiae Principe,

Pontifice Maximo VRBANO VIII. aestimaris.

Id autem tanto majus est, quanto ille ingenij

et Literarum felicitate omnem Fortunae magni-

tudinem superat. Summum esse quam Pochis-

simum, minus est: ac nescio, an parem vetri

saecula Pontificem dederint. Poemata eius an

vidisti? tu unus es, qui judicare de pretio potes.

De ^{Francisco} Cardinali BARBERINO fratris eius filio

quid dicam? Amor et Delicium saeculi appel-

latus est: sed quanto, Bone Deus! ille in

te affectu fertur! Praesentem cupit, Civem

Italiae optat, et in Romanorum Vobis magnum

ac felicem esse. Caetera qui sis dabit, dicturus

est: quem cum audies, Illustrissimum lo.

FRANCISCUM ex Comitibus Guidijs à Balneo
 andies, Archiepiscopum Patranum, et Nuncium in
 Sis provinciis Apostolicum; Virum, ut breviter et
 verè eum laudem, aeco nostro majorem. Sane
 mecum egit, ut ad te scriberem, cum vel ultro
 calamus prosilaret; et me Sominem istum voluit,
 ut scires, serio haec omnia, et magno affectu agi.
 Si adsis, Nobilissime HEINSE, fatearis ipsam
 in Soc Antistite Virtutem et Humanitatem coli
 posse; dignissimum esse, quem pari affectu ve-
 neremur. Quia Equestri Dignitate à Venetis
 ornatus es, iam aliena Italia non videtur. quid
 si igitur de eà lustrandâ cogites? quid si ex-
 periaris, an in illâ Sominum luce eminere de-
 corum sit? Romam ire, novum non est:
 manere, facilius erit, si divina omnia et Summa
 expendis. BARCLAIVS ivit nuper, et mansit:
 ivit CLVVERIVS, et manere potuit: tu qui
 Litterarum causâ vocaris, efficies sanè, ut
 in reliquo Orbe ingenij cultus angeatur. Cogita
 et haec omnia fiunt, à Deo te vocari: cogita
 ad magna te vocari, et quae alijs non facile of-

feruntur. Quae nunc impedimenta dices, fortassis
nulla, aut minora invenies, si in animum induces pro-
ficisci. Sumptus omnes itineris Illustrissimus Nun-
cius Apostolicus à Balneo liberalissimè pollicetur:
tum si mansio placebit, Fortunas, quae Sas tuas
omnesq; superent. ^{o. satis, orat} Plura iam non scribo; et satis erit

affectum Summi Pontificis, Cardinalis BARBERINI,
et Nuncij Apostolici insinuare: ego quemadmodum
incredibili te amore prosequor, silere sic sanè non
potui. Cum de te agitur, de Litterarum felicitate
agitur. Aliquis et ego esse incipiam, si in Sonoris cul-
mine te constitutum venerabor. Poterit, si in proxi-
mus BARBERINENSIS, Barbarie, Saeculum Berari.

Sic tuas tibi iam voces reddo: In ovo prope unius tui
capite virtutis ac eruditionis incolumitatem tempe-
state nostrâ verti. Vale, et an me ames, ostende.

Lovanij in Arce, Eidibus Septemb. MD. LXX. XXIV.

Famae et gloriae tuae
studiosissimus

Erycius Puteanus.

... que non impedimento hinc, fortassis
... in illa, non minus inveniatur, si in animo inveniatur
... fieri. Quibus omnia sunt. Illustratione non
... est. Apollonius a Balaio liberatus est. Pollicentis
... in illa in mente placuit. Fortassis quae sit non

... officium dicitur. Pollicentis, Castoribus, Castoribus
... se vultu apollonius, inveniatur, et in pollicentibus
... inveniatur, et in pollicentibus, et in pollicentibus
... dicitur. Castoribus, et in pollicentibus, et in pollicentibus
... dicitur. Pollicentis, et in pollicentibus, et in pollicentibus
... dicitur. Pollicentis, et in pollicentibus, et in pollicentibus

... in illa in mente placuit. Fortassis quae sit non
... in illa in mente placuit. Fortassis quae sit non
... in illa in mente placuit. Fortassis quae sit non

Fines et planities hinc
... hinc

... hinc

Optime, Summe Vir et Amice, à Pateano tuo Salve.

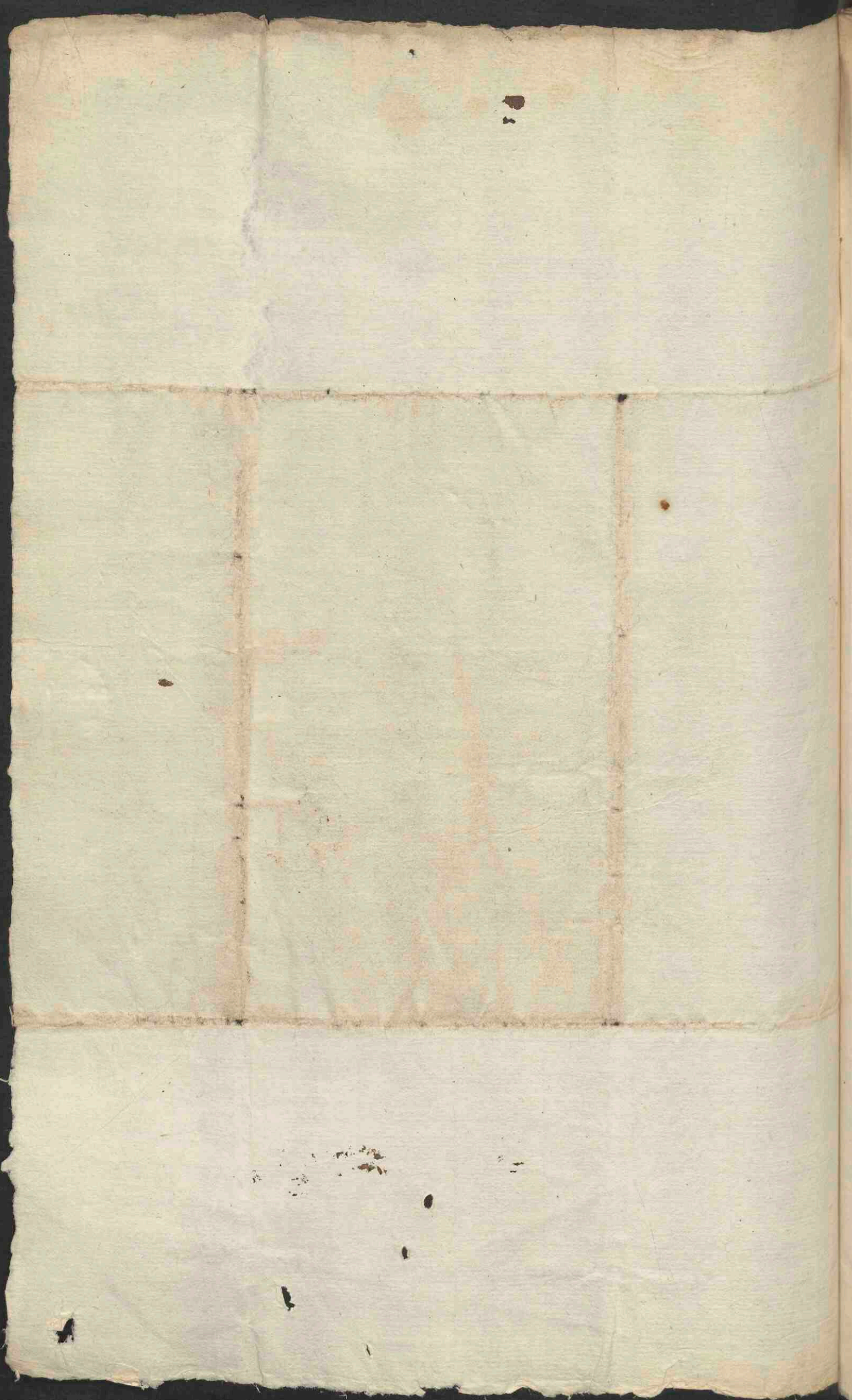
Accepi epistolam tuam, cum repente Bruxellam evocatus
essem ab Amicis: quibus ut morem geram, brevius nunc
tecum cogor loqui. Ac primum, in tuo voto mea pariter
felicitas posita est. quantum ex ea Deus concesserit,
carpemus. Negocior illud hominis, quia eruditiores
oculos fallere non potest, risui denique nobis esse debet.
Faculam nostram tibi probari, equidem gaudeo: et sic
velut plectus, Gratimenculam istam nunc mitto, in qua
quod optimum est tu solus facis. Lauderis enim, aut
potius nominaris tantum. Sed quid agas? HEINSIUM
cum dicas, iam summum elogium expressi. Haec
brevis, et in summa festinatione. Copiose mox
~~scribam~~ ^{scribam} ubi rediero, ac interea Warnerius fortassis
cum novis ~~litteris~~ ^{litteris} aderit. Vale mi Amice. Lovanii
Kalendis Junij, D. 1760. X.

De Palaestra mea et imagine Bonae Mentis distractus
primis litteris petam.

Carmen tuum magni amoris fiducia exprimi ~~curavi~~ in
Soc ipso Stimulo: ^{curavi} ut doloris simul stimulum communes
inimici sentiant.

[Faint, illegible handwriting on aged, yellowed paper with horizontal fold lines.]

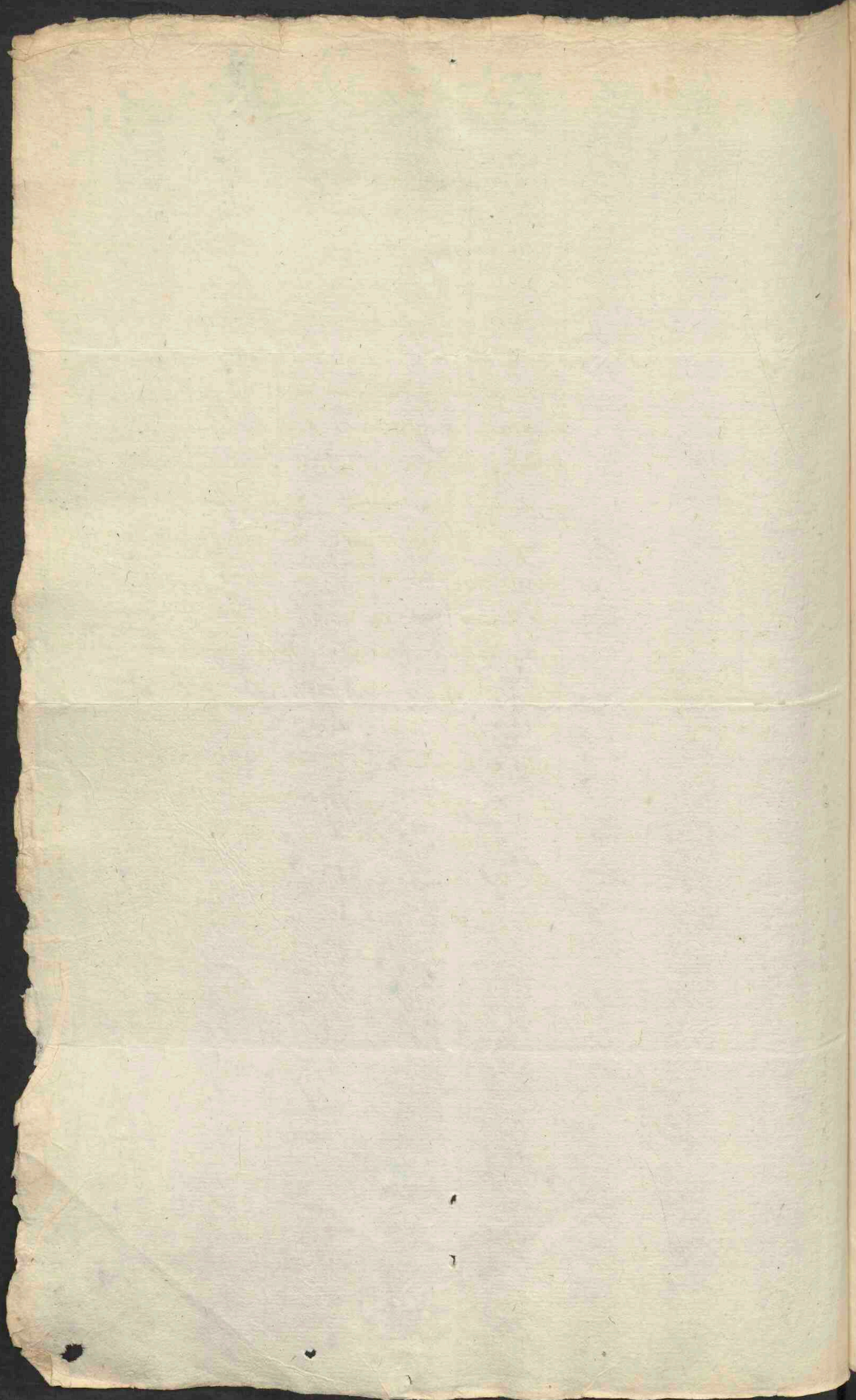

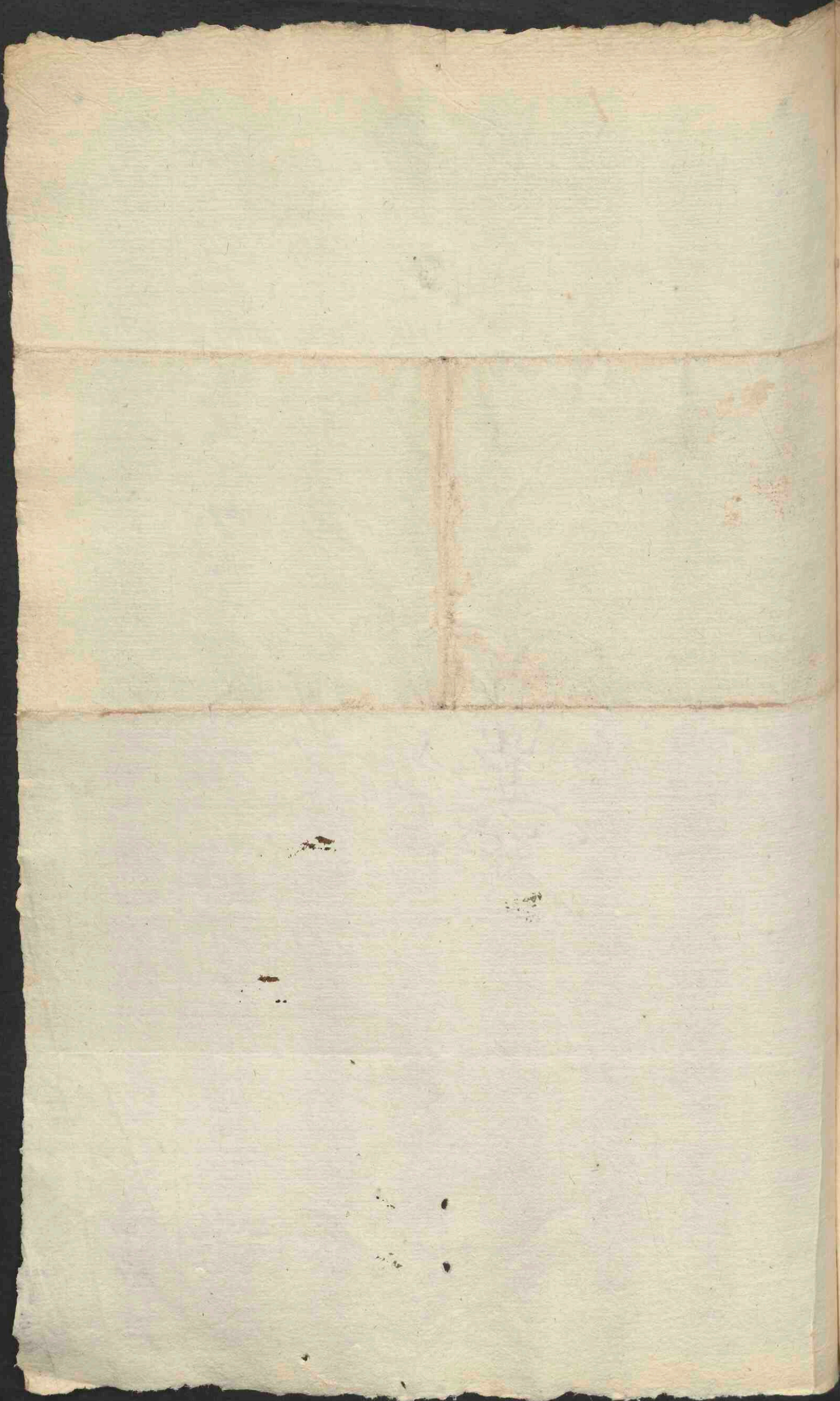
Viro incomparabili DANIELI HEINSIO Erycius Puteanus
S. D.

Omnino sic est, suavissime Amice, Aliquid me tibi temperat
astrum. Nam in via eram, ut in Bataviam proficiscerer,
cum te venisse in Flandriam amici nunciarent. Redij igitur,
et beatum me praedicavi, si iterum te exciperem. Et nonne
hoc beneficium petere à te audeo? imò exigere, nisi
amorem mentiar. Veni, veni quaeso, et quod feli-
cissimum in amicitia nostra potest esse, mihi indulge, ut
te videam et complectar. Suaviter erimus, comiter
erimus; ostendam ego quanti praesentiam tuam faciam:
tu, quanti meum amorem. Dicam multa, audiam multa,
et jam diem illum exopto. Mi amice, mi anime veni.
Hospitium paratum est. Sine HEINSIO tristes jam
dies aliquot PUTRANO erunt, quos tuis dabis: tristes
annus totus, si non veneris. Itaque litteras tuas exspecto.
Nam quacumque ratione videre te cupio. De
morte optimi TRINGII nostri opinor te audivisse.
Doleo veementem, eoque magis, quia virum non vidi.
Sic Deus placuit: qui te servet, o delictum seculi,
mea voluptas, et triseclisenem faciat. Lovanii,
IX. Kal. Septemb. M. DC. X.
Hanc epistolam ab amico accepi, mecum circumtulit,
et nunc mitto.

Clarissimo et Incomparabili viro DANIELI HEINSIO
Amico aeterno Eryeius Prateanus S. D.

Mi frater, Nescio quae fiducia silentium istud aliquot
mensium persuaserit mihi. Nam in tanto amore locum
occupationes non habent. Si diligere possum, et simul delin-
quere, culpam amici tui plecte. Sed quam facile omit-
tatur, quod quotidie non facimus, sed destinamus! quia
scribere saepius volum, silentium natum est; et quo uno
conciari maxime possum, injuriosus fui. Ignosce tamen, et
amare te intelligam; et ^{vel} severam me obpurgatione feri,
ne vicissim sileas. Litteras tuas et unam Aristotelis de
Poetica librum, doctissimis Notis emaculatum, PLUVIERI
nuper reddidit. An quid venustum, an elegantius eo viro?
Hic ille ERVLPLO in COMO nominatus: cuius tamen
laudem tenebriones aliqui ferre non poterant. Bene
est: cum tibi placeat, displicere quibusdam sine damno
potest. De libro porro quid dicam? parvus quidem
est; sed in quo te maximum fateantur necessum
est, qui nullius solent ^{expressim} virtutes ~~reperire~~. Placet, quod
pro ingenio et summa eruditione tua sermonis inter-
dum fiduciam attollas, et pro Belgis loquaris. Me-
sercle quantum doctissimi Italorum ignoraverint, in
Suis NOTIS tu unus ostendere potuisti. Ego prima
occasione ad Praefectos Bibliothecae Ambrosianae libellum
mittam, et iudicia urgebo. COMVS nondum prodit;
partim quia tardus typographus, partim quia plurima
adjeci. Fabellae quaedam inspersae sunt, et severita-
tem ~~necessariam~~ ^{necessariam} mitigari. Videbis. Cum Antwerpensi

quid actum, Clarissimus BARDIVS indicaverit. Bellum
desit: nos nostra agimus, in studiis, et Palaestra pergitur.
De Bonae Mentis symbolo quid cogitaveris expectamus.
Oratio auspicalis nondum dicta: in hac tamen mihi nomen
incebit, mi HEINSI, illud iam apud bonos omnes magnum
apud doctos memorabile. Imaginem quam promiseram
sic habes: nescio an exactam. sed nobis periti sic arti-
fices desunt. De Epicuro serio iam cogitabo. alque
utinam a ^{fratris} doctissimo RUTHERSIO imaginem ejus habeas.
Linda, si potes; et, ut multum mihi tribuas, me ama.
Lobanij, extremo anno M. DC. X. Amicus omnibus
S. Sed de GROTIO an verus rumor
Obisse dicunt. fac obsecro sciam. A CASTELLIO meam
salutem quoque adscribo. Litteras et ipse paullopost
de mittet. Ego te videre cupio mi Frater.

Lugdunum Batavorum.

Eruditorum cella.

Clarissime et Incomparabili Viri
DANIELI HEINSIO,

Clarissimo et incomparabili Viro DANIELI HEINSIO
Erycius Puteanus S. D.

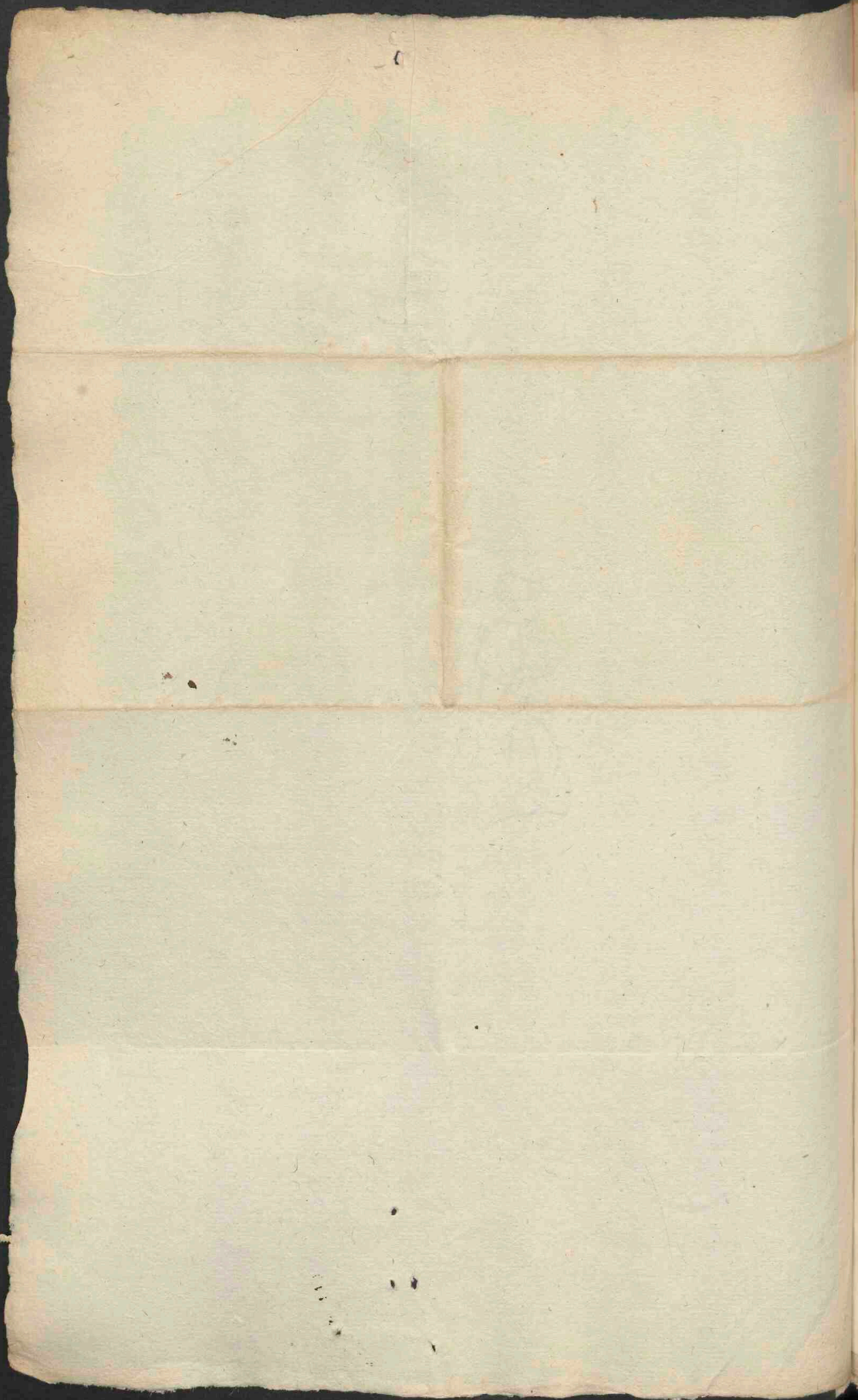
Mi Frater, Irascere nunc Puteano tuo, qui tam
strenuè scriuit. Sanè debebam responsum litteris tuis,
sed et Musae. Atque ego cum ^{carum} destinatum librum
ipsum mittere, epistolam distali: nec poteram nisi
libro quantum dedisses beneficium explicare. Accusa
verò ingenium typographi, et socordiam: quos septi-
manae fuere, toties se absoluturum promisit hoc opusculum;
neque adhuc finivit. Scribo igitur, et nunc incipio
Summaritati tuae gratias agere, postquam mea me mora
amplius obstrinxit. De carmine verò sic censeo:
meo ~~am~~ ^{veri} tuam gemmam insertam esse. Addidisti pre-
tium, quod praeter te dare nemo poterat. Et sic audebo
ostendere posteritati scriptum, quod elogio tuo muratum
est. Tu profectò ipso amore ingeniosus es: ut amplius
diceres, unà lingua contentus non fuisti. Laudo, mi HEINSI,
liberalitatem tam doctam, inuò tam felicem: dicentque
omnes, Multum amat, qui scribit isto modo. Plura
enim dicere in laudem meam non potuisti. Graeco epi-
grammate excludere Latinitatem videris: Latino deinde
ostendis, fieri posse quod adiuuatur est. Te amplector
magne Amice: tuo beneficio vivet MEDICAEVS meus, et
ipse Historiographi nomen sustinebo. Vide etiam, conatum
meum promovere coepi, ac iam Antiquitatum Insubrica-
rum libros sex conscripsi, qui Inruptiones Barbarorum in
Italiam continent. Flori genium exprimere conatus sum,
neque successum accuso. Cum ELZEVIRO ago, ut is et
hoc opusculum, et reliqua mea sic excudi curet. namque
FLAVIVS meus typus suos offert. Tu quà potes negotium

promove. Sed obsecro vidisti titulum in me scriptum
ultimis mundinis? Ego miror tam impudentes, tamque sce-
lestos homines reperiri; et scio ~~GOZDASTVM~~^{*****} esse, qui
tam pulchrè minatur. Omitto verba, vitam morèsq[ue]
oppono calumnijs improborum, et mea me virtute inbol-
vo. Et tamen fuit ex amicis meis qui stigma inussit
sine scurræ. Si tanti est, inspice: imò potius habe
imaginem meam: quæ videtur frontem habere, et bre-
ve aliquod à te epigramma flagitare. Molestus sum
non mihi, mi frater, sed tibi obsequere, et me ama,
quo sunt omnia. Vale. Lovanij, Postrid. Eid. Mart.

M. DC. XIV.

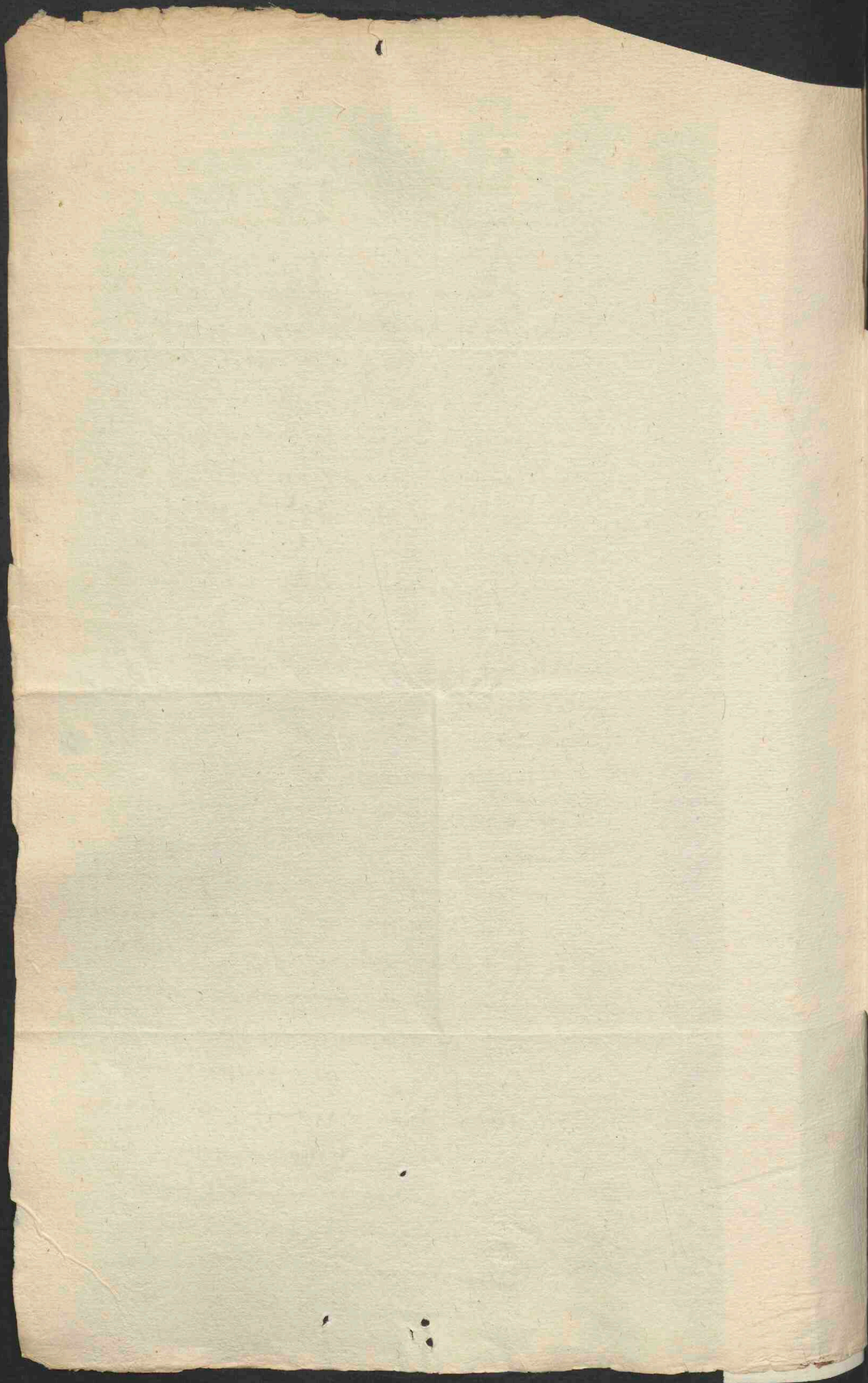
3

Viro incomparabili DANIELI HEINSIO Erycensi Paterni S.

Neque hoc mihi licuit, ut hoc munere liberatus essem: quia praevenisti oratorio missu, velut ἀρτίδωρον hanc Historiam accipies, demum absolutam. Haec mora, et paene iniquitas typographi fuit: opusque paucorum dierum vix toto anno absolvit. Sic igitur recentem adhuc librum mitto: in quo profecto optimum est, quod tuum est. pondus, pretium, lumen gemino, sed felicissimos, carmine tuo addidisti huic operi, et prorsus aeternitatis condimento labores meos beasti. Inscripti vero manu mea exemplar, quemadmodum volebas, et quia ad hoc scribendi genus te accingis, communium studiorum tesseram appellari. Agedum, ostende ubique te summum et incomparabilem esse. ego cum Historiam tuam legam, quam male meam scripserim demum intelligam. Sed tamen ut iudicium tuum liberè perscribas, amice te rogo: etiam de specimine isto Historiae Insubricae, quam suis sumptibus, ut opinor, FLAVIUS nostri typis ELZEVIRIVS curabit. Orationes tuas avidissime percurri: in quibus praeter eruditionem facundiamque admirabilem, etiam prudentiam sapientiamque ^{tuam} veneratus sum: qui tam cordate et Historiam et politicam dignitatem nobis exhibes; et simul et in Schola, et in Repub. versari videaris. Sycopanta ille etiam ultra minas improbitatem produxit, quantum intelligo. Sed aurea tua dicta et consilia sunt, et in hoc genus monstra valent. Ego vero parum didicissem virtutem, nisi calumniam possem contemnere. Malignis et scelestis morum vitaeque innocentiam oppono. Vale meum decus. Lovanii Postid. Kal. Maij, M. DC. XIV.

CORSELIUS Lesdunum, RYCKIUS Gandavum profectus erat. Literae et munuscula tua curabuntur.

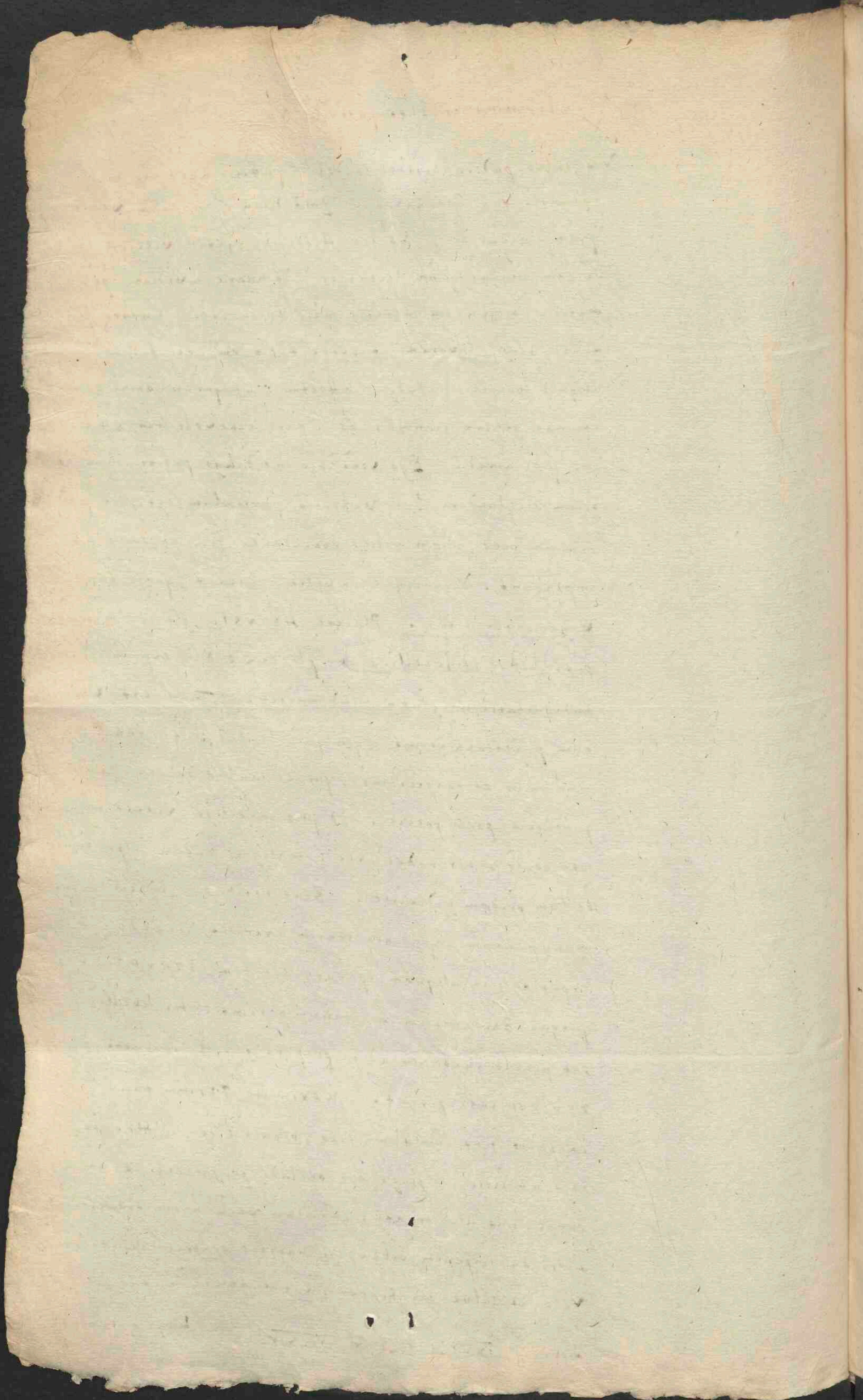
Clarissimo et Incomparabili V.
DANIELI HEINSIO.

Ingdunum Bat.

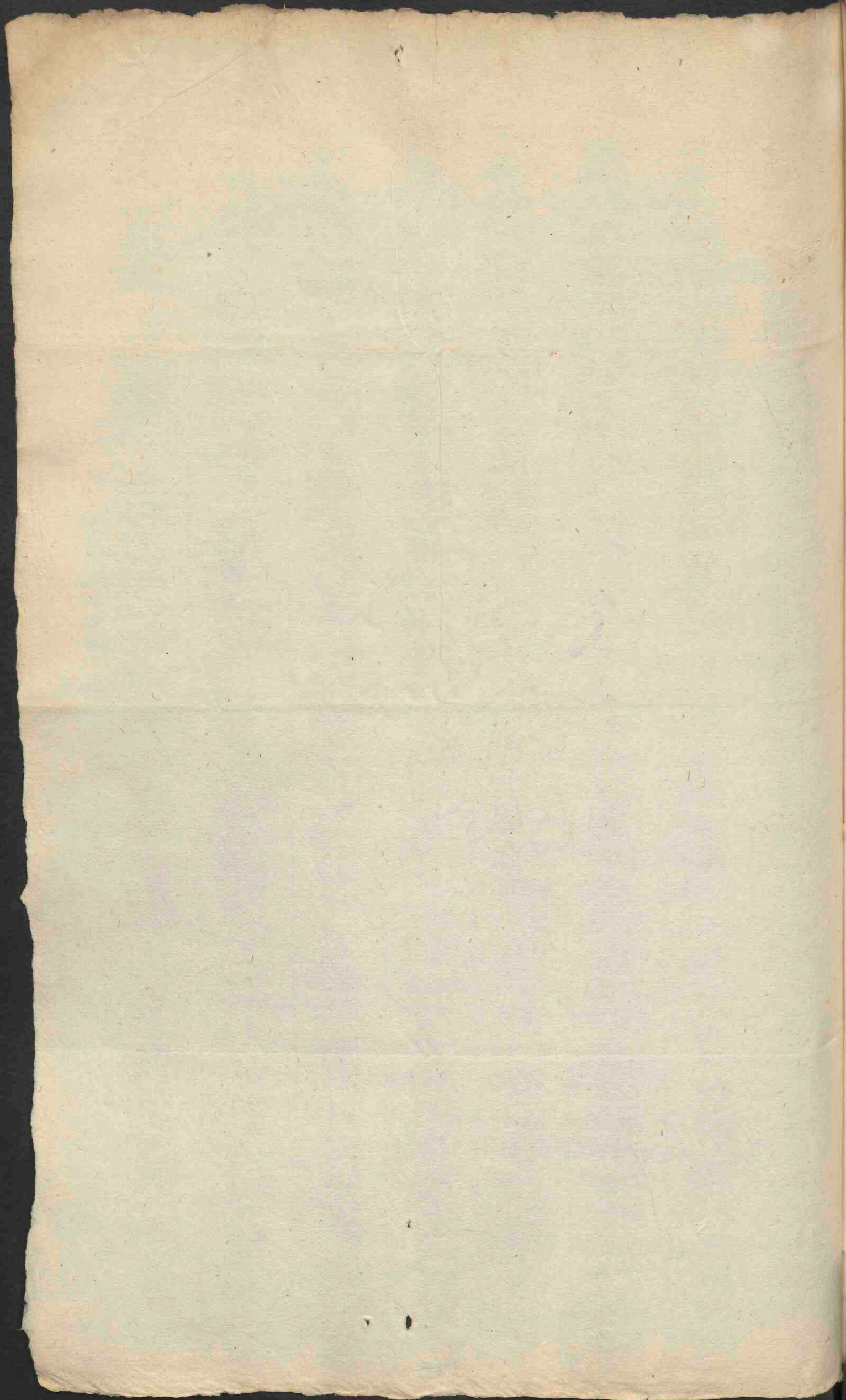

Clarissime et Incomparabilis Vir,
Vix salvo pudore digessi laudes, quibus ingeniosa me
facundia tua exornavit. Quid dicam? si tam verus,
quam amicus es, litasse Historiae Genio videor: sed
si tam amicus, quam doctus es, damnare invidiam po-
tuiti, ut nimium meritis meis tribueres. Candor ille
tuus, scio, livorem et obprobrium nescit: sed
aliquid fortassis indulget affectui; ut qui in omni do-
ctrinae genere summus es, pari benevolentia attollas
eos, quos amas. Ego vero sic me diligi patior: an et
dicam, sic laudari? Mehercule periculum est, ne quod
ingenio meo aliqui nolunt concedere, iam enisio tuo
impingant; dignumque invidia censeant, quem tam
vehementer amas. Placere HEINSIO gloriosum sane
puto. Sed et intelligo, cur placeam. Non exprimo
antiquitatis imaginem, sed imitor. Tuum est, Viror-
um praestantissima, quicquid laudas: te admira-
mur unum et suspicimus, qui et multa docere anti-
quitate ipsam possis. Id quia intelligo, vides mihi
non certe inter rudes esse; malignis autem improbisque
bellum pridem indixisse. Bene est: tuo iudicio exegi
monumentum, quod non statim corruet. Sed nunc
experiar, an aliquam sperare aetatem IRRUPTIONES
quoque Barbarorum in Italiam possint. Hi libelli
sub praelo sunt, et ad te properant: Editionem EL-
ZEVIRII susceperunt. MAXIMUM Tyrium tuum
exspecto; et cum tuum dico, omnia dico. Hoc te
rogo, ut istis compingi, et concludi pergamenis exemplar
cures, sine alio orata; sumptum vero in me transcribas.
Libri tui imperiti Bibliopegi manibus contrectari non debent.
Vale, et salve mi Frater, a tuo, aeternum tuo

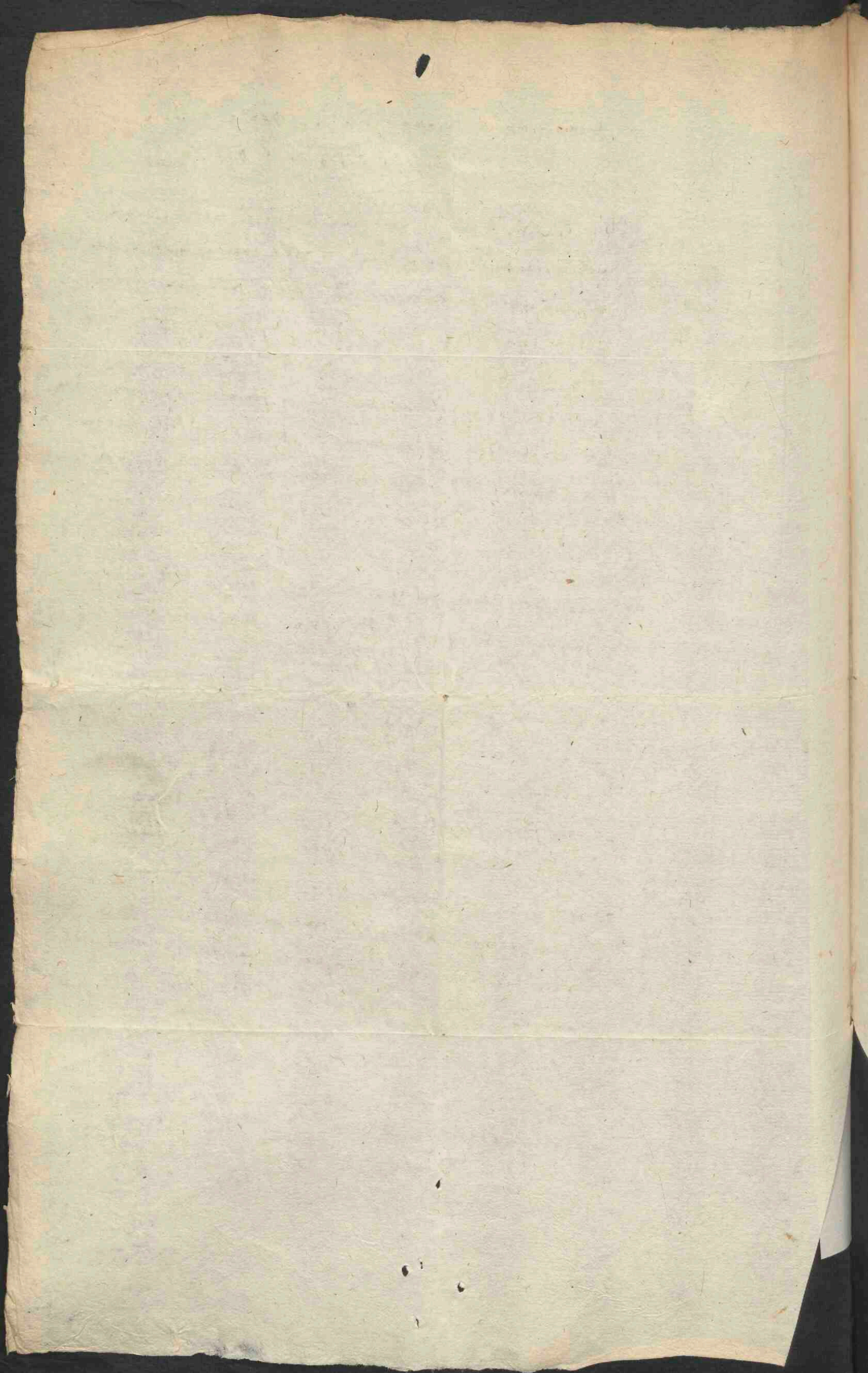

Clarissimo et Incomparabili V. DANIELI HEINSIO

Erycius Puteanus S. D.

Mi frater, Vnius hactenus libelli editio me detinuit,
velut claudum sutores domi. Nihil poterat me absente
typographus, qui direttore indigebat. Non mihi igitur
petem ex Soci Parnasso: sed te quoque expectare ausus
sum; an et adhuc audeo? Nosti encaenia nostra, quae
instant: ac puto communes etiam ferias esse; quas ultimam
ne frustra deinceps habeamus! Nescio an belli iterum
exordia sint: si non nostri, certe vicini. Pacem vobis
et quietem. Pessimum incendium est, quod è cineribus
recrudescit; quod ut vires sumat, residet. Deus
meliora! mihi pulchrum videtur, scribere bellum, quam
gerere. Sic post MEDICAEVM ad Barbaros verti
calamum, qui Italiam irruptionibus direxerunt, et
Historiam Insubricam ab origine gentis ad Ottonem Magnum
sex libellis deduxi; Florum imitatus, ac dicendi eius
modum. Videbis mox opusculum, paullo etiam minus
ipso flore. Opusculum, inquam, sed quod grandiri
benivolentia tua possit. Absit tamen ut molestus
sim: te amo, observo, colo. Siquid vero miseris,
etiam tempore veniet: inseretur libro etiam absoluto.
Vale meum decus deliciaeque, litterarum colume.
Lovanij, IX. Kal. Septemb. M. DC. XIV.

Lugdunum Bat.

Litterarum Atlanti.
Politices Professori Publico,

DANIELI HEINSIO,

Clarissimo et Incomparabili V.

Mi Frater,

ERRUPTIONVM, aliquot prima ad te folia mittam,
ut de hoc modo et Characterè iudices. Si digna af-
fectu tuo haec quoque scriptio erit, audebo Breve
aliquid sive psalencium, sive aliud carmen à Musâ
tuâ flagitare: sed Breve, ne molestus sim. Ego
ut aliorum versus fastidio, sic tuos religiosè am-
bis. Vide verò nequid meâ causâ agas, quod cum
molestiâ tuâ coniuactum est. Nolo, nisi quod val-
de vis, et sine impedimento potes. De Arce
oblitus eram dicere. Sanè ea habitatio propemodum
caelestis est. mireris amenitatem, et salubritate-
tem loci. atque utinam tantum locum facias, ut
in eo videre Patearum tuum veles! Quantum
possum te invito et voco, non animi tantum, sed
corporis causâ; ut firmius valeas, ut robur do-
mum feras. Aestas est, feriae sunt: nec plu-
ra dico. totâ mente te complector mi Frater,
menem decus, miraculum saeculi.

Amplissimo Clarissimoque Viro HVGONI GROTIIO
et affectum cultumque mentem devoveas, te per
Genium Amicitiae rogo.

Faint, illegible handwriting on aged paper, possibly bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several lines across the page.

Viro Clarissimo, et proorsu divino D. HEINSIO,
Delicio suo Erycius Puteanus S. D.

Quia vehementer te amo, Vir summe, nec possum, nec
debes querelis silentium tuum orare. In qua verseris
studiomm arenâ, et quam multis vivas, jam omnis
paene orbis loquitur: et ego, ^(et Amorem silcan) Musarum meus sum cul-
tor, si nesciam. Ergo ut saeculo, et ipse tibi
sufficiat, ^{illa} non omnino necessaria scribendi officia
quandoque intermittenda sunt; cum diligere possis,
quos ex intervallo, etiam longiori, alloqueris. Ad
me quod attinet; cibo carere malim, quam tuis
litteris: et tamen cum hae cessant, te in libris
aeternisque ingenij monumentis lego, et cernere
velut praesentem videor. Proorsu te in publico
adeo: ibi te amo, atque etiam audio, ubi bene
mereris de omnibus. et quo fructa? ut suavi-
orem amicitiam nostram experiar, quae à tam
multis remota est; et quae non minus indulget
silentio vices, quam mutuo animorum interuicio
delectatur. Quorsum verò ista? Veniam scri-
bendi utrique facio, et necessitatem suadeam:
non exigo litteras, ut libentius mittas; imò scri-
bo, ut velut exemplo moneam. Sane ELZEVIIVS
noster abire vacuus non debuit. Atque ille, quia
vehementer te colit, libenter ab idè que oneratur.
De Iasubrica Historia meâ, sive Irruptionibus Bar-
barorum quid sentias, utinam sciam! Orationes ab
eodem illo vestro (sic jussi) accipies. Vide quaeso,
si vacat, duas ultimas, et me sic ama, quemadmodum
incomparabilem eruditionem doctrinamque tuam summo
candore veneror. Vale decus meum, et quod nunquam
satis rogem, me ter tuum ama. Lovanii, Kalendis Martiis,

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Clarissimo et Incomparabili Viro

DANIELI HEINSIO,

Ingenio, doctrina, facundia

summo.

Lugdunum Bat.

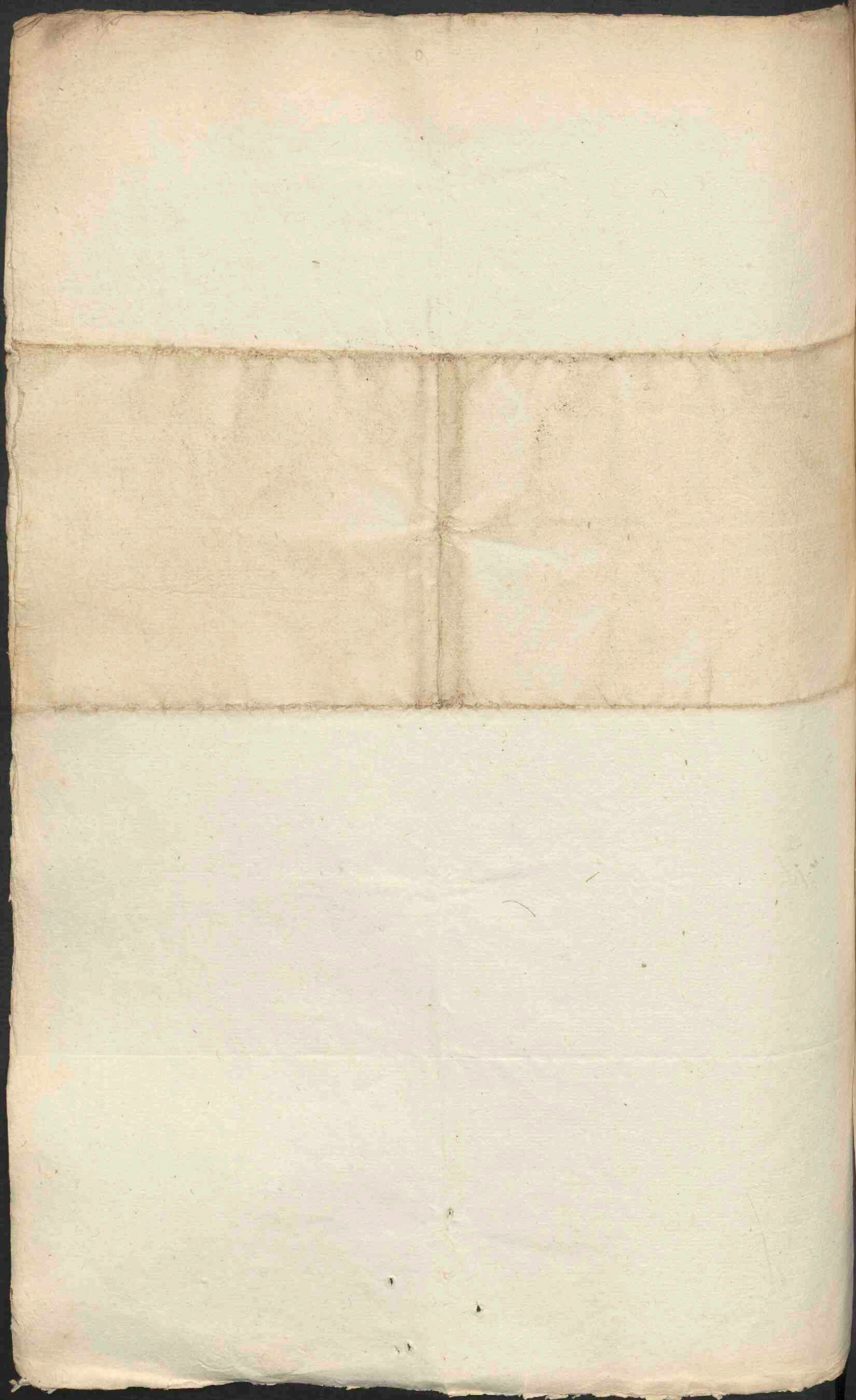
Clarissimo et Incomparabili Viro
DAN. HEINSIO Erycius Puteanus S. D.

Silentio jam tuo crucior, Vir Incomparabilis, quod lon-
gum nimis arbitror, quia vehementer amo suadam et
suavitatem tuam. Nunc igitur ut utramque eliciam,
non litteras tantum, sed versus ad te mitto. Nec mirum
si frigidos: de Hieme enim sunt. Sive placebunt,
sive displicebunt, ad me scribes. Si bene rovi
summam eruditionem tuam, displicebunt; si humani-
tem, placebunt. Sii vero amabis quoque quantum
pecco; sin'esque in tuo me regno velut umbram ali-
quam occupare. Sane in carmine hoc, ut conce-
dam multum frigoris esse; pectus tamen meum
amore tui aestuat. Scribe igitur, et me ama.
Sed hunc virum egregie eruditum, et amicum meum,
ut pro humanitate tua complectaris, vehementer rogo.
Te videre voluit, et urbem Academiaeque, quam
tu admirandis ingenij tui facibus illustras. De
Simonopaeis quid omnino sentias, aride exspecto.
Communes amicos salvere jubeo. Lovanii, in Arce,
quam videre te velim. IX. Kal. Jun. M. DC. XV.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Clarissime et Incomparabilis Vir,
Dici non potest, quam avidè litteras tuas expectat^{rim}:
credi enim non potest, quam veementè is delecter:
et tamen uterque ELZEVIUS vacuum ad me venit.
Ego BONAVENTURAM nunc leviter onens, et per eum
tibi orationes meas et Insubrica mitto. Haec
quia aliquid videntur Flori habere, ut legas rogo.
Constitui enim vel ad nostra haec tempora Historiam
Mediolanensem producere, vel certè in Belgicà no-
strà simile quid tentare, quae potissimum in origine
suà laborat. Fac obsecro, ut quantum iudicio ego
tuo tribuo, tam liberè et de opere et de consilio
meo pronuncies: sic amari me intelligam. Operum
meorum secundum totum mox habebis, quem Amoe-
nitates inscripsi. Descriptionem Hiemis nuper
misi: etsi timidè. Res enim humilis et parva
erat. Deinde quis, si te cogitat, Carmen audeat
scribere? Vale, Vir verè Magne et Incompara-
bilis, et amare me perge. Lovanii, VI. Eid.
Augusti, M. DC. XV. In Arce, quae illustrari
praesentia tuà poterit.

Magno affectu cultuque
Tuis

Erycius Puteanus

[The page contains extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is too light to transcribe accurately.]

Clarissimo et incomparabili
DANIELI HEINSIO,
secundum Dehio.

Lugdunum Bat.

Clarissimo et Incomparabili Viro

DANTELI HEINSIO

Erycius Puteanus S. D.

Beasti me, Vir Incomparabilis, Amoris et Sapientiae tuae recitare: epistola inquam gemina, quarum alteram adolescens ille verè indolis eximia, alteram nunc ELLE VIRIVS reddidit. An putas majores ad me thesuros mitti? à te diligi, divitiae sunt; à te erigi, robur et securitas. Atque ego sic iam firmavi animum, ut quos inimicos aut malevolentes habeo, non habeam; tam supra livoris coelum positus, quam rerum fortunarumque sedem erexi. Lasset se improbitas; hostes ego meos despiciere iam possuni; ornare illam partem meam, quae non laeditur. Misericordia non tam facile mihi, deserere bonam mentem, quam illis est odisse. Flacceseam potius, nisi stimuli sint; minusque luceam, nisi sae faculae accendantur. In famam meam gloriamque se cruciant et mali sunt, quibus postquam industria mea gravis fuit, placere dignitas non potuit. Sed terram et illarum contemno, supernè splendorem sauro, et Principis mei, magnorumque siderum benigna aurà recreor. Bene est: aliquid addere languentibus sic literis valui; et quia revocare ab exilio elegantias conatus sum, dignus subiecto odio fui. Odio, sed glorioso, et quo mulctari malui, quam Musarum voluptate non fui. Hanc igitur mentem meam ut amare pergas, et ut constantiae pulcherrimo exemplo firmes, vicissim à te peto.

Generosius vindicari optimorum studiorum dignitas
non potest. Deinde sic quoque doctrinae fructus est,
plebei aliquo susurro non flecti. Ostendunt nobis
bona nostra invidi. à similitudine, quam desperant, ad
similitatem dilabuntur. Sed nimium sane tam
malis tribus, de quibus sermonem traho. Tanquam
non vivant, non sint, proorsus ignorari debent; ut
san. essa incipiant, qui futuri sunt. Nam quia omni
boni nominis luce destituntur, non possunt nisi ira
nostra inclarescere. In Arce meâ ago, et soleo;
eamdem instans, quantum licet; sed te desidero et
cogito, tanquam adhuc non viderim. Hanc mihi vo-
luptatem debes: ego tibi quaecumque exiges.
Clarissimi PHILIPPI CLYVERT Antiquitates Germa-
niae vidi, doctum, plenum, et curiosum opus, et
quale penitus admiror. Qui tam bene de patria
meretur, omnes sibi obstructos habet. Ego post
Amoenitates tradere Typographo Epistolas coeperam.
quae nunc iterum videntur suspensae esse. Secun-
das Deatribus nihilominus adorno, Historiae mox
in Saesurus. In Como aliquid etiam mutatum est;
an notasti? Carmen statim à principio fago inscrip-
ne et sine laxa rus esset. Vidabatur ejusmodi
aliquid inventis ipsa libri poscere. Vale Eruditioni
et Elegantiae Proceris, et nos vise. Litteras
tuas Amplissimo ROBERTO, ubi redierit, mox dabo,
aut mittam. Iam enim abest, et à Principe occupa-
tur. Iterum vale, et me ama lumen columenque
Musarum. Lovanii, in Arce, cum profecturus esset
ELZEVIRVS. XI. Kal. Decemb. M. DC. XV.

f. Pater BERNARDVS BAYHVSIVS sacra et aurea nos
eloquentia rapit; quem ut audias, Lovanium velis excurrere.
Miser Suadam, Belgis vix concessam. Epigrammata quae
a MURETO iam caduntur, egregia sane et exsurgente,
sive intorem, sive acumen spectes.

Clarissimis viris SCRIVERIO, MEYRSIO, et quem merito
addo, CLYVERIO salutem nuncio.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ingdunum Bat.

Ornamento sacrali.

DANIEL HEINSIO,

Classico et Incomparabil. V.

Poetam . rimur , non ex professo genus
hoc in scholam dicturi , sed velut per lusum
et oblectamentum interpretari graviorum rerum
doctrinae . Atque cum tamen poeta elegimus ,
quem philosophari et serena haec praecepta ad
vitam dare omnes fateamini ; quae resio
quomodo .^{*} clarius aures inveniunt et fortius
in animos penetrant , metri quidam lege adstruitur .
sicut spiritus nosler clarior sono per tubam
aut candem collectus exit : sic^{*} sententiae robustiores
facit carminis stricta necessitas . Sed^{*} ipsa haec
res in poesi nostra apparebit : utemque alia eius
virtus , qua vel praecet vel superat quicumque
in hoc satyrico genere sunt versati .

* haud levis et stultis
quidem sed idem et in
pressis

* facultas penetrant

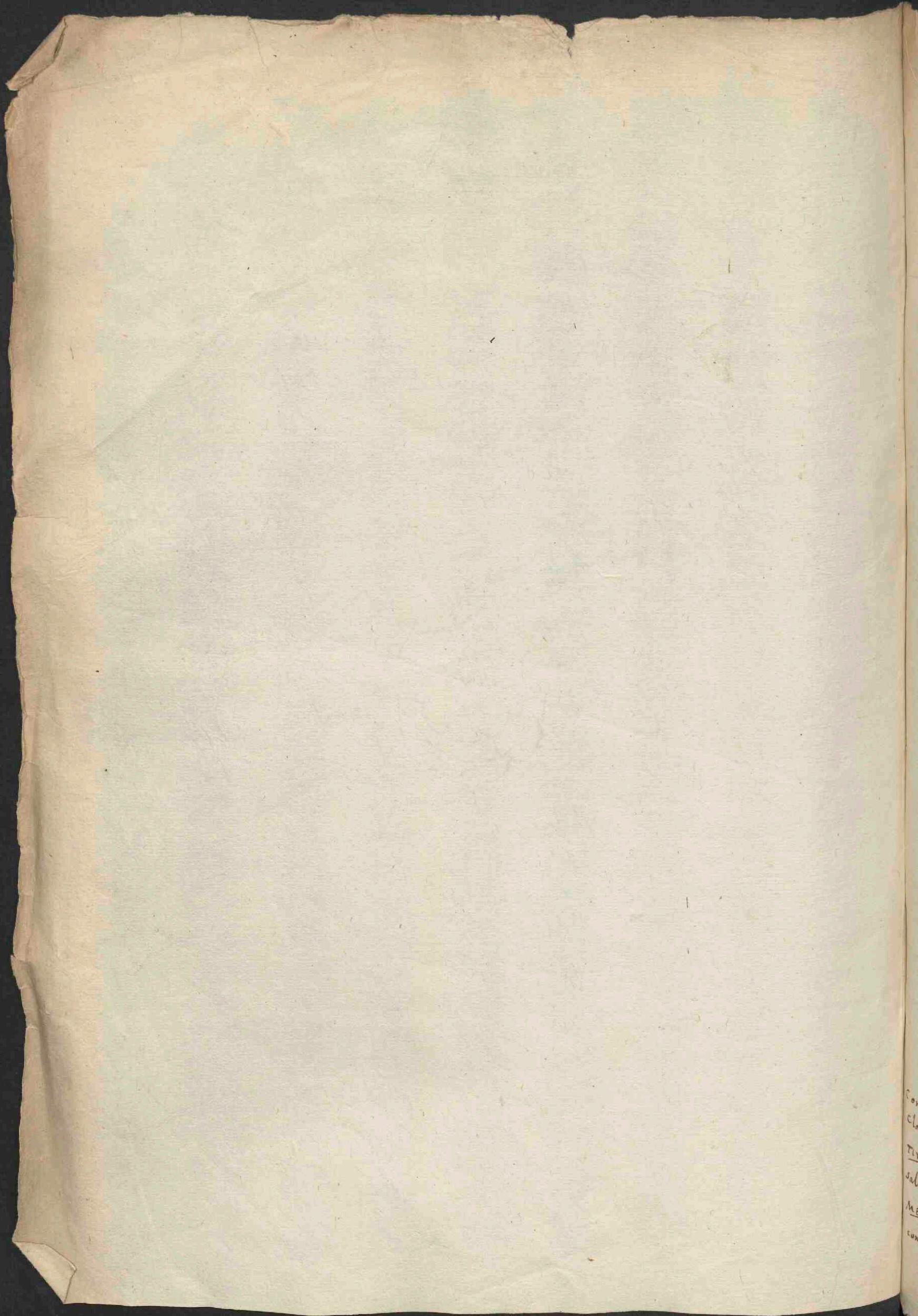
* genus nostrum

* de poesi nostrum

1
The following is a list of the
names of the persons who
were present at the meeting
of the Board of Directors
of the Company held on
the 15th day of January
1880. The names are
written in the order in
which they were called
upon to speak.

John A. ...
James B. ...
George C. ...
William D. ...
Richard E. ...
Thomas F. ...
Henry G. ...
Charles H. ...
John I. ...
James J. ...

Con
cla
riv
sub
ME
con

Clarissimo et Incomparabili Viri

DANIELI HEINSIO Erycni Puteanus S. D.

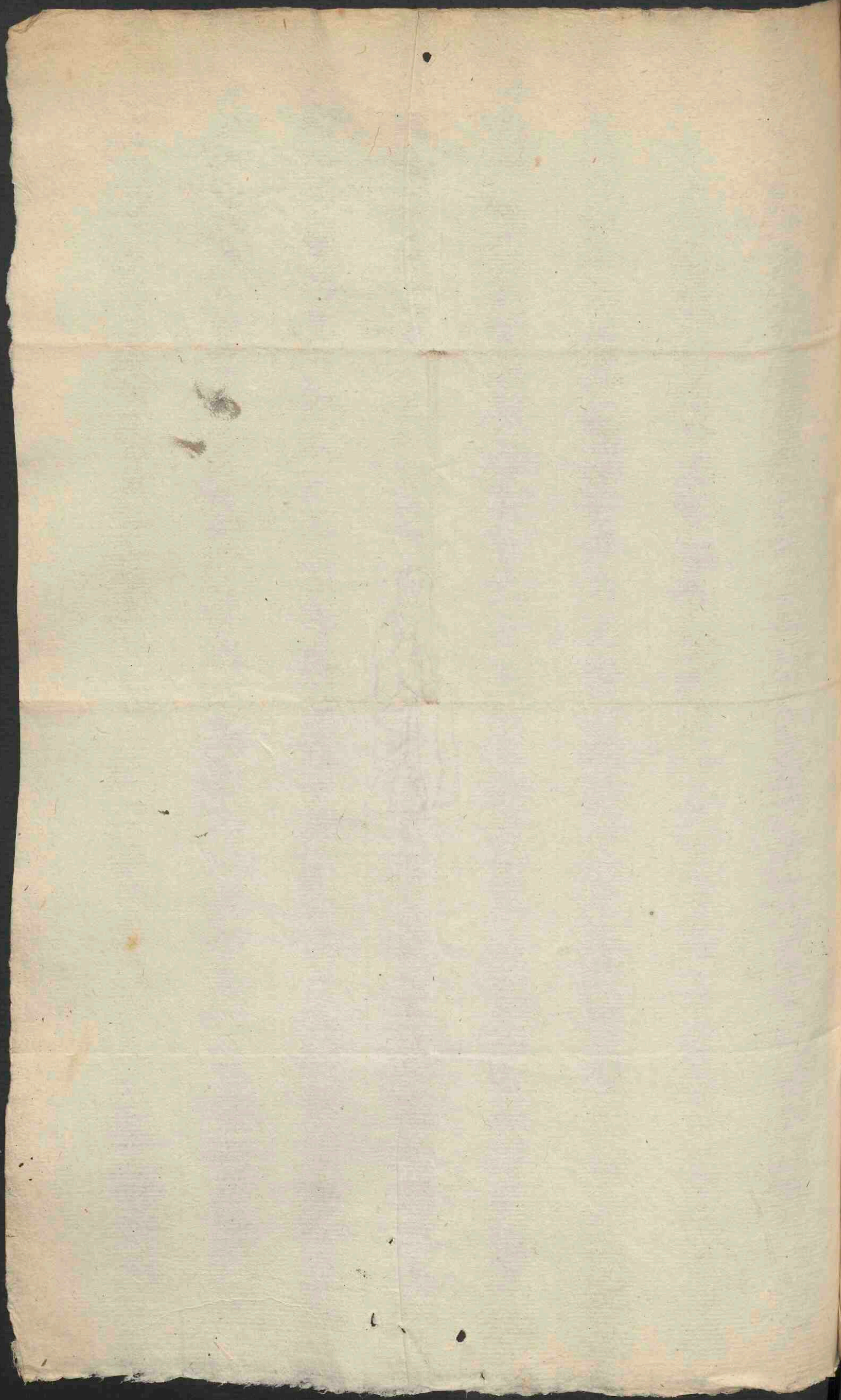
Breviter scribere sic malui, Vir Magne, quam occasionem tam bonam praeterire. Ecce Litteras ferre parati sunt viri, quos à solâ humanitate novi; imò exigunt litteras, ut affectum testentur. Sciunt profectò quam te amem, et quantum divinae illae dotes tuae mereantur. Sed et aliquo me loco Sabent, quem norunt à te diligi; à quo litteras ad te perferendas, aut certe destinandas, petunt. Si ferent igitur, amicos tibi eos aut invenies, aut novo velut nexu facies: si destinabunt, saltem ab humanitate innotescent. Votum meum est, ut tales sine saepius iter instituant, silentiùmque interrumpant. Votum, ut ipse aliquando quod facturus eras, facias; hoc arce et amoeritate, amplius dicam, hoc amico fruaris. Nosti candorem meum; sed et tuum veneror. Hoc te rogo, ut in antecessum sciam, an, et quando venies. Nam sis feris ad Mosam nostram excurrere statim, propinquos et populares visere, à quibus vocor. Sed et hereditas à Patre relicta, tricis molestis que adhuc distingitur, sic tandem componenda. Quicquid sit, circa Kalendas Septemb. rediero. Nunc quae de Natatu aliquando meditatus sum, paro, ut edam; et in hoc monte, ingenio et calamo voluptatis sum. Mare interdum cogito; te cogito, vicinum mari. Tu me quoque, et hanc Arcem, id est amoeritatem. Vide autem, ista sic coarcta effossa est, et aliquid maris Sabet. Vide inquam, vale, me ama. Sed Epigramma meum merum lapidem dixeris, sine salo, sine sole. Lovanii, in Arce, IX. Kal. Quintil. M. DC. XVI.

Communes amicos, viros
Clarissimos VORSTIUM, BON-
TIVM, SCRIVERIVM, alios,
salvare iubeo. Clarissimum
MEYRSIVM an per te mihi
conciliare audeo?

[Faint, illegible handwriting on aged, yellowed paper with horizontal fold lines.]

Clarissime VIR,

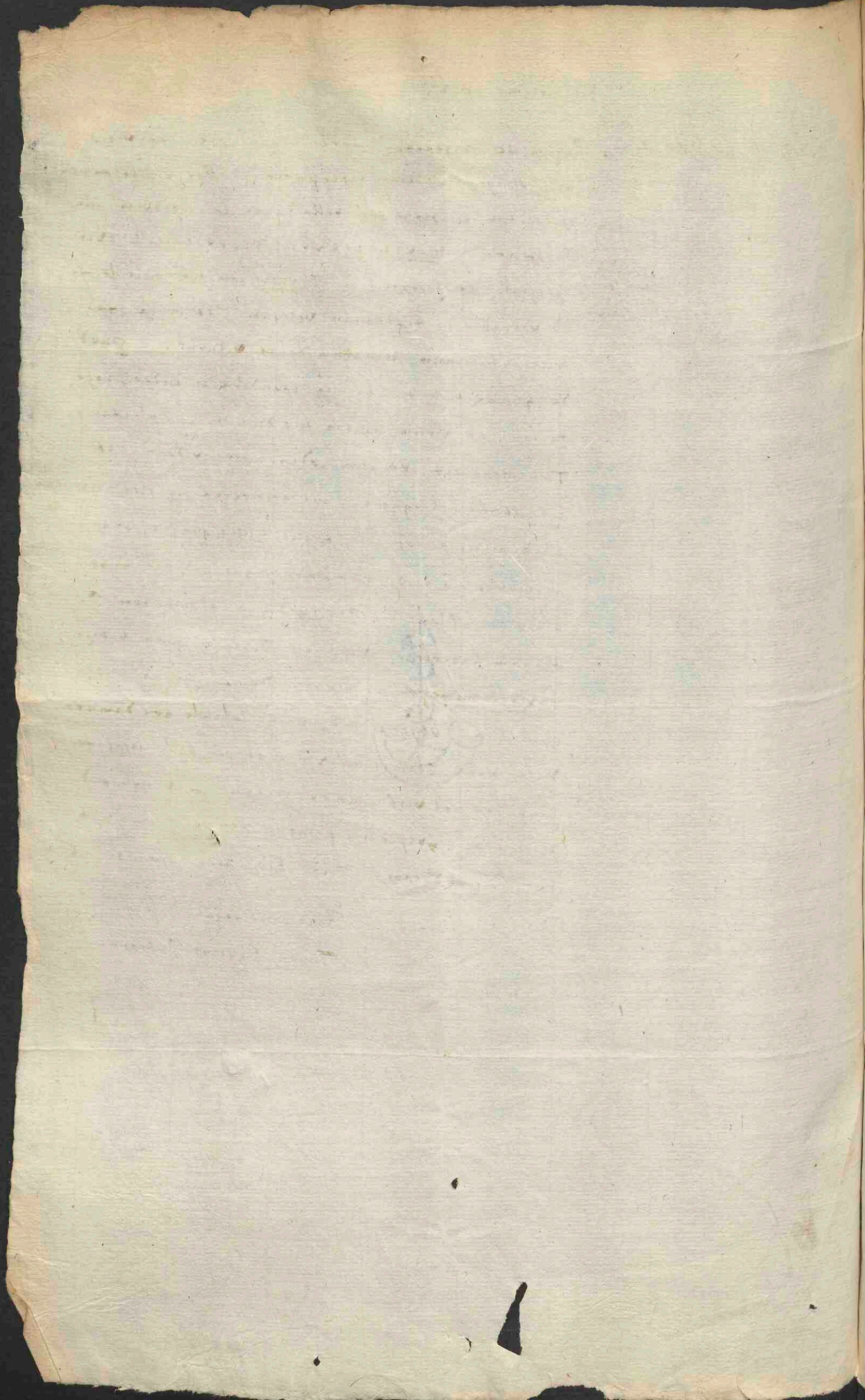
Adm. Bell. me. Centur. III.
93.

vulgantibus
libris fari
solum, et
non loquor.

Parum te constanter amare atque aestimare videar,
nisi benigne silentium interpreter. Ego scribo tamen:
praesertim occasione tam bella, quae ex improviso nunc
se offert. MAXIMILIANVS PLOVVIERIVS vir
egregius, et fortassis in Thyrsis iam tibi meis lectus,
ad vos abit, Academiam vestram, et in eâ te,
praestantissimum Musarum decus, visurus. Quid
de humanitate tuâ eximîâ spondere ei audes, rogo
facias, et virum amare tuo dignum complectaris.
Tam meus est, et cum eodem abire videar, et
egomet me relinquere, aut transferre in elegantissimum
illud amici pectus. Itaque suus quoque ore
sermone ego meos promam, suus auribus tuos
bibam. Planè in PLOVVIERIO praesentem Pu-
teanum habebis. Virgulam Divinam quam videre
habeo! mitte, et me bea. De Laconismo nuper
ausus sum: bene, si tuo omnino calculo non damnor.
Vale, vive Clarissime vir, et per belli istas feras
brevis aut nos vise, aut expecta. Lobani apud
me iam tibi hospitium paratum est; Veni, aut
excurre ut ducam. Prid. Eid. Maij, M. DC. CX.

Bono candidoque affectu

Tuus Erycius Puteanus.

Lugdunum Batavorum.

Belgarum Praesidis,

D. DANIELI HEINSDO,

Clarissimo Viro

Clarissime et Incomparabilis Vir
et Amice.

Lam vero tristissimum est, te non posse frui.
Quod potes, indulge Patreano tuo Sorulam unam al-
teramve, indulge sermonem amanti; ut adfuisse
te sciam, gaudeamque. Sunt quae dicam, sed
in aurem, et quae studia nostra tangunt, id est
nosipso. De meridie igitur ad te veniam, et
Sue impetrabo, ut paulisper soli simus. Erimus
autem, si me amas, et quia amas. Brevis am-
bulatiuncula otium et secretum dabit.

Hic adolescens ex meis est; promptusque fuit sese-
dulam sane ferre, ut te videret simul atque vene-
raretur. Ut igitur benignus, id est tuus, cum vultu
excipios, amice rogo. Salve vir Summe,

a Tuo ter tuo
Pulcrao.

Classification de la langue
de France.

Les deux premières parties de ce livre font
connoître les principes de la langue
françoise, & les règles de la grammaire
de cette langue. Les deux dernières
parties de ce livre traitent de la
syntaxe, & de la poétique. On y trouve
les principes de la versification, & de
la composition des poëmes. On y trouve
aussi les principes de la critique, & de
la méthode de lire les livres.

Le tout est
terminé.

Quinn's ...

Clarissimo et incomparabili Viri
Domini D. DANIELI HEINSIO.

admirabilem
nilaquis.

Clarissime VIR,

Eum te non possim, Larem tuum saluto, et
studiorum Genium. Nam in tuo Sacc Musæi
scribo; tamquam HEINSIVS ad Puteanum scribo.
et permittes ut superbas sim, et nomen tuum
atque morem usurpem ab omni superbiâ alienum.
Sic vero te eximia tua doctrina ^{focti} humanissima:
me autem, quia usurpare calamum audeo, impune
superbum dixeris. Adsumt, et scribere iubent
Clarissimi Viri DD. T

Gerardus Tuningius,
Petrus Sorduerus.

P. Sorduerus.

Estatim
sublim
gatum
supra dicitur
fuit.

Itaque quia si iubent, et ego solo, nequaquam
pecco. Nunc vero Genium tuum rogo, venire
ad nos quoque velis, Lovanium, et amicissimos tuos
videre. ego iam istuc propero, ut expectem te et
excipiam. Nec aliud hospitium sumere te sinam.
Vale; VIII. Kal. Septemb. 1610. 17. Ut dixi
ex Musæi tuo

Tuus Erycius Puteanus

Si amas, venies.

Statim adimplendum
sup. adimplendum
50
90
80
Mi Frater, De Palaestra meâ nuper scripseram,
quam institui. Incrementa video, et insigniter In-
ventum nostram excitari. Tibi si institutum hoc ^{gendo.}
probatum, merito triumpho. Vti quoque consilio
tuo cupio, siquid mutandum, siquid adjiciendum patet.
Ego, et ipsa tibi Palaestra obstringemur. Ego inquam,
qui iam omnia tibi volo et debes: Palaestra, quae
nomen tuum velut sacrum colet. Verum ~~salute~~ à
tuo, semper tuo Puteano, Salve.

Clarissimo et summo Viro
DANIELI HEINSIO,

Lugduni Batavorum.

Per Amicum.

Clarissimo Viri DANIELI HEINSIO Erycens Puteanus S. D.

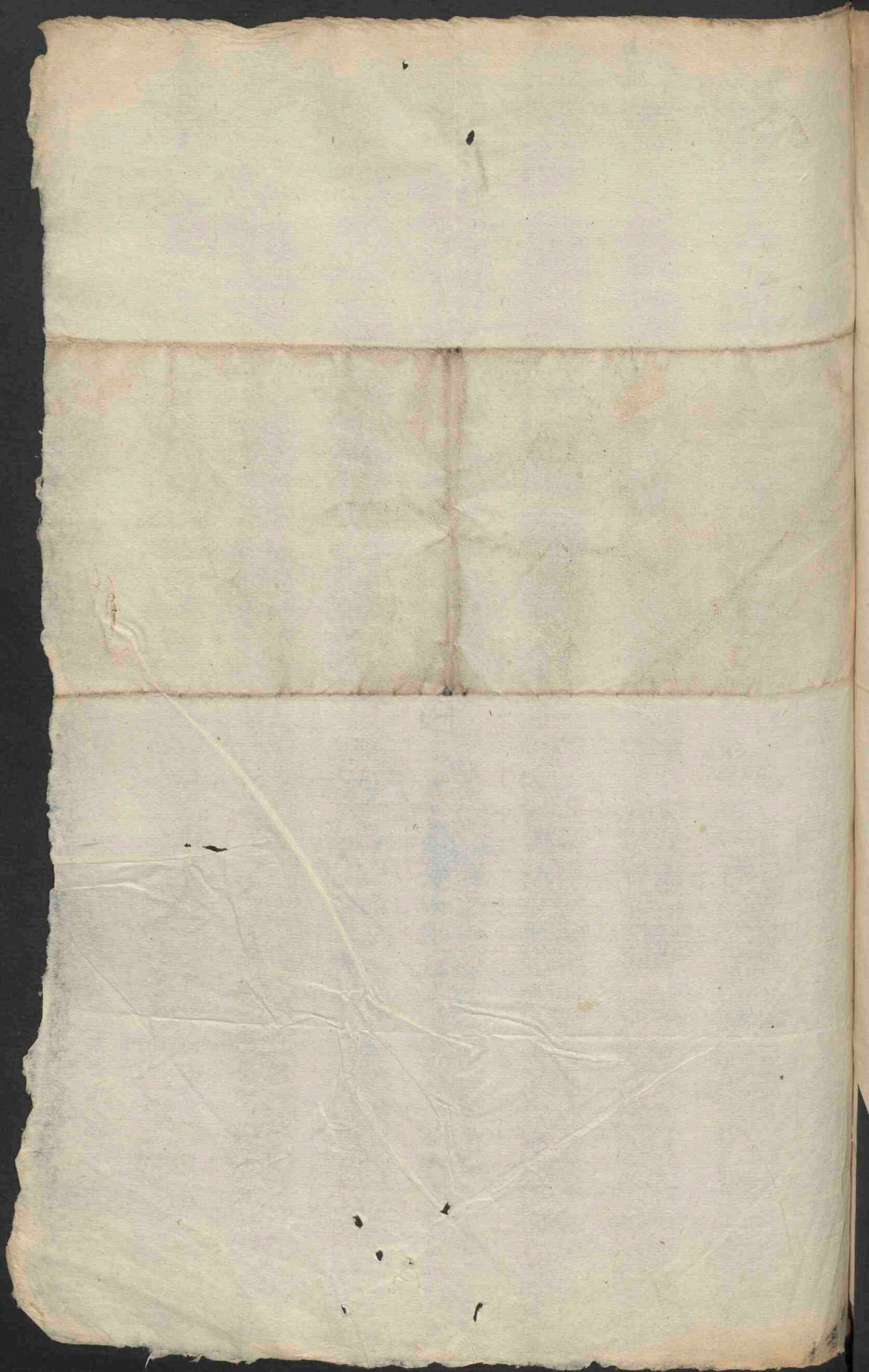
Quantum te amo, Vir incomparabilis, tantum rogare audeo, ut
ad nos quoque venias. Breve iter est; sed insigniter de me,
et amicis simul meis mereberis, qui intueri vultum tuum,
venerari eruditionem coram cupiunt. Meum si amorem ex-
penderis, excusationem non invenies. Lam et Doctissimus
noster CASTELLIVS te expectat, et Palaestra mea, quam
in parte ecce vides. Adjicio NANNI Somnium et Extasim,
ut sit quo in itinere te oblectes. Veni, mi Anima, si me
amas. Nudius tertius e Geldria huc redi, etiam lassus.
Lovanij Kal. Septemb. 1611. XI.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible due to fading and the texture of the paper. It appears to be organized into several lines of text, possibly a list or a series of short paragraphs.

Clarissime VIR,

Rude et impolitum hoc Syntagma mittere ad te audeo; non ut eruditionem, quae exigua sic est, sed ut affectum meum ostendam; imò ut tuum sic magis excitem. Thyrsi enim Amoris adjuncti sunt, et sacro furore percussum te eo, quo ego iam correptus, te Musarum omnisque eruditivis delictum ansele. Sed dabitur (inducere modo istae cecant) doctum illud os tuum contueri, pectus stringere, utrumque venerari. Amabis candorem meum, mi HEINSI, studiumque tui, intra verba profecto non habendum. De SCALIGERI obitu nuper audiveram: quem tamen virum in te nunc superstitem habemus. Tu regnum illud litterarum consensu orbis obtinebis, sceptro Apollineo insignis, et lauro, quam nullae aemulationes destruent, nulla temporis series consumet. Ad humanissimas doctissimasque tuas litteras, ante menses aliquot copiose respondi: an acceperis, intelligere percipio. siquid etiam edideris, habere. Aurum meum imò ^{lulum} ~~primum~~ est, quidquid scribis: nec frustra aes meum impendo. In Italia iam cultores tuos habes, nec desinit virtutes tuas ADERBA meus praedicare. Is in felici illa terrarum nunc agit; et pauculis his verbis (exscribere ^{possib.} ~~possib.~~ et ad te mittere) affectum tuum ambit: Ineruditus admirator Virtutis tuae ADERBA salutem scribit; nisi hoc eruditus, quod te queat admirari. Plura ego non addo. Tu vale vir clarissime, et verum me Amicum cense. Lovanii VI. Eid.

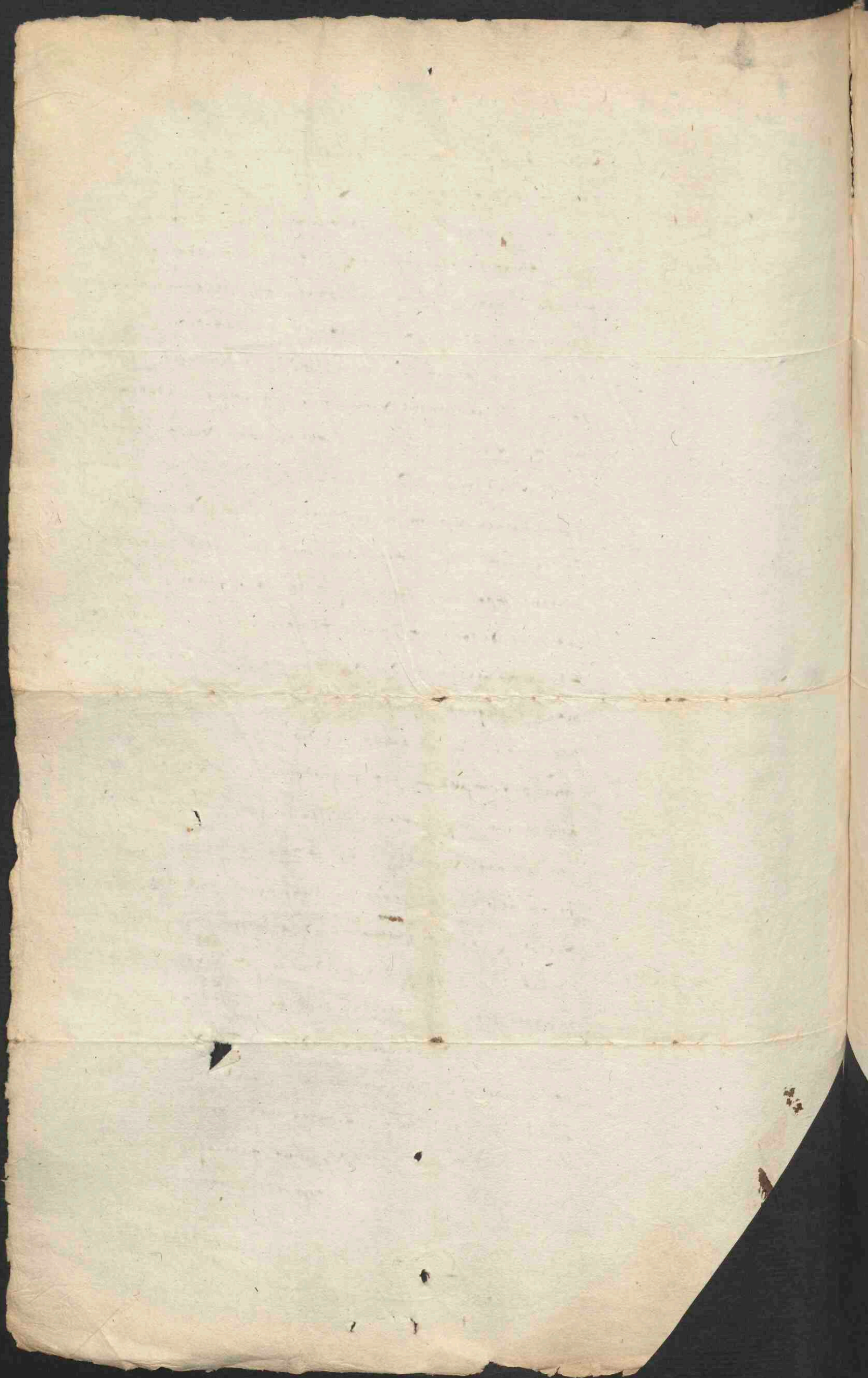
April. MD. C. IX. Litteras tuas avidissime expecto.

Nominis famaeque tuae
studio sissimus

Erycius Puteanus.

Clarissimus VORSTIO,
item BYDLO, et SCRIBERIO S.

Litteris vulgari-
bus scribitur
sententia.

Charissimo Viri
D. DANIELI HEINSLIO,
Elegantiarum ordo.

Delicis suis et Corculo DANIELI HEINSLIO
Erycius Puteanus S. D.

Divine Homo, Secundas nunc litteras, et ^{legi} Poemata tua
Arctuerpia accepi. ~~Legi~~ Etiam carmen ad me, quod Amici
et Hospitis suavissimo titulo inscripsisti. Igneum profecto
est, amoris pariter et eruditionis plenum. Omnia dixero,
si incomparabili ingenio tuo dignum. Et quomodo Sas
landes meas homines aliqui, conatibus meis infesti, concipient?
nimirum, ut doctrinae virtutisque tuae gloriam solent.
Ego vero insigniter tibi obstrictus sum, qui sic me amas,
et extollas quoque, et famam scriptis meis addas; eo
potissimum mihi nomine cara, quia tibi probantur. Sed
in Notis quoque Horatianis occasione Ternarii numeri,
tam luculentam mei mentionem facis, ut jam nesciam,
quomodo me gratum tantae Benevolentiae ostendam.
Evitar tamen; et poterit Amor, ubi vires deficient. Nisi
imperrime responsum ad priores minime Laconicum:
tum libellum quoque (FACVLAM inscripti) in quo
quam potissimum brevitate amem, annuadvertes.
De ratione mittendi litteras in posterum, ad ELZEVIIVM
scripseram. An bona et tuta ea, vide, et me, ^{Amicus} ~~amice~~
~~perge~~, mi suavissime ^{amare plene} Amice, Imaginem curabo.
Vale. Lovanii, XII. Kal. Maji, M. DC. X.
Ego ~~jam~~ iterum ~~desiderare~~ ^{desiderare incipio} incipio, ut una simus,
sermone miscemus extra nubem, ut sic dicam, episto-
larem. Sed ~~Geni~~ ^{Geni} etiam carmen in Cupidinem
aquam ejaculantem, ^{hunc vidi} de quo jam Genium Horti monui.
Nil potuit et simul venustius, et castius. Sed gratiam
ipse dicet, cui honorem addidisti. Existimo ~~etiam~~ etiam
in ~~Sentis~~ ^{Sentis} Principis nostri, Bruxellae, talem juxta Labyrinthum
Cupidinem esse, insigni ^{artificio} ~~artificio~~ elaboratum. Si est,

Seorsim Elegiam tuam ~~scribo~~ ^{curabo, tuorum.} imprimi, et nomine tuae Cassis-
simis ^{officium} Principibus offeram. Hoc officium ^{quod} ~~tempus~~ amicus debet
merito ^{vero} ^{doctissimo} impend^{am}q;. Iterum vale, semper
ama.

Lerdam.

Clarissimæ et Summæ Viri
DANIELI HEINSIO.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Vir Inq
abitus,
Litteris tuis nihil amicis aut suavis esse potest: quod
fusus responderi velim. Ecce ipso momento moneor, quo
amici si abeunt. Sed, ubi verba desunt, animus hanc
paginam implet^{lit.}. Historia mea jam praelo subjecta est
et secundum folium absolutum. Ut iudicium tuum promat
hoc te rogo. Specimen hoc ecce habes. Historiam
Cisalpinam inscripsi: reliqua conijces. Brevarium
istud libri primi duntaxat est. Lege, et vale, et
me ama. Lovanii, X. Kal. Septemb. M. DCC. XLII.
Litteras tuas exspectabo, etsi vix respondi.

Tuus magno affectu

E. Puleanus.

Hipponaetam legi, et admiratus sum. Nunc legentibus
alijs, et satis de praedicare feliciter ingenij tui non
possunt.

Edita in Scaligeni
Epistola CCCCLXX.

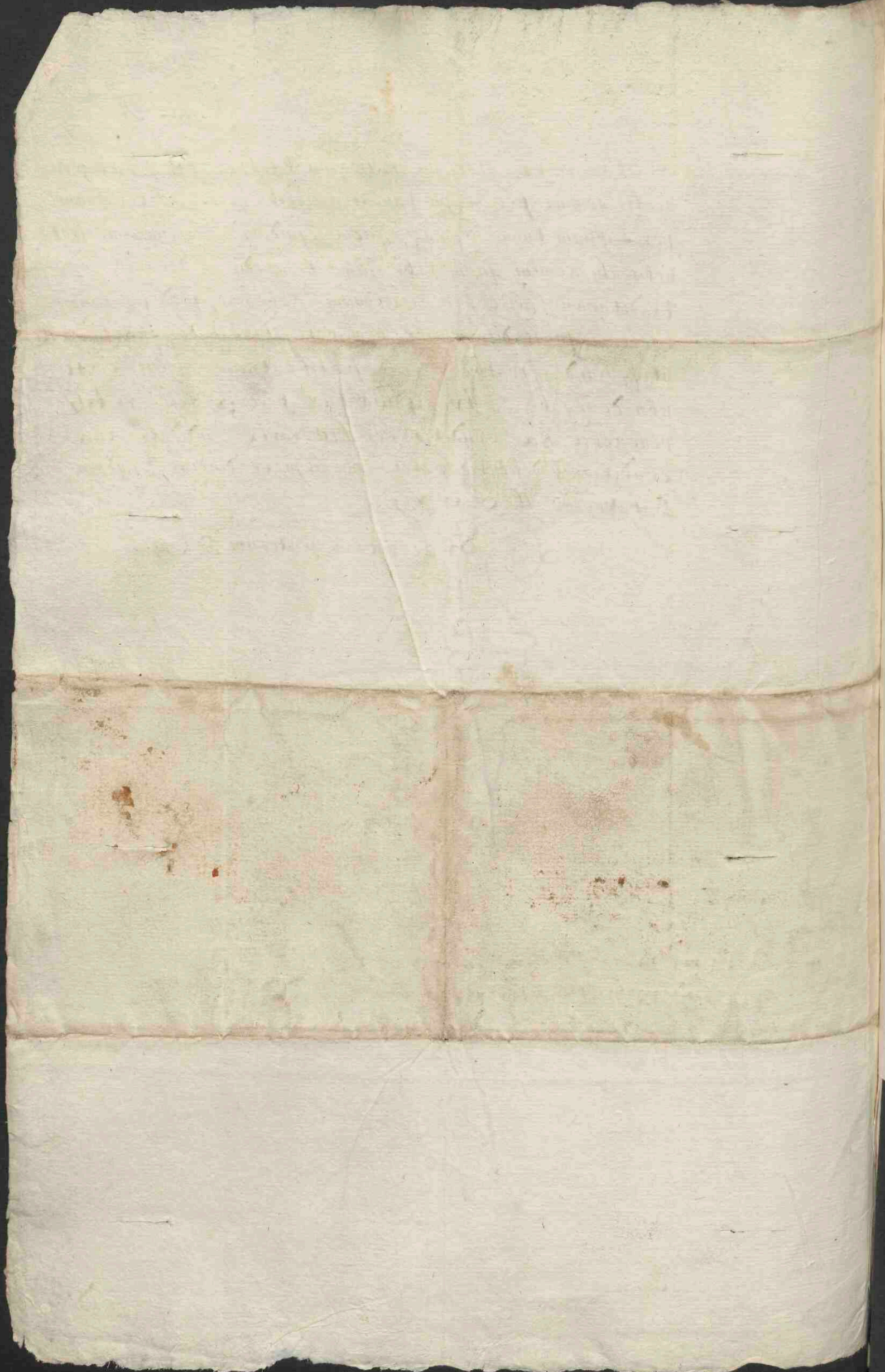
Illustri ac Nobilissimo viro Josepho Scaligero
F. Caesaris F. Literarum Senatui Principi

Quod nunquam speraueramus id nescio quo fato ex transverso ciobis
de subito obiectum. vir illustris ac nobilissimus Lipsius noster, abdicato
in perpetuum docendi munere quo annum iam XIII Lugdunum nostrae
gloriosissime perfunctus professioni suae renuntiavit ad acidos —
Eburonum profectus atque huic Academiae supremam dixit causam
requirit. Valetudo obtenditur, morbus hypochondriacus scilicet;
cui plus quam fontico ex solis mutatione levamentum e Spa-
danorum Laticum usque remedium quesitum. Sed enim humana
humanitas ferenda. & nos (quomodo Lipsiano obfirmatum videmus,
non redire) tantum Doctoris desiderium spe valetudinis eiusdem
consolamur: quam quotidie in melius esse Cui nobis ex ipsis —
Literis compertum) & Lipsio & Musis in commune gratu-
lamur; distractionem dolemus; eo acerbiores, quo dignum huic
Alexandro successorem reperundi tenuior sese specula ostendat.
Etenim Seminum istiusmodi quam cara hodie amona sit —
vides In qua cura anxie dum versumur ecce tibi auspicio noster
Bandius qui interventu suo Academiae caliganti bonae scerae faculam
alluxit primitus; neque nos peres quos Academiae curatio hallucitas
esse diutius passus; plena fiducia scilicet Lipsium Scaligero —
committandi spe ostensa studium praeterea summum in te nobis conci-
liando commodare haud somniculose pollicitus; curamque adhibere
omnem, uti impetrabiles votique compotes fieri haud indigni —
existimemur. Operam promissam nostram a studiosis haud desiderari
diutius passus vocationis huius ergo Senatui frequentem in
suffragium mitti opera pretium indicavimus. nec multis tamen
sermonum Lenocingis ad persuadendum opus fuit ita promissis

animis itaq; solemni plausu et Gratulatione omnium hac
relatio excepta. Quid quæris; discessio statim ac decretum
in eam sententiam facta ut eius rei ergo ex corpore -
Academia hanc Legationem ad te et Nobilem Doctissima
ac doctorum Nobilissime publico nomine mitteremus Gerardum
Jungerum et Dominicum Baudium scilicet utrumq; apud
nos Legum Doctoris titulo cohortatum; illum etiam
institutionum Professore. Summa conditionis quam -
deferimus hac est ut in Lyceo Lugdunensi Lipsianam hoc est
unicam historia Romanæ reiq; Antiquariæ Professionem
tanto Atlanti succidanens Hercules pro dignitate susti-
neas proq; eo minere mille ac ducentorum Caroleorum
nostratum (Florens vulgo vocitant) mercedem, annum
in stipendium tibi constitutam esse scito. cuius ita demum
apud nos ratio constare solet ut ex Erario Academico de
Summa quâ convenit singulis trimestribus quadrans deductus
in partem rei solutæ doctoribus procedat. Reliqua ex Jungero
et Baudio nostro cognosces quorum hac in re fidem minoris
cave quam publicam ducas. Etiam Jungero hoc negotij -
publicitus inunctum ut te donec res tuas in Gallijs consti-
tueris istic prestoletur: videlicet ut sit qui te ad nos
proficiscentem deducat ac prosequatur sed tamen quod
commodo tuo fiat. Quid restat igitur nisi ut quantum
potest è tempestatibus istis plus quam decumanis in hunc
tranquillitatis portum te conferas Luminis tui splendore -
Batavianam nostram irrigaturns. Quod ut facere properes
universi ac singuli publicè privatimq; te quæsumas atq;

obtestamur per gloriam majorum tuorum per Scaligeri
gentis gemum per magni parentis merita in rem literariam
per Lysium tum demq; quem siquidem etiamnum adesset
nobis alij nemini quam tibi hanc Lampada in decursu
traditurum fuisse persuasissimum. Habemus quod quoniam
locorum queis disingimur prohibet intercapedo qua presenti
ntiq; hand gravatim fueras gratificaturus absenti certe
non denegabis. Ave Gallia tua pbenx nec Csi tibi
placuerit hac conditio) rei literariae candidatus tua
eruditionis desiderio patere oblanguere dmtius Lugduni
Bataavorum A 00 X9

Ex decreto Curatorum & Coss.

In Oratione viri summi

Dante li. Henrici
Hugonis Grotii Epigramma.

ed. Man. p. 679

Hic in oratione Dante
li. Henrici Hugonis
Grotii Epigramma.

Post dignum Latine procerem cothurno,
 Post Rostre teneras amationes
 Scriptas carmine, quale Naso, quale
 Romanus cupit suum Philetas,
 Post Flacci citharam, tubam Maronis
 Post tanta Trimetera severitas
 Ut rugas superem Catonianas,
 Iam Demosthenica scitor undae
 Linguis Regaslos, amice, fontes,
 Regnans eloquio solutior,
 Dum nunc ingenij fluenta a summo
 Libertas tibi Iuliana laxat
 Nunc faciundia Plinium secuta
 Constringi pudet archere gyro,
 Nunc docti Seneca refert a cumen
 Densi pagina seminata gemmis.
 Hincsi, vive diu, dumq; te te
 Creent suada praesent, novemq; Musae.
 Quicquid nominibus prioris aevi
 Aeternam potuit parare famam,
 Hoc in te liceat superare solo.
 Nillemis factus superba nox est:
 Asdrum sufficit unicum diei.

Prima Oratio, editio producta 1612.

29 May
Nicolaus Gauricus
P. Episcopus,
Hamburg
Heinrich
Hamburg
1612

219

Most Reverend & Clarissimo
Viro Dno. Danicly
Henrico Legati C
Lugdunum
Batavor.

y. 3

Ante dies XII Scripsi, interea accepi tuas. Pecuniam quam
 Francofurtum una cum Ludovici literis misi, spero te accepisse. Jam
 enim significavit Medembachus se recte curasse. Rationes tuas au-
 dixi, mo magis legi. Dabo operam ut ad quantum pecunia extricere
 quod quam difficile sit nosti. Et annus hic praeter ceteris tuis sumptibus far-
 uendis gravis fuit. Primum, iustis Francofurtum. Deinde Magister
 Casparus, examini subiectus est. Tertio, Fridericus Praga patris sum-
 tibus degit. Tu Heydelbergae et reliquis hic apud Thomam Schureri
 & alios qua solvenda sunt. Ea omnia in unam coacta immensa
 pecuniarum vim faciunt. iam omitto quod pater praeter aquam tenax
 sit. Mater quidem, & optima tua soror quam plurima vellent, sed qui
 habetis in rebus vestris amicum. Norbergenses Camerarij alienati
 sunt. Hummelius qui pro consanguinitatis iure iurare & in medi-
 um consultare debebat, nescio quam inanibus & vanis pollicita-
 tionibus patientiam vestram delidit. At Schiltherum Rectorem
 magnificentum, insensissimum habetis. Is nuper ligna quae ex Forti
 reparatione, & arborum eradicationibus supererant, vi auferre
 patrique erigere voluit, quid cum negaret, & se opponeret, debili-
 teris nigrum ad se vocat, qui ut est ceretro calidior, rem suam
 bene egit, & cum maxima indignatione discessit, quae cum in tellu-
 geret Humelius, egregius ille gener, monere, orare, rogare ne
 tam acriter rem urgeret, sineret potius ligna auferri, omite-
 reque ius suum quam Rectorem sibi insensum reddere. Hi sunt
 propinquus tui, quid faceret bonus ille pater, cum se indigne de-
 relictum videret, sicut. Nec ligna tamen ablata sunt, quorum
 lachura non tam moeret parentes, quam id quod hac illi via
 tentant. Tu vero mi Gotfride, qui nunc apud externos doctus,
 humanos insignesq; viros agis, ita te gere, & res tuas in-
 futue, ut aliquando illos tuos inimicos, addo etiam ami-
 cos a quibus tam male accepi, epistolas dactemus, ulcisci queas.
 ad me quod attinet, sum & ero tibi tuusq; semper amicus. Quin-
 tilianum ad MSS. ante committi gaudeo. Utinam perficeres quod
 rogavi, illud est de conferendis aliq; pagellis seruij ad librum
 secund. F. new: cum MS. Palat. ut videamus an plus ibi
 sit quam in MS. Iudano. Unum est quod te orem, utinam
 exorem, quod spero. Novigni Codicem ipsum quem inspicebam.
 Simul, Grammaticum dico, in q. est. Perscribe contenta &
 se aliquid ineditum sit quod me iurare possit describere.
 Ego laborem tuum compensabo. & ibis mecum in magno
 illo opere ad famam, si vivo. ignosce mi Gotfride, haec
 tam audacter a te petenti, nec volo mihi parcere in aliq.
 Lipsiae in summa festinatione a quo h. c. m. p. p. Deum
 Ex animo tuum Vale. Puteo.

In scribere quae prima occasione, pensabam has sabb. argumetum sibi est de genere theodicy. Aliteris illis Jena
 accipi, tu videbis an rescriptione merentur. Negatus Professor in sabb. extrahendum. Dum & sequens sabb. vos
 accipere huc. Vale. Vale. Vale.

GOTTFRIDO
JUNGERMANN
8vo
Juveni doctissimo

A. E. Schlegel

es. mel.

ne
ic!

ndai

vacua
latk.

ls
p. p. p. p. p.
apl.

29. - 200.
35

Et in ultima editio

Epistola Erasmi ad Herman-
num Lactimatium, Decanum
F. & Med. D. Virginis Trajecti.

S. P. Hilarium jam dicarum tuo Moeccerati, priusquam
tuae litterae huc vocarunt. Primum destinaram regi
Galliarum, sed de horis antibus licet amicis verti consi-
lium, ob hos rerum tumultus, o mōibus bonis studiis
inimicissimos, quorum ego nullum video finem, nisi
si quis exoriatur anno 1537. Proinde magis
tibi gratularer aulam si tempora essent tranquil-
liora. Tui vero candoris est quod mihi gratias
agis, imo tu te ipsum ~~ornas~~ tuis istis eximis vir-
tutibus, quibus uti confido vicissim ornabit. &
Christum, cui debentur omnia. Videris enim
mihi multis nominibus felicissimus, si quod super-
est prudenti consilio modereris: quod tu suo nullo
monitorio factururus es. Utinam nos aliquid posse-
mus in ornando te, certe nullam praetermitteremus
occasionem. De legatione Britannica puto his
turbulentissimis temporibus nihil futurum, si
quid tamen acciderit faciam omnes amicos com-
munes. Romanus Pontifex prolixo diplomate
plenoque benevolentiae testatus est animum erga
me suum, quod ipse maxima ex parte ore proprio
dictavit, ut testatur litteris suis Barbarius.
Offert et Decanatum satis honorificum. Proximis
ad illum litteris honorificam tui mentionem.
Non opus est tibi consilio meo. ^{omnino parati}
da est fortuna & autoritas quae ^{hominem} vindicet a
contemptu. Ut nunc sunt tempora scrip-
simus epistolam ioculam de utendo aula. Sed
quae seria ducat, ea est in libello de ratione
componendi epistolas. Sicut te curaturum ut
ubique te sobrium serues in convivio. Ea res
tibi multum conciliabit autoritatis. affectus
gloriae tiam si quo pacto titillet animum
summo per se disformulandum est in cultu pariter
& in oratione. Aula nasum habet. In
disputationibus cavendum ore quando Scholastico
more incalescas. Nec semper nec cum omnibus

neque quavis de re dissertandum, ita plerisq; fieri
minus habebis negotii. Colendi sunt sed hi
potissimum qui plurimum valent. Oportet tamen
omnibus esse comem, non abjecte tamen sed sic
ut memineris Theologicae dignitatis absque
supercilio. Commendat & sanctimoniae spe-
cies. De rebus aulicis non oportet liberius
loqui, nec statim prodere quid sentias. Et
si quid consulas sit aequum minimeque noxium,
quod si cogaris accedere parti, semper in latius
feliciter inflectito. De negotio Lutherano quam
minimum res admisceas si licebit, & si quid agis
semper memineris aequitatis. Linguis & bonis
litteris oportet fortiter patrocinari. Nam
Franciscus Aulst & Demondanus magis has por-
sequuntur quam Lutherum. Ea res conciliabit
tibi animos plurimorum, et praecipue juven-
tutis ubique subolescentis. Haec tempestat
ne potest, quidem durare diu. Bene vales.
Haec tuo jussu liberius scripta vel in ignem
conjice, nullum enim exemplar apud me
manet.

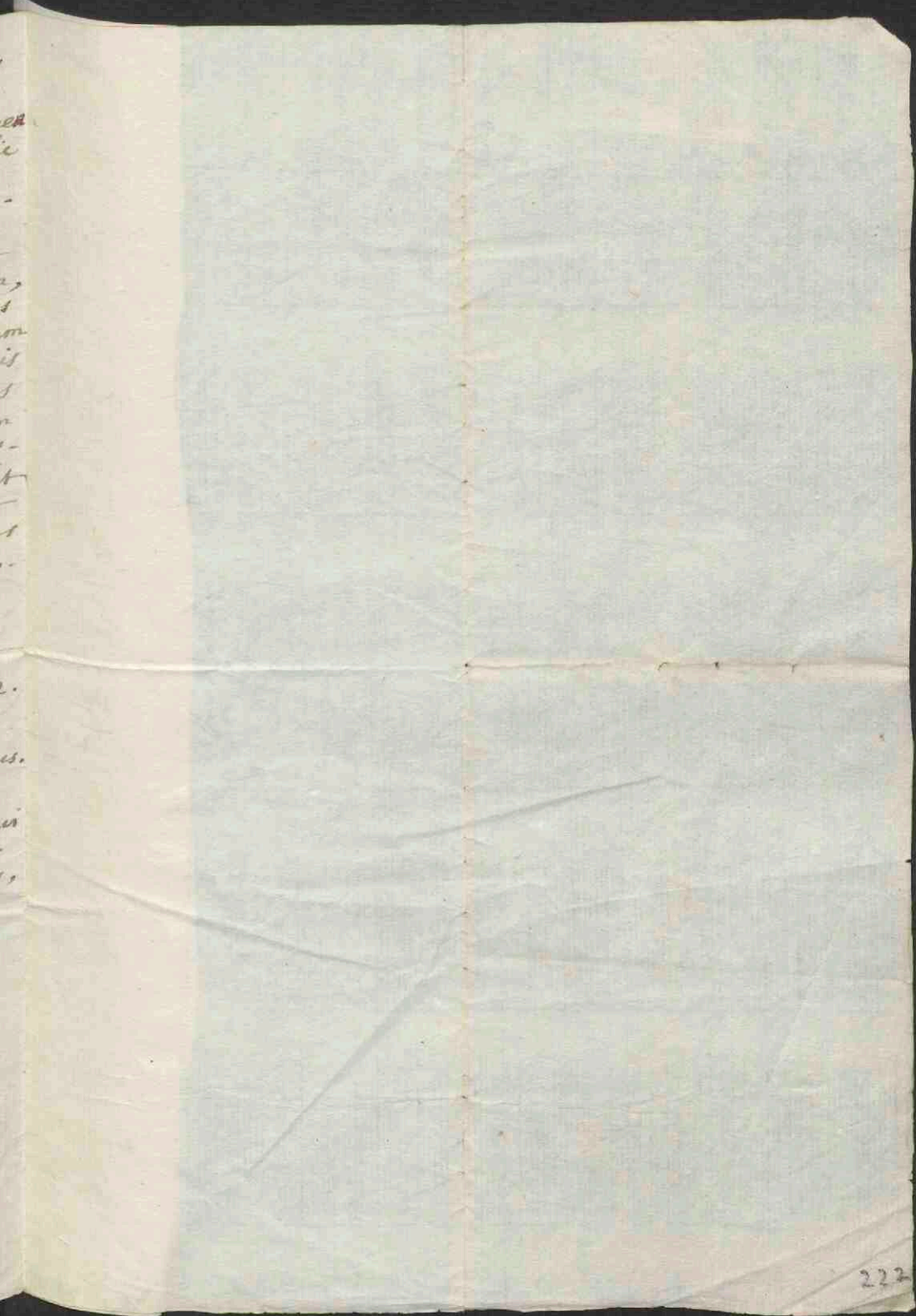
Basileae nono kalendas Martii anno 1522.

Erasmus ex animo tuus.

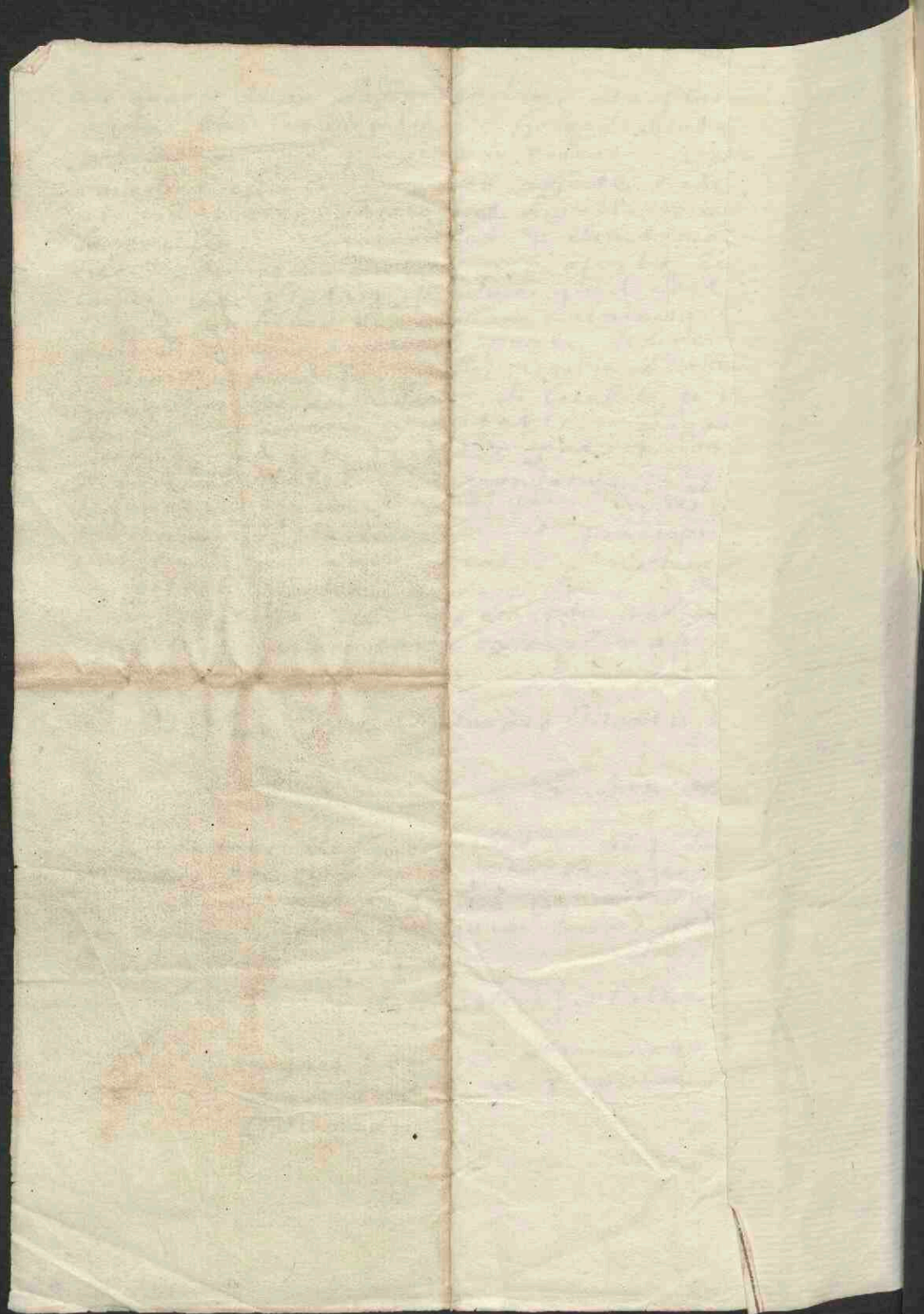
Incertus eram de majoribus archiepiscopi, alioquin
pleribus hoc egissem in praefatione. Dubita-
bam utrum prater fuisset cancellarius an auus,
ne nomen quidem quisquam docere proterat.
Rursum vales.

Inscriptio Epistolae.

Optimo Theologo Hermanno
Laetymatio in familia
Gadlaris.

quelqu'un, sur le quel je m'en decharge, afin
qu'un tel tresor ne demeure pas si long temps
ensevely: Et puis que vous en voulez pren-
dre la peine, et que vous pouvez vous en
acquiter dignement, si dans quelque temps mes
occupations ne me permettent pas d'y penser,
je vous promets, que je ne la bailleray point
a d'autres. J'emporte avec moy la copie, que
j'avois fait mettre au net, (et qui étoit de-
meurée en Bourgogne, de^z que j'allay pre-
mierement en Hollande) pour essayer de la
faire imprimer la bas, si je puis obtenir
des Imprimeurs qu'ils l'entreprennent sans
la version Latine. C'est ce qui jusques icy
en a retardé l'edition; parce que je ne vou-
lois point m'amuser a en faire une. Si ne
s'imprime comme cela, je vous promets que
je vous en remettray toute la charge, et vous
en laisseray l'honneur. Si je puis en quelque

chose vous servir, vous n'avez qu'à m'en témoigner
votre desir, et je tâcheray d'y satisfaire, comme
celuy qui est

Monsieur

Votre tres humble et tres
affectionné serviteur

Saumaise.

A Dieppe ce 15 Dec.

1636.

Et au dessus de la lettre

A Monsieur

Monsieur Valoix.

A Paris.

II.
Monsieur.

Lors que je fis réponse a celle que je receus de vous étant a Dieppe, comme j'estois deuenü de tous livres, et que j'e n'avois pour tout secours que ma memoire, qui me trompe assez souvent, elle me fit encore un faux bon a son accoutumée, touchant que les coqs ne chantoient plus, que je prenois pour lors être des le commencement de la nuit jusques a l'heure qu'ils commencent de chanter, qui est environ la minuit ou un peu plus tard, selon la nature des coqs, dont les uns sont un peu plus tardifs a chanter, les autres plus hastifs. Sitost que je fus arrivé en cette ville, et que j'eux veu ce que j'en avois remarqué, je reconrus a l'instant que je m'étois trompé. L'heure qu'Ammien Marcellin appelle pullo silente, les anciens Romains l'appelloyent conticinium, qui est quand ils cessent de chanter, comme ils nommoient gallicinium celle ou ils commencent a chanter. Apres le conticinium suit ainsi que le remarque Censorinus de die natali, l'heure qu'ils disoyent ante lucem, et puis le diluculum: lequel temps de conticinium se rapporte assez bien a la narration de Marcellin, qui dit que les soldats furent contraints d'attendre donec lux pro-

micaret. Ce fut donc vers le point du jour qu'il fut le-
vé Auguste; et Marcellin semble étendre le temps du si-
ce des coqs de l'heure qu'ils cessent de chanter jusqu'
au jour. Pour ce mot de pullus, les Latins qui par-
loyent mieux qu'Amman, l'ont mis pour un coq par-
fait, et se trouve en ce sens dans Plaédrus. Pour ce
qui est des Hastati, et des Antepilari, votre auteur n'
est pas un trop bon garent de la vraie et propre signi-
fication de ces mots. La milice ancienne, qui se servoit
de ces Antepilari n'étant plus en usage de son temps
et la chose ayant changé plus d'une fois: ce qu'il en
dit, il l'a pris des auteurs qui ne s'entendoient
plus en ce siècle là. Vous remarquez en vos notes
du livre XVI. ^{cap. 12} p. 79. que les Antepilari estoient appe-
lez, quod pila gestarent, cum hastas haberent Triarii
le contraire n'est que tres-vray. Les deux premiers
ordres, qui combattoient en l'ancienne milice dans
l'avantgarde, et la bataille qui estoient les Hastati
les principes, s'appelloient Antepilari, parce qu'ils
commencoyent la meslée Antepilanos, devant les
Triarii, qui estoient nommez pilari, d'autant qu'ils
portoyent des pila, et non des hastas. Car il n'ya
pas d'apparence que les Hastati fussent ainsi ap-
pellez, et que neant moins ils eussent pour armes
des pila, et non des hastas. Et il se peut verifie
que

que les Triarii s'appelloient pilari, et les deux rangs
des Hastati et des Principes, qui combattoient devant
eux, se nommoient Antepilari. C'est ordre n'étant
plus du temps d'Ammien; il appelle Antepilanos tous
ceux qui combattoient en l'avantgarde, et les joint
cum ordinum primis, d'autant qu'en son siècle tous
les volontaires et les premiers officiers de l'armée
combattoient ez premiers rangs, devant les ensei-
gnes mesmes, et de la on les nommoit Antesignari,
quia ante signa pugnarent. Neant moins la signifi-
cation de ce mot étoit encore toute autre dans
l'ancienne milice. Car toute l'armée rangée en
bataille se divisoit en deux corps, in antesignanos
et postsignanos, comme vous diriez l'avantgarde
et l'arrieregarde. Les Hastati et les Principes
se disoient antesignari; les Triarii postsignari;
non que ceux la combatissent ante signa, ou ceux
cy post signa; car chaque corps suivoit ses en-
seignes, mais per antesignanos intelligebant qui
in ante-signis pugnabant, c'est à dire in prioribus
signis, que les Grecs nomment πρόσημα, et
les autres in post-signis, qu'ils appelloient au-
trement post principia. Ce que je monstrey ay ail-
leurs clairement. Quand Ammien met entre les pre-

miers combattans antepilanos et Hastatos, il parle
l'ordre ancien, ou les corps des Hastati de la legion
battoyent les premiers; et lesquels étoient aussi
nommez Antepilani, quia ante pilanos, id est, an-
rios pugnarent. Quand il y met aussi ordinum
il a egard a l'ordre de son temps, ou tous les premiers
officiers combattoyent et premiers rangs. Entre
ces premiers officiers étoient l'Hastatus de la
le princeps, le primipilus, et les trois autres pre-
miers centurions. Il est fort souvent fait men-
tion dans les anciennes Inscriptions de Hastatis
ris, vel Hastati in prima cohorte legionis. Ces
Hastati étoient bien differens des anciens, lors qu'un
tiers de la legion avoit ce nom, et qui étoit com-
mandé par dix centurions, dont le premier étoit
primus Hastatus, et le dernier decimus Hastatus;
de même des Principes et des Triarii.
Après que la distribution de la legion fut changée
et fut divisée en cohortes, et qu'en la première
cohorte on y rangeoit tous leurs meilleurs et plus
vieux soldats, et que de ces premiers cohortes
chaque legion on en faisoit l'avant-garde de la
bataille, qui autrefois étoient réservées pour
arrière-garde, les cinq ou six premiers capitaines
qui

qui étoient dans les trois corps de l'ancienne legion, furent mis dans la premiere cohorte. Le primipilus fut le premier qui commandoit autrefois la premiere compagnie des Triarii; Le primus princeps le second; le primus hastatus le troisieme; le secundus princeps le quatrieme; et le secundus hastatus le cinquieme. Hors cela il ne se parloit point d'hastatus dans la legion. Et vous ne trouverez nulle part que les Signiferi, ou Draconarii soient appellez hastati. Si vous en trouvez quelques passages, vous me ferez plaisir de m'en advertir, et m'obligerez infiniment. Car je ne desire rien tant au monde, que d'apprendre la verité; et la reconnois facilement, quand on me la montre. Vos conjectures que vous avez marquées dans votre lettre sur les Auteurs de l'histoire Auguste, me semblent fort bonnes. Si j'avois a present le loisir, je vous en renvoyerois en échange sur votre Marcellin. Je suis a present sur une petite besogne qui me presse; ce sera pour la premiere occasion. Je vous transcriray aussi le fragment de Polybe, que vous avez omis. On imprime icy le

Pervigilium Veneris, avec quelques Epigrammes
ciens tirez de mon manuscrit; c'est Scriverius
qui a donné le Martial, qui les donne. Je suis

Monsieur

V^otre tres-humble et tres-affectionné
Serviteur

A Leyden ce 1. Avril,
1637.

Saumaise.

A Monsieur
Monsieur Valoix

A Paris.

Monsieur.

J'ay receu les vôtres avec un exemplaire de
votre Ammian Marcellin, dont je vous re-
mercie tres affectueusement; comme ausy de
l'honneur de votre bien veillance, de laquelle
je tacheray de ne me point rendre indigne, en
m'efforçant d'y répondre avec tous les devoirs
qu'il me sera possible. Je l'avois veu et admiré,
comme vous l'aviez heureusement corrigé en une
infinité d'endroits, que Lindenbrog avoit lais-
sé pour desesperez et deploréz. J'ay eu autre
fois dessein sur cet Auteur, apres que mon histori-
re Auguste fut achevée, comme ausy sur le Suet-
one, et ne m'étoit servir d'aucun autre exem-
plaire, que des varietez rapportées par le d^r.
Lindenbrog, desquelles il me sembloit avoir tiré
tout plein d'assez passables conjectures:
vous les avez toutes preoccupées, excepté quel-
ques unes, desquelles je vous donneray avis,
quand il vous plaira. Le pullo facente en étoit

une; sur lequel vous demandez mon opinion; et ay tous
jours trouvé fort mauvaise la correction des hommes
doctes de nullo pour pullo. La dissension des soldats
dont s'ensuivit le couronnement de Julian, commença
à ce que dit un auteur nocte coeptante, et peu de
temps après il fut salué Empereur dans la nuit mé-
me. Nocte coeptante c'est prima hora noctis, ainsi
que parloient les Romains. Ce que Libanius dit que
Julian fut élevé et déclaré Empereur $\omega\epsilon\alpha\ \pi\delta\ \zeta\epsilon\iota\tau\eta$
se doit entendre $\omega\epsilon\alpha\ \pi\delta\ \zeta\epsilon\iota\tau\eta$ $\eta\eta\varsigma$ $\nu\omega\lambda\omicron\varsigma$, et non pas
du jour; ce qui convient avec le pullo silente de nos
Ammian, qui est environ les neuf heures du soir
auquel temps les coqs ne chantent point, si ce n'est
extraordinairement, ce qui étoit tenu des anciens un
mauvais augure, et l'appelloit $\delta\omega\epsilon\iota$ $\kappa\omicron\kappa\kappa\iota$ $\delta\epsilon\omega$. Les
coqs commencent à chanter sur la minuit qui est
hora sexta noctis; c'est leur premier chant,
que nous pouvons appeler primus pullus; quelque
deux heures après ils chantent encore, ce qu'ils
appelloient secundus pullus: Juvenal en cette no-
ble satire des femmes: Ad cartum pulli scilicet
illa secundi. Et le dernier chant est un peu
avant jour, que le Vieux Interprète de l'Évangile
appelle tertius pullus. Ce que j'avois aussi re-
marqué. Tout ce temps de la nuit, on ~~est~~

les coqs chantent, les grecs, comme vous savez le
nomment ἀδελφοφωνία. L'autre partie de la
nuit, ou ils ne disent mot, est pulvis silens, sui-
vant le terme de Marcellin. Il veut donc dire, que
la sédition des soldats pour déclarer Julian Em-
pereur, ayant commencée nocte coeptante, c'est
à dire, prima hora noctis. Il fut fait Empereur ante
Sextam noctis horam πρὸ ἧς ἀδελφοφωνία,
pulvis silente. Libanius ausy ne dit pas précise-
ment que ce fut hora tertia, mais ὡς πρὸς τρίτην;
c'est à dire, environ les trois heures de nuit; ce qui
respond à nos neuf heures. Et dans la même page
il y a encore une faute, que vous n'avez pas re-
marquée en ces mots, petulantium tunc Hastatus
abstractum sibi torquem, quo ut Draconarius ute-
batur. Il y a bien de la différence entre un Hasta-
tus, et un Draconarius; et ne sert de rien à
dire, que les enseignes militaires étoient fixées
sur de long bois d'ast, qu'ils appelloient Hastas.
Ces mêmes bastons qui soutenoient les dites en-
seignes s'appelloient ausy conti; cependant
vous ne trouverez pas que les portenseignes s'ap-
pellassent Contati ou Contarii. En la milice Ro-
maine de ce temps là, Hastatus étoit une des pre-
mières charges qu'ils nommoient primos ordines;

et il n'y en avoit que cinq en chaque legion,
l'Hastatus étoit le troisieme, comme le premier
primipilus, et le second princeps. Ce qui étoit
bien different de l'ancienne milice, ou toute
legion étoit divisée en trois corps d'Hastati,
de Principes, et de Tuarii, ou pilari. Hastatus
donc étoit l'un de ces cinq premiers centurions,
qu'ils nommoient primorum ordinum centuriones,
et ordinarios, ainsi qu'il se voit dans
Geze, et dans une ancienne Inscription. Il faut
donc lire a mon avis dans le passage de Marcellin,
que j'ay rapporté, quo ut ordinarius utebatur.
Quelque ignorant qui ne savoit pas que c'étoit
ordinarius, a ainsi corrompu ce lieu, en re-
mettant un mot plus commun. Le lieu de Zoro-
re que vous avez cité en vos notes le confirme,
ταῦν τοῦ ἑξαρχῶν, aliquis ordinariorum, aut ordinari-
ducentium. Mais de tout cela je m'en rapporte
a votre jugement. Pour ce qui est de l'Anthologie
grecque, il est vray, que si je voy que je ne
puisse y vacquer, je seray bien aise de trouver
quelque

Frid. Lindenbrogius Josepho Scaligero S.
Leidam

Occupationem solito fuisse te, cum ad postremas meas responderes, ex ipse caractere litterarum tuarum animaduerti; nam et festinanti manu erat exaratus, nec quidquam ad ea, que petebam. Itaque de novo tibi aurem doello, ut quod commodo tuo fiat, curate de singulis moneas: praesertim vero de CURIARIBVS. Panegyricum illius nostri cum latrante nomine iam legi; ideoque nil opus est, ut tuam exemplar mittas. Statius meus adhuc stat. Ego sane apud multos verum reperio, quod antiqui de tua hac natione dixerunt, videndo eam fidem frangere. Hinc factum nondum poeta illius secundam editionem prodijisse. Leges Germani ^{Populorum} paratas habet, testisque mihi eius rei esse poterit qui tibi has tradit. Vir Nob. A. de Bibran. quem quaso eo favore quo me, omnesque bene natos soles, excipias. Meretur hoc ut illius et eruditio non videatur: Quae ipsa sese melius conferendo exeret; nec me curione inducibit. Vale. Lutetiae Parisiorum
XI. Kal. Septemb. Ao. MDCLVII

Novel. 146. c. 1. & xi. & xxi.
Edict. 4. ΤΕΡΤΙΟΔΕΛΜΑΤΩΝ.
Edict. 13. ΚΑΛΑΡΔΙΧΩΝ.
CURIALES.

A Monsieur
Monsieur de la Sala
A Leyden.

Epistola est ad Scaligeri cxxiii. Frid. Lindenbruch Josepho Scaligero v. n.

S. ^{Lectam} Ne verbis me munificentiore, quam factis realiter experire, et tibi chronologos, quos promisi, aude credere, vir amicissime, non tuillos avidius desideras, quam a me libenter mittuntur: nec enim commodum ullum commodi antepono publicis: imo isthor sidere natum me arbitror, vel damno meo nevsis ut infernam. Quod si seculum hoc benefactis gratum referre vellet, abunde famae meae consultum esset. nunc cum multum laboris atq; impensae insumerim his studijs, quid aliud, quam caballus in clivo, operam me lusse dicar? hoc scilicet promij auferens, calumniam, tis linguae flagello ut verberer. Wouwerium istum ἀλαζονοχάουρο, Φλὺαγορ ut credo frustra expectas. nam a Papa ~~hunc~~ captus tenetur, pu- ta catenis aureis. plane quippe in Romanum nomen sacramentum iuravit. Vides quorsum homi- nem adagerit supercilium altus & τοφομαρία Ego hanc h̄yemem in Gallia commorabor, & partem æstatis quoq; deinde in Hispaniam cogito ut & illius gentis mores & linguam addicam. De Donato Terentij quod miraris, noli quisso, si capiendi erant hi librarij. alioquin annus fuisset antequam manum operi adhibuisset. num secunda fabula penè peracta. Leges Germanas si desiderarem, iam quidem h̄c ederentur, sed non multum urgeo. & reservabuntur fortassis donec Augustam Vindelicor veniam, qui sic commodius Imp. Casari exhiberi possint. interim vero, quod tu de Eusebio scribis, ex mora meliores evadent. Nam a Damele Marculfi formulas integras habeo, & alibi alias nactus, quas omnes (adhibito tamen iudicio) in calce exhibebo. quæ cura non exigui laboris & fastidij: sed quid? ita ita me ωμοῖς ἐν, νόμοις δὲ ωλοδοκῶν. At te vero peto ad excerpta Donati mature ut respondeas. Dr. Buzenvallium exlegatū Regium iam salutaveram. cui has tradidi, ut voluisti. nec ego quenguam invenire potui, qui rectius curaret. Descripsi faciūm ex velusto Ms. F. Pittæi, ut & Victorem Georgius. vero ineptire mihi sæpiusculis visus est, ideoq; h̄c bonas horas

hæc h̄c videtur reperti
 in egypto vnde scripserunt
 Memos. Philos.
 et Claramon.
 sed tamen
 miraris, noli quisso
 antequam manum operi
 adhibuisset. num
 secunda fabula penè
 peracta.
 Leges Germanas
 si desiderarem,
 iam quidem h̄c
 ederentur, sed
 non multum
 urgeo. & reser-
 vabuntur fortassis
 donec Augustam
 Vindelicor
 veniam, qui sic
 commodius Imp.
 Casari exhiberi
 possint. interim
 vero, quod tu de
 Eusebio scribis,
 ex mora meliores
 evadent. Nam
 a Damele
 Marculfi
 formulas integras
 habeo, & alibi
 alias nactus,
 quas omnes
 (adhibito tamen
 iudicio) in calce
 exhibebo. quæ
 cura non
 exigui laboris
 & fastidij:
 sed quid?
 ita ita me
 ωμοῖς ἐν,
 νόμοις δὲ
 ωλοδοκῶν.
 At te vero
 peto ad
 excerpta
 Donati
 mature ut
 respondeas.
Dr. Buzenvallium
 exlegatū
 Regium
 iam
 salutaveram.
 cui
 has
 tradidi,
 ut
 voluisti.
 nec
 ego
 quenguam
 invenire
 potui,
 qui
 rectius
 curaret.
 Descripsi
 faciūm
 ex
 velusto
 Ms. F. Pittæi,
 ut &
Victorem
Georgius.
 vero
 ineptire
 mihi
 sæpiusculis
 visus
 est,
 ideoq;
 h̄c
 bonas
 horas

male collocare nolui. ecce tamen & illius quaedam. Marcellinum non
to, sed varianter tantum lectiones, & si quid amplius erat. vescebar
enim ne latorem nimis onerarem. tamen & istum si desideras habebis.
Secutus sum editionem Parisi. Wecheli. fr. Audini. Omphry Pauvry me-
liorem esse, Ea ante quinquennium Heidelbergae prodijt, cum illius factis.
tu videbis. Prosperi Chronicon quod Pithagoras edidit. collatum huius
dedi. sed si recte memini, Pontani incuria perijt. resarari ego hoc
num potest, si a Raphelegio inquiras, cui nam libri isti nunc inaurati
uenditi sint, quos tum temporis habebat. nam inter illos erat & Euse-
bii & Prosperi, uno volumine. Ego si quid amplius possum, me
sedulo & curate agetur. nec quidquam est, quod tua causa non velim. qui
te sincere atq; amicitus ubi vis locorum colui & colo. hoc solum redolentem
mentum petens, me semper, quod facis, unice ames. Vale. Lutetiae
Parisiior. Nonis Januarij Ao XPI. MDLXII.

Fr. Pithagoras Palladij libr. de architectura editurus est; & Bulengerius ex illius
bibliotheca Pancyprius veteres. Nil opus facium & reliquos transcri-
bas. nam exemplar mihi ferrari. Significet ~~per~~ per Eusebii tuis
quando prodibit. Et me doceas quid sit in Diodor. Eclog. 22. p. 323.
ubi de Prusia agitur. ωίδειον εχων δρυοειδ, ελε φορων τηφειραν
νη καρλιδεν. ←

malpser

7 adscripturae margini Scaliger, ΜΑΥΤΙΛΩ

A Monsieur
Monsieur de la Sala.

a Leyden.

De Longiniana Frid. Lindenbruchius Josepho Scaligero S. 106

~~Statis~~

Leida

IV
respondet ad
hanc Scal. CCXIX

Rupi tandem silentium, quod continuare decreueram aliquamdiu, qui labore te leuarem ad meas respondendi: sed rupi, inquam, causa amicorum, qui id a me postularunt. Clarissimi illi sunt, & in regis aula fide ac meritis honorati. Scilicet Epistola huc perlata fuit, an hic potius edita, ad te anno missa: eius autor cum multis in Papam ac Roma, nam curiam debacchetur, scire expetunt boni illi uiri, & ueritatis auidi, uincior ne hoc scriptum sit, an inuoluptuor. non certe a te, sed tui nominis praetextu, ut maior illi auctoritas fidesque concilietur. Rem igitur mihi illisque gratissimam feceris, si scrupulum hunc nobis exemeris, ad quem multi nunc subsistunt. Atque ut melius intelligere possis quid sit, ecce tibi exemplar. Hoc primum: dein.

Statis meus denuo edetur, sed sine commento: ideoque si me amas, inua me tuo iudicio, & quid de nomine illo SURCVLO sentias edoce. Ego sane in quibusdam mss. lib. Hieronymi, non SURCVLM scriptum repperi, sed URSULVM. quod tamen ut ad nostrum hunc Papinium referatur nunc vix, imo nullus credo. Et uerius puto, ut Statis Papinius solummodo dicatur: praesertim cum a nemine antiquorum illo altero nuncupetur, hoc uero non semel. Hieronymum tuum auide expectamus; at quando tandem, in tua manu situm est. Vale Lutetia Parisiorum. vi Id. Octob. Ao xpi. 1511.

Litteras tuas ad me Casaubono nostro tradantur uelim, is recte curabit.

A Monsieur
Monsieur de la
Scala.
a Leyden.

Georgius Michael Lingelshemius
Josepho Scaligero
Illustrissime Domine.

117.

Leiden

N.

responso ad Scaligeri Epist. CCCXV.

*in sua patria
suspectum erat
Lingelshemium
fuit archidiaconus
de Judo Halberni
et Lingelshemius
tu apertis auctor
induat, videtur
in epistola
ad Bongarsium
LX. et seq. non
et Bongarsius libere
calor auctor. videamur
Epistolae Gallicas
ad Scalig. II. 14
ad Ricci Theat.
Anonym. n. 76.
Decretum Jern-
tam, qui et sca-
ligero adverte-
bat, laudantem
hanc dissertatio-
nem videre licet
in Epistola ad
dissertum CCCXII.
Goldastum veris
editionem deuss
epist. libelli et vide
Epistolae Lingelsh.
hermii apparet
pag. 196.*

Jacebam in morbo, cum litteras tuas reddidit mihi Gruterus
noster, qua me ita repleverunt gaudio, ut malum abiret. Quid
dicam, ad tantam tuam in me benevolentiam, quam me indignum,
quem sol adficiat, nisi te supra mortales omnes colam ac venerer?
Ac quamvis laudes abs te mihi tributas, minimè agnoscam, ac sciam
quam longè adhuc absum, tamen gratum et optabile, quod tam
praecellam de me opinionem conceperis, quam tantum abest, ut
eximere coner, sed potius tibi persuasum esse cupiam, seriò me
jam dudum eò tendere, quo tua benignitas me pervenisse tam
videamur. Sed de libello illo Anthallensi, me beas iudicio illo
tuo tam praecellam; certe auctor, quod probe scio, hunc unicum sibi
propositum habuit, ostendere, in religionis re, summi illius
viri auctoritatem valere non debere, quod quia tuo iudicio asse-
cutus, merito ille triumphat. Idem tecum iudicant lumina illa
Galliae Thuanus, Plessanus, Casaubonus, quorum elogium habeo.
Verum non satis notus tibi ego, si me talem factum edere posse
putasti, ac quamvis auctoris maxime intersit, nomen suum calari,
cum vivendum ipsi sit inter Jesuitas, et homines a vera fide
alienissimos, tamen apud te dissimulandum non putavi, auctorem
scripti esse Petrum Denaisium, Argentorati, quae et mihi patria,
honestis parentibus et ampla in re natum. Is ab inerte aetate
mecum in bonarum artium disciplina coniunctissime vixit,
nosque ambo, vno fere tempore, ab Illmo Duce Joanne Casimiro
laudatissimae memoriae, in Consiliarios Electores adsciti, sed
ipsi demum quietior vita obtigit, factus enim assessor in Supremo
Imperij Tribunali, quae Camera Spirensem vocant, et litteris
et sibi vivere iam per XIV annos potuit, ego studiis anticeis
immerisus perpetuo curis publicis agitor. Habes virum, qui
pietatem, virtutem & litteras unice colit, atque iam dudum in
tui admiratoribus, ut qui ex aeternis ingenij tui monumentis

vberes fructus se percipisse fatetur. quique modestissimus cum sit,
tamen erigitur, et opera pretium se fecisse existimat, cum tibi probari
tam epilem libellum videt. Lipsij Sichehemensem nondum vidimus,
sed negotium datum huc adferendi. Mirum sane tantum virum
existimationi suae tam parum consulere. Legi cum maxima
voluptate Elenchum tuum in Seratium, impudentissimum mona-
chum; bono reip. Christiana factum, quod Veteratores illas dignis
modis accipis, ac pestes illas generis humani detegis. Posteritas
in tuis summis laudibus etiam hunc animum tuum verè magnum
admirabitur & probabit, quod scelerata factioni, quae exitium pietati
et bonis artibus molitur, tam cordatè bellum quodammodo indi-
xeris. Audio impudentes monachos istos, magnum librum,
id est, magnum malum effudisse Amphitheatrum honoris, in quo
boni omnes pro Calvinistis traducuntur, et impudentia etiam
tuum nomen allatrare ausa. sed quid mirum, si improbitissimi
mortalium, bonis infestis accipientur dignis modis, ac sentient
summas ipsorum impudentiae et improbitati opponi exactam
doctrinam et pietatem. Graue mihi remoras mihi utilissi-
mo operi tuo Eusebiano, et confido te expugnaturum moratores
istos, ac gloria merita etiam superstitem fruturum.
Sed nimis patientia tua abator, ignosce quaso loquacitati,
et me inter clientes nominis tui studio fissimos habe, ac
vale, Illustrissime Domine. Heideberga. iv Kal. Jul.
∞ 190 v.

N
de eo sepe
fuit agendi
Epistolae de
ad SCKLVIII
CCLXV. 1700
et alibi

Devotus nomini tuo

Georg. Slich. Lingelsheimius

Lugdun. Batavorum

Domino meo venerando.

Domino Josepho Scalygero

Illustrissimo Domino

Georgius Michael Angelshemmus
Josepho Scallegro

1107

Illustrissime Domine,

Respondet Scalleg. 316

Leidam

Alegatur ad Ordines generales ab Illmo Principe Electore
 Palatino, Hippolytus a Collibus, Praeses Curia, ut ad sibi
 consultationi de Pace. Is eo libentius munus hoc sibi
 delatum suscepit, quod tui compellandi, ipsi futura est
 occasio. Quum ^{epum} te ob immortalitate digna scripta
 tua coluerit et susceperit semper: tum etiam de incedi-
 bili tua humanitate et comitate praedicantem saepenumero
 me audivit, ideoque litteras etiam a me fluxitavit, quibus
 accessio ad te fieret. De eo aliud non dicam, quam
 quod sit mecum alter idem. Reperies autem ipsum
 dignum favore tuo, et gratias forte habebis quibus, quod
 conciliatorem hinc egerim. Summa cum animi voluptate
 vidimus magni illius Casauboni ad te epistolam Florilegio
 tuo praefixam. Abunde satisfactum dignitati tuae aduersus
 sycophantam illum, a Romanis purpuratis ad maledicendum
 condudum indicamus. Tu vero precibus illius tanti viri
 locum da, et qui amicis nihil negare didiceris, persuadere
 tibi patere, et nos tui nominis cultores bea scripturionibus
 illis, quas publicari abs te bono Publico tam vehementer
 expetit. Nobis bona spes est, quod tibi didicim sit, obtinen-
 di viri illius, et hinc pertrahendi, quo integra libertate frui
 possit, et ea in re laboro ego pro virili. Vidimus et
 Anaslasi Carmelitanum pecus in auctorem Idoli Hallensis incurrentem,
 Carmelito suspectatur monstrum illud, Bongarsium nostrum summum,
 auctorem eius scripti, in quo ille se magno honore madicum
 indicat. Sed risi ego, quum Lipsium, politissimum scriptorem
 nactum vidi vindicem, omnis mundicia expertem, et mis-
 nisi stabulum monachale olentem. Sed longior sum
 Kryptum vero ineptissimum esse cuius insipienti statum patet

Epistolae illa etiam
inter Epistolae Casau
boni PLT

Intelligit Anaslasi Carmelito
Carmelito
Palestinae Honoris
Hallensi pro
Iusto digno. Aulo
1707 Edidit de
quasi vult Angelshemmus
hunc Epistolam ad
Bongarsium LXVI
H. 227.

tu Hippolyto nostro fructu, ex quo de omnibus rebus
nostris quae vides, cognosces. Vale, columnen litterarum.
Heidelbergae. Kal. Nov. 1707.

T. Dignitatis

cultor.

Georg. Michael Lm
gelsheimus.

Ingenieur Batavium

Domino suo venerando

Dr. Josepho Scalyero

Illustrissimo viro

Leidens

Reddendum est mihi mense Martio D. Jacobi ad Portum Bernalis, amici mei, *אבי*
 potum, כעצ הכמות ורב האיכות. Inter alia scribit, T. M. perhonorifice
 de me in privato colloquio locutum esse, ac laudabilem in lingua hebraea profectus
 mihi ascriptisse. Quid? an etiam cum acutissimo *Drusio*, aliisque imperatilibus
 in lingua hebraea artificibus ego comparandus? laetus subrisi, cogitans merum
 חכמותא כלפי שמיא מי איכא. Anter inter olives obprepens, ac omnino סריחא
 iugentia mihi a natura perecundia non concedit mihi in magnis ambulare.
 Inter iudeos Cincovia Praga et per Germaniam passim aliqua mei notitia ex literis
 hebreae, quas saepiusculi ad illos transmitto. Studio semper habui ^{veros} *prophetas* in
 lingua hebraea amice venerari, ut per quaestiones aliquid ab eis discerem. Nunquam
 cuius tales mihi preceptores profectus unquam contigerunt, sed quantumlibet *prophetis*
 habeo, privato labore et Dei benedictione acquisiri. Inde *Drusium* amare et admirari
 cupi, ac proter ipsum unum et alterum in Germania, cum quibus frequenter per literas
 colloqui soleo. Pluraque, ut notum, sunt superficialia, cum quibus frequenter per literas
 petunt. Maximopere optandum, ut studium hebraicum ardentius in scholis theologicis Ger-
 manicis excitetur. Cum frigida docentur, quomodo inflammabunt discipulos? Intra
 ducentum in *Hebraicam* Rabbiorum, eoque daturus essem? ut amicus scribit. Fecit id
 iam ante *Genebrardus* Parisiensis professor, qui tamen observationibus et notis operis habere
 Magnum id pro meis verbis opus esset, nisi forte aperire velim, qua ratione ego in
 grebrum in illorum scripta inveni, qui nullum ad hoc iter virum ducere unquam habui
 Mihi certe non admodum infeliciter ea via successit, quam etiam postea privatus quibus
 etiam discipulis monstrare conatus sum. Scribit proterea amicus *Ad-portum*
 M. Tuam petere a me *Vinerarium* R. Benjamin, et *Lexicon* Rabbinicum *Davida*
Davidi de pomis, Indici Vati. *Vinerarium* dono mitto, quod a Iudaeo quodam *seu* *agere*
agere *in* *peravi*. *Lexicon* nominis summa incommoditate misurus essem, cum tantum unum
 exemplar habeam, cujus marginem novis vocabulis quoddam complex, quos aliquando
 in ordinem redigam, et in iustum *Lexicon*, mole contractum, sed numero volum audire
 quam *magis* sunt, congeram, si Deus vitam et vires ingenij concesserit. Sed et *h*
 mihi in mentem venit, quod legitur in *Sanhedrin* cap. 11. pag. 103. *באורא דמרי ביטא*,
 Magnorum hoc artificum est, non misel
orum *professorulorum*. Interu enim in mentem venit illud *Elphasi* *Thematis*
 ad *librum* *לעמל* *יולד* *אדם*, ubi *palatze* *Kabali* *לעמל* *לעמל* *לעמל*

2
Lindus in Godeus

Illustri ac Magnifico viro, Domino Jo-
sepho Schlegel, J. C. f. Literarum or-
dini principi, Quo meo plur. honorando.

Ignatius Hannel J. C.

1673 127

Leiden

Josepho Scaligero

S. Tandudum te amo, Vir Nobilissime, & cum ex
Gallia in Angliam trajcerem, animus erat, inde ad te prouisere,
ut meum adfectum tibi coram exponerem, si fortean ea ratione
tuam quoque mihi benevolentiam lucrari possem. Sed Hispania
novum mare tunc in festantium metu ab hoc consilio depul-
sus, omnem tui aduendi spem abiecti, & satis habui,
te intra arcuum pectoris penetrare tantum religiosè cole-
re, & virtutes tuas rarè venerari. Tango hos oculos
mi SCALIGER, quando tuos libros lego; lego autem ferè
quotidie: ut ego tibi ob preclaros illos labores, atque in
rempio nostram merita ^{TH. B. V. H.} ^{ed. imp. fia. fausta}
— optare, & detractoribus tuis exitium precari non desino. Nam
melioem illis mentem ^{uouere}, nugas agere est. Sed nec
hic cultus noster constat: Etiam in flogia tui erumpit, idq; unum
agit, ut quod sibi iam dudum persuasum habet, alijs quoq; per-
suadeat. Etsi enim solida ^{virtus} scientia adimiculis eo magnitudi-
nis peruenisti, ut inuidiam eorum, qui in hominibus censori
merentur, iam dudum superaveris; multos tamen in terris oberra-
re nosti, qui specie quidem homines, nomine etiam augustiores,
pura puta tamen Diaboli progenies sunt, in quibus quia na-
tura usque recidit, non mirum, si omnibus bonis in festa te
precipue petat, quem in alto fastigio collocatum suis lumi-
nibus vnice obstruere videt. Note tibi nationis istius
viperine artes: non te recta invadit, aut rationes tuas in-
pugnat; sed calumnias meras struens, famam oblique carpit,
ut magnitudine sensim deminuta tandem in contemptum pro-
cipiet: quo pacto se suasq; res bene stabilysse, & in tuto
— collocasse putat. Hoc itaque non tantum verbis apud
suos, scriptis apud alios satagit: Verumetiam emissarios
alios, qui iuventuti sese in nostris Academijs insinuant,
id unum summis opibus moluntur, ut eorum, quos incremen-
— tis suis obstare vident, contemptum adolescentibus inge-
nerent; qualem hic ante paucos dies novimus nostris
— quem Terentium, qui memoria aliasq; seretiores artes
nec non linguas exohrao magno cum iuventutis concursu
professus, tandem pontificiam religionem clam sparsisse, &
tui praesentem odium imperitorum animis aperte instillasse
deprehensus fuit, quem ego postea plurimis etiam in nobili-
— tate presentibus ita depercum debi, ut paulo post se ex hac
universitate subduxerit. Scilicet haec illa ratio est, qua
in sua manu se iactat, famam aliqui dare vel auferre;
cui dum bonus Lapsius, amicus noster, nimium fidei, tam
quam habuit, ferè totam amisit. Fuit autem clamores
— quod hi, Vir MAGNE, magno contemnis animo, restè facis.
romen

perennabit enim tua fama, angustibus istis inuitis, quorum
his sibilis nihil est, quod magnopere commouere. Relinque
discipulis tuis comprehendere. Tu saltem magna aggredere,
ardua semper debellanda, suscipe: quanguam ut ingenue, quod
ho aram, ferè non videam, quid in hoc mundo tibi
magnum videri possit: ut istas Barony ^{et quomodo non aliter} ~~laudat~~ in tuis
laudes, saepe non sine indignatione legam. Qua de me, ^{com}
hoo genis non hominum, sed demonum aliquis in annos
quatuordecim mihi per sua occupationes lictis, è pulchro p[ro]p[ri]o
à sapientissimo p[ro] memoria p[ro]m[is]sio Vitro. Megasthenes
ad Chronologica & Historias interpretandas in Chrysi ^{Chrysi} ^{Chrysi}
acutus: ubi occasio se perpetuo offert, malevolentum de
nias resellendi, & labores tuos studiosis commendandi, quibus
commentarios meos cenare tantum abest ut dissimilem, ut
michi laudi duram, cuius rei testem tibi do decadis nostra
reversam VI. quam contra Barony aliosq[ue] LXX ^{capit}
annis auditoribus nuper expluui. Ceterum ut hoc ob
adijiam, longè mihi alia, ut vides, docendi methodus, ea
non tam à voluntate, quam necessitate. Nam eos non
in temporum ratione nudo, de quibus p[ro]p[ri]a est, à Seneca
Artemido exphate, & adolescentum captiui accommodare
iussus. Totum p[ro]m[is]sio opus in duas partes tribui, qua
cum p[ro]ximam Chronologie sacra: p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
nisi quod in ea, de Captu Babylonica questio est, capit
de Ara Labanassaris, eiusque cum Olympi aut Ver, capit
mundi conditi connexione misere neceario capit
Cunq[ue] animaduertentem, addecentel, adq[ue] etiam pro
Chedogob, Jurassa philos medicis philosophos solo uocant
tudo ab isto studio abhorere: disparabi arguenda, ut
vulgaria, ex arab libris aut bombardibus. pena, in p[ro]p[ri]a
istis subdit libris radicem; qua vero abstrusior, et
mathematicis deprompta, in perducentem librum tertium re
rem. Quod mentem consilium successu non caruit, re
ditate non tantum adolescentibus, verum et etiam etiam
audientia frequentantibus. Onus vero mimentum,
quod humeri mei vix ferrent, nisi hi novus Arab liber
Ipse cogita, quant[um] laboris sit, in omnium rationes inquirere
qua saepe nulla; sepe quia ridicula, aut parvi momenti
dissimulantur, ita ut eas dirinare neesse sit. In Contract
sijs aut istis dirimendis tuum semper calculum sequer, ut
mea, qua de Abrahami natiuitate omniq[ue] uocatione questio
à te dissentiam, idq[ue] veritate videtur, quam ab altera parte
parte video; aut ego pro ordinariter obscure nobis, ne re
fidem hoc p[ro]p[ri]o derogarem; quod ni vix magne, qua
mignis na est humanitas, egre non feres, sed potius liber
in amico laudabis, cum Symmacho teste, quassa fide sunt
qui pijiter blauduntur. Neque ego tamen tam per

Capitulum

→

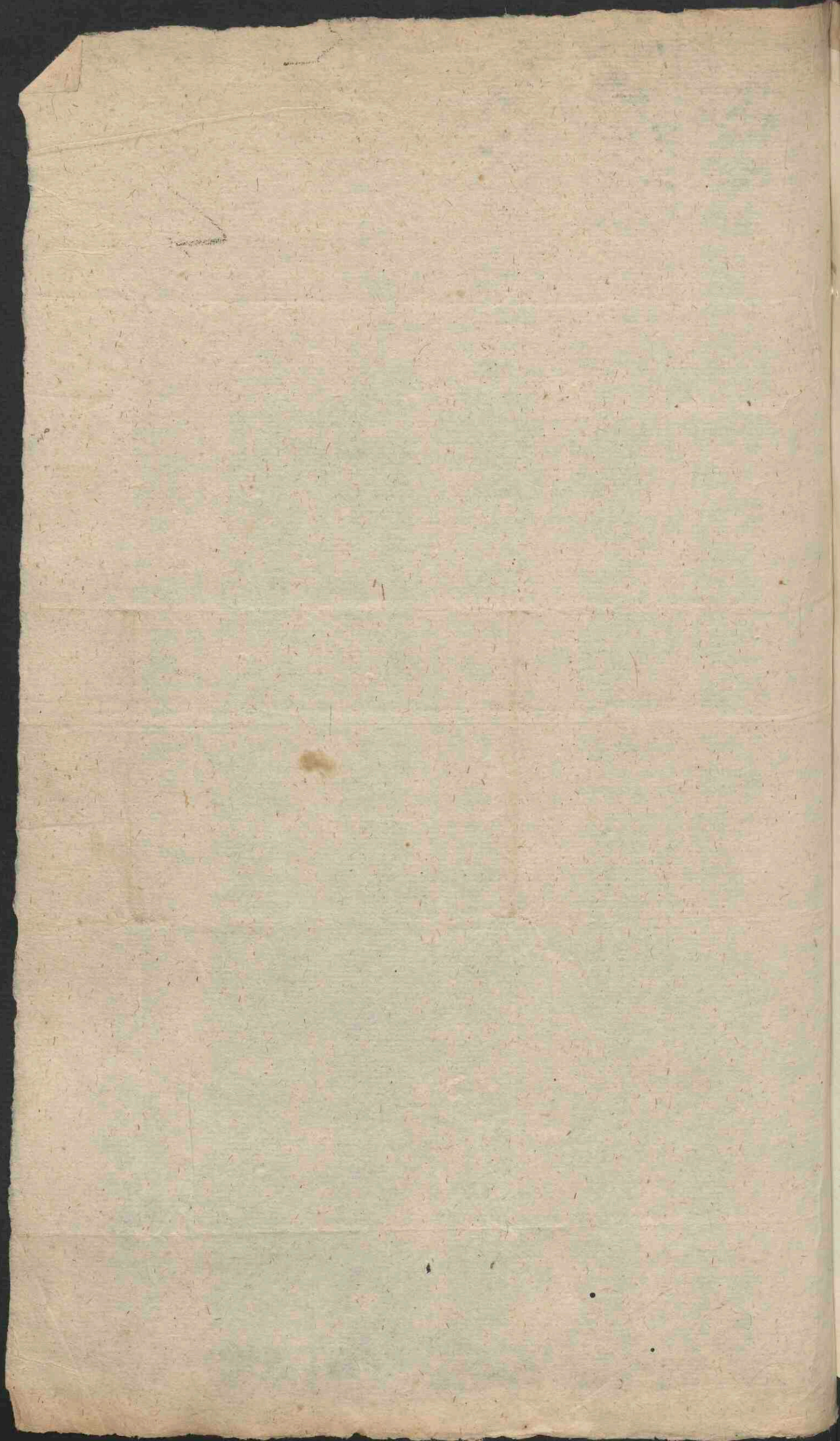
→

ut sententiam praefata haur. Una veritas est, quam utrinque spectan-
 mur, a qua si vel tantillum aberrasse deprehensus fueris, error me
 primus, qui errores meos castigatus sum. Sed hoc pariterque; non
 tamen omnino. Nunc ut ad id, quod in sum reddeam; puto te ex ante
 dictis cognoscere, quam constanti halenus tui cultor fuerim. Et licet
 studij me mei ardor quoddam micanduerit, me tamen tibi in notitiam
 tuam insinuare per venerandam nunquam fidei ausus, semper
 veritas, ne tu illam ignoti hominis compellationem alienor sum
 vesteres, & ego te in tam illustri loco positum cupiditas ambijse
 viderer. Tandem vero, cum hanc conditionem cogitare, & quia
 eius anima est, humanitatem, quibus te hodie supra oes mortales exhi-
 liti: hisque academiis O. Libertatis nostri sortibus, qui sunt unus
 iam nitentem in pedibus, & ut omnem frontem abirent fieri; cala-
 miam in manus micundanter arripere, ut cum, q. te halenus,
 huius ignotis colui, amorem tibi plenis restatum faciem, & auctum
 tui desiderium hoc velut vinculum solatio allenarem. In certam
 spem & fiduciam ingressus, ut siquid hac in parte peccavi, prolixo
 adfectui nescio, q. te protegor, asseripsum; in vera vero amira-
 tione tua sacra asserationem, michi. Londini inter cultores tuos
 conseruam esse. Vale, vix Nobilissime. Rostochii,
 v. Id. April. Anno. C. M. DCVII.

Hoc achle
 Post scriptum. 4

Nobiliss^o nobi tuo
 add. h. g.

Gratius
 Hanniel. J. C.

Illustri viro,
D^{no} JOSEPHO SCALIGERO,
f. Casarii filio.

Domino & amico meo
placitum Coloni.

Deus pater et Salu,
Leyden.

Post scripta.

Cuius UIR NOBILITATIONE, controversia illa, cuius in huius mentionem
 feci, tam cito descripti non potuit, ne primo statim adpulsi ad amicitiae
 tuae aram vacuus venirem, placuit horum, quendam ex ea enotare,
 & te nuper nostra in Censorium Coppedura iudicium ferre.
 In eo mihi videtur haerere larua, ab exscriptoribus plane neglecta,
 loco scilicet C. 21. famosi sumo, ubi de tempore inter catachymum priorem
 & initium Olympiadis septem disputat; Quod ipse in vniuersum
 statuit 60. MDC. circiter annorum. Resto. Nam a diluio ad primam
 Olympiadem totidem fere effluxerunt, uti tam constat, quam aliorum
 chronica satis ostendit potest. ^{autem} At fine aut uniuersam Censorium demonstratens,
 particulares dem reposit adfert numeros, & prima annot circiter .cccc. a cata-
 chyma ad Inachi regnum, in quo item pauca aberrat: Nam in regis
 LII. duntaxat hunc numerum excedit, sed quod porro Censorium
 ab Inachi regno ad primam Olympiadem .cccc. tantum numerat, uti
 nunc quidem in aditis legitur, in eo non tantum historia, verum etiam sibi
 ipsi contrarius est, quippe qui totum intervallum MDC. annis paulo ante
 definitur. Dicit autem in particulari istius intervalli demonstratione
 12000. duntaxat, i. e. summa eius dimidium profert. Non igitur sine
 causa medium intervallum ab Inacho ad captum Ilium hinc effugisse
 suspicamur, praesertim cum ipse Censorius durat; postremum tempus Mythi-
 con ab Catothene definiti annis .cccc. vii. At totidem planissime
 Catothene apud Clement. 1. statuat. non ab Inachi regno, ut hic
 legitur; sed a Capta Troia ad primam Olymp. numerat; ut ita mythici
 istius temporis medium, i. e. nam initia & postrema apud Censorium
 sic satis constant. i. e. ab Inacho ^{scilicet} usq. ad Ilii excidium, quod ipse
 Censorius teste 12000. circiter annorum est, liberiorum culpa omisi-
 certo certius sit. Pluribus in UIR magna, in lib. de Inuenc.
 ubi de Ilii excidio agit, Cuius Censorius postremum tempus
 ab Inacho, non autem a Capta Troia, ne reliq. ordiatur. Non ducunt
 ducunt, si Censorium horum odier saltem inspereris, te tam, quam dixi
 exscriptorem ositantiam facile deprehensurum.

Atq. hoc de illo Censorium loco, supra quibus nam sententia ambire per-
 cepim, mihi insar orandi fiduciam. ^{facilem} hanc nondum nobis
 videre contigit. Ea hinc bibliopolarum sorordum, diuam, an anaxi-
 tres, qui de salubri auctoribus parum delicti, quibus duntaxat
 videri sunt. Proxima oratione eam quam dixi, controversiam hinc
 Censoria mittam, nam cum ea, quae de Abrahami nativitate & ueritate
 est, ut videat, quibus rationibus motis pro alia parte pronuntiatum
 neque ^{enim} ea minus generis. Si per ueritatem fieri posses, quam
 uanam me hic sperare, DEVM et conscientiam meam testor, ^{hinc}
 me scriptis hinc hac quoq. in parte conformarem
 plerimum saluabo a Joh. Kirchmanno, meo hic adfme, ^{nomine} notis hinc
 si quisquam in Germania, studiosissimo, qui hanc rege se obsequatissimam
 per literas libenter exponeret, nisi eadem ^{gute} me, uerecundia saluans
 abstineret. Quod si tamen id hinc non negatum fore intellexeris,
 proximo meo responso, eas adijunget. III. Id. Apr. 16. 1700. VII.

I. eternum
 Agnatus Hanniel. J. C.

Viro illustri Josepho
Scaligero Jul. Caes. fil.
quorumlibet primo
eruditurum
tot Leiden
to enfragen in der
Practen Gg. sat
Rauz Junz

Viri Illustrissimi Josepho Scaligero Int. Conf. Fil.
Guerbart. Elmenhorst. S. D.

Leidm

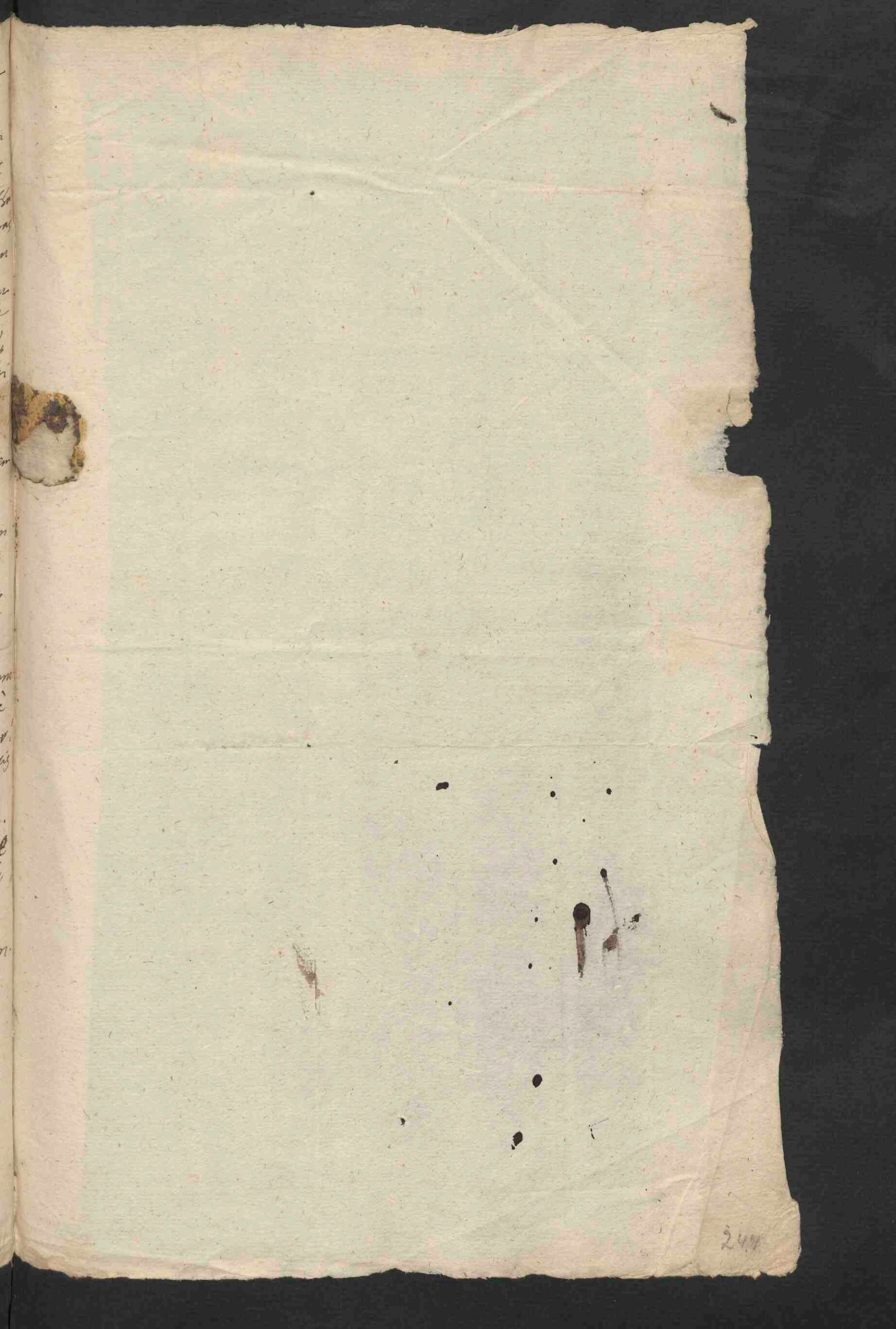
Vir illustrissime. Jam duos annos ep., quod nullas abs te accepi, cum
ego interea non intermiserim ex omnibus locis litteras ad te scribere.
Nescio quo scelere me aduersum te impiaui, quem ita aperte is con-
temptum. Praesentem te veneratus sum, ut omnium hominum
eruditissimum: absentem tacitus colui, tanquam Ioueri suum olim
cultores coluere antiqui: facio idem adhuc, faciamque aetatem
licet tui parui facis cultum meum et amorem. Quid tamen ex
alto isto silentio aliud possum augurari, quam mei obliuionem
et contentum. Nam si amares, non taceres: amor est importunus,
non sinit tacere. Etsi tui quidem tot negotijs implicatus, ut omnibus
rescribendi vicem reddere non possis: Elmenhorstis fameri redderes,
qui te ita obseruat, et colit: et quem tu olim [ut uidi non obscure
ex sermone et litteris ad me datis] amasti et sabuisti inter huius,
incertum an nunc ~~idem~~ habes: ut meus ergo te animus est certe
debes. Etenim cum hoc recogito, ut cor dolet mihi. Nonnullos [qui mihi
male uolebant] subdole frigidam mihi apud te suffudisse scio: an tu
faciles aureis ipsis praebueris, nescio: ut homo es, non credo.
Pluris certe te feci, et adhuc facio quam ipsi ^{omnes} ~~omnes~~. Verum haec haec hactenus.
Ante annum ex Marburgo ad te scripsi de scholastico quodam
Daniele Angelocratore, qui edidit demonstratorem temporum descriptio-
nem [ut uocat suum librum] quem Mauritio Landgrauio inscripsit.
Ille nebulo aperte in te bacebatur, an eum librum uideris adhuc
nescio; si eius copiam tibi fieri uelis, mihi scribito. Legi nupere
notas Desiderij Heraldii ad Arnobium: et miratus sum talem uerum
non doctiora protulisse. Eusebium tuum nondum uidimus. cur inuides
diutius tale bonum mortalibus. Multi sunt, qui suspirant dum et
expectant. Haec, uir Illustrissime. et si rescribere tanti patas, quibus
tuas committas, serio uide ut recte curentur. Hamburgi. III. Id. Aug.
15. 15. CV.

Theobaldus Menschum Josepho Scaligero #2 ¹¹⁶

^{sedam}
Salus et pax sit vobis à Deo vnicò fonte pacis et salu-
tis per D. nostrum Iesum Christum: Magnificenti-
sime Domine Scaliger. Cui semel verecundis literis
transiit, eum oportet graviter esse impudenter: id
in me ipso verum esse experior. Cur. u. ego miser
hominis, qui bonas literas vix primis laboribus attig-
ausus sum Iosephum Scaligenum, C. Iulij Cæsaris filium
meis interpellare inepiis. Sed admirabile in-
genium, quod in scriptis vestris elucet, me quasi
stupidum reddidit et insensatum, et instar infre-
nis equi ad magnificentiã vestram acurrã.
Iam et incedibilis Samaritas, quæ me in literis
suis gaudiosissimi amici nomine dignata est, facit
me audentiorẽ. Mitto igitur non solum literas,
sed filium quoy vnicum dilectum, vnicum meum
solum, quem Deo vnicò et sacro ministerio: qui
est ingenio satis felix, sed timidiore. Si igitur
M. V. ipsum in studiis suis inuenit, non solum il-
lum ac me fatum sibi penitus obstinxerit, sed
Deo etiam rem non ingrãtam fecerit. Summus autem
seruici fortuna, ita ut necesse habet famulatum
aliquid obire, nã mente interire, nã libros informare,
nã, vel deniq; annuientem prestare. Sin
minis, non absorbo eum animam Hollandelis
stipendiarium fieri. Cur apud nos nolim, ex ipso in-
tellegitur, quod penne tradere non est vultum.
Confido igitur Deo ipsi à Deo et magnificentiã
vestra alicubi prospiciam in apud vos, si forte in-
firmum gradum dabo Iosepho Scaligeno attingere
possit. Pono magnificentiã Domine Scaliger, quæ
eessi hõ sabbãts de te go wã tã, non solum in
emendatione temporum pulcherrimè ostenditur,
verum et ad me prospiciã sunt, ea sunt talia,
ut à me refitari non possint. Atta me liceat mihi

oro, Consideram de his aliam (si Consideram, ut
 non potius demonstratio appellanda est) ex vestro
 penam promere. Libro 2. cap. de Periodo ^{Idem} ~~Idem~~
 Alexandria ex Lad nosis maimonis allegatur:
 novem fuisse arboribus in palastina tempore pasche
 li flores. Hinc colligo non fruges ut quae maturo
 non fuisse, quoniam si seminis arbores ante frugum
 maturitatem flores. quod igitur de oblatione
 manipuli in 16. Hinc praecipitur, intelligi ^{potest} ~~potest~~
 de ea maturitate, qua cubitus ad nullam magnitudi-
 nem excrevit, non tamen ita maturum, ut semen
 proprium ante debeat. Unde hosti offerbantur manipuli
 in his deutera ^{deutera} ~~deutera~~, ad spem frugum maturi-
 tatem attendendam et foveendam. Manipuli autem
 ex ^{deutera} ~~deutera~~ ^{deutera} ~~deutera~~ vellebant spiras, et
 manibus vitas conradunt: quod sane 16. Hinc
 fidei hanc ponit. praerea eodem lib. de periodo
 Jiddonum Alexandria magnificentiā vestra nigen-
 tissimē laudans, pro allegatione Iosephini
 scribit: Dies igitur festi diei, sabbatum et
 pascha. Quod si igitur festum penceveseo anno
 in feriam primam incidens, et sabbatum immediatē
 sequens, appelletur a sabbato sabbatum deutera ^{deutera}
 hoc sane illo anno ~~incidit~~ ^{incidit} anno, qui fuit ^{deutera}
^{Chron.} ~~et~~ 32. incidit penceveseo in feriam primam.
 Nam ut pascha praecedens incidat in sabbatum.
 Accedit quod missis titula adscribitur penceveseo
 a more Exodi cap. 34. sed satis incertum inest
 animum Domine magnificentiissime. Deus opt.
 Max. magnificentiā vestram, mihi meoq. filio
 aq. vobis in literariis diis, sicut in columnam Annet.
 Sultzbarq. ^{prope} ~~prope~~ ^{francofurtum} ~~francofurtum~~ 23 apr. 1603.

Magnificentiā vobis addidit
 Theobaldus menschius pastor
 ibidem ~~et~~

Spem, Virtute, Deum et fana non
minus illis Domino Christo Ista
Spero C. lily Casaris filio, Augustum
Palatium ageris, Domino Sib. de
miseri Olando deum

Primum de fide
Causa

Quere in Cicerone
ad Atticum.
Ciceroni emendatus.

78 (100)

Simeo Bosius Josepho Scaligero Jul. Ces. F. S.

Nihil mihi gratius, & acceptius tuis literis,
quibus legendis, fatigatus antea negotiorum molestis
animus mihi visus est quodammodo conquiescere.

lib XIII ad Att. 99

De loco Ciceroniano, ut tecum non sentiam
in causa est, quod eodem illo libro Cicerro ab
Attico alios libros perierat dice archi, superisso,
ut hic auctoris nomine, v. l. *ἱπποδελικόν*, &
ῥαβδασεύς. Imitituerat enim illius exemplo

Ciceronis Epist.
Attic. III. Ep. 91
32 est κατὰ τὰ
ἐν Ἀθῆναις
ἐπιπέτατον
ἐπιπέτατον
ἐπιπέτατον

scribere, aut, ut ipse Cicerro garrat, *ἢ μὲν
ἱπποδελικόν οὐλορον οὐλορον*, aut ubi visum
esset, Attico, ad eamq. rē ~~ei~~ opus erat libris
Dice archi, quibus valde delectabatur. ~~ἢ μὲν~~

~~ἢ μὲν~~ *ἢ μάδος*, tacite *περίπλου* sive
περίπλου illius indicat; quem preterea
aduersus dialogum Platonis *παίδου*, cum
quod genus scripti v. l. *φοβλίου* vituperaret,
aliquid edidisse refert Laertius. v. l. vox *ἀνα
περίπλου* eò necessario referenda videatur.

Sed quia id tibi minus probatur, amplius
deliberabimus. Tanti enim iudicium tuum
facio, quanti alius nemini. Illum autem
Dice archi *ἢ μάδος* *περίπλου*, quem te
habere scribis, ne litterarum studiosis inuideto,
a quibus magnam sanè gratiam inibis, si eum
quam primum in lucem miseris.

Notas tuas in Catullum, Tibullum, Propertium
legi, quae minime meam de his expectationem
fefellerunt. acute, docte, accurate omnia
quaequam passerem aliter ac tu legebam,
quam meam lectionem, video veteri tuo
exemplari valde confirmari. Sic enim tibi
exaratum esse tradis,

et solatiolum sui doloris,

Credo ut, cum gravis acquiescet ardor,

Tecum ludere, sicut ipsa, possem.

scribendum putabam

ei solatiolum sui doloris

cedo, ut, cum gravis acquiescet ardor,

tecum ludere, sicut ipsa, possim.

Hanc tu lectionem si probas, utere tanquam
tua: sin minus, Bosio redde, hoc est ei, qui,
ut nec ingenio, ita neque coniectura, multum valeat
quo magis ferenda tibi est eius in hoc scripto
genere audacia. Sed $\alpha\lambda\iota\varsigma$ $\alpha\pi\omicron\upsilon\delta\eta\varsigma$. Ad
postremam epistolae tuae partem venio. Hanc
quae ex meo es, ut regiam fugias? At qui
doctus & probus viris, hoc est, tui similibus
stipatus potius reges oportuit, quam
μηδολογίας aut $\delta\upsilon\lambda\upsilon\delta\eta\iota\omega\upsilon$ latellitio.
Sed tamen, ut iubes, de te apud Regem, quamquam
inimici, silebunt amici; $\delta\upsilon\delta\upsilon\mu\iota\alpha\varsigma$ quae istius tuae

potius hoc tempore rationem habebunt
quam publice utilitatis. Ego vero quae te
vult, quaeq; ad te pertinere arbitror,
omni studio diligentiaq; curabo. agnoscas
ἐλερογενὴ καὶ βαρκεῖδα. Te tamen ipsa
praestabo, ut me γνήσιον & ἀνθερον̄ amicum
agnoscas. Bene vale. περὶ τῶν ἡμερῶν ὅτι ἦν. Aug.

resignarant tuas litteras
πυροφύλακας. Itaque vide
quid scribas.

A Monsieur

Monsieur de L'Escate

A Touffou.

Simeo Bosius Josepho Scaligero Jul. Celsus F. S.
 Vellem propius a te abessem. frequens extaret
 testimonium amoris erga te mei: si quidem
 coalescit, ut ceases, amicitia crebra litterarum
 missione. Nunc quoniam longiore itineris
 intervallo dissi sumus, rariusq; ad vos nostrates
 commeant, quam ut, quoties volo, litteras
 dare possim; idcirco tamen nolim existimes,
 quicquam de pristino meo in te amore decessisse:
 Qui à pueris ortus, ita cum etate maximo
 merito tuo crevit, ut ad eius cumulum sperandum
 non sit amplius quicquam addi posse. Mamilium
 tuum ne diutius nobis invideto. efficias hac
 opera diligentiaq; tua, ut Astrologi Latine loqui
 tuo beneficio nunc primum discant. Lipsii viri
 diligentis & eruditi Plautinam editionem
 tam cupide expecto, quam tu: pane dixi, quam
 te. Audivi enim ex rumore quodam, ay ex
 aliorum litteris, te ad Marcham vsq; nostram,
 hoc est Lemovicum propediem excursum.
 Unde spem conceperam fore, ut eadem ad
 nos inuiseres. Quo ut venias, si commodo tuo
 fieri potest, te etiam atq; etiam rogo. Me &
 benignum, & minime odiosum hospitem habebis.

N.
 esse videtur Proxim
 centuribus, ut
 hanc hanc con-
 mulationem crederet.
 angui vnde avimus
 tam ad Quencht:
 Declamant: cclxxiii
 et cccxxi licet
 x ad AM. 2. me
 plui videtur, quam
 se.

Notae meae in epistolas ad Atticum defiecte iam
sunt. tantum librarij, qui eas descripsit, menda
tolluntur. Itaque brevi Lutetiam, ut edantur,
eas mittere constitui. Nequicquam tamen,
quod scribis, speras te re tam tenui beatum fore.
Satis ipse huius generis diuitijs affluens, nisi
forte $\Delta\psi\omega\omicron\iota$ $\alpha\lambda\omega\alpha\iota$ Vale. Patiasij Lemovici
VIII. Kal. Decemb.

A Touffon.

Monsieur de
L'Escafe

A Monsieur

Simco Bosius Jos. Scaligero Jul. Cas. F. S.

Vix hac mea manu ad te; ita digitos ædendis
 contraxerat. Castaneo oratorij regio quam oportuit
 operam nauari. Amico mandaxam, ut mihi
 Mamiliam tuam curaret, quem excusum putabam.
 Sed Patiso suam rem non tuam gerit. expectandum
 regere. De proceribus scholæ Parisiensis quid anxium
 animum habes? nosti illud, Homine imperito nihil est
iniustius. Perge ego. Nam probis et eruditis viris eis
 ἀγαθὸς μῦθος. Ego editioni epistolarum ad Atticum
 hic in combo. diligentem habeo typographum, ipseque
 Diopdolis sum operarum. Sed iuna Cicronem, obsecro,
 quibusdam in locis, quibus mederij non potui. Facite
 vero poteris. εἰς τὰς οὐρανὸν παρὰ τὴν ἀσπίδα δὲ
 Epistola prima libri decimi, ubi vulgo legitur, M Antonij
istud, quod scribis, non mihi videtur tam re esse reidte,
quam verbo, pro M. ANTONII veteres libri habent
 partim MACVM, partim MACOM. Latet, mi fallor,
 sub harum litterarum cortice vox quedam Græca,
 qua alteri illi, quam Cicero subiit, Ἰν ἄνθ' respondet.
 Ego melior olim putabam, nunc ἐπεὶ. Libro ultimo Strab.
 pro σεαλιῶν Lambinus repugnantibus libris antiquis
 reposuit, aut potius supposuit σεαλιῶν. Strabon
 vocatur seruus quidam apud Plautum Terentio.
 Sed que sit eius nominis ratio mihi satis compectum non est.
Cameranus ait, esse Ἰπποκρίσιος ἢ σεαλιῶν. non probor.
 quid si σεαλιῶν? ἀπὸ ἢ ἀλλὰ οὐκ ἔστιν. Nam
 hoc nomine Cicero indicat Antonium. Is vero tunc omnes
 sui exercitus dures mutarat, ut refert Appianus. Hæc,
 queso, mihi explica. magna profecto me cura liberabis.

Tuto litteras dabis, si eas praefatum mittes, ad
Abbonetum Fabellacium, qui ceberri me ad nos
concreat. ad eam rem commodè uteris opera
Bossellij. saepius à me accepisses, ni valetudo
obstitisset. Bene vale, & nos, ut soles, ama.
Patiasti Lemovicum V kal. Novemb.

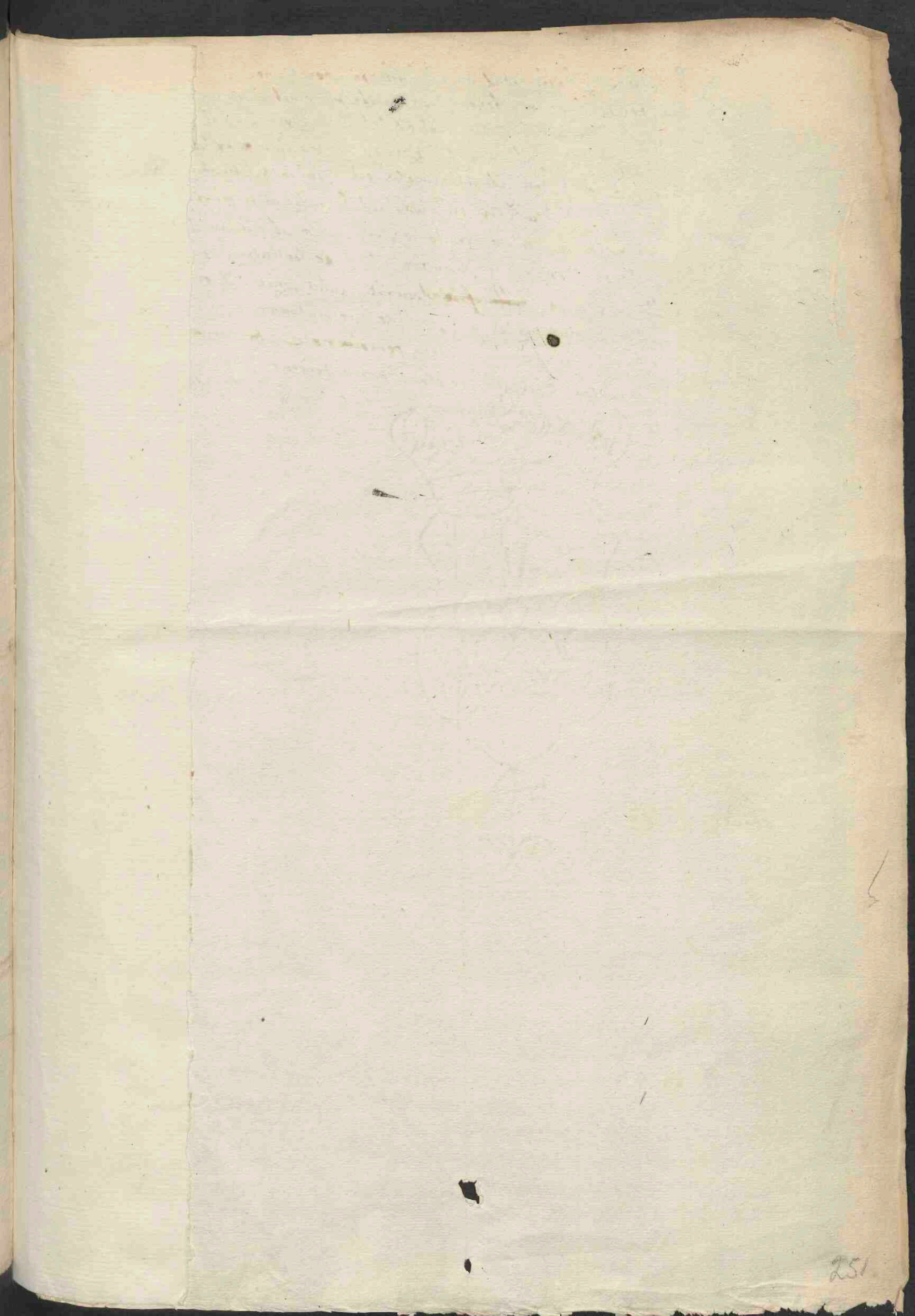
Off la Fochepora

Monsieur de
Escal

A Monsieur

S. P. Dionysia hodie apud nos celebrari non ignoras: non debet, ut arbitror, sine risu
praeterire dies tam bona. Quare saltem a nobis accipe, & assem para. Vir
illustri Casperus Scoppius, sal & delicia generis humani, domum ex Stella
nuper ad matrem illam suam reversus in Xpnae ad l. v. l. v. q. d. v. ut
hereditatem patris adiret, reversus est: qui in palatinatu domicilium & officio:
olum habuerat Evidens pulchrum. sed hereditas a magistratu sequestrata
est, ut vulgo loquuntur, arresto contrita eam ob causam dicitur: quod proclama-
tus ille, si Mercurio & Lauerne placet, ac fortissimus praefectus, pater eius
publicum redigat ~~publicum~~ fraudaverit: cuius generis fures severissime noxi-
berga ploduntur. Inter alia, cogitur fur quotannis, fumis, uti vocant, florenum,
vestem collo circumiectam gerens, persolvere & in curiam adferre. Nunc cum
pater nulum curanti persolvat, merito tenetur filius: cuius collum pariter
paterna succidantem futurum est. Hoc volebam, ne scias me esse. vale
et in omnia.

seen
seen
L
W
je
je
r.

Handwritten text in blue ink, mostly illegible due to fading and bleed-through. The text appears to be arranged in several lines, possibly forming a list or a short paragraph.

Exemplum aut posterioris partis Codicillorum a Dom Dno Simone Deves
Equite Jurato et Barone missorum Viri Clariss. Eruditiss. Danieli Henrico &c.

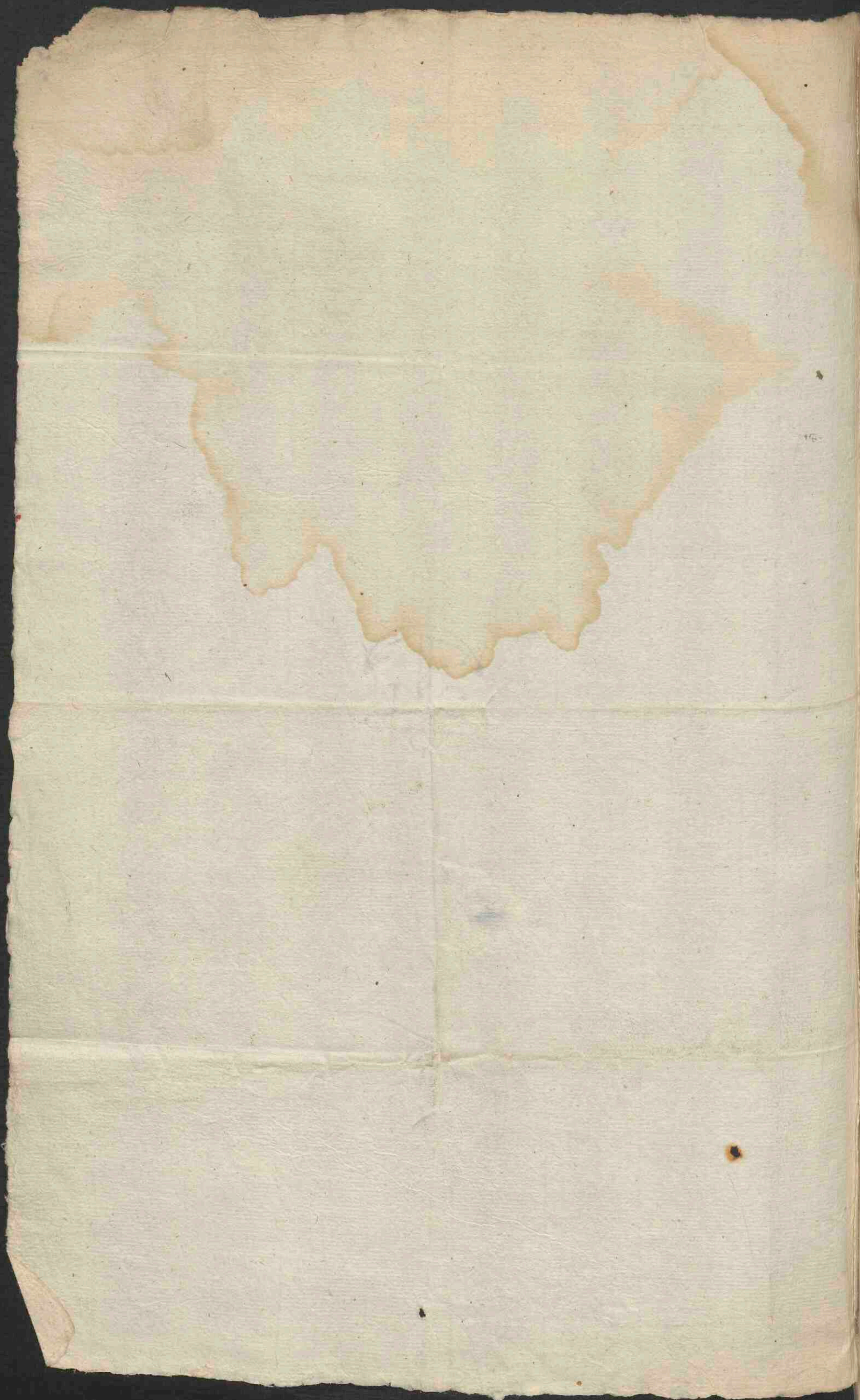
Ad ea quae sequuntur sic exoratur et responde tuo nostris nos eximio
strugulid. Votorem linguam Aegyptiarum non fuisse Evaram et
Casaubonud et Graliger docent; quanam ergo fuit? cur Ptolomud
versionem Lxx. veterum Evaram instituit? cur Judaei Alexan-
drini Evarismi peritiores quam ipsius Hebraismi? Quod, Strabis-
mus ibi in praesentiarum longe lateq; regnat, servitutis hodie-
na id potius inde, quam veteris dialacti vestigia exhibere mihi per-
suasum. Quid, certi de Sibyllinis oraculis statueris nos posse opinari?
versus antiquissimos Roma in Capitolio Evaros repositos et Sybilli-
nos appellatos per aliquot ante Christum saecula nullus dubito. Ergo
ipse fatetur Casaubonud. An ergo Christiani postea aliquod novum
et Ethnicum inde negotium fecerunt interpolaverunt? Quid, enim di-
vini et venerabiles + Graligeri monent sit tum Exist. Lib. ii. Exist.
cxv. pag. 303. Sybillina illa oracula a Christianorum officio prodijisse
et gentium Ethnicis non reposita fuisse assentit, ut nos edoceret
quasumus. De oraculo Dolphino quid ad Augustum responderit,
quod caetera Christo nato tacerent veterum lurubenta sint testi-
monia, aliter enim Nicophori Callisti maxudentissimi falsarii, in
nihil moveret autoritas. Quid, igitur ad Apollinid oraculum Co-
lophoniae tempore Tiborij (a quo Evomanitudo mortem sibi imminere
edortud) quid ad alia a Tarito, ab alio memorata oracula, respon-
dendum suspicet. Sed o pados + illo; Viri Et. qui me maxime tor-
quet, ex Johanne Cap. viij. a Commato 3. versus ad 12. suam repetit
originem. Exorabam me aliquid ex Tuis eruditissimis haustu-
rum remedia exortationibus. Sed hunc Tu in prologomeneis attigisse
strugulum duntaxat, in ipso Evangelio deitasse animadvertit. Mirum
mihi videtur per tot saecula eam in Entlesia receptam Historiam,
cum trium illorum vetustissimorum elementis Evaris capitalibus
exaratorum totidem MS. nullus admittit. Sicutud et Nonnus non
agnoscunt, imo ipse Eusebius Papiam virum imperitissimum ex Ju-
io terribiliter illam contempnissimam prodit. Eruditissimam sanè et mo-
destissimam Boza reprimendum suspicatur. Quid de hoc tradendum
cum ultimum natura persolvendum sit debitum? Sacerdotum ex-
tremo animae discrimine verum aeterni Dei esse verbum scripturam
tradere oportet. Sed ut vera sit ista narratio contredamud; non tamen
verum esse quod beatud illam suo immixuit Evangelio Johannod, etiam
tremula hinc anima nostra impingere necesse est. Utardud Monta-
yud meae Provincia praesul Evarismi si quis aliud gnarud, in-
venud mihi se hunc nullo modo strugulum solvere potuisse fassud
est. Spero te aliquid a Divino illo medicam Divi Graligero hac in re
didisse. Sin minus quisquid te in ultima tua hora traditurum confidod,
mihi

mibi candidus imperti. Si unum Gregori autographum pro-
pria sua manu scriptum mihi dederis, inter pretiosissima co-
mmoda a Regibus Christianis scripta tibi erit. Ch-
nobis utinam te hinc dicit fortissimum paucis fuis literis dis-
bus quo aliquot Autographorum meo pones millia, tum ru-
mismatico aureo argento auro Coetio Romano Bri-
tannico Anglo-Saxonico Normanno-Anglico peritudo
inspiciere. Quam hoc supremum nobis negavit. Numquam no-
mo tuo indignum Codicillis iudico quae sumus. Quam ab
Essex veteribus nostris Anglo-Saxonico MS. homilij de vobis
vontia Ipsi dominice ante septentio ab ipso anno habita misi-
mus quo nostra eiusdem diei profanatio qui maiori fruimus
luminis, magis procul dubio in aeternum vapulabit. Restam
interlinuam^{em} adhibuimus versionem.

Se pæpner dæg þar þa zelaten þerþen dæg od Cypres þropunge on ðam
Saturni dies erat appellatus Subbatum usque Christi passionem
on þam dæg læz cypres lic on byrigene 7 he þanap of deade on þam þumman
eodem die iacuit Christi corpus in sepulchro, et ille resurrexit a morte in solis
dæge 7 þe dæg is cyprenþan manna þerþen dæg 7 halig þuph þuph
die Et ille dies est Christianorum hominum sabbatum et sanctus ratione
cypres apurte þone dæg þe pæolon þymle pæolþan mid gærllicepe
Christi resurrectionis illum diem nos oportet semper celebrare cum spirituali
appurðnyppre.
honore.

Wiesbaden ad Scaligeri Ep. cccxxxv

S. S. **ET SI** hac via Francofr. expeditissima qd
 litteris es mittendis, merito tamen dubitari, utrum tibi,
 M^orisprince SCALIGER, molisq; etiam esse debeam,
 quem sciam ex omni orbe litterato certatim adiri, & in se-
 rius ipis, quae propriis laboris, sapientis turbari. **At** ipse
 sum tamen denuo ad TE scribere: cum, quod undimittis
 semina tuas a dano illo accipi; quod significare debui, &
 gratias ponal agere pro honore mihi habito, (nam qui aliter
 interpretat?) tum, quia ita ipse scripsit. Vir & Urbi Elae.
 dresde Praefectus, Barthol. Brand Hannover. Saxo: cum
 quo nulla te TE, M^orispr. Scaliger, locuti: optima omnia (re
 fida sunt) & audita mihi jucundissima. Tuo etiam nomine inter
 meos libavimus vitro illo, quo se abs te fundum ajebat, wa-
 tra autem ipse caro: atq; Insignis etiam tuis, insignis. Insig-
 nis te, in & Exorcata, plurimum affectu salutare, apertum se
 faveo occasio: qua quidem nunc dari videbatur. **Et**
 cum, ut fieri solet, aliud ex alio usperetur, qua plura etiam
 inter nos fieri, ante Insignis **Scaligeri**, **Scaligeri** Sax.
 insigne. Nam ubi Insignis Cur & **Wittelberg** in **Anglo** **Arce**
Academice **Insigne** aliqua Insignis **Saxoni** **Insigne** **Insigne**
 am celatere visum, inibi & **Scaligeri**, ordine XIV^{to} ap-
 pareat. **Molti** **Insigne** **Insigne**, ut emoliri ad valium. **Insigne**
 not juva. **Et** vel ob hanc etiam causam responderi abs te
 rectim prima occasione. Nam & alium nostris, nominis huj
 amantq; sapientie de quaerere mihi visi: atq; in vicino e
 Marchionem Berlino **Scaligeri** **Insigne** ante ccc. annos
Scaligeri extant in **Insigne**. **Doce** **Docendum**: in **Insigne**
Insigne **Insigne**.

Quidam in Germania ubi
 hi. Illis in & Celia
 cum comiti tibi hoc
 prope/centi comiti:
 gons & recti Lippium
 (Scaligeri.)

Ab. scil. duo eandem
 per hanc inscriptionem
 inscribitur.

PLAUTIUS Edilis,

quam semis ad res proximam, de volente, suscipiamus, de
quo quomodo fieri à me ad exprobrato postea melior: in
causis ingenij probari, & nostra iuventuti. (Sci, quati) utile
esse postea. At ad hujus quidem capitulum ego politionem ubi
illa accommodare debui; non ad res proximam, quibus ubi videt quod
querit. Witsbergus fuit, non Lingdum. quod vos etiam
ut etiam videtis.

Nb.

Sed FRAGMENTA
quod TE, incomparabili Heros, tandem tandem facis
meliora & clariora; ut tua causa, cui plura à me
inscripta. immo iudicabit hoc da. Res quod tandem à me qua-
tidia. Vel certe opinionem tibi sunt aliam, qui tunc arbitrata
rem ipsam careat. Habes ita Henricus, habes Marcius,
habes Grotius, habes et Senecius. Quis horum omnium
tam ducem suorum habet, qui tibi tunc Senecius non libenter
parem? Politionem novam mitte. in
quod ex profecto ut agere videt poteram, qui amorem
Senecius omnium iuventuti ingrederem. Quod fuit, factitatis
in omnibus bonis rebus vestros habebimus. Vale, magna
S. & Z. G. & mihi fave, qui te viderem. Witsbergus
XXIX. Aug. anno. An. h. c. xvi.

Frid. Taubmanus, Franc.

Miss Strick. Brio

205 E 14th St
Full City, Pa.

Wm. B. Brown.

Janis Gruterus Joannis meurno 133-129

S.P. Amice singularis, atq; optime sit affectui illi, qui
Iambicum tuum eliciunt ad Plautum nostrum, plura qui-
dem nobis tribunt quam mereantur, sed tamen paulo
post apparebit me auctori illi plus praestitisse, quam
posuerunt Afellos, quorum segetis & scelera tot &
tauta, miraberis detestaberisq; plurimum, quos tibi
debeo, quos Dn. Vossium inestabere ad parem librali-
tatem. Animis vestris quid respondeam? imo quid
non respondeam? Facit me de regulo Aquilano. Ergo
quod talis labor debeo vestra Protignia. Non
puto esse Jacobum Corruptum, cui agrotanti adire
vult. si quid ex humanitate acciderit, indica id, obsecro,
per officium tuum Dn. Billerbeckium, nam labor
suis se, reb; rationesq; aliquas Reverendissimi Smetianorum
quarum cura jam soli mihi incumbit, fato juncto
Vinando Zonfo. Quasi uti & vivorum illi optato
conditissimorum multas a me dicab; gratias, utinam
vicissim de eo fructusq; ejus, ut etiam tuis possim
bene moveri! in Bohemia omnia succedunt ex voto
nostro, si autem ver inde perducellas execrimum
magna me tenet spes, vix reliquias aliquas nos
veri propius laboribus belli tam formidolosi. Videt
fatum deservere quos lacteum elevat super omnia
distento Hispano, ceteri nihil agent nisi nimis.
Qui ad vos venit est ampliss. Carolus Paul, amicus
meus non est multus, homo non modo nostrarum
literarum, sed & absq; juco. Id de me de rebus nostris
omnia tibi dicet, si interrogaveris. Haec finio; precor
tibi, tuisq; ut & familiae Vossianae, sancta omnia ac
felicia, non in hunc modo annum seqq. sed multos
multosq; sequentes. Velim per occasionem indices,
num alius Stephanus Douza vivat Hagae in dignitate.
Miror Romanam ita intermittere foedus amicitiae, qua
colorebam parentis ejus, imo & fratris, imo de ipso,
ante annos XXIV. Si ibi adhuc vivit, salutes, quae a
me quam officiosissime ut & ceteros amicos, Dn. Bentii,
Dn. Esperium, Dn. Scriverium, dulcissima, capita. Herum
vale ac salve ab omnib; modis tuis J. Gruterus. XII. Decemb.
MDCLXIX. Aveam mecum communicari na-
tales Trimmovorum, quos modo salutare, mag; affinis
Vossii.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.]

Almo protestantissimo, inverte
Do. Joanni Meurfode.

Leyda.

5. 9. Quid si altera illa mercatorum Francofurt. via non succedat,
divine SCALIGER, Orbis terrarum doctor, fortasse huc succedet, ad
Te ut litterae meae perferantur, quae ex his oris emitto jam tertias.
Eam nullas tibi redditas vel hinc conjecturam capio, quod mihi
hactenus responderis. Nec est, quod quis dicas, qui ambo novus,
SCALIGER tibi? Mihi, inquam; aut summi Viri summa humanitas, quae
mihi privatim toties praedicatur, quam publice ad alios deprædico, nulla est
de re profertim ad litteras pertinente, in quibus ille nobis Oraculum.
Atque multa verba compendiosam, divine SCALIGER; Summa
deperditarum (in talium censu eos habeo) fuit; Me Plantam ve-
stem juventutis nostrae explicare, ut Witebergae, ubi meri Cuius Philo-
sophilli ipsi loquuntur) REALES. quod ante me nemo fecit, (causam, tu
divine, divinato) ne magis quidem ille decima huius Mense sospitator
Camerarum, civis meo. Me item saepe Herculem, hoc est, Scaligerum ali-
quam invocare. Me pro his litteris, quibus eadem docti, vultu ad fri-
gidum hinc Septentrionem laborare; saepe ingemiscere; saepe illud
meum tacite ruminari, nimis vellem habere pericam! Me demum,
in quo capere omnium mearum, Commentarios Plantinos cogitare: atque
ex oibus, qui aliquid in Plantam contulerint, colligere (quod Nobilitas.
omnium Me donda, quae a Josepho saepe compello, ante annos x. pro-
miser, quod hactenus frustra, magno rei literariae malo, hic expectantur)
retentis, quam fieri poterit, cuius auctoris verbis: atque ad hoc opus TAM
et donda operam et consilium implorare. quae utraque etiam ab
utroque flagito; et 7. Gratias nostrae alteri mihi obtulit
Vale et Salve, divine SCALIGER, cum tuo donda,
atque utinam dondis! Witebergae Sax. 7. Martii, a. d. 1598.

J. W. Taubmann Francq
Professor publ.

Mi divine SCALIGER, mi DONDA,
quos toties et caesura publice compello,
me quæso vos, vel privatim tibi verbis
dignamini. Quod ubi apud vos obtinero,
Nactum omnium factorum me confes-
tum putabo aberrimum.

Veris jam in
Trinimo.

Illustri Viro, Dño
JOSEPHO SCA-
LIGERO
de
Lugduni Batavorum.

2. A.
- 65.
- 52.

the
*
H. i.
H. i.
H. i.
H. i.

Reuerende Dne, Memini superioribus diebus cum vna essemus, ser-
mones vtro utroque habitos de loco antoris epistolae ad Hebraeos, ~~quod~~
qui secundo capite, versu 2 legitur.

Et enim si per angelos dictus sermo fuit firmus, omnisque transgres-
sio & contumacia iustam mercedis retributionem retulit, quomodo
nos effugiamus, si tantam neglexerimus salutem? quae quum primum
enarrari coepit per ipsum dominum, ab his qui ipsum audierant,
fuit nobis confirmata.

Ad quem locum vir Reuerendus Theodorus Beza *draconivus* esse notat.
quia cum de illis tantum, ad quos scribit, Apostolus loquatur, se cum illis pariter
contingat. Quod non tantum ineptum, sed omnino intolerabile videtur
nonnemini ex illis, qui perseuerantiam sanctorum oppugnant. quod existimant
neque *draconivus*, neque ullam omnino figuram ibi esse. Et simpliciter hoc
voluisse, se non minus, quam reliquos, excidere posse. Itaque tria, nisi fallor
potissimum quaerebat. An in loco isto sit *draconivus*, qua occasione *draco*
draconivus nonnulla, qui in symbolis dicuntur. Secundo an omnino
vlla sit figura. Tertio ^{an} similis ex sacris literis adferri ^{possit} loca ^{non possit}.
Quarto ^{an} ^{locus} ^{non} ^{possit} ^{inferri}, ^{Apostolum}, ^{et} ^{quod} ^{sequitur} ^{elocutus}
non modo labi, verum & totaliter excidere posse. Quare de singulis
aliquid dicamus. Ac prima, esse in eo loco *draconivus*, inter antiquos
diserte Crisostomus notavit. sed non eam quam vult ^{Beza}. ^{non enim}
quod personas intet, aut se pariter cum his contingat, sed quod
ipsi iudicium permittat. Hoc modo, si qui angelis non crediderunt,
peram effugere non potuerunt, quomodo nos effugiamus, qui ipsi domino
non credimus? quasi diceret, sed vobis ipsis iudicandum relinquo. Qui per-

*si in angelis non
crediderunt, per
nam iudicant, an
nos effugiamus
simonem struere
toris et viri labi
tatis negligens
simul per dicitur*

fecta. simis est draconivus. e- oi similis, quam ex Actis Apostolicis vulgo
adferunt, sitne magis hominibus quam Deo perendum ipsi iudicant. Talis
est Matthaei 21, cum ergo venerit vinum domibus, quid faciet agricolis
illis? Non enim iudicat, sed illis iudicium relinquit. Quod vero *draconivus*
vorum ex Rufiniano definit, cum aut ipsi adversarios consulimus, aut cum
iudicibus de literamus, alias videbimus, an sit vera, et plena definitio.
interrogationis facit speciem, simpliciter est
ne illa quodam quam adducit e secundo Luca libro quo
Apostolum adha continentur, ^{interrogatio}. ^{in illo} ^{Calanis}, cum
sit vera *draconivus*, tamen est interrogatio. Communem rem agi putat
tote, ac vos sicut rei propositos esse. Quare vna species *draconivus*
interrogatione constat, non autem interrogationis specus est *draconivus*.
negat in dicitur quod scripto locum *draconivus*
salere posse, vix illi ipsi, Reuerende, vir & collega honorandus, credidi.
Nullus enim liber nunci faderis quod sciam, ^{etiam} ^{dramatica} ^{est} ^{conferenda}.

ne personarum fieri consuevit. Rex Agam Annon apud Homerum
semper ~~attribuitur~~ dicitur, cum rex regum esset, idque modestia cau-
sas, et invidia vitanda.

Αλλ' ἴσθ' ὅς ἐστιν ἐγὼ οὐδὲν μὲν ἄλλο
verum agite, quomodo ego dixero, parietis omnes.

Id est credite, parate. Horatius.

Ἐπιπέμπειν ἰνδοθὶ δ' ὀλίγη πόματα πῆσιν.

Hor enim voluit, Ἰνδοθὶ promissum et ἰνδοθὶ scribitur πόματα.

Est ergo vera κενολύτ. Sed ne extra obliam in sacris litteris memora-
mus, Petri prima epistola, capite q. versu 3. ἰνδοθὶ locus est.

A Nam Sac testi.
un erat.

Ἐπιπέμπειν ἰνδοθὶ δ' ὀλίγη πόματα πῆσιν.
Sibi enim est nobis, quod antea lo vitae tempore ἰνδοθὶ
gentium fabauerimus: quum κενολύτ in lascivijs, cupidita-
tibus, violentijs, come ἰνδοθὶ, ἰνδοθὶ, ἰνδοθὶ, et naturijs
ἰνδοθὶ cultibus.

Mira est κενολύτ, coninguntur enim, κενολύτ, κενολύτ, κενολύτ. Quare
qui figuram negabit esse, non modo κενολύτ, qui κενολύτ per se popu-
lus eludus, et vna κενολύτ, κενολύτ, sed et Petro omnia illa vitia
ascribat, quae in somnium seculum possunt cadere. Hor vel quare intelli-
gitur. Quare est κενολύτ κενολύτ. Hoc enim voluit. κενολύτ
κενολύτ sit vobis quod antea lo vitae tempore κενολύτ. De κενολύτ
enim loquitur, κενολύτ scribit. κενολύτ quis antea dabitet personam κενολύτ
pro persona, est vbi κενολύτ hoc dicitur κενολύτ fatetur. A persona
enim transit ad personam, cum loquatur de κενολύτ. Nam prima
ad Corinthios, capite 10. v. 7. cum dixisset, κενολύτ κενολύτ κενολύτ
statim addit, κενολύτ, κενολύτ, κενολύτ, κενολύτ κενολύτ κενολύτ
κενολύτ, κενολύτ κενολύτ. Vbi non tantum est κενολύτ κενολύτ
κενολύτ, sed quod plus est, et figuram arguit, κενολύτ κενολύτ κενολύτ.
Locus est iste,

κενολύτ igitur κενολύτ κενολύτ, sicut quidam eorum, ut scriptum
est, sedit populus ad κενολύτ κενολύτ, et surrexerunt
ad κενολύτ. κενολύτ sicut quidam eorum κενολύτ
κενολύτ, et κενολύτ κενολύτ κενολύτ κενολύτ. κενολύτ sicut quidam eorum κενολύτ
κενολύτ, sicut quidam eorum κενολύτ κενολύτ κενολύτ.
κενολύτ sicut quidam eorum κενολύτ κενολύτ κενολύτ.

Impud κενολύτ summa esset, arbitari, aliud κενολύτ voluisse, in prima
quam in tertia persona. Non enim κενολύτ κενολύτ erat, aut
fabauerat κενολύτ, quod personam κενολύτ mutauerit,
sed idem figurati dicit, quod absque figura, et dixerat, et didicimus
erat. Quare κενολύτ κενολύτ κενολύτ κενολύτ κενολύτ.
Hoc est, accommoda κενολύτ κενολύτ κενολύτ, ut modestus loqui videtur.

vir aut doctior aut diligentior editioni illi factis et quanti pro fuerit.
Nunc, quid. fururiam typographi lauror letores qui saepe minima
de causa harent, et in curia sistuntur. Sed de his alias: si quid eo in
autore fit quod aut intelligi a nobis aut emendari ~~aut~~ posse potest,
bonum factum est, ut saepe ad nos ^{de similibus locis} scribas. Vale vir ~~doctissime~~ et nos
ama. Lugd. Bat. Cl) 1) CIX.

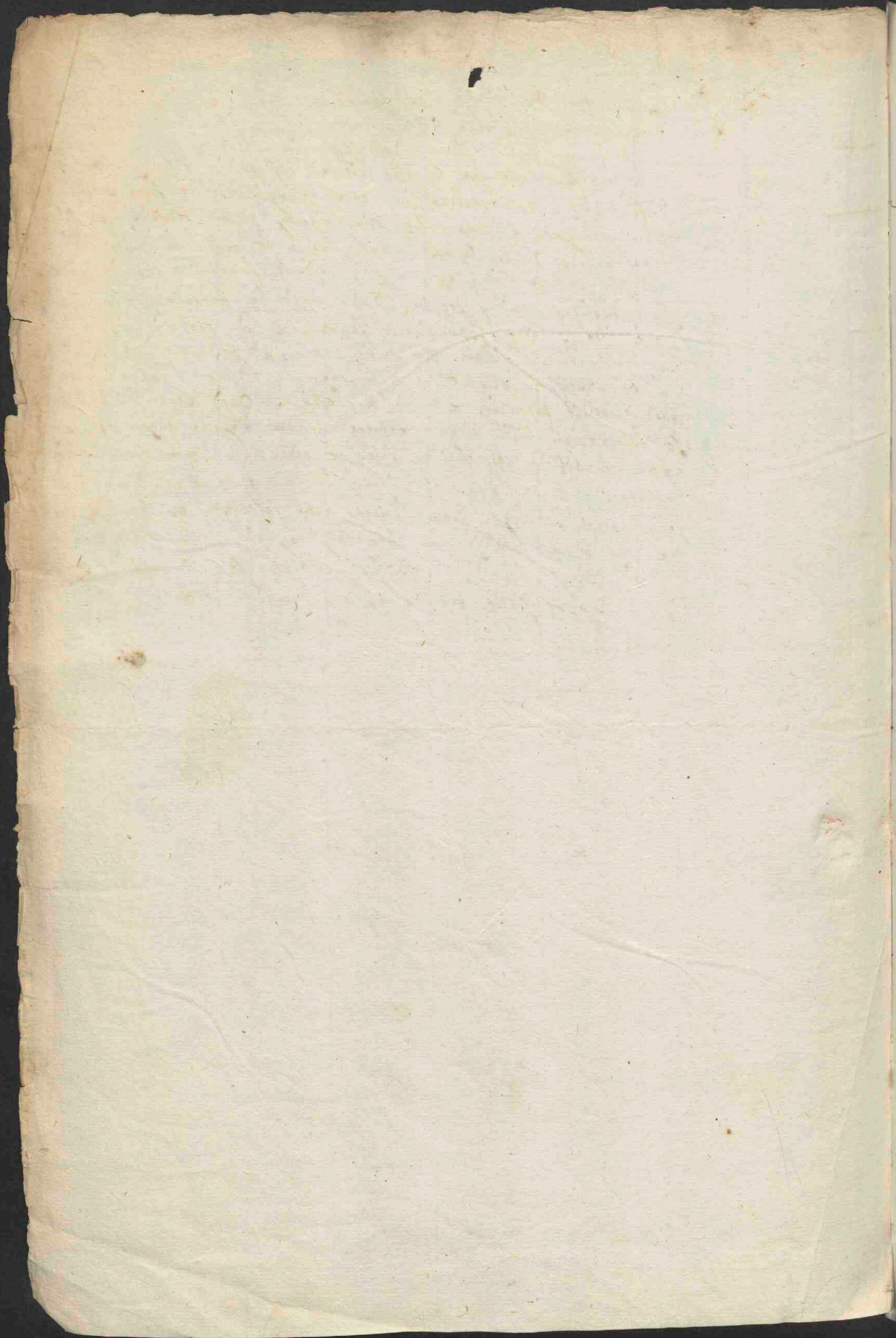

Reuer. et Prosperissim. Viro
Dno Danieli Aethiops

Reuer. Dne,

Fuit proculdubio Apostolica Joannis et Pauli sententia quam in tua
Somitia enarrasti, eamq. orthodoxam esse soli no. credunt, qui caecitate man-
ti damnati sunt; nam ut divina gratia et adoptio soli electi par-
ticipes sunt, ita quae sit eius vis et efficacitas soli cognoscere pos-
sunt. Non enim Mundus, aut caro vel mysticorum ferre valent, qui-
bus denegata est ea oculorum acies qua lux perspicitur potest. Meo iudicio
nedum fides diuinum beneficium est, verum et verba de ea, ac illius
causae, et effectibus existimatio Mundanis sapientibus est denegata.
Vos felices, quibus coelitus diuina mysteria detecta sunt. Christi-
ane ista Synodus Apostolicam sententiam a carnali discreuit,
et haec damnata illam pie amplecti est, et prudenter amplissimi Or-
dines aduersarios vestros linguam coercere iusserunt, defuncti munere
quod principis proprium est in Ecclesia. Quod vero illi gustibus
se adiunxerint, nisi mirum, errores inuicem maxime pugnantes, et
extremum dissidentes, facilius inter se conueniant, quam cum media
veritate. Ego summa alacritate literas tuas Kal. Jan. his de
rebus recepi, et legi, quem diuinae ree scientem ex Somitia lecti-
one cognoui, et intelligentem humanam, ex alijs, quae circumferuntur,
scriptis publicis aduerti. Te diu inuoluntatem seruari maxime exopto,
itaq. a Deo et Patre precibus exorare nunquam cessabo.
Venetijs. 4. Kal. Junij. 1620.

Deuotiss.

Johannes Buxtorp
Lectam Jameli Alento

233
2207

S. P. Litera tua, mense Augusto, anni Superioris, data, ex mundinis Vernalibus demum
mibi sunt redidit: liber autem tuus Exercitationum in D. T. ante paucos dies quam
proinde nondum mihi licuit perustrare. Interim gratias tibi vigentes ago pro munere
praestantissimo, quod non aliud pretiosius accipere potuissem. Utrinam et gratitudinem et ob-
servantiam, quam tibi debeo et habeo, hinc inde aliquando recte testari possim.
Petis a me, ut quo jam in loco res mea sint, ad te scribam, quo item hinc suam
stipendia. Citius utique respondissem, sed morbus febrilis, quo per totam feri aetatem,
a principio mensis Maji, laboravi, et a studiis et a literis scribendis me aversum reddidit.
Nunc melius sane iterum habeo; necdum tamen plane convalesco. Res meas igitur quod
attinet, stipendia duorum quidem extraordinarium, sed tamen modicis, sunt praesertim omnium
rerum caritate, quo videlicet omnia in triplo sunt, respectu aliorum temporum, pretio.
In pecunia parata quotannis 150 Thalens Imperiales circiter habeo in universum:
frumenti aliquanto amplius, quam pro praesenti rei familiaris necessitate nunc requiratur;
vini aliquanto minus: haec pecunia aestimata, centum phryniis, his temporibus, Imperialibus
aestimari possunt, decrescente autem illorum pretio, tantundem etiam hinc summi decedet.
Hoc totum est stipendium, quod tamen aliquid exiguus meae familiae, cum duobus liberis,
et tribus famulis nequaquam sufficit. Itaque quod ulterius requiritur, de pecunia mea ad-
dendum, vel aliunde acquirendum. Per cetera triennium nunc est, ex quo in Italia vidui de-
go, neque ~~ad~~ admodum de mutatione suscipienda cogito, varias ob causas, inter quas tamen
non postrema sunt haec quae ut tempestate vel turbiditate et adversa (quam nobis Sued
pauca minime videntur) hinc migrante, tanto expectatio evadere et mature possim, vel ser-
niore et favorabiliore, seu publica seu privata, affulgente, tanto libentius, quod mihi in
debitum facere liceat. Omnia a me in Dei Providentia et benedictione sola puto,
Quaeque voluntati totum me submitto. Dabit idem aliquando meliora etiam tempora. Tu interim,
aui et amica summa, mihi meisque studiis semper fauere. Praeteritis mundinis Abbreviaturae
Parentis cum Bibliotheca Rabbini, trecentis circiter novis libris aucta, sunt recens: cetera
nunc accedit Appendix satis copiosa; unde non dubito, majorem imo maximam Librorum
Judaicorum partem nobis jam notam esse, quae res non exiguum habet quoque utilitatem.
Si Deus mihi vias adaugere, pariter forte ~~habet~~ ^{habet} nova editio Latina Synagoga
Judaicae. Utriusque enim, et Latina et Germanica, a Typographis et alijs apud Norwicensem
Quid D. L' Imperator agit et edet, his mundinis expecto: intra annum nullas ab eo literas
accipi; cum tamen ego semel itaque ita ad eum scripsissem. Plura aliam, si Deus volet:
scripturam negligentiore ut benigni interpretari, et valetudinis quae mihi nec intantum, nec
assiduum adhuc in studiis esse sine, ut adscribas, observanter roga. Deus Opt. Max.
Te Suae praecipuum decus et ornamentum quamdiutissime saluum et incolumem conservet,
suisque benedictionibus cumulot. Dat. Bus. prid. Kal. Sept. An. 1640.

Tibi omni cum observantia
addidit.
Johannes Buxtorpius

Viro Nobilissimo, Amplissimo. & Ex-
cellentissimo, D. Danjehi Heinsii, Aca-
demia Leydensis Professore celeberrimo,
meo, etc. Amico pl. honorando.

Leydæ.

Cum faculo Appendix 20

Viro Nobilissimo, Ampt. Sine,
e Excellentissimo, D. Danieli
Heinrici, Academici Legendae
Professori celeberrimo, Quamvis
e Amico pl. honorando.

Langdy

cum exemplar
Exarbitrationis

Johannes Buxtorfius

229
234

Jameli Heuro

lectum

S. P. Non soleo libenter occupationes tuas, Vir honoranda, frequentius interpellare: sed ne
quod etiam mihi temperare, quin aliquando, occasione inprimis aliqua se offerente, ad conten-
vandam eam, quam tua singularis humanitas et benevolentia mihi indulset, amicitiam et famili-
aritatem, verecundia tua limites transiliam, meaque in Te observantia acerbis testimoniis apud
Te deferam. Scipius jam sum expertus, quanto per te et rerum, et studiorum meorum statum
cum tibi esse putaris ac digneris. Unde non miratum futurum tibi duxi, si ex meo quoque intelli-
gas, quod forte et alii jam audisti et intellexisti. Viri Clarissimi D. Spandemii ad nos adven-
tus et Promotio occasum dedit, ut et ego, magnis sic suaderentibus Viris, me ipse adjuvarem
et supremum in Theologia gradum uno cum ipse assumpserim. Causas habuimus amici, qui id su-
serunt: causas habui et ego privatas, ob quas huc conitum mihi obtemperandum esse duxi. Tu spero
cum ceteris amicis favorebis, nec improbabis. Mitti tibi, Viri Eximie, Disputationis inaugurati-
exemplar, quamvis probe sciam, nihil quicquam in ea esse tuae laudis dignum, sed dumtaxat
veluti purpatorum, et mea observantia testimonium. Ob instantissimum enim D. Spandemii
festinationem non licuit mihi aliquod accuratius consilium et meditari: imo vix hoc licuit tumultuarie
in chartam conjicere. Faxit Deus, ut ista quoque res cedat ad Divinis officii Divini gloriam, et
Ecclesiae et Scholarum aedificationem, Orthodoxae vero Religionis propagationem, meaque propriam salutem.
Adde Exercitationem quoque in Historiam Institutionis S. Caeni Dominici, in qua praecipua
Ritus prima causa evolvenda mihi sunt propositum, et tentare, nun ex Helvetiorum Historia ad hujus
quoque rei ulterius illustrationem, in rem Christianam ^{aliquid} aliquid possit. Eius pro Motu, Tunc, et
Tui similibus erit judicare. Utinam vero non Cameracum moverim in meum malum! Scilicet son-
tantium exarino, sed modesti et candidi. Si veri id a me factum, vel hinc unica suscepto hujus
scripturae causa sufficeret, quid miratus istas ex illustri illi tanti Henrici opera eluere unquam
sim: si et ego evansi, doctem me et facile melior ostendit prorebo. Occasionem mihi con-
scribendi dedit, quod hoc ipse tempore in nostris quoque Ecclesiis, ad ceterarum Ecclesiarum reformationem,
tam exemplum, Causa celebrata sit confirmata, aequum pene sublatum, et communi ac universali
pene, una cum illius fractione, introducta. Jam ergo assidua hac Exercitatione Academica pro-
qui volui, existimans id et rei de qua agebatur, et professioni meae congruum et conformem, nec
absque utilitate publicae, futurum. Exemplaria autem ejus publici apud Bibliopolum nostrum suffi-
cientia praestant, si qui forte studiosorum sibi comparare desiderant. Tuam, si tantum abs tuis rebus
tibi sit otio, ut ad me de ista Exercitatione judicium perscribas, officiosi rogo. Simul et illud
rebolemus desidero, quibus in studiis tuis nunc sunt tempora occupata, quidquid tuis i Te esse
randum. Vale, Viri Magne, et solido tuo amore et favore prosequi me perge. Dabunt
Bas. 5. Sept. An. 1642.

T. Exc. altissimi
Johannes Buxtorfius

Philippus Reinholdus Franckenberg 246
Johannes Henricus

Leidam

Domine Patrone et Cantor eternum honorande.
Gratum mihi est et fuit, quod literas meas ut et ipsum, ubi spero,
Tractatulum meum Chronologicum acceperis et insuper Dr. Meinerum
commendatissimum habueris, gratius autem et gratissimum, quo a
affectum, quem erga Magnam Scaligerum ab incunite
etate gestisti, prohabe declaraveris, ex ipso fenne meum
Scaligerum contra Petarum, Calvisium, Pamullem Pettium etc de
laudandi studium non parum laudaveris. Nulla enim fuisse ex
satis, quod libere tuae responsoria serio subsecuta. Patet
a sat bene. Facit autem tuis immensus Scaligeri amor, ut non
dubitem in his, quae ad causam Scaligerianam pertinent magis negotium
facessere. Scripsit et edidit Juniper Clavusius Dr. Cloppenburg
pius in causa Scaligeriana et Casauboniana ad Pascha potissimum
Savignus Alexandri spectante contra Dr. Casellium libellum
quidam Caesari et tamen multum eruditum, ut vocant,
in 10to. Ingenue fateor me sane libellum elegantissimum, cum funda-
menta conferberem et ederem, nec vidisse neg. legisti. Vnde magno me
infortunio factum est, ut neq. Maxim. Surg Dr. Cloppenburg
neq. Dr. M. Petri Crügeri Matthiae quondam Dantscani ps.
Cloppenburg in Pascha Alexandri Savignus Scaligerian
ausa quo ps. in Scho no 10 et praecipue in Pascha sto
illam mentionem fecerim. Item mihi accidit cum Paulo Guldino
Jesuita dolissim. et iniquiore, quam Petari existit, Scaligeri
Adversario. Libenter ergo serio et reserum, nam Dr. Cloppenbur
ging Fundamenta mea sanctissim. in quibus nimirum Calendarij Ca
topior et Alexandri artificum in Scaligeri gerit aliquo modo loso
idm a Calvisio autem debita fide ominime propositum et planissime
proposui et ratiomb. Astronomicis muniri. Si serio Dr. Cloppenbur
scium suum in libello propositam adue retinere sententiam, facere
non possem, quam in Chronologia sua tempore edenda et inde Dr.
Cloppenburg argumenta contra Scaligerum et Casaubonum prolata et
Dr. Casello meo iudicio non omnino sufficienter refutata, de novo et
examinarem et refutarem. Ita etiam tu Dr. M. et Maxime gravat
me ex indies, namq. potes, cur Dr. Scaliger Cantorem Lipsienum pro
ipsum Pauli Guldin per contemptum et iniuriam uscat et et et et
qui intam multo magis rebus Scaligero obliquitur contra dicite et
refutatur, tantis encomiis in varij loco non tam ornaverit, quam enera
verit, quae encomia non tantum in Guldino de Calvisio et Organo da
occasionem soption et irous et loquente matu a ndiunt, verum etiam
Scaligerianum et Calvisianorum Scriptorum Chronologicorum et et

Scelerone magis an Caloſis credere debeat. dubium reddunt, imo
 confundunt. Ego diviniſimum Scalyerum in altum et optatum in
 laudando. Inſuſa cautorem et circumſpectorem. Sed domines
 ſumus, errare poſſimus. Ego Ill. Pa. Ecce a ſante promiſſo meliſ
 maxime Scalyeri veſtri et tunc, hoc eſt yſus veritatis. Chronologia
 cauſam, cuius patrocinij ſuſcipiendi in Tractatulo illo tunc primo
 et uſque ſuſcipi initium feci, tota uitae meae tempore praſertim
 in yſus Chronologia mea, quam etiam primo quo tempore publicam
 modo Bibliopolam Summas ſaturum habere, Betuſio opere ita,
 De. dante, eſſe alturum, et neq. veritatis vis iniuſta, neq. Scaly
 cera, Petavio, Caluſio, Panta, et Beſnio, in Cloppenburgio, in Petro
 Cruſero, Paulo Guldano ipſis adno calendario Gregoriano iniuria
 facta videtur. Tu inſerua, virorum Illuſtriſſime, et deſenſoriam
 Scalyerianorum Maximam, longiſſime vive, bene vale, meis conatibz
 favere omnia opta, et peritiam a me expectare perge
 Debat Witteburgae 28 Maij. Ill. Pa. Ex.

H. Reinoldus Franckenberg.

Hugo Franckenbergi vobis er. aqua
 H. Witte in memoris Philoſophorum
 Secul VIII. 5. p. 439.

Dno Illuſtri et ore magno
 Dni Danieli Steyſio Illuſtori
 arum in Illuſtriſſima Patavina
 Lugdunenſi Academia Proſſi.
 Excellentiſſimo et Celeſtatiſſimo
 Domini Patrono, et Patrono
 meo honoratiſſimo

Leydam.

